

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עֹזֶה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְׁלָמָם וְהַמְּנֻקֵד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה
מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יְחִיאִי זַיִעַ"א

פָרָשָׂת אַחֲרֵי

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמִי"
בַּעֲיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתם בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בנויה שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרימ שרעבי זיע"א

הַדָּא הִזְעָא דְכֹתֵיב, (ירמיה ז) בְּעֵת הַהִיא יִקְרָא לִירוֹשָׁלָם כִּפְסָא יְיָ. כְּדִין בְּתִיב, (ישעיה לו) וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֶמֶת וְאֹור הַתְּמִימָה יְהִיא שְׁבָעָתִים. כְּדִין (ונראה יד) בַּיּוֹם הַהִיא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק אחריו מות

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מֹות שְׁנַי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַו'. (ויקרא טז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. רַبֵּי יְהוָה אָמֶר, בֵּין דְכֹתֵיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה, אֲמָאי זְמָנָא אַחֲרָא וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכָה, דְהָא בְמַלְוָלָא קְדֻמָּאָה סָגִי. אֶלָּא הַכִּי תְגִינֵן, בְּתִיב, נִקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹיו. וּבְתִיב, (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמֶר עַלְה אֶל יְיָ. וְהָא

פרק אחריו מות
וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מֹות שְׁנַי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַו. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, אֲמָאי זְמָנָא אַחֲרָת וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, אֲמָר, בֵּין שְׁבָתוֹב וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, לְפָתָח פָעַם אַחֲרָת וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכָה, שְׁתַרֵי בְדָבָר הַרְאָשָׁון מְסֻפִיק? אֶלָּא בְּקַדְשֵׁנֵינו, בְּתִיב וַיֹּאמֶר אֶל

לְמַעַלה וְלַהֲרָקֵב עַד כִּפְסָא בְּבֹוד הַמְּלָךְ. וְהוּ שְׁבָתוֹב (ירמיה ט) בְּעֵת הַהִיא יִקְרָא לִירוֹשָׁלָם כִּפְסָא ה'. אֲז בְּתִוב, (ישעיה לו) וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֶמֶת וְאֹור הַתְּמִימָה יְהִיא שְׁבָעָתִים. אָז, (ונראה יט) בַּיּוֹם הַהִיא יְהִיא אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אָקוּמָוָה מֵלָה, דְּהַבָּא דָּרְגָּא חָד. וְלֹבֶתֶר, דָּרְגָּא
אַחֲרָא. אֹזֶף הַבָּא, וַיְדִיבֶר יְהָוָה אֱלֹהִים מֵשָׁה דָּרְגָּא חָד.
וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלֹהִים מֵשָׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכֶם,
דָּרְגָּא אַחֲרָא. וּבָלָא, בְּחָד מַתְקָלָא סְלִקָּא, וּמַן
שְׁרֶשֶׁא חָד פָּלָא אֲתַחְבֶּר.

אַחֲרִי מוֹת שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן. רַبִּי יַצְחָק פָּתָח, (טהילים
ט) עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בְּירָאָה וְגִילּוּ בְּרַעְדָה.
וּכְתִיב, (טהילים ק) עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵינוּ
בְּרַגְנָה. הַנִּי קָרָא קָשְׁיוֹן אַחֲדָה, אֶלָּא הַכִּי תָּגָנָא,
עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בְּירָאָה. דָּכָל פּוֹלְחָנָא דְּבָעֵי בָּר נְשָׁ
לְמַפְלָח קָמֵי מְאֻרִיה, בְּקָדְמִיתָא בְּעֵי יְרָאָה, לְדַחְלָא
מְגִיה, וּבְגִינּוֹן דְּחַלָּא דְּמְאֻרִיה, יִשְׂתַּבְחָה לְבָתֶר דִּיעָבֵיד
בְּחַדְוֹתָא פְּקָנִידִי אָזְרִיָּתָא. וּעַל דָּא כְּתִיב, (דברים
ט) מָה יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ שׁוֹאֵל מַעַמֵּךְ כִּי אִם לִירָאָה.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מֵשָׁה וַיְדִיבֶר הָאֱלֹהִים. וּכְתוּב (שם ט) עָבְדוּ אֶת הָ
בְּרַעְדָה. וּכְתוּב (שם ט) עָבְדוּ אֶת הָ
בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרַגְנָה. הַפְּסוּקִים
הַלּוּ קָשִׁים זֶה עַל זֶה. אֶלָּא בְּקָדְשָׁנוּ,
עָבְדוּ אֶת הָבְּרָאָה - שָׁבֵל עֲבוֹדָה
שְׁרוֹצָה בֵּן אָדָם לְעַבֵּד לִפְנֵי רְבָנוֹ,
ברָאשׁוֹנָה צָרִיךְ יְרָאָה, לְפָחוֹד מִפְנֵג
וּמִשּׁוּם הַפְּתָרָה שֶׁל אֲדוֹנוֹ יִמְצָא אַחֲרֵיכֶם
שִׁיעַשְׁה בְּשִׁמְחָה אֶת מִצְוֹתֹת הַתּוֹרָה, וּעַל
בְּנֵי כְּתֻובָה, (דברים ט) מָה הָאֱלֹהֵיךְ שׁוֹאֵל
מַעַמֵּךְ כִּי אִם לִירָאָה.

מִשְׁרֶשֶׁת אַחֲרָה הַפְּלָל הַתְּחִיבָה.
אַחֲרִי מוֹת שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן. רַבִּי יַצְחָק
פָּתָח, (טהילים ט) עָבְדוּ אֶת הָבְּרָאָה וְגִילּוּ

וְגִילוֹ בְּרַעֲדָה. דָּאָסִיר לֵיהּ לְבָרְנָשׁ לְמַחְדִּי וְתִירְבְּעַלְמָא דֵין. הָאֵי בְּמַלְיָה דְּעַלְמָא, אָבָל בְּמַלְיָה דָּאָרְיִיתָא זֶבֶכְוּדִי דָּאָרְיִתָּא, בְּעֵי לְמַחְדִּי. לְבָתָר, יְשִׁתְבָּח בָּר נְשׁ דִּיעָבֵיד בְּחַדְוֹתָא פְּקוּדִי אָרְיִיתָא. דְּכַתִּיב, עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בְּשִׂמְחָה.

רַבִּי אָבָא אָמַר, עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בִּירָאָה. (דף נ'ו ע'ב) רַזְאָה דְּמַלְהָ הַזָּא, עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בִּירָאָה, מַה יַּרְאָה הַבָּא. אֶלָּא כִּמָּה דָּאָקִיםְנָא, דְּכַתִּיב, (משלו א') יַּרְאָתָה יְהָוָה רְאֵשִׁית דְּעֻת, וּבַתִּיב, (תהלים ק'יא) רְאֵשִׁית חַכְמָה יַּרְאָתָה יְהָוָה. יַּרְאָתָה יְהָוָה, קָדְשָׁא בְּרוּךְ הַזָּא הַכִּי אַכְרִי. רַבִּי אֶלְעָזֶר אָמַר, עָבְדוּ אֶת יְהָוָה בִּירָאָה, מִן דְּבָעֵי לְמַעַבֵּד פּוֹלְחָנָא דְּמָאֵרִיה, מִן אֶתְר שָׁאָרִי, וּבָאָן אֶתְר יִבְגַּין פּוֹלְחָנָא לִיחְדָּא שָׁמָא דְּמָאֵרִיה. הַדָּר וְאָמַר בִּירָאָה, בִּירָאָה הַזָּא שִׁירֹתָא, מַתָּהָא לְעִילָּא. (פה חַעַי בְּנֵי אָחָרֶן הָא אָזְקִימְנָא וְהָא אָתְמָר מַלְהָ).

לשון הקודש

וְגִילוֹ בְּרַעֲדָה - שָׁאָסֹור לְאָדָם לְשָׁמָח אִיזוֹ יַּרְאָה בָּאָן? אֶלָּא בְּמוֹ שְׁבָאָרְנוֹ, שְׁבָתוֹב (משלו א') יַּרְאָתָה ה' רְאֵשִׁית דְּעֻת, וּבְתוֹב (תהלים ק'יא) רְאֵשִׁית חַכְמָה יַּרְאָתָה ה'. יַּרְאָתָה ה' - בְּךָ נִקְרָא הַקְדּוּשָׁ בְּרוּךְ הַזָּא. רַבִּי אֶלְעָזֶר אָמַר, עָבְדוּ אֶת ה' בִּירָאָה - מַיְ שְׁרוֹצָה לְעַשׂוֹת עֲבוֹדָת אֲדוֹנוֹ, מַאיָּה מַקּוֹם מְתְחִיל, וּבָאֵיהֶ מַקּוֹם יְבִין אֶת הַעֲבוֹדָה לִיחְדָּא שֵׁם רְבּוֹנוֹ? חֹור וְאָמַר, סָוד הַקְּבָרָה הוּא. עָבְדוּ אֶת ה' בִּירָאָה,

תא ח'וי, מה כתיב הכא אחריו מות, ולבדתך דבר אל אהרן אחיך וגנו' בזאת יבא אהרן, אלא مكان, שירות לאהרָא לכהני, כל מען, דבעין לאזדהרָא בהאי זאת, וקד היא יראת יי'.

דבר אחר. אחריו מות שני בני אהרן. רבי יוסף אמר, אחריו מות נדב ואביהו, מיבעי ליה, מי טעמא שני בני אהרן, זה א ידיע לבניו הו. אלא הבי תאנה, עד כאן לאו בראשותינו קיימי, אלא בראשיתא דאבותהן, ובגין כה, בקרבתם לפניהם יי' וימיותו, דאיןון דחקוי שעתא בחמי דאבותהן, וכלא הוה, בגין ההוא חובה דעבדו, דכתיב (במדבר) בהקריבם אש זרה. בתニア, באתר חד, כתיב בהקריבם אש זרה, ובאתר חד כתיב, בקרבתם לפניהם יי'. והאי והאי הוה, בגין כה כתיב הכא בני

לשון הקודש

רבי יוסף אמר, אחריו מות נדב ואביהו היה ציריך להיות מה הטעם שני בני אהרן, ותורי ירוע שחיי בניו? אלא כה שנה, שעדר כאן לא עמדו בראשותם, אלא בראשות אביהם, ומשום כה - בקרבתם לפניהם וימיותו, שם דחקוי את השעה בחמי אביהם, והכל היה בשליל אותו חטא שעשנו, שפטוב (במדבר) בהקריבם אש זרה. שנינו, במקומם

ביראה. ביראה היא הראשית, ממטה למעלה. (בא ראה בני אהרן הרי בארכנו והרי נתבאר קרבן).

בא ראה, מה כתוב כאן אחריו מות, ואחר כה - דבר אל אהרן אחיך וגנו' בזאת יבא אהרן? אלא مكان הראשית להזuir את הפהניים, כל מי שאריכים להזכיר בזאת הו, וזה יראת ה. **דבר** אחר אחריו מות שני בני אהרן -

אַחֲרֹן, וּבְתִיב בְּקָרְבָתָם.

(האנו) אמר רבי חייא, יומא חד הוי נא איזיל בארכא, למי תהיך גביה דרבוי שמעון, למי לא מפייה פרשתא דפסחא. ערעית בהדר טורא, ויחמיגנא בקיין צומין בהדר טינגרא, ותירין גובריין בה. עד דהוי נא איזיל, שמענא קלא דאיינון גובריין, ויהו אמרין, (תהלים מה) שיר מזמור לבני קרח גדול יי' ומhalbב מאד וגוו. מאי שיר מזמור. אלא הבי תאנה משמיה דרבוי שמעון, שיר דאייהו בפول, שיר דאייהו משבח משאר Shirin, ועל דאייהו משבח משאר Shirin, תירין זמיגין אתמר ביה שירתא, בגין (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת. בהאי גוונא, (שיר השירים א) שיר השירים אשר לשלה, שירתא לעילא מן שירתא.

לשון הקודש

האננים הללו שהיו אומרים, (תהלים מה) שיר מזמור לבני קרח גדור לה ומhalbב מאד וגוו. מהו שיר מזמור? אלא בך שנוי משמו של רבי שמעון, שיר שהוא בפול, שיר שהוא משבח משאר השירים, ועל נאמר בו שיר, בגין שם ע"ז מזמור שיר ליום השבת. כמו בגין שיר השירים אשר לשלה, שירה למעלה משירה.

אחד בתוכה בקריבם אש זרה, ובמקום אחד בתוכה בקרבתם לפניהם. וזה גם זה היה, ומשום כך בתוכה בני אהרן, ובתוכה בקרבתם. אמר רבי חייא, يوم אחד הייתה הולך בקרך ללבת אל רבי שמעון ללמד ממנה פרשת הפסח. פגשתי בהר אחד, וראיתי בקיימים וחורים בסלע אחד ושני אנשים בו. עד שהייתי הולך, שמעתי קו

שִׁיר מִזְמֹרֶר, שִׁירְתָּא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְקָא
מְזֻמְרֵר בְּנֵי קְרָח (על) אַינְזָן דִּיתְבִּי, עַל פְּתַחַ
דְּגִיהָנָם. וּמְאָן אַינְזָן, אֲחֹזָהּן דְאַינְזָן דִּיתְבִּי בְּתְרָעִי
דְּגִיהָנָם. וּעַל דָא, שִׁירְתָּא דָא בַּיּוֹם שְׁנִי אַתְּמָר.
קְרִיבְנָא גְּבִיהָנו, אַמְינָא לְהָוִי, מַאי עַסְקִיבָּו בְּאַתְּרָ
דָא. אָמָרוּ מְזֻבְנֵי אָגָן, וַתְּרִי יוֹמָי בְּשַׁבְתָּא, בְּדִילְגָן
מִישּׁוּבָא וְנִעֶסֶק בְּאוֹרִיאָתָא. בְּגַין דְלָא שְׁבָקִין לוּ בְּנֵי
גְּשָׁא, כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא. אַמְינָא וְבָאָה חֹלְקִיבָּן.

תו פְּתַחַו וְאָמָרוּ. בְּכָל זְמָנָא דְצִדְיקִיא מִסְתַּלְקִי
מְעַלְמָא, דִינָא אָסְטָלָק מְעַלְמָא, וּמִיתְתָּהּוֹן
דְצִדְיקִיא מִכְפְּרָת עַל חֹזְבִּי דָרָא. וּעַל דָא פְּרִשְׁתָּא
דְבָנֵי אַהֲרֹן, בְּיוֹמָא דְכְפֹזְרִי קְרִיבָן לְהָוִי כְּפֹרָה
לְחֹזְבִּיהָן דִיְשָׂרָאֵל. אָמָר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַתְעַסְּקוּ בְּמִתְתָּהּוֹן דְצִדְיקִיא אַלְיָן, וַיַּתְהִשְׁבַּע לְכָיו

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

אותנו בְּנֵי אָדָם כָּל יוֹם וַיּוֹם. אָמָרָתִי
אֲשֶׁרֶי חַלְקָכֶם.

עוֹד פְּתַחַו וְאָמָרוּ, בְּכָל זְמָן שְׁצִדְיקִים
מִסְתַּלְקִים מִן הָעוֹלָם, רְדוּין מִסְתַּלְקִים מִן
הָעוֹלָם, וּמִיתָּהּ תְּצִדְיקִים מִכְפְּרָת עַל
חַטָּאת הַדָּור. וְלֹכֶן פְּרִשְׁתָּא בְּנֵי אַהֲרֹן
קוֹרָאים אָוֹתָה בַּיּוֹם הַפְּפּוּרִים שְׁתָהִיחָה
כְּפֹרָה עַל חַטָּאת יִשְׂרָאֵל. אָמָר הַקָּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא: הַתְּעַסְּקוּ בְּמִיתָּהּ תְּצִדְיקִים

שִׁיר מִזְמֹרֶר, שִׁירְתָּא שֶׁל הַקְדּוֹשָׁ בָּרוּךְ
הּוּא שְׁמוּרִים בְּנֵי קְרָח (על) אַוְתָם
שְׁיוֹשְׁבִים עַל פְּתַח הַגִּיהָנָם. וְמַיְהָם?
אֲחֵיכֶם שֶׁהָם שְׁיוֹשְׁבִים בְּשַׁעַרְיִ הַגִּיהָנָם.
וּלְלִבְנֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת נָאָמְרָת בַּיּוֹם שְׁנִי.
קְרִבָּתִי אֲלֵיכֶם וְאָמָרָתִי לָהֶם: מַה
עַסְקִיכֶם בְּמִקְומֵם הַזָּהָר? אָמָרָי סְוִחרִים
אֲנֵהָנוּ, וְשְׁנִי יָמִים בְּשַׁבְועַ אָנוּ בְּדָלִים
מִהִשְׁבָּב וּמִעַסְקִים בְּתֹרֶה, כִּי לֹא עוֹזְבִים

כְּאֵלֹו אַתָּו מִקְרָבֵינוּ קָרְבָּגִין בְּהָאִי יוֹמָא לְכִפְרָא
עַלְיָבוֹ. דְּתַגְיָנוּ, כֵּל זְמָנָא דִּישְׂרָאֵל יְהוֹן בְּגָלוֹתָא,
וְלֹא יִקְרָבֵנוּ קָרְבָּגִין בְּהָאִי יוֹמָא, וְאִינּוֹן תְּגִירִין
שְׁعִירִין לֹא יִכְלִין לְקִרְבָּא, יְהָא לְהוּ דְּכִרְגָּא, דְּתַרְיִ
בְּנֵי אַהֲרֹן, וַיַּתְפְּפֵר עַלְיָהוּ.

דְּהַכְּבִי אֹולִיפְנָא, דְּכַתִּיב, (במדבר י) וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי
אַהֲרֹן הַפְּהָגִים וְגוֹ. וְכַתִּיב, הַבְּכָר נְדָב
וְאַבְיָהוֹא אֶלְעֹזֶר וְאִיתָּמָר. וְאֶלְעֹזֶר וְאִיתָּמָר מִיבְעִי
לִיה, מַהוּ אֶלְעֹזֶר וְאִיתָּמָר. אֶלְאָ שְׁקוֹל הָהָא אַבְיָהוֹא
בְּתַרְיִ אָחִי. וּנְדָב בְּכָלְהִי.

וְאִית דְּמַתְגֵּי (לה אַפְכָא) הַבְּכָר נְדָב, דָא בְּלַחְזֹדְזִי,
וְאַבְיָהוֹא בְּלַחְזֹדְזִי, וּכְלַ חַד אַתְּחַשֵּׁב
בְּעִינִיה, בְּתַרְיוֹיָהוּ, בְּאֶלְעֹזֶר וְאִיתָּמָר. אֶבְלַ נְדָב
וְאַבְיָהוֹא בְּלַחְזֹדְזִי, שְׁקוֹלִין הוּא לְקִבְּלָ שְׁבָעִין
סְנַחְדָּרִין, דְּהָוּ מְשֻׁמְשִׁין קָמִי מְשָׁה. וּבְגִינּוֹן בְּהִ

לשון הקודש

הָלְלָג, וַיְחַשֵּׁב לְכָם בְּאֵלֹו אַתָּם מִקְרִיבִים
קָרְבָּנוֹת בַּיּוֹם הָזֶה לְכִפְרָר עַלְיָכֶם. שְׁנָנִינוּ,
כֵּל וּמִן שִׁישְׂרָאֵל יְהָיו בְּגָלוֹת וְלֹא יִקְרָבֵנוּ
קָרְבָּנוֹת בַּיּוֹם הָזֶה, וְאֵת אַוְתָּם שְׁנִי
אַבְיָהוֹא בְּשִׁנִּי אָחִי, וּנְדָב בְּמַוְּכָלִם.
וַיֵּשׁ שְׁשׁוֹנִים (את זה הַפּוֹ), הַבְּכָר נְדָב – זֶה
לְבָהוּ, וְאַבְיָהוֹא – לְבָהוּ, וּכְלַ אֶחָד נְחַשֵּׁב
בְּעִינֵיכֶם, בְּמַוְּאַלְעֹזֶר וְאִיתָּמָר.
אֶבְלַ נְדָב וְאַבְיָהוֹא לְבָדְם שְׁקוֹלִים הָיוּ

מִתְתַּחַон מִכְפֶּרֶא עַל יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא בְּתִיב, (ויקרא ז) וְאַחֲיכֶם כָל בֵית יִשְׂרָאֵל יְבֻכוּ אֶת הַשְּׁرֶפֶת. וְאָמַר רַبִי שְׁמֻעוֹן, הַבָּכָר גָּדָב, בְּלוֹמֶר, הַהוּא, דָכָל שְׁבַחָא וַיָּקֹרֶא דְלִילָה (פה שמייה). גָדָב וְאַבְיוֹהוּא, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה, הַחֲנִי תְּרִי, לֹא אַשְׁתַּבְחוּ בְּזַתִּיבוּי בְּיִשְׂרָאֵל.

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֱלֹהִים מֹת שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן.

רַבִי (דף נ"ז ט"א) חִזְקִיָה פָתָח וְאָמַר, (ישעה טט) לְבִן כֵה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים בֵית יְעָקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם וְגַן. הָא יָקֹרֶא קְשִׁיא, לְבִן כֵה אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם מִבְעֵי לִיה. מַאי, כֵה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים בֵית יְעָקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם.

אַל הָא אַוְקְמוֹה וְהָא אַתְמָר, הַיְעָקֹב פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם וְדָאי. דְבַהְהִיא שְׁעַתָּא דְגַפֵּל בְּגַן גַּן נוֹרָא דְבָשְׁדָאי, דְגַנוּ דִינִיה (ס"י ואמריו קמי קדרשא בריך הוא, בגין

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

אַהֲרֹן. רַבִי חִזְקִיָה פָתָח וְאָמַר, (ישעה טט) לְבִן כֵה אָמַר ה' אֱלֹהִים בֵית יְעָקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם וְגַן. פְסוֹק וְהוּא קְשָׁה. לְבִן כֵה אָמַר ה' אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם הִיה צָרִיךְ לְהִיוֹת! מָה וְה כֵה אָמַר ה' אֱלֹהִים יְעָקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם? **אַלְאָה** הַרִּי פְּרִשָּׁה וְתִרִי נְתַבָּא, שְׁיַעֲקֹב פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם וְדָאי. שְׁבָאותה הַשְׁעָה שְׁגַפֵּל בְּתוֹךְ אַש הַבְּשָׁדִים, דְגַנוּ וַיַּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרִי מוֹת שְׁנִי בְּנֵי

בְּנֵגֶר שְׁבָיעִים סְגִירָין, שְׁהִיוּ מִשְׁמָשִׁים לִפְנֵי מֹשֶׁה. וּמְשׂוּם כָּךְ מִתְּחַתְּמָם מִכְפְּרָתָם עַל יִשְׂרָאֵל. וְעַל זה בְּתֻוב, (ויקרא טט) וְאַחֲיכֶם כָל בֵית יִשְׂרָאֵל יְבֻכוּ אֶת הַשְּׁרֶפֶת. וְאָמַר רַבִי שְׁמֻעוֹן, הַבָּכָר גָּדָב – בְּלוֹמֶר, אַוְתָו שְׁבָל הַשְׁבָח וְהַכְּבוּד שְׁלוֹ (פה שמו). גָדָב וְאַבְיוֹהוּא, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה, שְׁנִי אַלְהָה לֹא נִמְצָאו בְּמוֹתָם בְּיִשְׂרָאֵל. וַיַּדְבֵּר ה'

מֵאַי יִשְׁתּוֹב הָאֵי, וְכֹות אֲבָהָן לִית לֵיה. אָמֶר לֵיהוּ, יִשְׁתּוֹב בְּגִין בְּנוּי, דְּהַבִּי תְּנִינָא, בְּרָא מַזְבֵּחַ אֲבָהָא). אָמֶרֶת, הָא יִשְׁמַעְאל דְּנַפְיק מִנְיָה. אָמֶר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, הָא יִצְחָק, דִּיוֹשִׁיט קָדְלִיה עַל גַּבְיוֹ מַדְבָּחָה. אָמֶרֶת, הָא עָשָׂו דְּנַפְיק מִנְיָה. אָמֶר, הָא יַעֲקֹב, דָאַיְהוּ כּוֹרְסִיא שְׁלִימַתָּא, וְכֹל בְּנוּהַי שְׁלִימַיְן קְמָאֵי. אָמֶרֶת, הָא וְדָאַי בְּזֻכּוֹתָא דָא יִשְׁתּוֹב אַבְרָהָם הָדָא הוּא דְּכָתִיב, אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אַבְרָהָם.

לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יַחֲרוּ כִּי בְּרָאֹתוֹ יַלְדָיו מִעְשָׁה יִדִּי בְּקָרְבָּו יַקְדִּישׁו שְׁמֵי. מְאַן אִינְון יַלְדָיו מִעְשָׁה וְגוֹ. אַלְיַן אִינְון, חֲנִינָה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה. דָאַפְּילָנוּ גַּרְמִינְיהוּ לְגוֹ נִירָא יַקְדִּתָּא לְקָדְשָׁא שְׁמִיה לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב מֵאֵי בָּעֵי הַבָּא יַעֲקֹב, וְהָא בְּתִיב, (דְּנִיאָל א) וַיְהִי בָּהָם מִבְנֵי יְהוָה דְּנִיאָל חֲנִינָה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה. בְּנֵי יְהוָה

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב, אֲשֶׁר פְּרָה אֶת אַבְרָהָם.
לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יַחֲרוּ כִּי בְּרָאֹתוֹ יַלְדָיו מִעְשָׁה יִדִּי בְּקָרְבָּו יַקְדִּישׁו שְׁמֵי. מַיְהָם יַלְדָיו מִעְשָׁה וְגוֹ? אַלְיַן הַם חֲנִינָה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה שְׁהַפְּילָו עַצְמָם לְתֹזֵךְ בְּבִשְׁנָה הָאֵשׁ לְקָדְשׁ אֶת שְׁמוֹ. לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב, מַה עוֹשָׂה בָּאָן יַעֲקֹב? וְהָרִי בְּתִוב (דְּנִיאָל א) וַיְהִי בָּהָם מִבְנֵי יְהוָה דְּנִיאָל חֲנִינָה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה. בְּנֵי

דִּינָו (ס) וְאָמְרוּ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בְּשִׁבְיל מָה וְיַצָּלֵב כֹּות אֶבֶות אֵין לוֹ אָמֶר לָהּם: שְׁינָגָל בְּשִׁבְיל בְּנוּי, שְׁקָר שְׁנִינָה הַפְּנִים מִבְּהָאֵת האָבוֹת. אָמֶרֶת, הָרִי יִשְׁמַעְאל שְׁיִצְחָק מִמְּנָנוּ. אָמֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: הָרִי יִצְחָק שִׁיוֹשִׁיט צְוָאוֹ רַע גַּבִּי הַמּוֹבֵת. אָמֶרֶת, הָרִי עָשָׂו שְׁיִצְחָק מִמְּנָנוּ. אָמֶרֶת: הָרִי יַעֲקֹב שְׁהָוָא כְּפָא שְׁלָם וְכֹל בְּנוּי שְׁלָמִים לִפְנֵי. אָמֶרֶת, הָרִי וְדָאַי בְּזֻכּוֹתָו שֶׁל וְהִנְצִיל אַבְרָהָם. וְהִ

אֶקְרֹין, וּבְגִינַּן בְּכֵד לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יְהוּדָה מִבְּעֵי לֵיהֶنֶּה, מִאי לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב.

אֶלָּא הָכִי תִּגְיִנְוּ. בְּהָאֵי שְׁעַתָּא דְאִיכְפִּיתוֹ, לִמְגַפֵּל בְּגֻרוֹרָא, כֵּל הַד אֲרִים קָלִיה וְאָמָר, גַּבְיוֹ כֵּל אַינְיָן עַמְּינָן וּמְלַכְיָן וְאַפְּרַכְיָא, חַנְגִּיה אָמָר, (תְּהִלִּים קי"ח) יְיָ לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לֵי אָדָם יְיָ לֵי בְּעֹזֶרֶי וְאַנְיָ אָרָא בְּשׁוֹגָגָי טֹוב לְחַסּוֹת בְּיְיָ וְגַוְוָן. מִישָׁאָל פָּתָח וְאָמָר, (ירמיה לו) וְאַתָּה אֶל תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב נָאָם יְיָ וְגַוְוָן כִּי אַתָּה אָנָּי נָאָם יְיָ לְהֹשְׁיעָד כִּי אַעֲשֶׂה וְגַוְוָן. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא, דְשָׁמְעוּ בְּלָהו שָׁמָא דְיַעֲקֹב. תְּוֹהוֹ וְתִּיְּבוֹ בְּלִצְנוֹתָא. עֹזְרִיה פָּתָח וְאָמָר, (דברים ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

הַדָּא הַזָּא דְבַתִּיב, (ישעיה מד) זֶה יֹאמֶר לְיְיָ אַנְיָ וְגַוְוָן. זֶה יֹאמֶר לְה' אָנָּי, דָא חַנְגִּיה, זֶה יַקְרָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

יְהוּדָה נִקְרָאוּ, וּמְשׁוּם בְּכֵד לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יְהוּדָה הִיא צָרִיךְ לְהִיוֹת, מָה זֶה לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב?

אֶלָּא בְּכֵד שְׁנִינוּ, בְּשָׁעָה הַזָּו שְׁנַכְּפָטוּ לְפָל בָּאַשׁ, כֵּל אֶחָד הַרִּים קוֹלוֹ וְאָמָר אֶל כֵּל אָוֹתָם עַמִּים וּמְלִכִּים וּשְׁרִירִים. חַנְגִּיה אָמָר, (תְּהִלִּים קי"ח) ה' לֹי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לֵי אָדָם ה' לֵי בְּעֹזֶרֶי וְאַנְיָ אָרָא בְּשׁוֹגָגָי טֹוב

בְּשֵׁם יַעֲקֹב, דָא מִישָׁאָל, וַיְהִי יְכֹתֹב יָדו לִי' וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יַבְּגָה, דָא עֲרִיה, בֵּיה שְׁעַתָּא בְּנֵש קְרֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא פֶמְלִיא דִילִיה, אָמָר לוֹן, בְּמַאי מַלְהָה, מַאי נָזָן מַלְיָן דָא מָרוֹ אַלְיָן תְּלַתָּא, אַשְׁזִיב לוֹן. פְּרַתָּהוּ וְאָמָרוּ, (תְּהִלִּים פג) וַיַּדְעֻוּ כִּי אַתָּה שְׁמֵךְ יְהִי לְבָקָד עַלְיָן עַל כָּל הָאָרֶץ.

בָּה שְׁעַתָּא אָמָר קְרֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכִירְסִיא, כִּירְסִיא דִילִי, בְּמַאי מַלְהָה מַאי נָזָן מַלְיָן, אַשְׁזִיב לְאַינְזָן צְדִיקִיא. אָמָר לַיה, בְּהָהִיא מַלְהָה דְכַלְהוּ חִיבֵין בָּה, אַשְׁזִיב לוֹן, לֹא עֲתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פְּנֵיו יְחֹורָג. בְּמַה דְקָאִים יַעֲקֹב לְגַבֵּי דָא בָּרָהָם בְּנֵרָא, יְקוּם הַשְׁתָּא לְגַבֵּי אַלְיָן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, פָה אָמָר יְהִי אֶל בֵּית יַעֲקֹב אַשְׁר פְּדָה אֶת אָבָרָהָם לֹא עֲתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְנוּ. מַה אֵי בְּסֹוףְא דְלִצְנוֹתָא.

לשון הקודש

הָאָרֶץ.

בָּאוֹתָה שָׁעָה אָמָר הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְכִסְאָ: בְּסָא שָׁלִי, בָּאֵיזָה דְבָור מַאוֹתָם הַדְבּוּרִים אַצְיל אֶת אַוֹתָם הַצְדִיקִים? אָמָר לוּ: בָּאוֹתוֹ הַדְבָור שְׁבָלָם אַחֲקָו עַלְיוֹ אַצְיל אַוֹתָם, לֹא עֲתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פְּנֵיו יְחֹורָג. בָּמו שְׁעַמְדָה יַעֲקֹב אַצְיל אָבָרָהָם בָּאָש, יְקוּם עַבְשׁו אַצְיל אָלָה. וְהוּ

וְנוּ. וְהִיא מָר לְהִי אָנִי – וְהִיא חֲנִינָה. וְהִיא יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב – וְהִיא מִישָׁאָל. וְהִיא יְכֹתֹב יָדו לִי' וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יַבְּגָה – וְהִיא עֲרִיה. בָּאוֹתָה שָׁעָה בְּגַם הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַפֶּמְלִיא שָׁלוֹן, וְאָמָר לְהָם: בָּאֵיזָה דְבָור מַאוֹתָם הַדְבּוּרִים שָׁאָמָרוּ אֶלָּה הַשְׁלִשָּׁה אַצְיל אַוֹתָם? פְּתַחְוּ וְאָמָרוּ, (תְּהִלִּים ס) וַיַּדְעֻוּ כִּי אַתָּה שְׁמֵךְ הִי לְבָקָד עַלְיָן עַל כָּל

תְּנָא, בְּלֹהוּ דְהַוּ חִיבֵין מִמְלָה דָא, אַתּוֹקְדוּ
בְּהַהְוָא נֹרָא, וַקְטָל לֹזַן שְׁבִיבָא דְנֹרָא.
מִאן שְׂזִיב לְאַלְיָן. עַל דְהַוּ מִצְלָן קְמִינִי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הָוָא וַמִּיחָדָן שְׁמִימָה בְּדִקָא יְאֹות, וַעַל דְמִיחָדָן שְׁמִימָה
בְּדִקָא יְאֹות, אַשְׁתְּיוּבוּ מִהַהְזָא נֹרָא יְקִידָתָא.

תְּרִי בְּנֵי אָהָרְן קְרִיבוּ אַשְׁא נֹבְרָאָה, דָלָא אַתִּיחָדוּ
שְׁמִימָה בְּדִקָא יְאֹות, וַאֲתוֹקְדוּ בְנֹרָא. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, בְּתִיב, אַחֲרִי מוֹת. וּבְתִיב וַיְמֹותוּ. בֵּין
דָא מַר אַחֲרִי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אָהָרְן, לֹא יַדְעַנָּא, דְהָא
וַיְמֹותוּ. אֶלָּא הַכִּי תְגִינֵן, תְּרִי מִיתּוֹת הָוּ, חַד לְפָנֵי
יְיָ. וְתָהָר, דָלָא הָוּ לְהָזְבָנֵן, דָכְלַמְּאָן דָלָא זְבִי
לְבָנֵן מִית הָזָא. בָגֵין כֵה, אַחֲרִי מוֹת, וַיְמֹותוּ.

לשון הקודש

שְׁנֵי בְּנֵי אָהָרְן הַקְרִיבוּ אַשׁ וָרָה, שָׁלָא
יַחֲדוּ אֶל שְׁמוֹ בְּרָאוִי וְנִשְׁרָפוּ בְאַשׁ. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, בְּתִוב אַחֲרִי מוֹת, וּבְתִוב
וַיְמֹתָה. בֵּין שָׁא מַר אַחֲרִי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי
אָהָרְן, לֹא יַדְעַנָּא שְׁהָרִי וַיְמֹתָה? אֶלָּא כֵּה
שְׁנֵינוּ, שְׁתֵי מִיתּוֹת הָיִו, אַחֲת לְפָנֵי הָא
וְאַחֲת שָׁלָא הָיָו לְהָם בְּגִינִים. שָׁבֵל מֵשָׁלָא
וּבָה לְבָנִים, הוּא מַת. מִשּׁוּם כֵה, אַחֲרִי
מוֹת, וַיְמֹתָה.

שָׁבְתּוֹב, כִּי אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר
פָּרָה אֶת אֶבְרָהָם לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב
וְנוּ. מִהְבּוּשָׁה שֶׁל הַלְּיָצָנוֹת.

שְׁנֵינוּ, בֶּל אָוֹתָם שְׁצַחְקָנוּ מִהְדָּבָר הָזָה,
נִשְׁרָפוּ בְאַוְתָה אַשׁ, וְדָרְגָ אָוֹתָם שְׁבִיבָ
שֶׁל אַשׁ. מַה הַצִּיל אֶת אֱלֹהִים עַל שְׁהָיו
מַתְפָּלִים לְפָנֵי הַקְדּוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא
וַמִּיחָדָים שְׁמוֹ בְּרָאוִי, וַעַל שְׁמִיחָדִים שְׁמוֹ
בְּרָאוִי, נִצְלָו מִאֲוֹתָה אַשׁ יוֹקְרָת.

רבי אבא אמר, מאי דכתיב, (במדבר י) זימת נְדָב וְאַבִּיהוֹא לְפָנֵי ייְהוָה בְּהַקְרִיבָם אֲשֶׁר זָרָה לְפָנֵי ייְהוָה בְּמִדְבָּר סִינֵי וּבְנִים לֹא הָיו לָהֶם וַיַּכְהֵן אַלְעֹזֶר וְאִתְמָר. מַאי דָא לְגַבֵּי דָא, דכתיב, וּבְנִים לֹא הָיו לָהֶם, וַיַּכְהֵן אַלְעֹזֶר וְאִתְמָר. אֶלָא רְזָא דמלטה. הָאֵי דאמינָא, זימותנו, דלא הָוו לְהּוּ בְנִין. וְהַכִּי הָזָא וְדָא. אֶבֶל לֹא בְשָׂאָר בְּנֵי עַלְמָא, אֶפְעַל גַּב דלא אֶנְסִיבוּ, דהָא אַלְיָין לֹא מִיתוּ אֶלָא מִיתת גַּרְמִידָהּן, אֶבֶל מִיתת נְפָשָׁהּן לֹא מִיתוּ.

מנא לֹן, דכתיב, (שמות י) זָלָעָז בֶּן אַהֲרֹן (דף נ"ז ע"ב) לְקַח לוֹ מִבְנֹות פּוֹטִיאָל לוֹ לְאַשָּׁה וְתַלְדֵל לוֹ אֶת פִּנְחָס אֶלְהָה רְאֵשִׁי אֶבֶות הַלְוִיִּם לְמִשְׁפָחוֹתָם. אֶלְהָה, וְהָא פִנְחָס בְּלְחֹזְדוֹי הָזָה. וכתיב, רְאֵשִׁי אֶבֶות הַלְוִיִּם, בְּגַיִן כֵּה, מִיתת גַּרְמִידָהּן

לשון הקודש

רבי אבא אמר, מה שבתוב (במדבר י) זימת נְדָב וְאַבִּיהוֹא לְפָנֵי הָהָר בְּהַקְרִיב אֲשֶׁר זָרָה לְפָנֵי הָהָר בְּמִדְבָּר סִינֵי וּבְנִים לֹא הָיו לָהֶם וַיַּכְהֵן אַלְעֹזֶר וְאִתְמָר. מה זה לְגַבֵּי זה, שבתוב וּבְנִים לֹא הָיו לָהֶם וַיַּכְהֵן אַלְעֹזֶר וְאִתְמָר? אֶלָא סוד הרבר – זה שאמרתי, זימתו, שלא היו לָהֶם בְנִים. וְכֵךְ זה וְדָא. אֶבֶל לֹא בְשָׂאָר בְּנֵי

מיתה, מיתה נפשחון לא מיתה. אמר רבי אלעזר וקדאי משמע אלה, ומשמע ראשיו.

ובגין כך בתיב, (במדבר כה) פינחים בן אלעזר בן אהרן הכהן וכתיב זפינחים בן אלעזר בן אהרן הכהן היה כהן בימים ההם, פנחים בן אלעזר הכהן מיבעי ליה, אלא בכל אחר דאתא פנחים בן אהרן הכהן בתיב, ולא אלעזר לא בתיב אלא אלעזר הכהן. **הכתיב,** (במדבר צ) זלפני אלעזר הכהן. (במדבר לא) **ויאמר אלעזר הכהן וכו'.** ועל דא מיתה גריםיהון מיתה, מיתה נפשחון לא מיתה.

וותגין ברזא דמתניתין, תרי זוג, פון חם. זהא אתמר, יו"ד זעירא בגין אתוון דפנחים. דהאי יו"ד בליל תרי בחדרא, ודא הוא רזא דמללה, זהא אתמר.

לשון הקודש

משמעותם כך מתו מיתה עצם, ומיתה נפשם לא מרת. אמר רבי אלעזר, וקדאי משמע אלה, ומשמע ראשיו.

ומשום כך ברוב, (במדבר כה) פינחים בן אלעזר בן אהרן הכהן, ובתוב זפינחים בן אהרן הכהן היה כהן בימים ההם. פנחים בן אלעזר הכהן קטנה בין אחרות פנחים, שחרי יו"ד בוללת שנים באחד, והוא סוד דבר, וזה נתרבא.

אחרן הכהן כתוב. ולא אלעזר לא כתוב,

**רַבִּי אֶלְעֹזֶר שָׁאֵל לְאָבּוֹי, אָמַר לֵיה, וְהִיא תְּרִי
אַיִלּוֹן וְתְּרִי הַוּ, אַמְּמַאי לֹא אַשְׁתַּבְּחֹז תְּרִי.
אָמַר לֵיה, תְּרִי פְּלַגִּי גֻּפָּא הַוּ, דְּהָא לֹא אַנְסִיבוּ,
וּבְגִין בְּךָ, בְּחֵד אַתְּכְּלִילּוֹ, דְּכַתִּיב, וַתְּלַד לוֹ אֶת
פִּינְחָס אֶלְהָ רָאשִׁי וְנוּ.**

**וַיֹּאמֶר דְּפָנָחָם, לֹא אַתְּיִהְיבּ בֵּיה לְחֶבְרָא אַתְּנוּ,
אֶלְאָ בְּשַׁעַתָּא דְקַנְיִ לְקַיְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוּא,
וְאַתָּא לְיִשְׂרָא עַקְיָמָא, דְּחַמָּא דְּהָאִי אֶת בְּרִית
קְדִישָׁא, עַיִל זְמִרִי בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא. וּבְמָה
דְּאַתְּעָקָם בְּקָדְמִיתָא, אַתְּתָּכוּ הַכָּא. בְּנַוְכָּרָא
אַתְּעָקָם בְּקָדְמִיתָא, דְּכַתִּיב, בְּהַקְרִיבָם אַש זְרָה,
הַכָּא בְּנַוְכָּרָא, אַתְּתָּכוּ, בְּמָה דְּכַתִּיב, (מלאכי ב) וּבְעַל
בָּת אל נְכָר. מָה לְהַלֵּן אַש זְרָה, אַף בְּאַן נְמִי
אַשְׁה זְרָה.**

לשון הקודש

**רַבִּי אֶלְעֹזֶר שָׁאֵל אֶת אָבּוֹי וְאָמַר לוֹ,
בָּרוּךְ הוּא וּבָא לְיִשְׁר אֶת הַעַקְם, שְׁרָא
אֶת אֹתוֹ הַבְּרִית הַקְדוֹשָׁה הַוּ שְׁהַכְנִים
וּמְרִי לִרְשׁוֹת אַחֲרָת, וּבְמָה שְׁהַעֲקָם
בְּרָאשָׁוֹנָה הַתְּפִקּוֹן בְּאַן. בְּנַכְרִיה
הַתְּעַקְמוּ בְּהַתְּחִלָּה, שְׁבָתוּב בְּהַקְרִיבָם
אַש זְרָה, וּבְאַן בְּנַכְרִיה הַתְּפִקּוֹן, בְּמוֹ
שְׁבָתוּב וּבְעַל בָּת אל נְכָר. מָה לְהַלֵּא
אַש זְרָה, אַף בְּאַן גַּם אַשְׁה זְרָה.**

**וַיֹּאמֶר שֶׁל פָנָחָם לֹא נְפִזּוּ בָה לְחֶבְרָה
הָאוֹתִיות, אֶלְאָ בְשַׁעַה שְׁקָנָא לְקַדּוֹשָׁ**

מַאי אֲתַחְזֵי הַכָּא. אַלֵּא בְקָדְמִיתָא רְחִיקָא קְרִיבוֹ, דְכַתִּיב, בְהַקְרִיבָם אֲשׁ זָרָה. אֲזֹופַ הַכָּא זָמְרִי, הַזָּהָר קְרִיב רְחִיקָא, שֶׁמְאָ דְמַלְכָא, הַזָּהָר קְרִיב גַּבִּי רְחִיקָא, מִיד, (במדבר כה) וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעֹזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַפְּתֻן וַיַּקְרַב מִתְוֹךְ הַעֲדָה. הַכָּא אֲתָקִין עֲקִיםָא דְקָדְמִיתָא, כְּדִין אֲתִיְהִיב יוֹד בְשִׁמְיה לְחִבְרָא אֲתַזּוֹן בְּחִדָּא, וְאֲתִבְשֶׂר בְּשִׁלּוּם, דְכַתִּיב, (במדבר כה) לְבֶן אַמְוֹר הַגְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוּם. (בריתי מפש).

מַאי שְׁלוּם הַכָּא, אַלֵּא בְהַהּוֹא בְתִּרְא, חַבוּ בְקָדְמִיתָא, בְהַהּוֹא בְתִּרְא, אֲתַעֲרוּ קְטַטְוִתָּא בְקָדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא דְאֲתָקִין, בְתִּיב הַגְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוּם. בְּרִיתִי מִמְּשׁ, תְּהָא עִמְיהָ בְשִׁלּוּם, וּבְגַיְן כֵּה, אֲתִיְהִיב יוֹד זְעִירָא בְשִׁמְיה, דְהָא מַאֲתַזּוֹן זְעִירָא הִיא, לְאֲתַחְזֵה דְהָא אֲתָקִין מַה

לשון הקודש

מה גַּרְאָה בָּאָז? אַלֵּא בְהַתְּחִילָה הַקְרִיבוּ אֶת הַרְחֹזֶה, שְׁבַתּוּב בְהַקְרָבָם אֲשׁ זָרָה. אָפְכָא זָמְרִי דִּיהְ מַקְרִיב אֶת הַרְחֹזֶה, אֶת שֵׁם הַמֶּלֶךְ דִּיהְ מַקְרָב לְרַחֹזֶה, מִיד – (שם כה) וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעֹזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַפְּתֻן וַיַּקְרַב מִתְוֹךְ הַעֲדָה. בָּאָן תָּקִין אֶת הַעֲכָם שְׁבָרָא שׂוֹנָה, וָאָנוּ נְתַנָּה יוֹד לְשָׁמוֹ לְחִבְרָה אֶת הָאוֹתִיות בְּאַחֲרֵי וְהַתְּבִשֶּׂר

דְּאַתְּעָקָם בְּקָדְמִיתָא, וְהָא אֲשֶׁלִימָת עַמִּיה. אַתָּא
רַבִּי אַלְעֹזֵר וּנְשִׁיק יָדוֹ. אָמַר, בְּרִיךְ רְחַמְנָא
דְּשַׁאֲילָנָא הָאִי מֶלֶה, וְלֹא אַתְּאָבִיד מִנְאי.

תָּאָנָא אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּהָאִי יוֹמָא דְכִפּוּרִי,
אַתְּתַקְנוּ לְמִקְרֵי פְּרִשְׁתָּא דָא, לְכִפְרָא
לְיִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא, בְּגִינֵּן דָא, סְדָרָא דְיוֹמָא דָא,
הָכָא אָסְתָּדָר, וּבְגִינֵּן דְמִתְתְּהֹזָן דְבָנֵי אַהֲרֹן,
מְכִפְרָא עַל יִשְׂרָאֵל.

מִבְּאָן אֹולִיפְנָא, כָּל הַהוּא בָּר נֶש דִיסּוּרִי
דְמָאֵרִיה אַתְּיַזְעֵלִיה, בְּפִרְבָּה דְחוּבוֹי
אַיִן. וְכָל מָאוֹן דְמַצְטָעָר עַל יִסּוּרִיהָן דְצָדִיקִיא,
מִעֲבִירִין חֹבֵבִיא דְלָהֹזָן מַעַלְמָא. וְעַל דָא בְּיוֹמָא
דָא, קֹרֵין, אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אַהֲרֹן, דִישְׁמָעוֹן
עַמָּא, וּמַצְטָעָרִין עַל אֲבוֹדָהָן דְצָדִיקִיא, וִיתְפֵּרֶ

לשון הקודש

מִהָּוֹתִיות הַקְּטָנוֹת, לְהָרְאֹת שְׁבָרִי תַּקְנָה
מִבְּאָן הַסְּתָדָר, וּמִשּׁוּם שְׁמִיתָה בְּנֵי אַהֲרֹן
מִכְפְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל.
מִבְּאָן לְמִדְנוֹן, כָּל אָתוֹ בְּנֵי אָדָם שִׁיסּוּרִי
רְבּוֹנוֹ בְּאִים עַלְיוֹ – כְּפָרָת חֶטְאוֹ הַמָּם.
וְכָל מִ שְׁמַצְטָעָר עַל יִסּוּרִי הַצָּדִיקִים,
מִעֲבִירִים חֶטְאוֹתָם מִן הָעוֹלָם. וְעַל בְּנֵי
אַהֲרֹן, שִׁישְׁמָעוּ הָעָם וּמַצְטָעָרוּ עַל אָבִדוֹן
מִפְּנֵי, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים
הָזֶה תַּקְנָנוּ לְקָרְאָ פְּרִשָּׁה זֹו, לְכִפְרָה עַל
יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָה, בְּשִׁבְעֵיל וְסִירֵר הַיּוֹם הָזֶה

לְהֹן חֻבֵּיהוּ. וְכֹל דְמַצְטָעָר עַל אֲבוֹדָה זָן דְצִדְיקִיאָ, אֹז אֲחִית דְמַעַן עַלְיָהוּ, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא מִכְרִיז עַלְיָה וְאָוֹםֶר, (ישעיה ו) וָסֶר עֹנֶג וְחַטָּאתָךְ תְּכַפֵּר. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דָלָא יְמוֹתָיו בְּיוֹמָיו. וְעַלְיָה בְּתִיב, (ישעיה נ) יְרָאָה זְרֻעָה יָאָרִיךְ יָמִים וְנוּ.

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מֹשֶׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחִיךְ וְאֶל יְבָא בְּבָל עַת אֶל הַקָּדֵש וְנוּ. (ויקרא טז) רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וְאָמַר, (קהלת א) כָּל הַגְּנָחְלִים הַוְּלָכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אַיִגְנוּ מְלָא וְנוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, תְּנוּהָנָא עַל בְּנֵי עַלְמָא, דָהָא לִית לְהֹעֵגְנִין לְמַהְנִין, וְלֹבָא לְאַשְׁגָּחָא, וְלֹא יַדְעַן, וְלֹא שְׂזִין לְבִיְהוּ לְאִסְתְּכָלָא בְּרֻעּוֹתָא דְמַאֲרִיהּוֹן, הַיְד נִיְמִין, וְלֹא מִתְעָרֵי מִשְׁנְתִּיְהוּ, עַד לֹא יַיְתֵי הַהֹּוא יוֹמָא דָהָפֵי עַלְיָהוּ חַשּׁוּבָא וְקַבְּלָא, וַיַּתְבִּעַ הַהֹּוא (דף נ"ח ע"א) מַאֲרִיה דְפָקְדוֹנָא, חַשְׁבָּנָא מַנִּיְהוּ.

לשון הקודש

הצדיקים, וַיַּתְכְּפִרוּ לָהֶם חַטָּאתָם. וְכֹל מִשְׁמַטְעָר עַל אֶבֶדֶם שֶׁל הַצדיקים או מְרוּיד עַלְיָהָם דְמַעֲותָ, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מְבָרִיא עַלְיוֹ וְאָוֹרֶם: (ישעיה ו) וָסֶר עֹנֶג וְחַטָּאתָךְ תְּכַפֵּר. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁלָא יְמוֹתוּ בְּנֵי בִּיטּוֹן. וְעַלְיוֹ בְּתוּב, (שם ו) יְרָאָה זְרֻעָה יָאָרִיךְ יָמִים וְנוּ.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחִיךְ

וּכְרוֹזָא כֵּל יוֹמָא קָאָרִי עַלְיָהוּ, וּנְשָׁמְתָהּוֹן,
אֲסְהִידָת בְּהֹזָן בְּכֵל יוֹמָא וְלִילִיאָ,
אוֹרִיְתָא רְאַמְתָה קְלִין לְכֵל עַבָּר, מְכֻרֹּזָת
 וְאוֹמֶרֶת, (משלוי א') עד מַתִּי פֶּתַים תְּאַחַבָו פֶּתַי (משלוי
 ט) מי פֶּתַי יִסְרָאֵל הַגָּה חָסֵר לְבָב אַמְרָה לוֹ. לְבָבוֹ לְחַמּוֹ
 בְּלִחְמִי וּשְׂתָו בֵּין מִסְכָּתִי. וְלִיתָ מָאֵן דִּירְכֵין
 אָוְדְגִיה, וְלִיתָ מָאֵן דִּיחָעָר לְבִיה.

תָא חֹזֵי, זְמִינֵין דָרֵי בָּתְרָאֵי דִּיטְיוֹן, דִּיתְגְּשֵׁי
אוֹרִיְתָא מְבִינֵיהָו, וְחַכְמֵי לְבָא יִתְבְּגָשֵׁו
 לְאַתְרֵיהָו, (ס"א לְאַדְרָא קְדִישָׁא) וְלֹא יִשְׂתַּבֵּחַ מָאֵן דְּסָגֵר
 וּפְתַחַ. וּוֹי לְהֹזָא דָרָא. וּמְבָאֵן וְלִחְלָאָה, לֹא יְהָא
 דָרָא כְּדָרָא דָא, עד דָרָא דִּיטִי מְלָכָא מְשִׁיחָא,
 וּמְנַדְעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא, דְכָתִיב, (ירמיה לא) בַי בְּלָם
יִדְעַו אָוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שִׁיעֵיר אֶת לְבָנוֹ.

בָא רָאָה, עֲתִידִים הַדּוֹרוֹת הַאַחֲרוֹנִים
 שְׁיָבָאוּ שְׁתַשְׁבַּח תֹּרַה מְבִינֵיכֶם, וְתַכְמֵי
 הַלְּבָב יִתְבָּגֵנוּ לְמִקְומָם (לְחוֹדֶר קֹושׁ), וְלֹא
 יִמְצֵא מֵי שְׁפּוֹגָר וּפּוֹתָה. אָוֹי לְאַוְתָה הַדּוֹר!
 וּמְבָאֵן וְלִחְלָאָה לֹא יְהָיָה דָרָר בְּמוֹ הַדּוֹר
 הַזֶּה, עד הַדּוֹר שִׁיבָא מֶלֶךְ הַמִּשְׁיחַת,
 וְהַדּוֹהַת תַּתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, שְׁכַבּוֹב (ירמיה לא)
 בַי בְּלָם יִדְעַו אָוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

שְׁחַשָּׁךְ וְאֲפָלָה יִכְסֹו עַלְיָהֶם, וַיִּתְבַּע אֶתְהָוֹת
 בָּעֵל הַפְּקָדָן מֵהֶם חַשְׁבָּונָ.
 וְחַכְרוֹזָא בְּכֵל יוֹם קוֹרָא עַלְיָהֶם, וּנְשָׁמְתָהּ
 מְעִידָה בְּהָם בְּכֵל יוֹם וְלִילָה, הַתֹּרַה
 מְרִימָה קּוֹלוֹת לְכֵל עַבָּר, מְכֻרֹּזָת
 וְאוֹמֶרֶת: (משלוי א') עד מַתִּי פֶּתַים תְּאַחַבָו פֶּתַי (משלוי
 ט) מי פֶּתַי יִסְרָאֵל הַגָּה חָסֵר לְבָב אַמְרָה לוֹ. לְבָבָו לְחַמּוֹ
 אַמְרָה לוֹ לְבָבָו לְחַמּוֹ בְּלִחְמִי וּשְׂתָו בֵּין
 מִסְכָּתִי. וְאַיִן מֵשִׁירְכֵין אָנוּ וְאַיִן מֵ

תא חוי, בתיב, (בראשית ב) ונהר יוציא מעדן. ותגינן, מה שמייה דההוא נהר. אוקימנא יibal שמייה, דכתיב, (ירמיה י) ועל יibal ישלה שרשיו. ובספרא דרב המנוגא סבא, חיים שמייה, דמתפנן נפקין חיים לעלמא, ואינז אקריז חי מלכא. וזה א אוקימנא, ההוא אילנא רבא ותקיפה, דמוון לבלא ביה. אקרי עץ חיים. אילנא דנטע שרשוי באינז חיים, וככלא הוא שפיר.

ותאנא, ההוא נהר אפיק נחלין עמייקין, במשה רבות, לאשכחאה גנטא, ולרואהה אילגין וגטיעין, דכתיב (תהלים קד) ישבעו עצי יי' ארזי לבנון אשר נטע, ואינז נחלין, נגידין ואטמשכו ומתרגשין בתרין קימין (נ"א סמכיין) ואינז בריתתי (תרי) קריין להו, (מלכים א ז) יכין ובוצע, ושפיר. ומתפנן נפקין כל אינז נחלין, ושרים לוז בחד דרגא דאקרי צדיק.

לשון הקודש

בא ראה, בטור (בראשית ב) ונהר יצא מעדן. ושנינו, מה שמו של אותו נהר? בארכנו ששמו יובל, שברות (ירמיה ט) ועל יובל ישלה שרשיו. ובספרא של רב המנוגא סבא: חייםשמו, שמשם יוצאים חיים לעולם, והם נקראים חי הפלך. ות הרי בארכנו, אותו עץ גודול וחזק שבו יש מזון לכל נקרא עץ החיים. האילן שנטע

דְּבָתִיב, (משל י) וְצִדִּיק יִסּוֹד עֲזָלָם. וּבְלָהּוּ אֲזָלָין וּמִתְּבָגְשִׁין לְהַחְוֹא אֶתְר דָּאָקְרִי יִם, וְהַוָּא יִמְאָדָחְכְּמַתָּא, הָרָא הוּא דְּבָתִיב, (קהלת א) כָּל הַגְּנָחְלִים הַוְּלָכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

וְאֵי תִּמְאָה, דָּהָא מַטוּ לְאֶתְר דָּא, וּפְסָקוּן, וְלֹא תִּבְינֵן, לְבַתֵּר בְּתִיב, אֶל מֶקְוּם שְׁהַגְּנָחְלִים הַוְּלָכִים שֶׁם הֵם שְׁבִים לְלַכְתָּ, בְּגַין דְּהַחְוֹא נְהַרָּא לֹא פְּסִיק לְעַלְמַיִן. הֵם שְׁבִים, לְאֵן אֶתְר שְׁבִים, לְאַינְזָן תְּרֵין קִיבְּמַיִן, נְצָח וְהַזָּה. לְלַכְתָּ, בְּהָאִ צִדִּיק, לְאַשְׁבְּחָא בְּרָכָאָן וְחִידָּז. וְהַיָּנוּ רָזָא דְּתָגִינָּן, (תְּהִלִּים ק) לְוִיתָן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוּ, דָּא צִדִּיק.

כָּלָם אֶלְיךָ יִשְׁבְּרוֹן לְתַת אֶכְלָם בְּעַתּוּ. מִאן עַתּוּ. (רָא עַתּוּ צִדִּיק) דָּא מַטְרוֹגִינְתָּא, דָּאָקְרִי עַתּוּ דְּצִדִּיק, וּבְגַין כֵּד כְּלָהּוּ מַחְכָּאָן לְהָאִי עַתּוּ,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

משום שָׁאוֹתוֹ נְהָר לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. הם שְׁבִים, לְאֵיהָ מֶקְוּם הֵם שְׁבִים? לְאוֹתָם שְׁנִי עֲמוֹדִים, נְצָח וְהַזָּה. לְלַכְתָּ, בְּצִדִּיק הַזָּה, לְמַצָּא בְּרָכוֹת וְשְׁמָחה. וְעוֹה הַסּוֹד שְׁנִינָה, (תְּהִלִּים ק) לְוִיתָן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוּ, וְהַצִּדִּיק.

כָּלָם אֶלְיךָ יִשְׁבְּרוֹן לְתַת אֶכְלָם בְּעַתּוּ. מַי וּעַתּוּ? (וְעוֹתָהָ שְׁלֵצִידִיק) זֶה הַגְּבִירָה, שְׁנָקְרָאת שְׁהַגְּנָחְלִים הַלְּכִים שֶׁם הֵם שְׁבִים לְלַכְתָּ.

וּמְשׁוּם יוֹצְאָים כָּל אוֹתָם נְחָלִים, וּמְשֻׁרִים אָוֹתָם בְּדָרְגָה אַחַת שְׁנָקְרָאת צִדִּיק, שְׁפָתּוֹב (משל י) וְצִדִּיק יִסּוֹד עֲזָלָם. וְכָלָם הַוְּלָכִים וּמִתְּבָגְשִׁים לְאוֹתָם מֶקְוּם שְׁנָקְרָא יִם, וְהַוָּא יִם הַחֲבָמָה. וְהַשְּׁבָתּוֹב (קהלת א) כָּל הַגְּנָחְלִים הַלְּכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

וְאֵם תָּאמֶר שְׁהָרִי מְגִיעִים לְמִקְוּם הַזָּה וְלֹא שְׁבִים – בְּתוֹב אֶחָר כֵּה, אֶל מֶקְוּם שְׁהַגְּנָחְלִים הַלְּכִים שֶׁם הֵם שְׁבִים לְלַכְתָּ.

כְּלֹהוּ דָאַתּוֹן לִתְתָּא, מַאֲתָר דָא אַתּוֹן, וְרֹא
דָא אָוקִימָנָא, (תַּהֲלִים קְמָה) עִינֵי בֶל אַלְיךָ יִשְׁבְּרוּ וְנוּ'
כְּמָה דָאָקִימָנָא.

תָא חֲזִי, בְשֻׁעַתָא דְהָאִי כֶל, מִבְסָם לְעַתּוֹ,
וּמִתְהַבֵּרָא עַמִּיה, בְּלֹהוּ עַלְמָיו בְחִידָה, בְּלֹהוּ
עַלְמָיו בְּבָרְכָאָן, בְּדַיְן שְׁלָמָא אַשְׁתָּבָח בְּעַלְאִי
וִתְתָאִי. וּבְדַיְן גְּרָמִין חִיבִי עַלְמָא, דְתַמֵּן לֹא
אַשְׁתָּבָחוּ בְּרָכָאָן דָאַינּוּ נְחָלִי, וַיְנַקָּא, הָאִי עַת,
מִפְטָרָא אַחֲרָא, בְּדַיְן דִּיגְיָן מִתְעָרִין בְּעַלְמָא,
וּשְׁלָמָא לֹא אַשְׁתָּבָח. וּבְדַיְן בְּעָאָן בְּגִי עַלְמָא
לְאַתְּבָרְכָא, לֹא יְכַלְיָן אַלְאָ עַל יְדָא דְבָהָגָא, בְּגִינַ
דִּיבְרָעָר בְּרָכָא דִילִיה, וִתְתָבֵךְ מִטְרוֹגִינִיתָא,
וַיְשַׁתְּבָחוּ בְּרָכָאָן בְּכָלְהוּ עַלְמָיו.

תָאָנָא, בְּהָיוֹא שֻׁעַתָא, בְּעָא מְשָׁה קְפִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, מַלְהָ דָא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְגִי

לשון הקודש

לְעַתּוֹ הַזֹּוּ. בְּלֹ אַלְוּ שְׁגָנוֹנִים לְמַטָּה, נִמְצָאוֹת בְּרָכוֹת שֶׁל אַוְתָם הַנְּחָלִים,
וְהַעַתּוֹ הַזֹּוּ יוֹנַקְתָּ מִצְדָּה אַחֲרָה, אַזְיָ
מִתְעוֹרְרִים דִּינִים בְּעוֹלָם וְלֹא נִמְצָא
שְׁלָום. וּכְשָׁרוֹצִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְהַתְברָה,
לֹא יְכַלְיָים, אַלְאָ רָק עַל יְדֵי הַפְּהָנָה, בְּדַיְן
שִׁיעּוּר אֶת הַפְּתָרָ שְׁלָוּ וִתְתָבֵךְ
הַגְּבִירָה, וַיִּפְצַצְאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.
שְׁגִינַה, בָּאוֹתָה שְׁעָה בְּקַשׁ מְשָׁה מִלְּפָנֵי
וּבְשָׂגָורִים רַשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁשָׁם לֹא

עַל מָא יַתְבוֹן קְפָה, עַל יְדֵי דָמָן מִתְבָּרְכָן. אָמָר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וְלִי אַת אֹוֶר, דָבָר אֶל אָהָרֹן אֲחֵיכֶה, דָהָא בִּידֵיכֶה מִסְרָאָן בְּרָכָן לְעַילָּא וִתְתָא.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה דָבָר אֶל אָהָרֹן אֲחֵיכֶה וְאֶל יְבָא בְּכָל עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ. אָמָר רַבִּי אָבָא, זָמַנֵּנוּ אֵית קָמֵי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, לְאַשְׁתַבָּחָא רַעֲזֹן, וְלְאַשְׁתַבָּחָא בְּרָכָן, וְלִמְתַבֵּעַ בְּעוֹתִי, זָמַנֵּנוּ, דָרַעֲזֹן לֹא אַשְׁתַבָּחָו, וּבְרָכָן לֹא מִזְדְּמָנוּ, זָמַנֵּנוּ קְשִׁין מִתְעָרֵין בְּעַלְמָא. זָמַנֵּנוּ דָדִינָא תָלִי. תָא חֲזִין, זָמַנֵּנוּ אֵית בְּשִׁתָּא, דָרַעֲזֹן אַשְׁתַבָּחָה. זָמַנֵּנוּ אֵית בְּשִׁתָּא, דָדִינָא אַשְׁתַבָּחָה. זָמַנֵּנוּ אֵית בְּשִׁתָּא, דָדִינָא אַשְׁתַבָּחָה וְתָלִיא. זָמַנֵּנוּ אֵית בִּירָחִי, דָרַעֲזֹן אַשְׁתַבָּחָה בְּהָוּ. זָמַנֵּנוּ אֵית בִּירָחִי, דָדִינָא אַשְׁתַבָּחָה וְתָלִיאן עַל בְּלָא.

לשון הקודש

רַבִּי אָבָא, יְשׁ זָמַנִים לְפָנֵי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁנַמְצָאים רְצֻוֹנָות וּנְמַצְאוֹת בְּרָכּוֹת וּלְבָקֵשׁ בְּקָשׁוֹת, וּלְפָעָמִים שָׁאיָן גְּמַצָּאים רְצֻוֹנָות, וְאַיִן מִזְדְּמָנוֹת בְּרָכּוֹת, וּרְגִינִים הַקְשִׁים מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. וּלְפָעָמִים שְׁהָדֵין תָלִוי. בָא רְאָה, יְשׁ בְּשָׁנָה זָמַנִים שְׁנַמְצָא רְצֹוֹן, וְיְשׁ זָמַנִים בְּשָׁנָה שְׁהָדֵין גְּמַצָּא וְתָלִוי. יְשׁ זָמַנִים בְּחֶדְשִׁים שְׁהָרְצֹוֹן

הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דָבָר וְהָ. אָמָר לוֹ, אֵם בְּנֵי הָעוֹלָם יִשְׁבוּ לְפָנֵיךֶ, עַל יְדֵי מַיִם מִתְבָּרְכִים? אָמָר לוֹ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלִי אַתָּה אֹוֶר?! דָבָר אֶל אָהָרֹן אֲחֵיכֶה, שְׁהָרִי בִּידֵו מִסּוּרֹת הַבְּרָכוֹת לְמַעַלָּה וְלִמְפָה.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֵשֶׁה דָבָר אֶל אָהָרֹן אֲחֵיכֶה וְאֶל יְבָא בְּכָל עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ. אָמָר

וַיְמִגְנִין אֵית בָּשְׁבוּעַי, דְּרֻעֹזֶן מִשְׁתְּבָחָן, וַיְמִגְנִין
 אֵית בָּשְׁבוּעַי, דְּדִינִין מִשְׁתְּבָחָן בְּעַלְמָא.
 וַיְמִגְנִין אֵית בַּיּוּמִי, דְּרֻעֹזֶא אֲשַׁתְּבָחָה בְּעַלְמָא
 וְעַלְמָא אֲתַבְּסָמָא. וַיְמִגְנִין אֵית בַּיּוּמִי דְּדִינִין תְּלִין
 וְמִשְׁתְּבָחָן, וְאֲפִילּוּ בְּשֻׁעַתִּי. וְעַל דָּא בְּתִיב, (קהלת
 ו עַת לְכָל חַפְץ וְנוּ). וּבְתִיב, (תהלים סט) וְאַנְיִ תְּפִלְתִּי
 לְך וְנוּ. וּבְתִיב, (ישעה נה) דְּרִשּׁוּ יְיַי בְּהַמְצָאוֹ.
 וּבְתִיב, (תהלים ט) לְפָה יְיַי תְּעִמּוֹד בְּרָחוֹק תְּעִלִים
 לְעֻתּוֹת בָּצָרָה. וּבְתִיב, (ירמיה לא) מִרְחֹוק יְיַי גַּרְאָה
 לְיַי. וַיְמִגְנִין דָאִיהוּ קָרוֹב, דְּבְתִיב, (תהלים קמ"ה) קָרוֹב יְיַי
 לְכָל קָרוֹאָיו. בְּגַין כֵּה, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל
 הַקָּדֵש וְנוּ.

**רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, הָא אָוְקִימְנָא. מַלְהָ בְּעַתּוֹ, וְהַכִּי
 הוּא וְדָאי, וְהַכָּא אֲתָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא**

לשון הקודש

וְנוּ. וּבְתוֹב (ישעה טט) דְּרִשּׁוּ הַי בְּהַמְצָאוֹ.
 וּבְתוֹב (תהלים י) לְפָה הַי תְּעִמּוֹד בְּרָחוֹק
 תְּעִלִים לְעֻתּוֹת בָּצָרָה. וּבְתוֹב (ירמיה לא)
 מִרְחֹוק הַי גַּרְאָה לְיַי. וְלִפְעָמִים שְׁהָוָא
 קָרוֹב, שְׁבַתּוֹב (תהלים קמ"ה) קָרוֹב הַי לְכָל
 קָרוֹאָיו. מְשׁוּם כֵּה, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל
 הַקָּדֵש וְנוּ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, הַרְיִ בָּאָרְנוּ הַדְּבָר
 בְּעַתּוֹ, וְכֵד הוּא וְדָאי, וְכֵאן הַקָּדוֹש בָּרוּךְ

נִמְצָא בְּהַמְּ, וַיְשׂוּבְנִים בְּחַדְשִׁים
 שְׁנַמְצָאִים דִּינִים, וְתַלוּוּם עַל הַבְּלִי.
 יְשׂוּבְנִים בְּשָׁבוּעוֹת שְׁרִצּוֹנוֹת נִמְצָאִים,
 וַיְשׂוּבְנִים בְּשָׁבוּעוֹת שְׁדִינִים נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם. וַיְשׂוּבְנִים בִּימִים שְׁנַמְצָא רְצִוּן
 בְּעוֹלָם וְהַעוֹלָם מִתְבָּשֵׂם. וַיְשׂוּבְנִים
 בִּימִים שְׁהָרִיגִים תַּלוּוּם נִמְצָאִים, וְאַפְלוּ
 בְּשָׁעוֹת, וְעַל וְהַבְּתוֹב (קהלת ו) וְעַת לְכָל
 חַפְץ וְנוּ. וּבְתוֹב (תהלים סט) וְאַנְיִ תְּפִלְתִּי לְךָ

לֹא זָהָרָא לְאַהֲרֹן, דְּלֹא יִטְעַי בְּהַהוּא חֹבֶב, דְּטַעַי
בְּנוּי, דְּהָא הָאֵי עַת יִדְיעָא, בְּגַין כֵּה לֹא יִטְעַי
לְחַבְרָא עַת אַחֲרָא, לְגַבְיוֹ מַלְכָא. הָרָא הוּא דְכְתִיב,
וְאַל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ. בְּלוֹמֶר, אָפָּה עַל גַּב
דִּיחְמֵי עִידּוֹן, דְאַתְמָסֶר בִּידָא אַחֲרָא, לְאַתְנְגָנָא
עַל מָא, וַיַּתְמִסֵּר בִּידּוֹי לִיְיחָד בֵּיתָה לְקָרְבָּא לִיה
לְקוֹדֵשׁ אָ, דְּהָא אָנָּא וְשָׁמֵי חֶדֶת הַזָּא. וּבְגַנִּי כֵּה, (ס"א
לְקָרְבָּא לִיה לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא דְהָא הָאֵי עַת יִדְיעָא, בְּגַנִּי כֵּה) וְאַל יִבָּא בְּכָל
עַת אֶל הַקָּדֵשׁ. וְאֵי בָּעֵי לְמַנְדָע בְּמַה יִיעַל. בָּזָאת.
בָּזָאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. דְהָאֵי זֹאת, הִיא עַת
דְאַחֲדִת בְּשָׁמֵי, בְּהָאֵי י', דְרַשְׁיָםָא בְּשָׁמֵי, יִיעַל אֶל
הַקָּדֵשׁ. (אֲבָל) וְאַל יִבָּא בְּכָל עַת.

תְּאָנָּא אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בְּתִיב (קהלת ג') אֵת הַפְּלָעָה
יִפְהָה בְּעַתּוֹ הָאֵי מֶלֶה אָזְקָמָה בְּזִינָא (ס"א

לשון הקודש

לקרוב אותו להקדוש ברוך הוא, שהרי העת הוא ידועה. משום
בַּעַד וְאַל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ. וְאַם
רוֹצֵחַ לְרֹעַת בְּמַה יִבְנֶס – בָּזָאת. בָּזָאת
יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. שְׁהַזָּאת הוּא הָיא
עַת שָׁאַחֲזָה בְּשָׁמֵי, בְּי' הוּא שְׁרַשׂוֹמָה
בְּשָׁמֵי יִבְנֶס אֶל הַקָּדֵשׁ, (אֲבָל) וְאַל יִבָּא
בְּכָל עַת.

שְׁגִינָה, אמר רבי יוסף, בתרוב (קהלת ג') את

הוּא בָּא לְהַזִּיר אֵת אַהֲרֹן שְׁלָא יִטְعַה
בָּאוֹתוֹ חַטָּא שְׁטַעַו בְּנוּי, שְׁהַרְיִי הַעַת הוּא
יִדְועָה, כְּרִי שְׁלָא יִטְעַה לְחַבְרָא עַת אַחֲרָת
לְמַלְךְ. וְהוּ שְׁבָתוֹב וְאַל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל
הַקָּדֵשׁ. בְּלוֹמֶר, אָפָּה עַל גַּב שִׁירָה זִמְנָה
שְׁגָמָסֶר לִידְךָ לִיְיחָד בּוֹ לְקָרְבוֹ לַקָּדֵשׁ,
שְׁהַרְיִי אָנָּי וְשָׁמֵי אָחָד הוּא. וְמַשּׁוֹם כֵּה,

בשפטו קדישא זהבי הוא דתני נא את הכל עשה יפה בעתו זהבי הוא ודי. את הכל ודי. עשה יפה בעתו, דא בדא, ולא יתערבען אחרען ביןיהם. בעתו ממש, ולא באחרא. בגני כה, אזהרותא לאחרון, ואל יבא הכל עת אל הקדש. אבל במה ייעול. בזאת, במה DAOkimna, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש.

רבי אלעזר היה יתיב קמי אביה, אמר ליה, כתיב בgenesis דקרת, (במדבר טז) ויאבדו מתוך הכהן, מי ויאבדו. אלא במה דכתיב, (ויקרא טז) זה האברתי את הנפש היה מקרוב עמה. (ס"א כתיב בבני אהרן (ויקרא י) ותגא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימתו. וכתיב בgenesis דקרת רשות רקלין רא בדא) אמר רבי שמעון, שאני אינון בני אהרן, דלא כתיב בהו אבדה, באינון דgenesis דקרת,

לשון הקודש

רבי אלעזר היה יושב לפני אביו. אמר לו, כתוב בעדרת קרת, ויאבדו מתוך הכהן. מה זה ויאבדו? אלא במו שכתב, (במדבר טז) זה האברתי את הנפש היה מקרוב עמה. (כתיב בבני אהרן, שם ותצעא אש מלפני ה ותאכל אותם וימתו. וכתוב בעדרת קרת, ואש יצאה מטהר, ולא באחרה. משום לכך אזהרה לאחרון, ואל יבא הכל עת אל הקדש. אבל במה יבנש? בזאת, במו שבארנו, שכותוב בזאת יבא אהרן אל הקדש.

דְּכַתִּיב בָּהוּ, וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּדֶשׁ. וּבְתִיב, (במִדְבָּר י) הֵן גַּעֲנָנוּ אָבֹדָנוּ בְּלֹנָנוּ אָבֹדָנוּ. לֹא כְּלֹלָא אִינּוֹן דְּאַקְרִיבָו קְטָרָת בּוֹסְמִין, מִתְּחִנּוֹן וְחַמְשִׁין, דְּאַתְּאָבִידָו וְאָי, וְאַלְיָן לֹא אַתְּאָבִידָו.

אָמָר לֵיה בְּתִיב, וְאֶל יָבָא בְּכֶל עַת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּבְתִיב, בָּזָאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. בֵּין דְּאָמָר, וְאֶל יָבָא בְּכֶל עַת, אָמָאי לֹא בְּתִיב, בָּמָה זָמְנָא יִיעַזֵּל. אָמָר לֵיה (רַבִּי) אַלְעֹזֵר, הֵא אַתְּמָר, וּמְלָה חֶד הָוָא, זָמְנָא חֶד הָוָא הָוָז יַדְעֵי בְּהָנִי. אָבֶל עַל מָה דְּחָאָבוּ בְּנוֹי, בַּעַא לְאַזְהָרָא חֶכְאָ, זָהָא אַתְּמָר. אָמָר לֵיה, זָמְנָא הָכִי סְבִירָנָא, זָגִינָא. לְאַתְּיִשְׁבָּא מְלָה בְּעִינָא.

אָמָר לֵיה, אַלְעֹזֵר בָּרִי תָּא חַזֵּי, בֶּל קְרָבְנִין זָכֶל עַלְזָוָן, נִיחָא הָוָא דְּקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, אָבֶל

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בָּאוֹתָם שֶׁל עֲדָת קָרְחָ שְׁבָתוֹב בָּהָם, וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּדֶשׁ, וּבְתוֹב (במִדְבָּר י) הֵן גַּעֲנָנוּ אָבֹדָנוּ בְּלֹנָנוּ אָבֹדָנוּ. לֹהֲכַלְיל אֵת אֹוֹתָם שְׁהָקְרִיבָו קְטָרָת בְּשָׁמִים, מִתְּחִנּוֹן וְחַמְשִׁין וְחַמְשִׁים שְׁאָבֹדוּ וְאָי, וְאַלְהָא (ערב ואביהא) לֹא אָבֹדָה. אָמָר לוֹ, בְּתוֹב וְאֶל יָבָא בְּכֶל עַת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּבְתוֹב בָּזָאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל

לא היה נייח, במה דהאי קטרת, דקטרת מעליא מפלה. ובגין זה, הו מעלין ליה לנו בגו, בלחשו. זה אתרמר. ובגין זה, לא אהענשו כל בני נשא בשאר קרבגין ועלון במז בקטרת, אבל פולחנא דקווידשא בריך הוא, הבא אתקטר ואתקשר יתר מפלה. ועל דא אקרי קטרת. זה אתרמר, (משל שמן וקטרת ישמה לב.)

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לרית שמניך טובים וגו'. האי קרא אסתבלגא ביה, והבי הוא. לרית, Mai Rit. Rit דקטרת דאיו דקייק ומעליא ובנימאה מפלה, ובד סליק הוא Rit לתקשרא, בההוא משיח רבות דנחלי מבועא, אתרעו דא בדא ואתקטרו בחרא. ובדין אינן משחן טבאן לאנחרא. במה דאת אמר, לרית שמניך טובים.

לשון הקודש

הקרباتות וכל העולות נתת הם לקדוש ברוך הוא, אבל לא הייתה נתת מהם הקטרת הו, שהקטרת היא מעלה מהפל, ומה שום בז היו מבנים אורה לפני ולפנים בלחש, וברוי זה נתבאר. ומה שום בז לא גענשו כל בני האדם בשאר הקרבנות והולות מהם בקטרת, שבכל העבודה של הקדוש ברוך הוא באן

ובכן אתרק משחה מדרגא לדרגא, באיעו דרגין דאקרוין שמא קדיישא, הדא הוא דכתיב, שמן תורק שמח על בן עלמות אהביך. מאי עלמות. כמה דאקיימנא עלמות, עלמות ממש, דבר אחר על בן עלמות אהביך. כמה דאת אמר, (תהלים מו) על עלמות Shir. וכלא חד.

ובספרא הרבה המנוגא סבא כתיב, מאי עולמות. כמה דאת אמר, (משל לי לא) נתנן טרף לבייה וחק (דף נ"ט ע"א) לנערותיה. נערותיה הגי עלמות, אהביך, לברכא שמח, ולזמרא קפה, ומתקין אשתקון בראן בבלחו תפאי, ומתרכין עלאין ותתאיין.

לשון הקודש

עלמות אהביך – כמו שנאמר (תהלים מו) על עלמות Shir, והפל אחד. ובספרא של רב המנוגא סבא כתיב, מה זה עלמות? כמו שנאמר (משל לי לא) ונתנן טרף לבייה וחק לנערותיה. והתן טרף לבייה וחק לנערותיה. נערותיה אלו העולמות. אהביך, לברך את שמח ולזמר לפניה, ומשם יוצאות ברכות לבב התהנותים, ומתרכבים עלيونים ותחתונים.

באוטו שמן משחה של הנחלים הנוגעים, מתרעורים זה עם זה ונקשרים באחד. ואנו הם שמנים טובים להאריך, כמו שנאמר לירית שמניך טובים. ואיז מוקד שמן מדרגה לדרגה באוטן הדרגות שנקרוות בשם הקדווש. והוא שבתוב שמן תורק שמח על בן עלמות אהביך. מה זה עלמות? כמו שבעלנו עלמות, עולמות ממש. דבר אחר על בן

דבר אחר על בן עלמות אהובך. שפיר הוא מאן דאמר. על מות אהובך, דהא במלחה דא מאיריהון דידיין אתרפסמן, יבגין דהאי קטרת, אתקטר במשחא דלעילא יתר, אתחשב קמיה דקודשא בריך הוא, מכל קרבניין ועלוון. אמרה בנסת ישראל, אנא בקטרת, ואנחת במשחא, משכני אחיך נרוצחה וגוי. נרוצחה: כמה דאת אמר, על בן עלמות אהובך. אנא וכל אוכלויסין, דהא בלהו כי אחידן, ועל דא משכני, דהא כי תלין.

הביבאני הפליך חדריו. אם ייעול לי מלכא באדרוי, נגילה ונשכח בך, אנא וכלו אוכלויסין. תאנה, בלהו אוכלויסין, בשעתא דבנסת ישראל חדאת ומתרבא, בלהו חדאן, וידיג לא שרייא בדין בעלה. ועל דא בתיב, (מלחים צ) ישמחו השמיים ותגלו הארץ.

לשון הקודש

כמו שנאמר על בן עלמות אהובך, אני וכל האוכלויסין, שחרי כלם אחוזים بي, ולבן משכני, שחרי بي הם תלויים. הביבאני הפליך חדריו. אם יבניהם אוטי לחדרוי, נגילה ונשכח בך, אני וכל האוכלויסין. שנינו, כל האוכלויסין בשעה שכנתה ישראל שלשה שמחה ומתרבא, כלם שמחים, והוא הדין לא

דבר אחר על בן עלמות אהובך - יפה הוא מי שאמר, על מות אהובך. שחרי בדבר היה בעלי הדרינס מתרבשים, ובשביל שהקטרת הוא נקשרת בשמן שלמעלה יותר, נחשבת לפניו הקדוש ברוך הוא מכל הקרבנות והעלות. אמרה בנסת ישראל: אני בקטרת ואתה בשפן, משכני אחיך נרוצחה וגוי. נרוצחה,

כִּי בְּעַנְןָ אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה,
זֶבְאַיִן אִינְזָן צְדִיקִיא, דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
בִּיקְרִיהּוּן. וְתַגִּינָא, מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם, אֵי בָּר נֶשֶׁ
רְכִיב עַל סֹסִיא דִילִיה, בָּר קְטָלָא הוּא, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲרֻכִיב אֶלְיָהוּ עַל דִילִיה, דְבָתִיב, (מלכים
ב ב) וַיַּעַל אֶלְיָהוּ בְּסָעָרָה הַשָּׁמִים וּגּוֹ. הַכָּא מָאֵי
כְתִיב, וְלֹא יִמּוֹת כִּי בְּעַנְןָ אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת.
וְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַיְלִיה לְמַשָּׁה בֵיתָה, הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (שמות כד) וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן, בְּתוֹךְ הַעֲנָן
מִמֶּשׁ, כִּי בְּעַנְןָ אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת. הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (ישעיה ד) וּבָרָא יְיָ עַל כָּל מִכּוֹן הַר צִיּוֹן וַיַּעַל
מִקְרָאֵיכָה עֲנָן יוֹמָם וְעַשְׁן. וּבָתִיב, (שמות מ) כִּי עֲנָן יְיָ
עַל הַמִּשְׁבֵּן יוֹמָם.

לשון הקודש

כתוב? וְלֹא יִמּוֹת כִּי בְּעַנְןָ אֶרְאָה עַל
הַכְּפֹרָת. וְהַקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא הַכְּנִיסָו
לְמַשָּׁה בָו, וְהוּ שְׁבָתּוֹב (שמות כד) וַיָּבֹא מֹשֶׁה
בְּתוֹךְ הַעֲנָן, בְּתוֹךְ הַעֲנָן מִמֶּשׁ, כִּי בְּעַנְןָ
אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת. וְהוּ שְׁבָתּוֹב, (ישעיה ד)
וּבָרָא הָעַל כָּל מִכּוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֵיכָה
עֲנָן יוֹמָם וְעַשְׁן. וּבָתִיב, (שמות מ) כִּי עֲנָן ה'
עַל הַמִּשְׁבֵּן יוֹמָם.

שרוי בְעוֹלָם. וְעַל וְהַבָּתוֹב (תהלים צ)
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמִים וְתַגֵּל הָאָרֶץ.
כִּי בְּעַנְןָ אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת. אָמֵר רַבִּי
יְהוּדָה, אֲשֶׁר יָמִם הַצְדִיקִים שְׁהַקְדוּשָׁ
בְּרוֹךְ הוּא רֹצֶחֶת בְּכֻבוֹד. וְשְׁנִינִי, מֶלֶךְ
בָּשָׂר וְדָם, אָמַר אֱדָם רֹצֶב עַל סָפוֹ, הוּא
בְּנֵ מֹות, וְהַקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא הַרְכִיב אֶת
אֶלְיָהוּ עַל שְׁלוֹן, שְׁבָתּוֹב (מלכים-ב ט) וַיַּעַל
אֶלְיָהוּ בְּסָעָרָה הַשָּׁמִים וּגּוֹ. בָּאן מָה

וְתִּתְאַנֵּא, האי דכתיב, (שמות לד) וירד יי' בענן. בענן אראה על היפרָת. **תִּתְאַנֵּא,** אחר דהוו שיראן אינין ברובי, כמה DAOkimna, ברובים על את הו יתבין. **וְתִּתְאַנֵּא,** תלת זמגין BIYOMA אתרחיש ניסא, בגדרפייה. בשעתא DAOtgalii עלייהו קדשה דמלפָא, אינון מגראמייהו סלקיו גראפייה, ופרסין לוין, וchapin על כפורה. לבר קמייטין גראפייה, וגאנחוין בגראפייה (ס"א וגאנחוין בגראפייה) כמה דאת אמר (שםה כה) זהיו הקרים פורשי בנים למעלה, פורשי ולא פרושי. סוכבים ולא שכוכבים. דא באת (ס"א בזאת) הו קימי וחדאן בשכינה.

אמֶר רבי אבא, מה בעא הכא, כי בענן אראה על היפרָת. וכתיב בזאת יבא אהרן, זהא בהנא לא חמי לשכינה בשעתא כド הויה עאל.

לשון הקודש

ונאחים בכנפיהם (ונאחים בגופם), במו של מרדנא, מה שכתבוב (שם לד) וירד ה' בענן. בענן אראה על היפרָת. למדנא, מקום שהיינו שורדים הקרים הילו, כמו שבארנו, שהקרים על אותן היו יושבים. ולמדנא, שלוש פעמים ביום התרחש גם בכנפיהם. בשעה שהתגלתה עליהם קדשת הפלחה, הם מעצם היו מעליים בכנפיהם ופורשים אותן ומכוונים על היפרָת. אחר כך סוגרים בכנפיהם

אֲלֹא עֲנָנָא הָזָה נְחִית, וְכֵד הָזָה נְחִית מִטָּא עַל
הָאֵי בְּפִרְתָּה, וּמִתְּעִירִין גַּדְפִּיהוּ דְּכֻרוֹבִין, וְאַקְשִׁי לְהָזָה
וְאָמְרִי שִׁירָתָא.

וּמָה שִׁירָתָא אָמְרִי (תְּהִלִּים צ' י' ז') וּמְהַלֵּל
מִאֵד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. הָאֵי כֵּד
סְלִקי גַּדְפִּיהוּ. בְּשִׁעַתָּא דְּפָרְסִין לְהָזָה אָמְרִי, (תְּהִלִּים
צ' י') כֵּי כָּל אֱלֹהִי הָעִמִּים אַלְילִים וַיְיִ' שְׁמִים עָשָׂה.
כֵּד חַפְּיוֹן עַל כְּפֹרָתָא, אָמְרִי, (תְּהִלִּים ז' ח') לְפָנֵי יְיָ
כֵּי בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תְּבֵל בָּצְדָקָה
וּעֲמִים בִּמְיֻשָּׁרִים.

וּקְלָהָזָה הָזָה שְׁמַע בְּהָגָא בְּמִקְדְּשָׁא, כְּדֵין שְׁווֹ
קְטוּרָת בְּאֲתָרִיה, וְאַתְּבּוֹן בְּמַה דְּאַתְּבּוֹן,
בְּגִינּוֹ דִּירְתֶּךָ כְּלָא (וּקְלָהָזָה). וְגַדְפִּי בְּרוֹבִיָּא, סְלִקיָּן
וְנְחַתִּין, וְזַמְּרִי שִׁירָתָא, מִחַפְּיוֹן לְכְפֹרָתָא וּסְלִקיָּן
לְהָזָה. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב סּוּכִים דִּיקָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

יֹרֶד, וּבְשָׁהִיה יוֹרֶד, מָגִיעַ עַל הַכְּפָרָת הָזָה
בְּשִׁמְכָפִים עַל הַכְּפָרָת, אָוּמָרִים, לְפָנֵי הָזָה
וּמִתְעוּרִים בְּגַפֵּי הַכְּרוּבִים, וּמִקְיָשִׁים
בְּהָם אָוּמָרִים שִׁירָה.

וְאַיְזֹעֲשֵׂה שִׁירָה אָוּמָרִים? (תְּהִלִּים צ' י') כֵּי גַּדְולַה
וּמְהַלֵּל מִאֵד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. וְהָזָה
בְּשִׁמְעָלִים אָתָ בְּגַפֵּיהם. וּבְשָׁעָה
שְׁפֹרְשִׁים אָוֹתָן, אָוּמָרִים, כֵּי כָּל אֱלֹהִי
הָעִמִּים אַלְילִים וְהָזָה שְׁמִים עָשָׂה.

וְמֵנֶא לֹן דְקַלְהֹן אֲשֶׁתְמַע, בִּמְהַדְאָת אָמֵר (יחזקאל א) וְאֲשֶׁמֶע אָת קֹול וְנוּן.

אמֵר רבי יוסי, ועמים במשירים. מהו במשירים. **בִּמְהַדְאָת** אָמֵר, מישרים אהובך, לא כל לא תרין ברזבין, דבר ונוקבא, מישרים לך. ועל הדא, ועמים במשירים. ובתיב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מדבר אליו מבין שני הברזבים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן אוליפנא דבכל אתר הלא אשתחח דבר ונוקבא, לאו כדי למחמי אפי שכינתה. הדא הוא דבתיב, (תהלים קמ) ישבו ישרים את פניה, ותגינן, בתיב, (דברים לט) צדיק וישראל הוא, דבר ונוקבא, אוף הא ברזבים דבר ונוקבא. ועליהו בתיב, (תהלים צט) אתה בוננת מישרים. ועמים במשירים. ובגינוי בה, (שמות כה) ובגינוים איש אל אהינו, **זה אוקימנא.** (דף נ"ט ע"ב).

לשון הקודש

שברוב סכבים. סכבים דוקא. ומניין לנו אליו (ענוי) מבין שני הברזבים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן למדנו, שבכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה, איןנו בראוי לראות פני שכינה. וזה שברוב (תהלים קמ) ישבו ישרים את פניה, ותגיננו, כתוב דברים לט) צדיק וישראל הוא, זכר ונקבה, אף כאן ברזבים זכר ונקבה. ועליהם בחתוב, (תהלים צט) אתה בוננת מישרים. ועמים במשירים. ובתוב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מדבר שקוותיהם נשמעו? במו שנאמר (יחזקאל א) וְאֲשֶׁמֶע אָת קֹול וְנוּן. אמר רבי יוסי, ועמים במשירים. מהו במשירים? במו שנאמר מישרים אהובך - להבליל שני ברזבים, זכר ונקבה, מישרים לך. ועל זה, ועמים במשירים. ובתוב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מדבר

תניא אמר רבי יוסף, זמנא חדא, תהה צריבא עלמא למטרא, אתו לקמיה (ס"א איזו לנויב) דרבנן שמעון, רבי ייסא ורבנן חזקיה ושבאר חבריא. אשכחוה דהוה איזיל למחמי, לרבות בנחם בן יאיר, הוא ורבנן אלעזר בריה. בינו דחמא לוין, פתח ואמר, (תהלים קלט) שיר המעלות הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. מאי שבת אחיהם גם יחד.

במה דעת אמר, ובניהם איש אל אחיו, בשעתה דהו חד בחד משגיחין אנפין באנפין, בתיב, מה טוב ומה נעים. ובד מהדר דבר אגפו מון נוקבא, זוי לעלמא. בדין בתיב, (משלו יג) זיש נספה بلا משפט. بلا משפט ודי, ובתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון בסאה, דלא איזיל דא بلا

לשון הקודש

במשירים. ומשום בה, (שמות כה) ובניהם איש אל אחיו, והרini בארכג. שנינו שאמר רבי יוסף, פעם אחת היה עריך העולם למטר, באו לפני (הלו איזו רבנן שמעון רבי ייסא ורבנן חזקיה ושבאר החברים. מצאוו שהיה הולך לראות את רבי בנחם בן יאיר, והוא ורבנן אלעזר בעו. בינו שראה אתם, פתח ואמר, (תהלים קלט) שיר המעלות הגה מה טוב ומה נעים

דָא, וְכֵד מִשְׁפֵט, מִתְרָחָק מֵצָדָק, זֹוי לְעַלְמָא. (בדין
בְּחִיב, (משל יג) נִישָׁנָה בְּלֹא מִשְׁפֵט).

וְהַשְׁתָּא חַמִּינָא, דָא תָו אֲתִיתָן, עַל דְּכִירָא לֹא
שְׂרִיא בְּנוֹקָבָא, אָמָר, אֵי לְדָא אֲתִיתָן
גַּבָּאי תִּבוֹ. דְהָאי יוֹמָא אַסְתָּבָלָנָא, דִּיתְהָדָר פָּלָא
לְמִשְׁרִי אַגְּפֵין בְּאַגְּפֵין. וְאֵי לְאוֹרִיָּתָא אֲתִיתָן, שְׁרוֹ
גַּבָּאי. אָמָרוּ לֵיה, לְכָלָא, קָא אֲתִינָא לְגַבִּי דָמָר,
יִשְׂתְּמִיט הָר מִינָן, לְבָשָׁרָא לְאַחֲנָא, שָׁאָר חַבְרִיאָא,
וְאַנְןָ גַּתִּיב לְקַמִּיה דָמָר.

עַד דְהָוו אַזְלִי, פָּתָח וְאָמָר, (שיר השירים א) שְׁחוֹרָה אֲנִי
וְנֹאָה בְּנוֹת יְרוֹשָׁלָם וְגוֹ. אָמָרָה בְּגַסְתָּה
יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, שְׁחוֹרָה אֲנִי
בְּגַלְוָתָא, וְנֹאָה אֲנִי בְּפֶקְודִי אֲוֹרִיָּתָא, דָאָף עַל גַּב
דִּישְׂרָאֵל בְּגַלְוָתָא לֹא שְׁבָקִי לוֹן. כְּאַחֲלִי קָדָר,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

חוֹלְכִים זֶה בְּלִי זֶה. וּבְשְׁמַשְׁפֵט מִתְרָחָק
מֵצָדָק – אוֹי לְעוֹלָם. (או קָחָוב (משל יג) וְשָׁנָפָה
בְּלֹא מִשְׁפֵט).

עַד שְׁרוֹן הַוּלְכִים, פָּתָח וְאָמָר, (שיר א)
שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנֹאָה בְּנוֹת יְרוֹשָׁלָם וְנוֹן.
אָמָרָה בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוּא: שְׁחוֹרָה אֲנִי בְּגַלוֹת, וְנֹאָה
אֲנִי בְּמִצּוֹתָה תְּהֻרָה. שְׁאָף עַל פִּי
שִׁישְׂרָאֵל בְּגַלוֹת, אֵין עוֹזְבִים אֹתָם.
כְּאַחֲלִי קָדָר, שְׁאֹתָם בְּנֵי קָטוֹרָה (קְרִים)

וְעַכְשָׁו רָאִיתִי שָׁאָתָם בְּאֶתְمָעָל שְׁהִזְכָּר
לֹא שְׂוֹרָה עִם הַגְּקָבָה. אָמָר, אֵם לִשְׁמָה זֶה
בְּאֶתְמָעָל – שְׁבָג, שְׁהִרְיָה הַיּוֹם
הַסְּפָלָתִי, שִׁיחָזָר הַכָּל פָּנִים בְּפָנִים
לְשָׁרוֹת. וְאֵם לְתֹורָה בְּאֶתְמָעָם – שְׁבוּ לְפָנִי.

אָמְרוּ לוֹ, לְכָל בְּאָנוּ לְפָנֵי מַוְרָנוּ, יִשְׁתְּמִיט
אַחֲלִי קָדָר, שְׁאֹתָם בְּנֵי קָטוֹרָה (קְרִים)

דְאִינּוֹן בָנֵי קְטוּרָה (ס"א טיריא), דְאַתְקָדוֹן אֲנֶפְּיִיחוֹ תְדִירָא, וְעַם בֶל דָא בִּרְיעָזָת שְׁלָמָה, בְּהַזָּא חִיזָוֹ שְׁמִיא לְמַדְבֵּי, דְכַתִּיב, (תהלים קד) נוֹטָה שְׁמִים בִּרְיעָה.

אַל תְּرָאָנוּ שְׁאָנוּ שְׁחִרְחוֹרָת. מַאי טֻעָמָא (ס"א אָנוּ שְׁתְּרִחוֹרָת בָגִין שְׁזַופְתָנוּ) אַל תְּרָאָנוּ, בָגִין שְׁאָנוּ שְׁחִרְחוֹרָת. שְׁשַׂופְתָנוּ הַשְּׁמֵשׁ, דָלָא אַסְתַּבֵּל בְּיַשְׁמֵשׁ, לְאַגְּהָרָא לִי בְּדִקָא יָאֹת. יִשְׂרָאֵל מַה אִינּוֹ אָמְרִין. בָנֵי אֲמֵי נְחָרוּ בֵי. מַאן אִינּוֹן בָנֵי אֲמֵי, אַלְיאַן רְבָרְבִּין מְמַנֵּן תְּרִיסֵין עַל שָׁאָר עַמִּין.

דָבָר אַחֲרָה, בָנֵי אֲמֵי מְפַשֵּׂשׁ. בְּמַה דָאַת אָמֵר, (aicah ס) הַשְׁלִיךְ מְשֻׁמִּים אָרֶץ וָגוֹן. וּבְדַה הַשְׁלִיךְ מְשֻׁמִּים אָרֶץ, שְׁמוֹנִי נוֹטָרָה אַת הַבְּרִמִים. מַאי טֻעָמָא. בָגִין דְכְרֵמי שְׁלֵי לֹא נְטָרָתִי. וְתַגִּינֵן, בָנֵי אֲמֵי וְדָאוּ אַסְתַּבְמָוּ עַלִי, בְלוֹמָר, בְּדַאֲתַעְדֵי אָרֶץ,

לשון הקודש

שְׁמַדְקִים פְנִיכֶם תִמְדֵר, וְעַם בֶל זה – פִרְיעָזָת שְׁלָמָה, בָאָתוֹ מְרָאָה הַשְׁמִים לְטָהָר, שְׁבַתִּיב (תהלים קד) נוֹטָה שְׁמִים בִּרְיעָה.

אַל תְּרָאָנוּ שְׁאָנוּ שְׁחִרְחוֹרָת. מַה הַטֻּעם (אָנוּ שְׁתְּרִחוֹרָת מִשּׁוּם שְׁזַופְתָנוּ) אַל תְּרָאָנוּ שְׁאָנוּ שְׁחִרְחוֹרָת. שְׁשַׂופְתָנוּ הַשְׁמֵשׁ, שְׁלָא הַסְּפִילָה עַל הַשְׁמֵשׁ לְהָאֵר לִי בְּרָאוֹי.

מִשְׁמִים, בָּמָה דָאָקִימַנָּא, דְבָתִיב, (שמות כ) וִתְתַצֵּב
אֲחֹתוֹ מֶרְחֹק.

וְהַכָּא אָתָם וְדָאי, הָגָה מָה טוֹב וּמָה גְּעִים שְׁבַת
אֶחָים גַּם יְהָדָה. וּבָהוּ אָקִימַנָּא (נ"א וְהַכָּא
אָקִימַנָּא), גַּם יְהָדָה. בָּמָה דָאָת אָמֵר (וַיֹּאמֶר כו) וְאָפְּ גַּם
זֹאת בְּהִיוֹתָם, שְׁבַת אֶחָים בְּכָלָל, בֵּין דְבָתִיב, גַּם,
לֹאכְלָל אֶכְלָל אֶל אַיִן דְלֻעִילָה, דְכָל שׂוֹלְטָנוֹתָא
בְּהַהּזָּא אַתָּר אַשְׁתָּבָח.

דָּבָר אַחֵר. הָגָה מָה טוֹב וּמָה גְּעִים וּגְוֹ'. אֵלֵין
אַיִן חֶבְרִיא, בְּשַׁעַתָּא דְאַיִן יַתְבִּין בְּחֶדָא,
וְלֹא מַתְפִּרְשָׁן דָא מַן דָא. בְּקָדְמִיתָא אַתְחֹזָן גּוּבָרִ
מְגִיחִי קָרְבָּא, דְבָעָו לְקָטָלָא דָא לְדָא. לְבָתָר,
אַתְהָדרָו בְּרָחִימָוֹתָא דְאַתָּהָה. קְדַשָּׁא בָּרִיךְ הוּא מָהוּ
אָוּמָר, הָגָה מָה טוֹב וּמָה גְּעִים שְׁבַת אֶחָים גַּם יְהָדָה.

לשון הקודש

הסבימו עלי, בְּלוּמָר, בְּשִׁפְרָה אֶרְץ אוֹתָם שְׁלָמָעָלה, שְׁכָל הַשְּׁלָטָן נִמְצָא
מִשְׁפִּים, בַּמו שְׁבָאָרְנוּ, שְׁבָתוֹב (שמות ב)

וִתְתַצֵּב אֲחֹתוֹ מֶרְחֹק.
וְכָאן נִאָמֶר וְדָאי, הָגָה מָה טוֹב וּמָה
גְּעִים שְׁבַת אֶחָים גַּם יְהָדָה. וּבָהָם בָּאָרְנוּ
(וְכָאן בָּאָרְנוּ), גַּם יְהָדָה, בַּמו שְׁנָאָמֶר (וַיֹּאמֶר כו)
וְאָפְּ גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם, שְׁבַת אֶחָים
בְּכָלָל, בֵּין שְׁבָתוֹב גַּם, לְהַכְּלִיל בָּל

גַם, לֹאכְלָלָא עַמְהוֹן שְׁכִינַתָּא. וְלֹא עוֹד, אֲלָא
קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא אֲצִית לְמַלְוִילִיהוּ, וְגִיחָא לְיהָ
וְחִידָה בְּהָזֶה. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (מלאכי ג) אֹז גְּדָרָבוּ יְרָאֵי
יְיָ אִישׁ אֲלֹל רְעָהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּתְבָּטֵב סִפְרַ
זְבָרּוֹן לְפָנָיו וְנוּ.

וְאַתָּוֹן חֶבְרִיא דְהָכָא, בָּמָה דְהַוִּתָּוֹן בְּחַבִּיבָתָא
בְּרַחִימָותָא, מִקְדָּמָת דְגָא, הַכִּי נְמִי, מִבְּאָן
וְלֹהֲלָא הַלְאָה לֹא תַתְפְּרִשּׁוֹן דָא מִן דָא, עַד דְקוֹדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא חָדִי עַמְבּוֹן, וַיַּקְרֵי עַלְיִיבוּ שְׁלָם. וַיִּשְׂתַּבְחַ
בְּגִינִיכֹון שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (תהלים קכט)
לְמַעַן אֲחֵי וּרְעֵי אֲדָבָרָה נָא שְׁלָום בָּהּ.

אַזְלוּ. עַד דְהָוֹ אַזְלִי, מִטוּ לְבִי רַבִּי פְנַחַם בֶּן
יְאֵיר. נִפְקֵד רַבִּי בְנַחַם, וְנִשְׁקֵיה. אָמֵר,
וְכִנָּא לְנִשְׁקָא שְׁכִינַתָּא. וּבָאָה חֹזְלָקִי אַתְקִין לְהָוֹ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הַגָּהָה מֵה טוֹב וּמֵה גָּעִים שְׁבַת אֲחִים גַם
מִבְּאָן וְהַלְאָה לֹא תִפְרְדוּ זֶה מִזֶּה, עַד
עוֹד, אֲלָא שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא מִקְשֵׁב
לְדָבְרֵיכֶם, וַיֵּשׁ לוּ נִחְתָּחָה וּשְׁמָחָה בָּהֶם. וְהוּ
שְׁבָתוֹב (מלאכי ג) אֹז גְּדָרָבוּ יְרָאֵי ה' אִישׁ
אֲלֹל רְעָהוּ וַיַּקְשֵׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּתְבָּטֵב סִפְרַ
זְבָרּוֹן לְפָנָיו וְנוּ.

וְאַתָּם הַחֲבָרִים שֶׁל בָּאָן, בָּמוּ שְׁהִיִּתְמַ

טיקלי דערסי, קפטורי דקילטא. אמר רבי שמעון, אורייתא לא בעי הבי, אעפַר להוֹן, ויתיבו. אמר רבי פנחים, עד לא ניכול, גשמע ממאריה דאוריתא מלָה. דהא רבי שמעון בל מלא באתגלוּיא אינז, איהו גברא דלא דחיל מעילא ותטא, למיימר לוֹן, לא דחיל מעילא, דהא קדרשא בריך הוא אסתכטם (דף ט' ע"א) ביה, לא דחיל מטהטא, בארייה דלא דחיל מבני ענא. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אלעזר קים בקיימה, ואימא מלָה חדטא, לגבי דרבינו פנחים ושאר חביריא.

קם רבי אלעזר פתח ואמר, וידבר יי' אל משה אחריו מות שני בני אהרן וגנו. האי קרא אית לאסתכלא ביה, דאתה צו דיתירא איהו. דהא כתיב בתיריה, ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך.

הסכים על ידו. ולא פוחד מפטה, במו אריה שלא פוחד מבני הארץ. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, עמד במקומך ואמר דבר חדש אל רבי פנחים ושאר החברים.

קם רבי אלעזר, פתח ואמר, וידבר ה' אל משה אחריו מות שני בני אהרן וגנו. בפסקוק זהה יש להסתכל, שנראה שהוא מיתר, שהרי ברובו אחריו, ויאמר ה' אל

ונשכו. אמר, זכיתי לנשך את השכינה. אשרי חלקי. תקו לhem מצעי מנות בקשורי קליעה. אמר רבי שמעון, התורה לא צריכה בך. העבר אורותם, וישבו. אמר רבי פנחים, טרם שנאל נשמע מבעל התורה דבר, שהרי רבי שמעון, כל דבריו הם בגנלה, הוא איש שלא פוחד מפעלה ומפטה לומר אורותם. לא פוחד ממעלה, שהרי הקדוש ברוך הוא

מִכֹּאן שִׁירוֹתָא דְפִרְשָׁתָא, הָאֵי קְרָא דְלָעֵילָא, מַאי
הָוָא, דְבָתִיב, וַיְדִיבֶר יְהָיָה אֶל מֹשֶׁה. מַאי הָזָא דָאָמַר
לִיה, וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְהָיָה אֶל מֹשֶׁה.

**אֶלָּא בְּשֻׁעַתָּא דְקָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא יְהָב קְטוּרָת
בּוֹסְמִין לְאַהֲרֹן, בְּעָא, דְלָא יִשְׂתַּמֵּשׁ בֵּיה
בְּחִיוּי בָּר נֶשׁ אַחֲרָא. מַאי טָעֵמָא. בְּגַיְן דְאַהֲרֹן
אַסְגִּי שְׁלֵמָא בְּעַלְמָא. אָמַר לֵיה קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
אַתָּה בְּעֵי לְאַסְגָּאָה שְׁלֵמָא בְּעַלְמָא, עַל יְדֵךְ יִסְגִּי
שְׁלֵמָא לְעֵילָא, הָא קְטוּרָת בּוֹסְמִין, יְהָא מִסּוּר בְּיַדְךָ
מִכֹּאן וְלֹהֲלָא, וּבְחִינָּךְ לֹא יִשְׂתַּמֵּשׁ בֵּיה בָּר נֶשׁ
אַחֲרָא. גַּדְבָּן וְאַבְיהָוָא אַקְדִּימָו בְּחִיָּי דָאָבוֹהָן,
לְאַקְרֵבָא מָה דְלָא אַתְמִסְרָה לְהָוָה. וּמְלָה דָא, גָּרִים
לְהָזָן דְּטָעֵי בֵּיה.**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ —
לוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אַתָּה רֹצֶח
לְהַרְבּוֹת שְׁלֹום בְּעוֹלָם – עַל יְדֵךְ יִרְבֶּה
שְׁלֹום לְפָעָלָה, תְּרִי קְטוּרָת הַבְּשָׂמִים
תְּהִיה מִסּוּרָה בְּיַדְךָ מִכֹּאן וְהַלָּא,
וּבְחִינָּךְ לֹא יִשְׂתַּמֵּשׁ בָּה אָדָם אַחֲרָה. גַּדְבָּן
וְאַבְיהָוָא הַקְדִּימָו בְּחִיָּי אַבְיִם לְהַקְרִיב
מָה שְׁלָא גַּמֵּסְרָה לָהֶם, וְדָבָר זוּ גַּרְם לָהֶם
שְׁטַטְעָו בּו.

מִשְׁה דִּיבֶר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכֶת. מִכֹּאן
רָאשִׁית הַפְּרִשָּׁה, הַפְּסָוק הַזֶּה שְׁלָמָעָלה
מָה הוּא, שְׁבָתוֹב וַיְדִיבֶר ה' אֶל מֹשֶׁה?
מָה הוּא שָׁאָמַר לוּ, וְאַחֲרָךְ וַיֹּאמֶר ה'
אֶל מֹשֶׁה?

**אֶלָּא בְּשֻׁעה שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִתְןָ
קְטוּרָת בְּשָׁמִים לְאַהֲרֹן, רָצָה שְׁלָא
יִשְׂתַּמֵּשׁ בּוּ בְּחִיָּי אָדָם אחר. מָה הַטָּעַם?
מִשּׁוּם שְׁאַהֲרָן מִרְבָּה שְׁלֹום בְּעוֹלָם. אָמַר**

וְתִּאֱנָא, מֵשֶׁה חֹהַ מִהְרָהָר, מִמְּאָן גָּרָם לֹזַ טֻוְתָא
דָּא, וְהֹהָה עֲצֵיב. מַה בְּתִיב, וַיַּדְבֵּר יְיָ אֶל
מֵשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אַהֲרֹן. וַمָּה אָמַר לֵיה,
בְּקָרְבָתָם לְפָנֵי יְיָ נִימּוֹתָו. בְּהַקְרִיבָם לֹא בְּתִיב,
אֶלָּא בְּקָרְבָתָם. אָמַר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְמֵשֶׁה,
דָּא גַּרְמָא לְהֹז, דְּדַחְקָו שְׁעַתָּא בְּתִי אַבּוּהָן, וַטְעוּ
בָּה, וַהֲיִינוּ דְכְתִיב, (ויקרא) אָשָׁר לֹא צֹה אָוֹתָם,
אוֹתָם לֹא צֹה, אֶבֶל לְאַהֲרֹן צֹה. וַמָּה תְּרִין בָנֵי
אַהֲרֹן, עַל דְּדַחְקָו שְׁעַתָּא בְּתִי אַבּוּהָן גַּרְמָו
לְגַרְמִיָּהוּ כָּל בָּה, אֶגֶּנָא לְגַבִּי אָבָא וּרְבִי פְנַחַם וּשְׁאָר
חֲבָרִיא, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה. אַתָּא רַבִּי פְנַחַם
גַּשְׁקִיה וּבְרִכִיה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שיר השירים) הַגָּה מִטְהָר
שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לְה וְגַ�. הַגָּה

לשון הקודש

וְשְׁנִינָה, מֵשֶׁה חֹהַ מִהְרָהָר מִמְּאָן
 לְהָם אֶת הַطּוּות הָוּ, וְהָיָה עֲצֵוב. מַה
 בְּתוּב? וַיַּדְבֵּר ה' אֶל מֵשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת
 שְׁנֵי בָנֵי אַהֲרֹן. וַמָּה אָמַר לו? בְּקָרְבָתָם
 לְפָנֵי ה' נִימּוֹתָו. בְּהַקְרִיבָם לֹא בְּתִיב,
 אֶלָּא בְּקָרְבָתָם. אָמַר לו הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ
 הוּא לְמֵשֶׁה: וְהַגָּרָם לְהָם - שְׁדַחְקָו אֶת
 הַשּׁוֹעָה בְּתִי אֲבִיהם וַטְעוּ בָה, וַהֲיִינוּ מִה

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שיר) הַגָּה מִטְהָר

מִטְתוֹ שְׁלִשְׁלָמָה, מַאי מִטְתוֹ. דָא כְּרָסִי (נ"א ערך) יַקְרָא דְמַלְפָא, דְבָתִיב בִּיה, (משל ל"א) בַּטָּח בָּה לֵב בְּעַלָּה. שְׁלִשְׁלָמָה, מַלְבָּא דִי שְׁלָמָא כֵּלָא דִילִיה הוּא. שְׁשִׁים גְּבוּרִים סִבְיב לָה, דְאַתְּאָחָדוּ בְּסִטְרָהָא מַדְיִנָּא קְשִׁיא, וְאַקְרֵוֹן, שְׁתִין פּוֹלְסִי דְנוֹרָא, (ס"א שְׁטִין מְזִיעִין וְיְזִיעִין קְשִׁיא) דְהַהוּא גַּעַר, אַתְּלַבְּשׁ בָּהוּ.

מִימִינְיהָ, שְׁגַנָּא דְחִרְבָּא תְּקִיפָא, מִשְׁמָאָלִיה גּוֹמְרִי דְנוֹרָא תְּקִיפָא, דְמִתְאָחָדָא בְּגַלְיָפוֹי (ס"א בְּקַלְיָפוֹי), בְּשְׁבָעֵין אַלְפָ לְהָטִי נְרוֹא דְאַכְלָא, וְאַינּוֹ שְׁתִין מְזִיעִין זְיוֹגִי קְשִׁיא, מְאַינּוֹ גְּבוּרֵן תְּקִיפָן, דְהַהִיא גְּבוּרָה עַלְּאָה רְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָא הָא דְבָתִיב מְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל.

וְתָאָנָא, בְּהָאִי עֲרָסָא, מַה בְּתִיב בָּה, וְתָקָם בָּעוֹד לִילָּה, פְּדִינָא מְסִטְרָא דִימִינָא (ס"א מְסִטְרָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מִימִינְיוֹ שְׁנִינוֹת הַחֲרֵב הַקְשָׁה, מִשְׁמָאָלוֹ נְחַלִּי אַשׁ חֹזֶקה שְׁאָחוֹה בְּחַקִּיקֹתָיו (בְּמַקְלָקָה) בְּשְׁבָעִים אַלְפָ לְהָטִי אַשׁ אַכְלָתָה, וְהַם שְׁשִׁים מְזִיעִים בְּכָלִי זְיוֹגִים מְאוֹתָן גְּבוּרוֹת תְּקִיפּוֹת שֶׁאָוֶתֶה גְּבוּרָה עַלְיָוָנה שֶׁל הַקְרֹושׁ בָּרוּךְ הוּא. וְהוּ שְׁבָתוֹב מְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל. וְלִמְדָנָה, בְּמַטָּה הָוּ מַה בְּתוֹב בָּה? וְתָקָם בָּעוֹד לִילָּה, בְּאָשָׁר יוֹנַתָּה מִצְרָא שְׁלִשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סִבְיב לָה וּנוּ. הַגָּה מִטְתוֹ שְׁלִשְׁלָמָה, מַי זוּ מִטְתוֹ? וְהוּ פְּסָא (מַטָּה) הַפְּבּוֹד שֶׁל הַמְּלָךְ, שְׁבָתוֹב בָּו (משל ל"א) בַּטָּח בָּה לֵב בְּעַלָּה. שְׁלִשְׁלָמָה, הַמְּלָךְ שֶׁבֶל הַשְׁלוּם שֶׁלּוּ הוּא. שְׁשִׁים גְּבוּרִים סִבְיב לָה, שְׁנָאָחוֹים בָּצְדִיקָה מִן הַדָּין הַקְשָׁה, וְנִקְרָאים שְׁשִׁים מִבּוֹת שֶׁל אַשׁ (שְׁשִׁים מְזִיעִים בְּכָלִי זְיוֹגִים) שָׁאוֹתוֹ גַּעַר מַתְּלַבְּשׁ בָּהֶם.

דריביא). ותתן טַרְפָּה לְבִיתָה. מַאי טַרְפָּה, בִּמְהָ דָאַת אָמֵר (מיכא ח) זַטְרָפָה וְאֵין מַצִּיל. הַדָּא הוּא דְבָתִיב בְּלִם אֲחֹזִי חַרְבָּ מַלְמָדִי מַלְחָמָה, זַמְינִין בְּכָל אַתְּר לְמַעַבְדָּ דִינָא, וְאַקְרֵין מַאֲרִי דִיבָּבָא וַיְלָלָה.

אִישׁ חַרְבּוּ עַל יְרָבוּ. בִּמְהָ דָאַת אָמֵר, (תהלים מה) חַגּוּר תְּרַבְּךָ עַל יְרָךְ גָּבּוֹר. מַפְחָד בְּלִילּוֹת. הָא אָזְקָמוֹת, מַפְחָדָה דְגִיהָנָם וּכְיֻ' אֲבָל מַפְחָד בְּלִילּוֹת, בְּלוּמָר, בֶּל דָא מַאוּן אַתְּר נַטְלִין, מַפְחָד, מִהְהוּא אַתְּר דְאַקְרִי פְּחָד, בִּמְהָ דָאַת אָמֵר (בראשית לא) וּפְחָד יִצְחָק הָיָה לֵי. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפְחָד אָבִיו יִצְחָק. בְּלִילּוֹת, בְּזַמְנִין דָאַיְנוּן מַתְפִּקְדִּין לְמַעַבְדָּ דִינָא.

וְתָאַנָּא, בְּתִיב (משל לי לא) זַמְמָה שְׂדָה וְתַקְהָה. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (איוב ט) זְכָל תִּיתְ חַשְׁדָה יִשְׁחַקְיָ שָׁם. וְעַל דָא בְּתִיב, (תהלים קד) זֶה הָיִם גָדוֹל

לשון הקודש

הַיְמִין (מצד הדין). ותנתן טַרְפָּה לְבִיתָה. מָה הַטְּרָפָה? בָּמו שָׁנָאָמֵר (מיכא ח) זַטְרָפָה וְטַרְפָּה וְאֵין מַצִּיל. וְהוּ שְׁבָתוֹב בְּלִם אֲחֹזִי חַרְבָּ מַלְמָדִי מַלְחָמָה, זַמְינִין בְּכָל מַקּוֹם לְעֹשָׂות דִין, וְנַקְרָאים בָּעֵלִי יְבָה וַיְלָלָה. אִישׁ חַרְבּוּ עַל יְרָבוּ, בָּמו שָׁנָאָמֵר (תהלים מה) חַגּוּר תְּרַבְּךָ עַל יְרָךְ גָּבּוֹר. מַפְחָד בְּלִילּוֹת, הָרִי פָּרְשָׁוּה מַפְחָדָה שֶׁל גִּיהָנָם

וַיַּחֲבֵד יָדִים וְגוֹ שֵׁם אֲנִיוֹת יְהִלְכוֹן וְגוֹ בִּמְהַדָּת אֲתָּה אָמֵר. (משלי לא) הִיְתָה בְּאֲנִיוֹת סֹוחֵר מִפְרַחַק תְּבִיא לְחִמָּה. מִפְרַחַק וְדָאי. מִרִישָׁא דְמוֹחָא, וּמַעַילָא דְרִישָׁא, תְּבִיא לְחִמָּה. עַל יְדָא דְצִדִּיק, בְּדַ מְזֻדְזָנוּ בְּחָד, בְּדַיִן חִידּוֹ בְּכָלָא. הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, לוֹיְתָן זֶה יִצְרָת לְשַׁחַק בּוֹ.

תְּאַנְּאָא, אַלְפַ וְחִמְשׁ מֵאָה, מֵאָרִי תְּרִיסִין, מֵאָרִי דְשׂוֹלְטָנוֹתָא, אַתְאָחָדוֹן מֵהָאִי סְטוֹרָא, דְאַינְזָן גִּיבְרִין. בִּידָזִי דְהַהּוּא דְאָקְרִי נָעַר, אַרְבָּע מִפְתָּחִין רְבָרְבָן. תְּגִינִּיאָא אַזְלִין תְּחוֹת סְפִינָה, דְהָאִי (דף ס' ע"ב) יִמְאָא רְבָא, לְאַרְבָּע זְוִיָּן. ذָא אַזְיָיל לְסְטוֹרָא ذָא, וְדָא אַזְיָיל לְסְטוֹרָא ذָא. וּבוֹ כְּלָהָנוּ אַרְבָּע חִיזּוֹ דְאַנְפִּין אַתְהָזִין בְּהָוּ, וּבְדַ אַתְבְּלִילָנוּ בְּחָד, בְּתִיב, (יחזקאל א') וְדָמוֹת פְּגִיָּהָם פְּגִיָּהָם אָדָם, כְּגִיָּהָם דְכָלָא.

לשון הקודש

לְמִדְגָּנִי, אַלְפַ וְחִמְשׁ מְאוֹת בְּעָלִי מְגַנִּים בְּעָלִי הַשְּׁלָתוֹן נְאָחוֹים מִתְאֵד הָוּה, שְׁהָם גְּבוּרוּם. בִּידִי אָתוֹ שְׁנָקְרָא נָעַר אַרְבָּעָה מִפְתָּחִות גְּדוֹלִים. תְּגִינִּים שְׁהַוּלְכִים תְּחַת הַסְּפִינָה שֶׁל הִים הַגְּדוֹלָה הָוָה לְאַרְבָּע זְוִיָּות. זֶה הַזְּלָקָה לְצִדְקָה וְזֶה הַזְּלָקָה לְצִדְקָה וְזֶה, וְזֶה שְׁמַדְגָּנִים בְּאַחֲרֵי מְרָאוֹת שֶׁל פְּנִים נְרָאִים בָּהָם, וּבְשְׁנָכְלִילִים בְּאַחֲרֵי בְּתִיב שְׁבַתּוֹב לוֹיְתָן זֶה יִצְרָת לְשַׁחַק בּוֹ.

אֲפִי רַבְּרַבִּי, וְאֲפִי יוֹטְרִי, בְּלִילָן בְּחֵד לְעִילָא, תְּרִי
סְלִיקָן וְשָׁאַטִין, וְתְרִין מְגֻרוֹבִין בַּיְדֵי יְהָוָה. אֲלֵפָה
טוֹרִין סְלִיקָן וְעַאלִין (ס"א אלִין טְמִירִין עַאלִין וְסְלִיקָן) בְּכָל
יוֹמָא, מְשַׁקְיִי דְהַהוָא יְמָא, לְבָתָר, אַתְעַקְרוֹ מְנָה,
וְסְלִיקָן לִימָא אַחֲרָא.

לִית חַשְׁבָּנָא לְאַיִן דְאַתְאָהָן בְּשַׁעַרְהָא, תְרִין
בְּגַיְן יְגַיְן כֵּל יוֹמָא, דְאַקְרִין מְאַלְלִי אַרְעָא.
וְדָא הוּא רָזָא דְסִפְרָא דְצִנְיֻוֹתָא, דְבָתִיב, (יוֹשָׁעָה
וְיִשְׂלָחָה יְהוֹשָׁעָה בֶן נַיְן מִן הַשְׁבָטִים שְׁנִים אַנְשִׁים
מְרַגְּלִים חַרְשׁ לְאָמָר. וְאַלְיָן, יְגַיְן מִתְחֹות סְטִירִי
אַבְּרָהָא, תְרִין בְּנוֹת בִּתְחֹות רְגַלְהָא, (ס"א וְאַלְיָן יְגַיְן מִסְטָרָא
רְאַבְּרָהָא, תְרִין בְּנֵת בִּתְחֹותה) וַעֲלָה דָא בְּתִיב, (בראשית ו' וַיַּרְאָו
בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וְאַלְיָן מִתְאָהָן
בְּטַרְפִי (ס"א בְּטוֹפְרִי) דְהַהְיָא עַרְסָא, וְדָא הוּא דְתַגְינָן,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

(חוּקָאָל) וּרְמוֹת פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ פְּנֵי אָדָם, פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ
שְׁנִירָאִים מְרַגְּלֵי הָאָרֶץ, וְזֶה סָוד שֶׁל
סִפְרָא דְצִנְיֻוֹתָא, שְׁבָתוֹב (חוּשָׁע ב' וְיִשְׁלָחָה
יְהוֹשָׁעָה בֶן נַיְן מִן הַשְׁבָטִים שְׁנִים אַנְשִׁים
מְרַגְּלִים חַרְשׁ לְאָמָר. וְאַלְוָו יְגַיְן מִתְחֹת
אַדְרִי אַיְבָרִיחָה. שְׁתִי בְּנוֹת תְּחַת רְגַלְהָה,
וְאַלְוָו יְגַיְקִים מִצְדָּא אַבְּרָהָם, שְׁתִי בְּנוֹת תְּמִתְחַת) וַעֲלָה זֶה
כְּתוּב (בראשית ו' וַיַּרְאָו בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת
בְּנוֹת הָאָדָם. וְאַלְוָו נְאַחֲרִים בָּעֵלִי (בְּפֶרְפִּי
אֵין חַשְׁבּוֹן לְאוֹתָם הַנְּאַחֲרִים

דָכְתִיב, (מלכים א' ג') אֹז תְבָאֵנָה שְׁתִים נְשִׁים זְנוּת אֶל הַמֶּלֶךְ. אֹז תְבָאֵנָה, וְלֹא מִקְדָמָת דָגָן, וּבָזְמָגָן דִיְשְׂרָאֵל לְתַתָּא, אֲחִדָרוֹן קָדָל מִבְתָר קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַאי בְּתִיב, (ישעיה ג') עַמִּי נְגַשְׁיו מַעֲוִיל וּנְשִׁים מְשֻׁלְיו בּו. וְדָאי.

בִּידָא שָׁמָאֵלָא, שְׁבָעֵין עַגְפֵין, דִמְגָדְלֵין בֵין נָגִינִי יִמְאָ, בְּלָהו סּוּמָקִי בְּנוּרָדָא. וְעַילָא מִגְהָזָן, עַגְפָא חַד סּוּמָקָא יִתְיר, דָא סְלִיק וְנָחִית. וּבְלָהו אֲתַחְפֵין בְּשַׁעַרְהָא.

מָאֵרִי דְלִישָׁגָא בִּישָׁא. כְּדֹנְחִית חָזָיא. אֲתַעֲבֵיד מִקְפֵץ עַל טִירֵין, מְדַלְגָא עַל טָנָרִי. עד דִיְשָׁבָח טְרָפָא, דָאָחִיד בְּטוֹפָרִי וַיְיכִיל. בְּדֵין שְׁבִיחָה, וְאֲתַחְזָר לִישָׁגָה לְטָב. וְבָאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דִמְזָמְגִינִין לֵיה טְרָפִיה. אֲהָדָר לְאֲתִירִיה (ס"א לְבִתְרִיה), עַיִל בְּנוּקָבָא דְתַהוֹמָא רָבָא.

לשון הקודש

אָוֶתֶה מַטָּה, וְזֶהוּ שְׁשָׁגִינוּ, שְׁבָתוֹב (מלכים א' ג') אֹז תְבָאֵנָה שְׁתִים נְשִׁים זְנוּת אֶל הַמֶּלֶךְ. אֹז תְבָאֵנָה, וְלֹא מִקְדָמָת דָגָן, וּבָזְמָגָן דִיְשְׂרָאֵל לְמַטָּה, מְחוּרִים עַרְף מַאֲחָר הַקְּרוֹזָשׁ בְּרוֹךְ הוּא, מָה בְּתוֹב? (ישעיה ג') עַמִּי נְשִׁיו מַעֲוִיל וּנְשִׁים מְשֻׁלְיו בּו. וְדָאי. בִּיד שְׁמָאֵל שְׁבָעִים עַגְפֵים שְׁמָנְדָלִים בֵין דְגִינִי הַיִם, בְּלָהו אַרְמִים בְּשׁוֹשָׁגָה,

כד (ס"א פליק פלקין) **סְלִקִין** מֵאַרִי דָרוֹמָהִין וִסְיִפְינִין,
דְלִית לֹזֶן חַשְׁבָנָא, סְוַחְרְגִיָה דָאַיְזָן שְׁתִין
עַלְאַיִן, דְסְוַחְרְגִיָה דָהָאי עַרְסָא, אַלְפִין אַלְפִין,
וּרְבּוֹא רְבּוֹן, קִימִין בְּכָל סְטָרָא דָהָאי עַרְסָא
לְעַילָא. וּמְגִיה אַטּוֹגָן, בְּלָהִוָה מִקְמִיה (ס"א ומגיה ארנוי,
לייה פְלָחִין בּוֹלָהו קְמִיה) יְקוּמוֹן.

מִתְחֹות בְּלָהִוָה, נְפָקִין כִּמָה אַלְפִין וּרְבּוֹן, דְלִית לֹזֶן
חַשְׁבָנָא, וּנְחַתִין וּשְׁאַטִין בְּעַלְמָא, עד
דְתָקָעִי מֵאַרִי שׂוֹפְרָא, וּמִתְבָנִשי. וְהַנִּי בְזֹוּהָמָא
דְטוֹפְרִי אַחִידָן.

דָא עַרְסָא בְּלִיל לֹזֶן, דָא עַרְסָא, רְגָלוּהִי אַחִידָן
בְאַרְבָע סְטָרִי עַלְמָא, בְלָא עַלְיָין בְּכָלָלָא,
דְאַשְׁתְבָח לְעַילָא, וְאַשְׁתְבָח לְתַתָּא, בְשָׁמִים מִפְּעָל,
וְעַל הָאָרֶץ מִתְחָתָה, וְעַל דָא כְּתִיב הַגָּהָה. מָאִי הַגָּהָה.

לשון הקודש

בְשֻׁעָׁזְלִים (עליה עלים) בְעַלְיִ הַרְמָחִים
וְתַחְרָבּוֹת, שָׁאיַן לְהַם חַשְׁבָוֹן, וַיּוֹרְדִים
וּמִשׁוֹטְטִים בְעַוְלָם, עד שְׁתוֹקְעִים בְעַלְיִ
הַשׁוֹפֵר וּמִתְבָנִסִים, וְאַלְהָ אֲחוֹזִים
בְזֹהָמָת הַצְּפָרְנִים.
הַמְּטָה הַזָּו בּוֹלְלָת אֹוֹתָם. רְגָלִי הַמְּטָה
הַזָּו אֲחוֹזִים בְאַרְבָעַת אַדְרִי הַעוֹלָם, בְלָם
בְּכָלָלִים בְּכָל שְׁנָמְצָא לְמִעְלָה וּגְמַצָּא
לְמִטָּה, בְשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחָתָה,
מִתְחָת לְכָלָם יוֹצְאִים כִּמָה אַלְפִים

לְפִינִיה יְעַמְדוֹן.

בְּגַין דִּזְמִינָא לְכֹלָא לְעֵילָא וְתִתְּפָא. וּרְשִׁוּמָא הַאי עֶרְסָא מְפֻלָּא, אַדְגָּנִי אַתְקָרִי, רְבוּנָא דְבָלָא, רְשִׁימָא בֵּין חִילָּהָא.

בְּגַין כֵּד, בְּהַנָּא בָּעֵי לְכֹוֹנָא מְלִי דְלָעֵילָא, לִיחְדָּא שָׁמָא קְדִישָׁא מִאַתֵּר דְבָעָא לִיחְדָּא, וַעֲלֵדָא תְּגִינָן, בְּתִיב, בָּזָאת יָבָא אַחֲרָן אֶל הַקְּדָשָׁה, בְּהַאי בָּעֵי לְקָרְבָּא קְדָשָׁה לְאַתְרִיה, מַהְאִי אַתְרִי, בָּעֵי בָּר נְשָׁה לְדָחָלָא מַקְפֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא. וַעֲלֵדָא בְּתִיב, (דברים ל'ב) לוֹ חַכְמָיו יִשְׁכְּלָיו זֹאת מִיד יִבְינָנוּ לְאַחֲרִיתָם. בְּלוּמָר, אֵי יִסְתַּבְּלוּ בְּנֵי נְשָׁא בְּעֻזּוֹנָשָׁא, הַיְד אַחֲרִיתָת זֹאת בֵּין חִילָּהָא, וַיְהִיד אַתְמָנוּ קְמָה בָּל אִינּוֹן בְּנֵי חִילָּזִין, וַאֲחִידָן בְּפּוֹלְחָנָא לְאַתְפְּרָעָא מִן חִיבְּרִיא, מִיד יִבְינָנוּ לְאַחֲרִיתָם, וַיִּסְתַּמְרוּן עֹזְבָּדְיהָן, וְלֹא יְהִזְבּוּן קְמִי מְלָכָא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

ברוך הוא. ועל זה כתוב, (דברים ט'ב) לוֹ חַכְמָיו יִשְׁכְּלָיו זֹאת מִיד יִבְינָנוּ לְאַחֲרִיתָם. בְּלוּמָר, אֵם יִסְתַּבְּלוּ בְּנֵי אָדָם בְּעַנְשׁ, אַיְד זֹאת אֲחוּה בֵּין חִילּוֹתִיה, וְאַיְד הַחֲמָנוּ לְפָנֶיה בָּל אָוֹתָם בְּנֵי חִילּוֹת, וְאוֹחוֹתָם בְּעֻבּוֹדָה לְהַפְּרָעָה מִן הַרְשָׁעִים, מִיד יִבְינָנוּ לְאַחֲרִיתָם, וַיִּשְׁמְרוּ אֶת מְעַשְׁתָּהֶם, וְלֹא יְחִטָּאוּ לְפָנֵי הַפְּלָךְ הַקְּדוֹשָׁה.

ועל זה כתוב הנה. מה זה הנה? משום שְׁמַטְמָנָת לְכָלָם, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וּרְשׁוּמָה הַמַּטָּה הַזָּו מְהֻבָּל, וְגַעֲרָת אַדְגָּנִי, קְרָבָן שְׁלַח הַפְּלָל, רְשׁוּמָה בֵּין חִילּוֹתִיה. משום כֵּד הַפְּהָנוּ צָרִיךְ לְבָנוּ דְבָרִים שְׁלַמְעָלָה, לִיחְדָּא אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשָׁה מְהֻפְּקָום שְׁצָרִיךְ לְיִחְדּוּ, וַעֲלֵזָה שְׁנִינוּ, בְּתוֹב בָּזָאת יָבָא אַחֲרָן אֶל הַקְּדָשָׁה, בְּזָה צָרִיךְ לְקָרְבָּא קְדָשָׁה לְמַקּוֹמָה, מְהֻפְּקָום הַזָּה צָרִיךְ אָדָם לְפָחוֹד מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשָׁה

תו אמר רבי שמעון, כל בר נש דזובי למייף אורייתא, וגטיר לה להאי זאת, האי זאת גטירת ליה, וגזר עמיה קיימת על קיימת דיליה, דלא יתעדי מגיה, ומן בנוהי ומן בני בנוהי לעלמיין. חדא הוא דכתיב, (ישעה נט) ואני זאת בריתך אתם וגו'. יתבו למייכל. עד דאכלו, אמר רבי שמעון לחבריא, כל חד זהך לימה מה חדתא דאוריתא, על פתרא, לך מיה דרבי פנחים.

פתח רבי חזקיה ואמר, (ישעה ס) יי' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר וגו'. זכאין אינון ישראל, דקדשא בריך הוא אהרעי בהו מכל שאר עמיין, וקראן, קדש. דכתיב, (ירמיה ס) קדש ישראל לוי. ויהיב (דף ס"א ע"א) להו חילק, לאתחדא בשמה קדישא. ובמה אחידו ישראל בשמה קדישא. בגין דזובי

לשון הקודש

השלוחן לפניו רבי פנחים.
פתח רבי חזקיה ואמר, ה אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר וגו'. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם מכל שאר העמים וקראן קדש, שבתוב קדש ישראל לה, ונחן להם חלק להאחו בשם הקדוש. ובמה אחיו ישראל בשם

עוד אמר רבי שמעון, כל אדם שזכה ללמד תורה ושומר את הזאת הו, הזאת הו שומרת אותו וכורחת עמו ברית על בריתו, שלא תסור ממנה ו מבני ומבני בני לעולמים. זהו שבתוב (ישעה ט) ואני אתה בריתי אתם וגו'. ישבו לאכל. עד שאכלו, אמר רבי שמעון לחברים, כל אחד ואחד יאמיר דבר חדש בתורה על

בָּאוּרִיתָא, דָּכְלָה מְאָן דְּזַכְּרֵי בָּאוּרִיתָא זָכֵר בֵּיהֶן בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (נ"א בק"ש).

וְתַגִּינֵן קָמִיהָ דָמָר, מַאי קְדָשׁ. שְׁלִימֹתָא דְכָלָא דְאַקְרֵי חֲכָמָה עַלְאָה, וּמַהָאִי אַתָּר (נְגִיד מִשְׁחָה רַבּוֹת קְדִישָׁא בְשִׁבְילֵין יְדִיעָן, לְאַתָּר דְאַקְרֵי בִּינָה עַלְאָה), וּמַתְבִּין נְפִקְיָן מְבּוּעָן וּנְחַלְיָן לְכָל עַבְרָה, עַד דְמָטוֹי לְהַאי זָאת. (וּמְאַתָּר דָא אַתְעַר רַוַּחָא קְדִישָׁא) וְהַאי זָאת בְּפֶרֶם תְּבִרְכָא, אַקְרֵי קְדָשׁ, וּאַקְרֵי חֲכָמָה, וּקְרָאוֹן לֵיהֶן (נ"א וְהַאי זָאת בְּפֶרֶם תְּבִרְכָא מְאַתָּר עַלְאָה דָא דְאַקְרֵי קְדָשׁ וּאַקְרֵי חֲכָמָה קְרָאוֹן לֵיהֶן) רַוַּחָה בְלֹוּמָר, רַוַּת, מַהְהוּא קְדָשׁ דְלֻעִילָה. וּבְדַנְתְּבִרְכָא נְפִקְיָן וּמַתְעַרְיָן מִפְּהָרֶץ רַזְיוֹן אַוְרִיתָא, בְּדַיְן אַתְקְרֵי לְשׁוֹן הַקְדָשׁ.

וּבְשַׁעַתָּא דְנְגִיד הַהוּא רַבּוֹת קְדִישָׁא, לְאַיִלָן תְּרִין קִימָין, דְאַקְרָאוֹן לְמוֹדי ה'.

לְשׁוֹן הַקְדָשׁ הַקְדָשׁ? מַשּׂוֹם שָׁזוּבוֹ בְתּוֹרָה. שָׁכֵל מֵ שָׁאוּחוֹ בְתּוֹרָה, וּזְכָה בְקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא. (בק"ש). **וּשְׁגִינֵנוּ לִפְנֵי מֹרְנוּ,** מַה זֶה קְדָשׁ? שְׁלָמוֹת הַכָּל שְׁנִקְרָאת הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹת. וּמַה פְּקוּדָם הַזֶּה (שׁוֹפֵעַ שְׁמַן מִשְׁתַחַת קְדָשׁ בְשִׁבְילִים יְדוּעִים לְמִיקְומֵם שְׁנִקְרָא בִּינָה עַלְיָה), וּמַשְׁמֵן יוֹצָאים מִעֲינָות וּנְחַלְיָם לְכָל עַבְרָה, עַד שְׁמַנְיָעִים לְזֹאת

וְאַקְרֵין צְבָאות, אַתְּבָנֵשׂ תִּפְנֵן, וְכֵד נִפְיק מַתְפֵן,
בְּהַהְוָא דַּרְגָּא דַּאֲקָרֵי יִסּוּד, לְהַהְוָא חַכְמָה זְעִירָא,
כְּדֵין אַתְּקָרֵי לְשׁוֹן לְמוֹדִים. וְנִפְיק לְאַתְּעָרָא לְאַיִנֵּן
קְדִישֵּׁי עַלְיוֹנִים. בְּדֵין כְּתִיב, יְיָ אֱלֹהִים נָתֵן לֵי
לְשׁוֹן לְמוֹדִים. וְלֹטָה. לְדֹעַת לְעוֹת אֵת יְעֻפָּה דָּבָר.
וְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב הָאֵי לְבוֹצִינָא קְדִישָׁא,
רַבִּי שְׁמַעַן. וְעוֹד דְּסַלִּיק לֵיה לְעִילָּא לְעִילָּא, בְּגַיִן
בְּזַה בְּלַי מְלוֹי בְּאַתְּגָלִיא אַתְּמָרוֹ, וְלֹא אַתְּכָסִין.
עַלְיהָ כְּתִיב, (בָּמְדִבֵּר יְבָ) פֶּה אֶל פֶּה אָדָבָר בּוֹ וּמִרְאָה
וְלֹא בְּחִידּוֹת.

פָתָח רַבִּי יִיסָּא וְאָמַר, (מלכים א' ח') **וַיְיָ נָתֵן חַכְמָה**
לְשַׁלְמָה בְּאֵשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין
חִירָם וּבֵין שַׁלְמָה וְגַוּ. **וַיְיָ נָתֵן חַכְמָה לְשַׁלְמָה,** דָא
הִוָּא דְתַגִּינָן, בְּיוּמֵי דְשַׁלְמָה מַלְפָא, קִימָא סִיחָרָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁחַעַלָה אֹתוֹ לְמַעַלָה לְמַעַלָה, וּמִשּׁוּם בְּךָ
בְּלַי דְבָרָיו בְּגַלְגָּלָה נְאָמָרִים, וְלֹא מְכַפֵּים.
עַלְיוֹן בְּתוּב, (בָּמְדִבֵּר יְבָ) פֶּה אֶל פֶּה אָדָבָר בּוֹ
וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידּוֹת.

פָתָח רַבִּי יִיסָּא וְאָמַר, (מלכים-א' ח') וְה' נָתֵן
חַכְמָה לְשַׁלְמָה בְּאֵשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי
שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שַׁלְמָה וְגַוּ. וְה' נָתֵן
חַכְמָה לְשַׁלְמָה, וְהוּ שְׁשַׁנִינוּ, בִּימֵי
שַׁלְמָה הַמְלָךְ עַמְדָה הַלְבָנָה בְּשַׁלְמָוֹתָה,
וְהַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, רַבִּי שְׁמַעַן. וְעוֹד,

לְאֹתָם שְׁנַי עַמְודִים, שְׁנַקְרָאים לְמוֹדִי הָה/
וְנַקְרָאים צְבָאות, מְתַבִּגְנָם לְשָׁם,
וּבְשִׁוֹצָא מִשְׁם בְּאוֹתָה דַּרְגָּה שְׁנַקְרָאת
יִסּוּד, לְאוֹתָה חַכְמָה קְטַנָּה, אוֹ נַקְרָאת
לְשׁוֹן לְמוֹדִים, וּוֹצָאת לְהָעֵיר אֹתָם
קְדוֹשִׁים עַלְיוֹנִים. אוֹ בְּתוּב, ה' אֱלֹהִים
נָתֵן לֵי לְשׁוֹן לְמוֹדִים. וְלֹטָה? לְדֹעַת לְעוֹת
אֵת יְעֻפָּה דָבָר. וְהַקְדוֹשָׁ בָרוּךְ הוּא נָתֵן אֵת
וְהַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, רַבִּי שְׁמַעַן. וְעוֹד,

בְּאֲשֶׁלֶמֶתָּא, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, כַּמָּה דָּאַתְּמָר לֵיה, (דברי הימים ב א) הַחֲכָמָה וְהַמְּדֻעַ נָתַן לוֹ.

וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלָמָה. וְכִי מָה (בֵּין) הָאֵלֶּה אֵלֶּה. אֶלָּא הַכִּי תְּגִינָּן, וַיְיִתְּנַתֵּן חֲכָמָה לְשְׁלָמָה. וְהָאֵלֶּה חֲכָמָה בְּמַאי אָוּקִים לוֹה. אָמָר רַبִּי יוֹסֵי, אָוּקִים לוֹה בְּהָאֵלֶּה, בְּקָדְמִיתָא, דְשְׁלָמָה עָבֵד דְגַנְחִית לְחִירָם מִהְהֹא דְרִגָּא, דְהָהָה אָמָר, (יחזקאל כח) מַזְשָׁב אֱלֹהִים יִשְׁבַּתִּי זֹנוֹ, דְתְגִינָּא, חִירָם פָּלֵך צוֹר עָבֵד גְּרָמִיה אָלוֹהָה. בֶּטר דְשְׁלָמָה אָתָא, עָבֵד לֵיה בְּחַכְמִתָּה, דְגַנְחִית מִהְהֹא עִיטָּא, וְאוֹדי לֵיה לְשְׁלָמָה. וּבְגִינָּן בָּקָד, (מלכים א ח) וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלָמָה.

וְתְגִינָּן, אָמָר רַבִּי יִצְחָק אָמָר רַבִּי יְהוֹדָה, דְשָׁדֵר לֵיה, חָד שִׁידָא, וְגַנְחִית לִיד שְׁבָעָה מִדּוֹרִין דְגִיהָנָם וִסְלָקִיה, וְשָׁדֵר לֵיה פְּתָקִין בְּכָל יוֹמָא

לשון הקודש

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, בָּמו שָׁנָאָמָר לוֹ, הַחֲכָמָה וְהַמְּדֻעַ נָתַן לוֹ.

וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלָמָה. וְכִי מָה (פָּנָ) זֹה לִזְהָ? אֶלָּא בָּקָד שְׁנִינָה, וְהַנְּתַנְתָּן חֲכָמָה לְשְׁלָמָה. וְאֵת הַחֲכָמָה הָזֶה בְּמַה הַעֲמִיד אָוֹתָה? אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, הַעֲמִיד אָוֹתָה בְּזֹה בְּרָאשָׁוֹנָה, שְׁלָמָה עָשָׂה שְׁהָוֵיד אֶת חִירָם מִאוֹתָה דְרִנָּה, שְׁהָיָה

וַיֹּמֶא בִּידֵיה, עַד דָּאָהָדָר, וְאַזְדִּי לֵיהֶ לְשִׁלְמָה. וַתָּגִיןּוּ. שְׁלָמָה יָרִית לְהַלְסִיחָרָא, בְּכָל סְטְרוֹזִי. בְּגַיִן בְּקָה, בְּכָלָא שְׁלִיט בְּחַכְמָתִיה. וּרְבִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, שְׁלִיט בְּחַכְמָתִיה עַל בָּל בְּנֵי עַלְמָא, כָּל אַינְזָן דְּסְלִיקָן בְּדָרוֹזִי, לֹא סְלִיקָן אַלְאָ לְאַשְׁלִמָּא עַמִּיה. (ס"א אי לֹא שְׁלָמִין עַמִּיה).

פָתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמָר, (שיר השירים ב) יָגַנְתִּי בְּחַגְנוּי הַסְּלָע בְּסֶתֶר הַמְּדִרְגָה וְגוֹ. יָגַנְתִּי, דָא בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל, מַה יָגַנְתִּי לֹא שְׁבָקָת בֶּן זָגָה לְעַלְמָיִן, פְּךָ בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁבָקָת לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָיָה לְעַלְמָיִן. בְּחַגְנוּי הַסְּלָע, אַלְיוֹן תַּלְמִידִי חַכְמִים, דָלָא מִשְׁתְּבָחֵי בְּנֵיְחָא בְּעַלְמָא דִין. בְּסֶתֶר הַמְּדִרְגָה, אַלְיוֹן תַּלְמִידִי חַכְמִים, הַצְנוּעִין, דְבָהּוֹן חַסִידִין דְחַלִי קָדְשָׁא בָרִיךְ הָיָה, דְשְׁבִינְתָּא לֹא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

הַסְּלָע בְּסֶתֶר הַמְּדִרְגָה וְגוֹ. יָגַנְתִּי – זו בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל. מַה יָגַנְתִּי לֹא עֹזֶבת אֶת בֵן וּוֹנָה לְעַלְמִים, פְּךָ בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל לֹא עֹזֶבת אֶת הַקְדוּשָׁ בְרוּךְ הָיָה לְעַלְמִים. בְּחַגְנוּי הַסְּלָע – אַלְיוֹן תַּלְמִידִי חַכְמִים, שְׁלָא נִמְצָאים בְּמִנוּחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּסֶתֶר הַמְּדִרְגָה – אַלְיוֹן תַּלְמִידִי חַכְמִים שְׁצַנּוּעִים, שְׁבָהָם תַּסִּידִים יְרָאִי הַקְדוּשָׁ בְרוּךְ הָיָה, שְׁשִׁכְיָה לֹא זֹהַ מִהָם לְשָׁבָעָה מַדּוּרי גִיהַנָם, וְהַעֲלָה אֹתוֹ וְשַׁלֵחַ לוֹ פְּתָקִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּיָדָו, עַד שְׁחוּר וְחוֹדָה לְשִׁלְמָה. וְשַׁנְיָנוּ, שְׁלָמָה יָרִשָּׁ אֶת הַלְבָנָה בְּכָל הַאֲדָדִים, וּמְשׁוּם בְּךָ שְׁלָט בְּכָל בְּחַכְמָתוֹ. וּרְבִי שְׁמַעַן בְּרִיאָ שׁוֹלֵט בְּחַכְמָתוֹ עַל בָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכָל אַוְתָם שְׁעוֹלִים בְּדִרְגָנוֹתָיו לֹא עוֹלִים אַלְאָ לְהַשְׁלִים עָמוֹ (אם לא שְׁלִים עָמוֹ).

פָתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמָר, (שיר ט) יָגַנְתִּי בְּחַגְנוּי

אֲעֵדִי מִנְיִיחוֹ לְעַלְמִין. בְּדִין, קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מְהֻבָּעַ בְּגִנִּיחוֹ לְבִנְסֶת יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר, הָרָא יְנִי אֶת מְرָאֵיךְ הַשְׁמִיעַנִי אֶת קוֹלְךָ בַּי קוֹלְךָ עָרֵב, דְּלִית קוֹלָא מִשְׁתְּמָעַ לְעַילָּא, אֶלָּא קוֹלָא דָאִינֵּן דְּמִתְעַסְּקִי בָּאוּרִיאִתָּא.

וְתַּאֲנָא, כֹּל אַינֵּן דְּמִתְעַסְּקִי בָּאוּרִיאִתָּא, בְּלִילִיאָ, דִּיּוֹקְנִיהָוָן אַתְּחַקָּק לְעַילָּא קְמִי קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וּקְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא מִשְׁתְּعַשֵּׁע בְּהָוָה כְּזִילִיה יוֹמָא, וּמְסַתְּבֵל בְּהָוָה. וְהַהּוָא קוֹלָא, (דְּחַכָּא) סְלִיק וּבְקָע כֹּל אַינֵּן רַקְיעָן, עַד דְּסָלִיק קְמִי קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. בְּדִין בְּתִיב, בַּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרָאֵד נָאָה. וְהַשְׁתָּא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא חַקָּק דִּיּוֹקְנָא דָרְבִּי שְׁמַעַן לְעַילָּא וּקְלִיה לְעַילָּא לְעַילָּא סְלִקָּא, וּמִתְעַטְּרָא בְּכַתְּרָא קְדִישָׁא, עַד דְּקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מִתְעַטְּרָא בִּיה בְּכָלְחוֹ עַלְמִין. וּמִשְׁתְּבָח

לְשׁוֹן הַקוֹדֵש

לְעוֹלָמִים. אָו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תּוֹבֵעַ אֶת בִּנְסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְילָם וְאָוֹמֶר, הָרָא יְנִי אֶת מְרָאֵיךְ הַשְׁמִיעַנִי אֶת קוֹלְךָ בַּי קוֹלְךָ עָרֵב, שָׁאַיְן קוֹל שְׁנַשְׁמָע לְמַעַלָּה, אֶלָּא קוֹלָם שֶׁל אֶלָּו הַעֲסָקִים בְּתוֹרָה, וְלִמְדָנָה, כֹּל אַוְתָּם הַעֲסָקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה, הַדְּיוֹקָן שֶׁלָּהֶם נְחַקָּק לְמַעַלָּה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ

ביה. עליה בתיב, (ישעה מט) ויאמר לך עבדי אתה ישראל אשר לך אתה פאר.

פתח רבי חייא ואמר, (קהלת א) מה שהייה כבר הוא (נקרא שמו לנו) ואשר יהיה לו. מה שהייה כבר, הינו דתגינן, עד לא בראש קדרשא בריך הוא הא עלםא, זהה בארי עלםין וחריב לוז, עד (דף ס"א ע"ב) דקדשא בריך הוא סליק ברעוזתיה, למברוי הא עלםא, ואמלך באורייתא. בדין אתהון הוא בתקוני, ואתעטר בעטרוי, וברא הא עלםא. וכל מאי דאשתח בהאי עלםא, הא הזה קמיה, (ויהא סליק מקיפה) ואתתקון קמיה.

ותאנא, כל אינון דברי עלםא, דאשתחו בכל דרא ודרא, עד לא ייתzon לעלםא, הא הו קיימי קמיה בדינוקיגוון. (והכי תנא) אפיקלו כל

לשון הקודש

ברוך הוא מתעטר בו בכל העולמות ומשתבח בו. עלייו בתוב (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר לך אתה פאר. **פתח** רבי חייא ואמר, (קהלת א) מה שהייה כבר הוא ואשר יהיה לו. מה שהייה כבר, הינו מה ששנינו, שטרם ברא הקדוש ברוך הוא את העולם זהה, היה בורא עולמות ומחריבם, עד שעלה

אִינּוֹ נְשָׂמְתִין דְּבָנִי נְשָׂא, עַד לֹא יִתְהַזֵּן לְעַלְמָא,
בְּלָהּוּ גְּלִיפִין קְמִיה בְּרִקְיעָא, בְּהַהּוּא דִּיזְקָנָא מִפְשָׁ,
דְּאִינּוֹ בְּהָאִי עַלְמָא. וְכֹל מַה דָּאוֹלְפִין בְּהָאִי
עַלְמָא, בְּלֹא יִדְעַו עַד לֹא יִתְהַזֵּן לְעַלְמָא. וְתַגִּינָא,
הָאִי בְּאִינּוֹ זְבָאִי קְשׁוֹט.

וְכֹל אִינּוֹ דָּלָא מִשְׁתְּבָחֵין זְבָאִין בְּהָאִי עַלְמָא,
אֲפִילּוּ תִּפְנֵן, מִתְרַחְקֵין מִקְפֵּי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הָוּא, זְעַלְיָן בְּנוֹקְבָא דָתְהוֹמָא רְבָא, וְדַחְקֵין
שְׁעַתָּא, זְנַחְתֵּין לְעַלְמָא. וְהָיָא נְשָׂמְתָא דְּלַהּוֹן, הָא
אֲוְלִיפְנָא, בְּמַה דְּאִינּוֹ קְשִׁי קְדַל בְּהָאִי עַלְמָא, כַּד
הָוּ עַד לֹא יִתְהַזֵּן לְעַלְמָא.

וְהָיָא חַוְלָקָא קְדִישָׁא דִּיחָב לֹזָן רְמִאן לִיהְ,
וְאַזְלִין יְשָׂאָטִין וְאַסְתָּאָבוֹן, בְּהָיָא נְוֹקְבָא
דָתְהוֹמָא רְבָא, וְגַטְלִי חַוְלָקִיהּוֹן מִתְפֵּן, וְדַחְקֵין

לשון הקודש

לְעוֹלָם, הָרִי הִי עוֹמְדִים לְפָנָיו בְּדִיקָוֹן
שְׁלָהָבָם. עַכְבָּשְׁבִּיעָא אֲפִילּוּ כֵל אָוֹתָן נְשָׂמוֹת
בְּנֵי הָאָדָם טָרֵם שִׁירְדוּ לְעוֹלָם, בְּלֹן
חִקּוּקֹת לְפָנָיו בְּרִקְיעָא בְּאָוֹתָו דִּיזְקָנָו מִפְשָׁ
שָׁהָם בְּעוֹלָם הָזָה. וְכֹל מַה שְׁלֹמְדִים
בְּעוֹלָם הָזָה, הַכֵּל יַדְעַו טָרֵם בְּזֹאת
לְעוֹלָם. וְשָׁנִינוּ, וְהָאָוֹתָם צְדִיקִי אַמְתָה.
וְכֹל אָוֹתָם שָׁאַיִן נִמְצָאים צְדִיקִים בְּעוֹלָם

שְׁעַתָּא וְנַחֲתִי לְעַלְמָא. אֵי זָכֵי לְבַתָּר, וְתַב בְּתִיזְבְּתָא
קְמֵי מְאֻרִיה, הַוָּא נְטִיל הַחֹא חַוְלָקָא דִילִיה מַפְשָׁ,
הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, מַה שְׁהִיה כָּבָר (נקרא שמו) הַוָּא
וְאַשְׁר לְהִזְהִיר וְגַו' כָּבָר הַיָּה.

תָא חַזִי בְנֵי אַהֲרֹן לֹא אָשְׁתַבְחוּ בְיִשְׂרָאֵל בְּזַוְתֵיכֶהוּ,
בָּר מַשָּׁה וְאַהֲרֹן, וְאַינְנוּ אַקְרָזָן (שםות כד) אַצְילִי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְּטַעַי קְמֵי מַלְכָא קְדִישָׁא, מִיתָו.
וּכְיְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּעָא לְאוֹבֵד אַלְזָן, וְהָא תְּגִינָן
בְּרוֹזָא דְמַתְגִּיתִין, דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא עַבְדָד חַסְד
בְּכָלָא, וְאַפְילּוּ בְּרִשְׁיָעִי עַלְמָא לֹא בְעָי לְאוֹבֵד
לְזָן. וְהָנִי זְכָאי קְשׁוֹט סְלָקָא דְעַתָּה דְאַיְנָן
אַתְאָבִידָן מַעַלְמָא, זְבוֹתָא דְלָהּוֹן אָן הַוָּא. זְבוֹתָא
דְאַבְוָהּוֹן אָן הַוָּא. זְבוֹתָא דְמַשָּׁה הַכִּי נְמִי. וְאַיְנָן
הַיָּךְ אַתְאָבִידָן.

לשון הקודש

הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ מְתוֹג. וּכְיַהֲרֹשׁ בְּרוֹד
הַוָּא רְצָח לְאַבְדָם? וְהָרִי שְׁנִינוּ בְסָוד
הַמְשָׁנָה, שְׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוֹד הַוָּא עֹשֶׁה חַסְד
עַם הַפְּלָל, וְאַפְילּוּ אַתְּ רְשָׁעֵי הָעוֹלָם אִינוּ
רְוֹצָח לְאַבְדָם, וְצִדְקוֹי הַאֲמָת הַלְלוּג,
הַיְעַלְהָ עַל דְעַתָּה שְׁנָאָבָדוּ מִן הַעֲילָם?
אִיפָה הַוּכוֹת שְׁלָהָם? אִיפָה הַוּכוֹת שְׁלָל
אַבְיהם, וְכוֹתוֹ שְׁלָל מַשָּׁה גַּם פָנִים? וְאַיְדָם
גַּאֲבָדוּ?

בָּאוֹתוֹ נְקָב תְּהֹום רַבָּה, וְנוֹטְלִים חַלְקָם
מִשָּׁם, וְדוֹתְקִים אֶת הַשָּׁעָה וַיּוֹרְדִים
לְעוֹלָם. אֲם זָכָה אַחֲרֶךָ וְשָׁב בְּתִשְׁבָה
לִפְנֵי רְבָנוֹ – הוּא נוֹטֵל אֶת אֹתוֹ חַלֵק
שָׁלוֹ מִמֶּשֶׁ. וְהוּ שְׁבָתּוֹב, (קהלת ו) מַה שְׁהִיה
כָּבָר (נקרא שמו) הַוָּא, (שם ו) וְאַשְׁר לְהִזְהִיר וְגַו'
כָּבָר הַיָּה.

בָא רָאָה, לֹא נִמְצָאוּ כִּמוֹ בְנֵי אַהֲרֹן
בְיִשְׂרָאֵל, פְּרַט לְמַשָּׁה וְאַהֲרֹן, וְהָם נִקְרָאוּ
אַצְילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל שְׁטָעַו לְפָנִי

אֲלֹא הִכְיָה אֹלֵיפָנָא מִבּוֹצִינָא קָדִישָׁא, קָדוֹשָׁא
בְּרִיךְ הוּא חָם עַל יְקָרָא דְּלָהּוֹן, וְאַתְּוַקֵּד
גְּרַמְּיָהוֹן לְגַוּ, וְגַשְׁמַתְהָזָן לְאַתְּאָבִידָה, וְהָא
אָזְקִימָנָא. וְתָאַחֲרֵי עַד לֹא מִתּוֹ בְּנֵי אַהֲרֹן בְּתִיבָּה,
(שםות ו) וְאַלְעֹזֶר בֶּן אַהֲרֹן לְקָח לֹז וְגַוּ, אַקְרֵי שְׂמִיה
פְּנָחָם, דְּהַזָּהָה זְמִינָה לְאַתְּתָקָנָא עַקְיָמָא, הַדָּא הַזָּא
דְּבִתְיבָּה וְאַשְׁר לְהִזְוֹת כְּבָר הִיא.

וְתָאָנָא, בְּלָהּוּ זְבָאי קָשָׁוֹט, עַד לֹא יִתְהַזֵּן לְעַלְמָא,
בְּלָהּוּ אַתְּתָקָנוּ לְעַיְלָא, וְאַקְרֵז בְּשָׁמָהָן.
וּרְבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מִן יוֹמָא דְּבָרָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא עַלְמָא, הַזָּהָה אַזְדָּמָן קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא,
וְאַשְׁתַּבְחָה עַמִּיהָ. וְקָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא קָרֵי לִיה
בְּשָׁמִיהָ, זְבָאָה הַזְּלָקִיהָ לְעַיְלָא וְתָאָ, עַלְיהָ
בְּתִיבָּה (משלוי נג) יְשֻׁבָּה אַבִּיךְ וְאַמְּךָ, אַבִּיךְ: דָא קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא. וְאַמְּךָ: דָא כְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אֲלֹא כֵּד לְמִרְנוֹן מִהְטָאוֹר הַקָּדוֹשׁ,
שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא חָס עַל בְּנוּם,
וְנִשְׁרֵפָ גּוֹפָם בְּפָנִים, וְגַשְׁמָתָם לֹא
נָאָבָדָה, וְתָרֵי בָּאָרֶנָה. וּבָאָ רָאָה, טָרָם
שְׁמַתוֹן בְּנֵי אַהֲרֹן, בְּתֻובָה (שםות ו) וְאַלְעֹזֶר בֶּן
אַהֲרֹן לְקָח לֹז וְגַוּ, נִקְרֵא שְׁמוֹ פְּנָחָם,
שְׁהִיא עֲתִיד לְתַקֵּן אֶת הַעֲקָם. וְהִ
שְׁבָתוֹב וְאַשְׁר לְהִזְוֹת בְּבָרְהִיא.

פָּתָח רַבִּי אֲבָא וַיֹּאמֶר (שיר השירים א) עד שַׁהְמֶלֶךְ בַּמְסֻבּוֹ נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ. הָאִי קָרָא אָזְקָמוֹת חֶבְרִיא, בְּשַׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אָשְׁתָּכָח וּזְמִינָה בְּטוּרָא דְּסִינוּי, לְמַיְהָבָ אָזְרִיתָ לִישְׂרָאֵל, נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יְהָבוּ וְסַלִּיקוּ רִיחָא טָבָה, דְּקָאִים וְאָגִינָה עַלְיָהוֹ לְדָרִי דָרִין. וַיֹּאמֶר, (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר דָבַר יְיָ נָעָשָׂה וּנְשָׁמָעַ. דָבַר אַחֲרָיו עד שַׁהְמֶלֶךְ בַּמְסֻבּוֹ, בָעוֹד דְּסַלִּיק מִשָּׁה לְקַבְּלָא אָזְרִיתָ מְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וַאֲתַחְקַק בְּתִרִי לְזָהִי אָבָגִינָן, יִשְׂרָאֵל שְׁבָכוּ הַהוּא רִיחָא טָבָה דְּהָוה מְתַעַטֵּר עַלְיָהוֹ, וַיֹּאמֶר לְעַגֵּל, אֱלֹהָה אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁתָּא הָאִי קָרָא בְּרוֹזָא דְּחַכְמַתָּא הוּא, תָּא חַזִּי, בְּתִיב (בראשית ב) וְנַהֲרָה יוֹצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת חַגָּן, הָאִי נַהֲרָה אֶתְפַּשֵּׁט בְּסַטְרוֹן, בְּשַׁעַתָּא

לשון הקודש

דבר ה' נָעָשָׂה וּנְשָׁמָעַ. דבר אחר עד שַׁהְמֶלֶךְ בַּמְסֻבּוֹ – בָעוֹד שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבְּלָה תּוֹרָה מְהַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא וּנְחַקְקָה בְשִׁנִּי לְוַホּת אֲבָנִים, עֲזֹבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת אָתוֹת רִיחָה טָוב שְׁהִיה מְתַעַטֵּר עַלְיָהָם, וַיֹּאמֶר לְעַגֵּל, אֱלֹהָה אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל. עָבְשׂוּ פְּסִוק וְהָ הוּא בָסָוד הַחֲכָמָה. בא רְאָה, בְּתוּב (בראשית ב) וְנַהֲרָה יֵצֵא מַעַדְן לְדוֹרוֹ דָרוֹת, וַיֹּאמֶר (בראשית א) כָל אֲשֶׁר

ברוך הוּא. וַיֹּאמֶר – זו בְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. **פָּתָח** רַבִּי אֲבָא וַיֹּאמֶר, (שיר א) עד שַׁהְמֶלֶךְ בַּמְסֻבּוֹ נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ. את הַפְּסוּק הָוּה פְּרִשׁוּהוּ הַחֲבָרִים בְּשָׁעה שְׁהַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא הָיָה נִמְצָא וּמִזְמָן בְּהָרָסִי לְתַתְתַּת תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל. נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל נִתְנוּ וְהַעֲלוּ רִיחָה טָוב שְׁעָמֵד וְהַגּוּ עַלְיָהָם לְדוֹרוֹ דָרוֹת, וַיֹּאמֶר (בראשית א) כָל אֲשֶׁר

דָּמוֹדָזָג עֲמִיה בְּזֹוֹגָא שָׁלִים, בְּדִין הָאֵי עָדָן
(זֹוֹגָא) בְּהַהְוָא נְתִיב, דָּלָא אַתִּידָע לְעִילָּא וַתְּתָא,
כַּמָּה דָּאַת אָמֵר (איוב כח) נְתִיב לֹא יְדַעַּו עַיט.
וְאַשְׁתַּכְחוּ בְּרֻעּוֹתָא דָלָא מַתְּפִרְשֵׁן תְּדִירָא חַד מַהְד.
בְּדִין נְפָקִין מְבוּעִין וְנְחָלִין, וְמַעֲטָרִין לְבָנו קְדִישָׁא,
בְּכָל אִינּוֹن בְּתָרִין, בְּדִין בְּתִיב (שיר השירים ג) בְּעַטְרָה
שְׁעַטְרָה לֹא אָמוֹ. וּבְהַהְיָה שְׁעַתָּא יִרְית הַהְוָא בָּן
אַחֲסָנָתָא דָאָבּוֹי וְאַמִּיה, בְּדִין הָוָא אַשְׁתַּעַשְׁעָ.
בְּהַהְוָא עֲנָגָא וַתְּפִנוֹקָא.

וְתָאָנָא, בְּשְׁעַתָּא דְמַלְכָא עַלְּאָה בְּתִפְנוֹקִי מְלָכִין,
וְתִיב בְּעַטְרוֹן, בְּדִין בְּתִיב עַד שְׁהַמֶּלֶךְ
בְּמַסְבּוֹ נְרָדי נְתִן רִיחֹו. דָא יְסּוֹד דְּאָפִיק בְּרָכָא
לְאַזְׂדָזָגָא מְלָכָא קְדִישָׁא (דף ס"ב ע"א) בְּמַטְרוֹגִיתָא. (בְּהָא
דוֹגָא) וּבְדִין אַתִּינְהָבּוֹן בְּרָכָא בְּכָלְהוּ עַלְמִין, (וְנְפָקִין)
וּמַתְּבִרְכָּן עַלְאַין וַתְּתָאֵן. וְהַשְּׁתָּא הָא בְּזִיכְנָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

לְהַשְׁקוֹת אֶת הָנָן. הַנְּהָר הַזֶּה הַתְּפִשְׂט
לְצָדְרוֹן, בְּשָׁעָה שְׁמֹדוֹג עַמּוֹ בְּזֹוֹגָן שָׁלָם,
כַּאֲשֶׁר הָעֲדָן הַזֶּה (זֹוֹגָן) בְּאַתָּה נְתִיב שְׁלָא
נוֹרֵע לְמַעְלָה וְלִמְطָה, בָּמו שְׁגָאָמֵר (שְׁמוֹת ט)
נְתִיב לֹא יְדַעַּו עַיט. וְנִמְצָאו בְּרָצְוֹן שְׁלָא
גְּפָרְדִּים תְּמִיד אַחֲד מַאֲחָד. אֲוֹ יוֹצְאִים
מְעִינּוֹת וְנְחָלִים וְמַעֲטָרִים אֶת הַבָּנָן
הַקָּדוֹש בְּכָל אַתְּם הַכְּתָרִים, וְאֲo בְּתוֹב

קדישא מטעטר בעטורי דהאי דרגא, זה הוא וחבריא סליקו תשבחן מטה לאילא, והוא מטעטר באינזון תשבחן. השטא אית לאפקא ברבן לבלהו חבריא מעילא לחתא, בהאי דרגא קדישא, ורבי אלעזר (פה רבי אלעוזר) ברייה לימא מאינזון מלין מעילין דאולית מאובי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית כט) **וירא והנה באר בשדה וגנו.** **ונאספו שמה כל העדרים וגנו.** **הני קרא אי אית לאסתבלא בהו,** **וברווא דחכמתא איןון, דאוליפנא מאבא,** **והבי אוליפנא,** **וירא והנה באר בשדה,** **מן באר.** **דא הווא דכתיב,** (במדבר כא) **באר חפרזה שרים כרזה גדיבי העם.** **והנה שם שלשה עדרי צאן רוצחים עליה,** **אלין איןון נצח הוד יסוד,** **דאlein איןון רביעין עליה,** **וקיימין עליה.**

לשון הקודש

שלמד מאובי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית כט) **וירא והנה באר בשדה וגנו,** **ונאספו שמה כל העדרים וגנו.** **יש להסתбел בפסוקים הללו,** **והם בסוד החכמה שלמדתי מאבא,** **וכך למדתי;** **וירא והנה באר בשדה,** **אייז בארא?** **זה שברתווב** (במדבר כא) **באר חפרזה שרים כרזה גדיבי העם.** **והנה שם שלשה עדרי צאן רוצחים עליה,**

נתנות ברכות בכל העולמות, (ווייצאים ומתרבכים עליונים ותחתונים). **ועבשו הרי הקורש מטעטר בעטרות הדרכנה הו,** **הוא והחברים מעלים תשבחות ממטה למעלה,** **והיא מטעטר באוthon התשבחות.** **עבשו יש להוציא ברכות לכל החברים ממעלה ממטה בדרכנה הקורשה הו,** **ורבי אלעזר** (ရַבִּי אֱלֹעָזֶר) **אלעוזר** בנו יאמר מאותם הדברים המעלים

וּמְאַלִין אֲתִמְלִיא בְּרַכָּאָן הַהִיא בָּאָר.

כִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים, דְּהָא מִן הַאֵי בָּאָר אֲתַזְנוּ עַלְאַיִן וַתְּתַאֲיִן (נ"א עַלְמִינִי תַּפְאִין), וּמִתְּבָרְכָאָן כָּלְהָוּ בְּחַדָּא. וְהַאֲבָן גְּדוֹלָה עַל פִּי הַבָּאָר, דָּא הוּא דִינָא קְשִׁיא, דְּקִיּוֹמָא עַלְהָ מִסְטְּרָא אַחֲרָא לִינְקָא לָה (נ"א טִיבָה). וּנְאָסְפוּ שְׂמִחָה כָּל הַעֲדָרִים, אַלְיָן אִינּוֹן שִׁית בְּתִירִי מְלֻכָּא, דְּמִתְּבָגְנִשִּׁי כָּלְהָוּ, וּנְגַדִּי בְּרַכָּאָן מִרְיָשָׁא דְּמְלֻכָּא, וּמְרִיקָן בָּה. וּבְדַר אֲתַחְבָּרָאָן כָּלְהָוּ בְּחַדָּא לְאַרְקָא בָּה, בְּתִיב וְגַלְלוּ אֶת הַאֲבָן מַעַל פִּי הַבָּאָר, מְנַדְּדִין (ס"א מְנַדְּדָרִין) לְהַהּוּא דִינָא קְשִׁיא, וּמַעֲבָרְוּ לִיה מִינָה.

וְהַשְׁקוּ אֶת הַצָּאן, מְרִיקָן בְּרַכָּאָן מִהַהִיא בָּאָר, לְעַלְאַיִן וַתְּתַאֲיִן לְבַתֵּר וְהַשְׁבוּ אֶת הַאֲבָן

לשון הקודש

אַלְוּ הַם נִצְחָסָוד יִסּוּד, שָׁאַלְוּ הַם הַרְוָבָצִים עַלְיָה וּעוֹמְדִים עַלְיָה. וּמְאַלְהָ מִתְּמִילָאת הַבָּאָר הַזָּו בְּרָכוֹת. כִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים, שְׁהָרִי מִהַבָּאָר הַזָּו נְזָנוֹנִים עַלְיוֹנִים וַתְּחַתּוֹנִים (עַולְמוֹת תְּחַתּוֹנִים), וְכָלְם מִתְּבָרְכִים בָּאָחָר. וְהַאֲבָן גְּדוֹלָה עַל פִּי הַבָּאָר, וְהִי הַדִּין הַקְּשָׁה שְׁעוֹמֵד עַלְיָה מִהָּצֵד הָאָחָר לְהַנִּיק

על פי הבהיר למקומה. טוב ההיא דין לאטריה, בגין דאצטראיך לייה לבשמא עלמא, וילתקננא עלמא. והשתא הא קדשא בריך הוא אריך עליביכו בראן, ממבועא דנהחלא, ומנייבו כל בני דרא מתפרקין. ובאה חילקיזון בעילמא דין, ובעלמא דאתה עלייכו בתיב, (ישעה נ) וכל בניך למוציא יי' ורב שלום בניך.

פתח רבי שמעון ואמר, (טהילים קמ"ט) יعلזו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם וכו', תאנה בתלייסר מכילן, אתקשר קשרא דמהיימנוטא, לאשתבחא בראן לבלא. וכל מהימנותא דקודשא בריך הוא בתלתא אסתימו. ועל האי, בתלייסר מכילן, אוריותא מתעטרא, כמה דאוקימנא מקל זהOPER ו מגורה שווה וכו', ובמה ז מגינו אוקימנא האי. **ושמא קדישא בהאי מתעטרא.**

לשון הקודש

מאותה באר לעליונים ולתחוננים. ובועלם הבא, עלייכםفتحוב (ישעה נ) וכל בנוין למוציא הי' ורב שלום בניך. אחר כן - והשיבו את האבן על פי הבהיר למקמה. ושב אותו הדין למקומו, משומש צරיך לו לבשם את העולים ולתפנו העולים. ועבדו הרי הקדרוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתפרכים כל בני הדור. אשרי חלקיים בעולם הvae

תָא חֲווֵי, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְבָעָא יַעֲקֹב, דִיְתְּבָרְכוּן בָנוּי בְשָׁמָא (ס"א בקשרה) דְמַהְיִמְנוֹתָא. מה כהיב, (בראשית מט) בָל אֱלֹה שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עָשָׂר וּזָאת, הָא תִּלְיסָר, דְאַשְׁתָּתָף עַמְהֹן שְׁבִינָתָא, וְאַתְּקִימָיו בְּרָכָן. וְהִינּוּ דְכַתִּיב, אִישׁ אֲשֶׁר בְּבָרְכָתוֹ בָרֵךְ אֹתָם. מַאי בְּבָרְכָתוֹ. בְּהָהּוּא דְוָגָמָא דְלָעִילָא, בְּבָרְכָתוֹ בָל מְכִילָא וּמְכִילָא.

וְתָאָנָא, בָל אַיִן מְכִילָין סְלִקִין, וּמְתֻעָטרִין רִישָׁא דְמַלְפָא, הָהּוּא דְאַקְרֵי בְּדִרְגָא עַלְאָה דְחַסִידּוֹת. וְחַסִידִים, יְרָתִין בָל הָהּוּא בְּבָוד דְלָעִילָא, דְכַתִּיב יַעֲלוּזָה חַסִידִים בְּבָוד, בְּהָאי עַלְמָא. יְרָגֵנוּ עַל מִשְׁבָבּוֹתָם בְּעַלְמָא דְאַתִּי. רֹמָמוֹת אֵל בְּגַרְוָנָם, דִיְדַעַין לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא

לשון הקודש

באותה הָגָם של מעלה, בברכתה של בָל מְדָה וּמְדָה.

וְלִמְדָנִי, בָל אָוֹתָן מְדוֹת עֲלוֹת וּמְתֻעָטרּוֹת וְנֹחוֹת בְּרָאשׁ אֶחָד, וּשְׁם מְתֻעָטר בְּנֵיו בְשֵׁם (בקשה) הָאִמְנָה, מה בְּתוֹב? (בראשית מט) בָל אֱלֹה שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עָשָׂר וַיָּאֹת - בָרִי שְׁלָשָׁה עָשָׂר, שְׁהַשְׁתָּתָף עַמָּהָם שְׁבִינָה וְהַתְּקִימָו הַבְּרוּכּוֹת. וְהִינּוּ שְׁבָתוֹב אִישׁ אֲשֶׁר בְּבָרְכָתוֹ בָרֵךְ אֹתָם. מה זה בְּבָרְכָתוֹ?

כמו שבארנו מקל ותמר ומגורה שוה וכו', ובמה פעםים בארכנו את זה, והשם הקרווש מתעטר בזה.

בָא ראה, באותה שעה שרצה יעקב שיתברכו בניו בשם (בקשה) הָאִמְנָה, מה בְּתוֹב? (בראשית מט) בָל אֱלֹה שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עָשָׂר וַיָּאֹת - בָרִי שְׁלָשָׁה עָשָׂר, שְׁהַשְׁתָּתָף עַמָּהָם שְׁבִינָה וְהַתְּקִימָו הַבְּרוּכּוֹת. וְהִינּוּ שְׁבָתוֹב אִישׁ אֲשֶׁר בְּבָרְכָתוֹ בָרֵךְ אֹתָם. מה זה בְּבָרְכָתוֹ?

דמיהימנותא בדקא יאות, ובדין חרב פיפות בידם. מאן חרב פיפות. דא הוא חרב לה', חרבא דקוזשא בריך הוא. פיפות: להייטה בתירין דיןין. ולמה. לעשות נקמה בגוים וגנו.

זהא רבינו פנחים בן יאיר, בתרא דחפסה, רישא עלאה. בגין כד בבוד דלעילא ירית, והוא קשיר קשרא עלאה, קשרא קדישא, קשרא דמיהימנותא. ובאה חולקה בעלהמא דין ובעלהמא דאתמי. על האי פתורה אתמר, (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני יי'. קם רבינו פנחים, ונשיך ליה, ובריך ליה, ונשיך לרבי אלעזר, ולבלחו חבריא, ובריך לו, נטול כסא ובריך.

פתח ואמר, (טהילים כה) **תערוזך לפני שלחן נגד צורי** וגנו, יתבו (פ"א הד) **תפנו, כל מהוא יומא, וזהו חבריא בלהו חדאן** (דף ס"ב ע"ב) **במלוי דאוריתא,**

לשון הקודש

את קשר האמונה בראשי, ואו חרב פיפות בידם. איזו חרב פיפות? זהי חרב לה, חרבו של הקדוש ברוך הוא. פיפות - לוחשת בשני דין. ולמה? לעשות נקמה בגוים וגנו.

וחרי רבינו פנחים בן יairo, בתר החפסה, ראש העליון, משום כד ירש את הכבוד של מעלה, והוא קשר קשר עליוין,

וְחַדּוֹתָא דָרְבֵי שְׁמֻעָן הָנָה פָגִי. נִטְלָ רְבֵי פְנַחַם לְרְבֵי אַלְעָזָר, וְלֹא שְׁבָקִיה בֶל הַהְיוֹא יוֹמָא וּבֶל לִילִיא, וְהָנָה חֲדֵי עַמִּיה, קָרָא עַלְיָה, (ישעה נה) אָז תִּתְעַנֵּג עַל יִי, בֶל חַדּוֹתָא וּעֲנוֹגָא יְתִירָא דָא דְחַזְוְלָקִי הַיָּא, (על דָא רַעֲמִי הוּא עַל דָא בְתִיב (תהלים קמ"ד) אֲשֶׁר הַעַם שָׂבְכָה לוּ וְנוּ) זְמִינָן בְּהַהְיוֹא עַלְמָא לְאַבְרוֹזָא עַלְיָה, זְבָאָה חַזְוְלָקָה רְבֵי פְנַחַם, דְאַגְתָּה זְבִית לְכָל הַאי, (דברי הימים א יט) שְׁלָוָם לְך וּשְׁלָוָם לְעוֹזָרָך בַי עֹזָרָך אֱלֹהִיך. אֲשֶׁבִימָיו לְמִזְוֵל, קָם רְבֵי פְנַחַם וְאַחִיד בְּיַה בְּרְבֵי אַלְעָזָר, וְלֹא שְׁבָקִיה לְמִיחָד. אֹזְיָף רְבֵי פְנַחַם לְרְבֵי שְׁמֻעָן וּבְרְכִיה, וְלֹכְלָהוּ חֶבְרִיא. עד הָהּוּ אָזְלִי אָמַר לְהָוּ רְבֵי שְׁמֻעָן לְחֶבְרִיא, (תהלים קיט) עַת לְעַשּׂוֹת לִיִי.

אתָא רְבֵי אָבָא וּשְׁאָל, בְתִיב וְנַתֵּן אָהָרָן עַל שְׁנִי

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

רְבֵי פְנַחַם, שָׁאַתָּה זְבִית לְכָל זה, שְׁלָוָם לְך וּשְׁלָוָם לְעוֹזָרָך בַי עֹזָרָך אֱלֹהִיך. הַשְׁבִּיםָיו לְלִכְתָּה. קָם רְבֵי פְנַחַם וְאַחֲנוּ בְרְבֵי אַלְעָזָר, וְלֹא שְׁבָקִיה לְמִיחָד. אֹזְיָף רְבֵי פְנַחַם אֶת רְבֵי שְׁמֻעָן וּבְרְכָה, לְזָה רְבֵי פְנַחַם אֶת רְבֵי שְׁמֻעָן וּבְרְכָה, וְאַת בְּחַבְרִים. עד שְׁהָיו הַוּלָכִים, אָמַר לָהּם רְבֵי שְׁמֻעָן לְחֶבְרִים, (תהלים קיט) עַת לְעַשּׂוֹת להָה.

בָא רְבֵי אָבָא וּשְׁאָל, בְתִוב וְנַתֵּן אָהָרָן בָאוֹתוֹ עַוְלָם לְחֶבְרִי עַלְיָה, אֲשֶׁר חַלְקָה

הַיּוֹם, וְהִי בֶל הַחַבְרִים שְׁמָחִים בְדִבְרֵי תּוֹרָה, וְשְׁמָחָתוֹ שֶׁל רְבֵי שְׁמֻעָן הִתְהַרְבֵּת. לְקָח רְבֵי פְנַחַם אֶת רְבֵי אַלְעָזָר, וְלֹא עֹזֵב אֹתוֹ בֶל אָתוֹ הַיּוֹם וּבֶל הַלִּילָה, וְזֹה שְׁמָחָתוֹ. קָרָא עַלְיוֹן, (ישעה ט) אָז תִּתְעַנֵּג עַל הָהּוּ. בֶל הַשְׁמָחָה וְהַעֲנָג הַיִתְרָה הָהּוּ - שֶׁל חַלְקִי הָוּא, (על דָא רַעֲמִי הָוּא, על דָא שָׂבְכָה לוּ וְנוּ) עֲתִידִים בְתִוב (תהלים קמד) אֲשֶׁר הַעַם שָׂבְכָה לוּ וְנוּ) עֲתִידִים בָאוֹתוֹ עַוְלָם לְחֶבְרִי עַלְיָה, אֲשֶׁר חַלְקָה

השערים גורלוֹת וגו'. הגי עדרין למה. ואחרון למה ליה למשיב עדרין. ופרשׂתא דא למה. זה א אוֹלִיפְנָא קמי דמר סדרא דיוּמָא, והאי בעינָא למדע.

פתח רבי שמעון ואמר, (בראשית מט) ניקח מאתם את שמעון ויאסור אותו לעינייהם. וכי מה חמא יוסף למשמעון עמיה יתר מאהוזה. אלא אמר יוסף, בכל אחר שמעון (ילו) פתריהotta דדין איהו (איו), וההייא שעתא דאיזלנא מאבא לגבייהו ד אחי, שמעון פתח בקדמתא בדין, הדא הוא דברתיב, (בראשית לו) ניאמרו איש אל אחיו הגה בעל החלומות הלוֹה בא ועתה לכו וגו'. לבתר בשכם, (בראשית לו) ניקחו שני בני יעקב שמעון ולוי, כלחו בדין והוא. טב למשיב דא, ולא יתער קטניות בלהו שבטים.

לשון הקודש

שמעון (ילו) הוא (ספ) פתרית הדין, ואיתה השעה שהלבתי מאבי אל אחיו, שמעון פתח בראשונה בדין, והוא שכותוב (שם לו) ויאמרו איש אל אחיו הגה בעל החלומות הלוֹה בא ועתה לכו וגו'. אחר בך בשכם, (שם לו) ניקחו שני בני יעקב שמעון ולוי, כלם בדין היו. טוב לקחת את זה, ולא יעיר קטטה עם כל השבטים.

על שני השערים גורלוֹת וגו'. הגורלוֹת הלוֹי לפה? ואחרון לפה לו לחת גורלוֹת? ופרשׂה הוא למה? ותרי למדנו לפני מорנו את סדר היום, ותרי רוצים לדעת. **פתח רבי שמעון ואמר,** (בראשית מט) ניקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעינייהם. וכי מה ראה יוסף לכתת את שמעון עמו יותר מאחיו? אלא אמר יוסף בכל מקום

וְתִגְנִין, מַאי קָא חַמָּא שְׂמֻעָן לְאַזְדִּוּגָא בְּלִוי
יִתְיר מְפָלָא. וְהָא רַאֲבוֹן הָהָה אֲחֹה
וְסִמְיךָ לֵיה, אֶלָּא שְׂמֻעָן חַמָּא וַיַּדְעַ דְּלוּי מִסְטָרָא
דְּדִינָא קָא אָתֵי, וְשְׂמֻעָן מִסְטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיא
יִתְיר אֲתָאָה. אָמֵר נְתַעַרְבָּה חַד בְּחַד וְאַנְןָ גְּחַרְבָּ
עַלְמָא. מַה עָבֵד קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, גַּטֵּל לֵיה
לְחוֹלְקִיהָ לְלִוי, אָמֵר מַכְאָן וְהַלְאָה שְׂמֻעָן לִיתְיבָּ
בְּקוֹפְטִירָא בְּהַדִּיחָה בְּלַחְזּוּי.

תְּאַנָּא בְּסִטְרָא דְּאִימָא, תְּרִין גְּרָדִיִּי טְהִירִין (ס"א
תריסין) אֲתָאָהָן בִּידָא שְׂמָלָא, וְהָא
אָזְקִימְנָא דְּאִינּוֹן מְאַלְלִי אֲרַעָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא,
וְהַיִּינוּ רֹזָא דְּכַתִּיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים.

וְתְּאַנָּא, זְבָחָה חֹלְקִיהָן דִּיְשָׁרָאֵל יִתְיר מְפָלָ
עַמְיוֹן עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

שְׁלַשְׁלָת הַגְּבוּרָה עַמּוֹ לְבָהּ.
לְמִדְנָה, בַּצְדֵּקָה אָמֵן שְׁנִי שׁוֹמְרִים חֻקְרִי
דִּין (קְנֻמָּת) אֲחֹזּוּת בַּיָּד שְׂמָלָא, וְהָרִי
בָּאָרְנוֹ שְׁהָם מְרַגְּלִים אַתְּ הָאָרֶץ בְּכָל
יּוֹם וַיּוֹם, וְהַיִּנוּ סָוד הַבְּתוּב, (יהושע ב) שְׁנַיִם
אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים.

וְשְׁנִינָה, אֲשֶׁר חַלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר,
מְכָל הָעָם עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה

וְשְׁנִינָה, מַה רָּאָה שְׂמֻעָן לְהַזְדִּיגָה עִם לוֹ
יוֹתֵר מְהַפֵּל, וְהָרִי רַאֲבוֹן הָהָה אֲחֹיו
וְסִמְיךָ לוֹ? אֶלָּא שְׂמֻעָן רָאָה וַיַּדְעַ שְׁלֹוי
בָּא מִצְדֵּקָה, וְשְׂמֻעָן נָאָחוּ יוֹתֵר בְּצֵדָ
הַדִּין הַקְּשָׁתָה. אָמֵר, נְתַעַרְבָּה אַחֲרָה עִם
אַחֲרָה, וְאַנְןָ גְּחַרְבָּה אֶת הָעָלָם. מַה עָשָׂה
הַקְּרוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא? גַּטֵּל לְחַלְקוֹ אֶת לוֹ
וְאָמֵר: מַכְאָן וְהַלְאָה שִׁיְשַׁב שְׂמֻעָן עִם

הוא בָּעֵי לְדַבָּאָה לְהוּ, וּלְרַחֲמָא עַלְיִיהוּ, דָאִינּוּ חֹלְקִיהָ וְעַדְבִּיהָ, הָדָא הוּא דְכִתְיבּ (דברים ל'ב) כִּי חֶלְקִי יְיָ עַמוֹּ וְגַנוּ, וּכְתִיבּ (דברים ל'ב) יְרַכֵּבְהוּ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. עַל בְּמַתִּי אָרֶץ דִּיְקָא. דָהָא אִינּוּ אַתְּאָחָדוּ לְעַילָּא לְעַילָּא. וְעַל דָא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִימָוֹתָא דִילִיה אַתְּדַבֵּק בְּהוּ, הָדָא הוּא דְכִתְיבּ,
(מלאכי א') אַהֲבָתִי אַתְּכֶם אָמַר יְיָ, וּכְתִיבּ (דברים ז') כִּי
מַאֲהָבָתִי יְיָ אַתְּכֶם וְגַנוּ, וּמְגַנוּ רְחִימָוֹתָא יְתִירָא
דָרְחִים לְהוּ, יְהָבֵב לֹזֶן יוֹמָא חד בְּשַׁתָּא לְדַבָּא
לְהוּ, וְלִזְבָּאָה לְהוּ מִכֶּל חֹבֵיהּוּן, דְכִתְיבּ, (ויקרא טז) כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה וְגַנוּ. בְּגַיּוֹן דִיהּוֹן זְבָאֵין בְּעַלְמָא דִין,
וּבְעַלְמָא דָאָתִי, וְלֹא יְשַׂתְּבָח בְּהוּ חֹבָא. וְעַל דָא
בְּיוֹמָא דָא, מַתְעַטְּרֵין יִשְׂרָאֵל, וַיְשַׁלְּטֵין עַל כָּלָהוּ
גְּרָדִיגִין, וְעַל כָּלָהוּ טְהִירִין.

לשון הקודש

ומתוֹךְ הַאֲהָבָה הִיתְרָה שָׁאוֹבָב אֹתָם
נָתַן לָהֶם יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה לְטַהֵר אֹתָם
וּלְרַחֲמָם עַלְיָהֶם, שָׁהֵם חָלְקוּ וְנוֹרָלוּ. זֶה
שְׁבַתּוֹב (דברים ל'כ) כִּי חֶלְקִי ה' עַפּוּ וְגַנוּ.
וּכְתִובּ (שם) יְרַכֵּבְהוּ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. עַל
בְּמַתִּי אָרֶץ דָוָקָא, שְׁהָרִים אֲחָווִים
לְפָעֵלה לְמַעְלָה, וְעַל בְּן אַהֲבָתוֹ שֵׁל
הַקְּרוּשׁ בָּרוּךְ הוּא נְדַבְּקָת בָּהֶם. זֶה
שְׁבַתּוֹב (מלאכי א') אַהֲבָתִי אַתְּכֶם אָמַר ה',
וּכְתִובּ (דברים ז') כִּי מַאֲהָבָתִי ה' אַתְּכֶם וְגַנוּ.

שְׁהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רֹצֶחֶת לְטַהֵר אֹתָם
וּלְרַחֲמָם עַלְיָהֶם, שָׁהֵם חָלְקוּ וְנוֹרָלוּ. זֶה
שְׁבַתּוֹב (דברים ל'כ) כִּי חֶלְקִי ה' עַפּוּ וְגַנוּ.
וּכְתִובּ (שם) יְרַכֵּבְהוּ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. עַל
בְּמַתִּי אָרֶץ דָוָקָא, שְׁהָרִים אֲחָווִים
לְפָעֵלה לְמַעְלָה, וְעַל בְּן אַהֲבָתוֹ שֵׁל
הַקְּרוּשׁ בָּרוּךְ הוּא נְדַבְּקָת בָּהֶם. זֶה
שְׁבַתּוֹב (מלאכי א') אַהֲבָתִי אַתְּכֶם אָמַר ה',
וּכְתִובּ (דברים ז') כִּי מַאֲהָבָתִי ה' אַתְּכֶם וְגַנוּ.

תָּאָנָּא (ויקרא טז) וַיְנַתֵּן אֹהֶרֶن עַל שְׁנֵי הַשְׁעִירִים גְּרָלוֹת. וַיְנַתֵּן אֹהֶרֶן, בְּגַין דָּאַתִּי מִסְטוֹרָא דְּחַסְד. עַל שְׁנֵי הַשְׁעִירִים, עַל דִּיקָא, בְּגַין דְּתִתְבְּסָם מִטְרוֹנִיתָא. גּוֹרֵל אֶחָד לִיְּיָ וּגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאָזָל וְהָא תְּרֵין שְׁעִירֵין אִינּוֹן, אַמְּמָא תְּדַלֵּי. אֲלֹא אָמַר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, יְתִיב הָאֵי גַּבָּאֵי, וְחַד יְזִיל וִישׁוֹט בְּעַלְמָא, דָּאַלְמָלִי תְּרוּוֹיְהוּ מִזְדּוֹגָנוֹ, לֹא יְכִיל עַלְמָא לִמְסָבֵל.

נִפְקָה הָאֵי, אָזִיל וִשְׁאַט בְּעַלְמָא, וְאַשְׁפָח לְהֹו לִיְּשָׂרְאָל, בְּכַמָּה פּוֹלְחָנִין, בְּכַמָּה דְּרָגִין, בְּכַמָּה גְּמוּסִין טָבָן, לֹא יְכִיל לְהֹו, כְּלֹהו שְׁלָמָא בְּינֵיְהוּ, לֹא יְכִיל לְמִיעָל בְּהֹו בְּדָלְטָזָר. (אָזִיל וִשְׁאַט בְּעַלְמָא, וְאַשְׁפָח לִיְּשָׂרְאָל בְּהָאֵי גְּנוּנָא) נִיְאָ יִשְׂרָאֵל לְתָתָא אָזֵף חַכִּי בְּהָאֵי גְּנוּנָא **הָאֵי שְׁעִירָא אַחֲרָא שְׁלָחֵין לֵיה בְּמַטּוֹלָא דְּכָל חֻבְּיוֹהוּ דִּיְשָׂרָאָל.**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ **יִצְאָ** זה, הַזְּלָקָה וּמִשׁוֹטֶט בְּעוֹלָם, וּמוֹצָא גְּרָלוֹת. וַיְנַתֵּן אֹהֶרֶן, מִשּׁוֹם שְׁבָא מִצְדָּה תְּחַסְד. עַל שְׁנֵי הַשְׁעִירִים, בְּדִיקָא עַל, בְּדִי שְׁתַתְבַּשְׁם הַגְּבִירָה. גּוֹרֵל אֶחָד לְהֹי וּגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאָזָל, וְהָרִי שְׁנֵי שְׁעִירִים הָם. אֲזַלְהָ אַחֲרָה? אֲלֹא אָמַר הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא: יִשְׁבֵּן זֶה אַצְלִי, וְאַחֲרָה יְלֵךְ וִישׁוֹט בְּעוֹלָם, שְׁאַלְמָלִא שְׁנֵיָם מִזְדּוֹגָנוֹם, לֹא יְכִיל הַעוֹלָם לִסְבֵּל.

תָּאֵנָא, בְּמַה חֲבִילֵי טֶרֶיקְיוֹן מִזְדִּוְגָּן (נ"א מזדיגון), דָּאִינְזָן תְּחֹות יִדְיָה, וּמְמֻנָּן לֹאֵלָלָא אַרְעָא, עַל כָּל אַינְזָן (דף ס"ג ע"א) דְּעַבְרֵין עַל פְּתַגְמֵי אָזְרִיתָא. וְהַהוּא יוֹמָא, לֹא שְׁכִיחַ דִּילְטוֹרָא (ס"א פְּטָרָא) לֹמְלָלָא בְּהֵז בִּישְׁרָאֵל. בֶּד מְטָא הָאֵי שְׁעִירָא לְגַבֵּי טֹרָא, בְּמַה חִידָוּ עַל חִידָוּ מִתְבָּסְמִין בְּלָהּוּ בִּיה. וְהַהוּא גַּרְדִּינָא דְּנַפְיקָן, אָהָדָר וָאָמֶר תְּשִׁבְחָתָא דִּישְׁרָאֵל, קְטִינּוֹרָא אֲתַעֲבֵיד סְגִינּוֹרָא.

וְתָא חַזִּי, לֹאו דָא בְּלַחְזָדָיו הָזָא, אֶלָּא בְּכָל אֶתְרָה דְּבָעִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְדְּבָאָה מִחוֹזְבִּיהָ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לוֹזָן עִיטָא לְקַשְׁרָא מְאַרֵי דְּדִינָא, וְלִבְסָמָא לְהֵז בְּאַינְזָן קְרָבָנִין וְעַלְזָוִן, דְּקָרְבָּין קְמַי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּכְדִין לֹא יְכַלֵּין לְאַבָּאָשָׁא. וְהַהוּא יוֹמָא יְתִיר עַל בָּלָא, בְּמַה דְּמַבָּסְמִין יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

הַקְּטָנוֹר גַּעַשָּׁה סְגִינּוֹר. ובא רָאָה, לֹא זֶה לְבָדוֹ הוּא, אֶלָּא בְּכָל מָקוּם שְׁרוֹצִים יִשְׂרָאֵל לְהַטְהֵר מְחַטְּאֵיכֶם, רְקֹדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְהֶם עִזָּה לְקַשֵּׁר אֵת בָּעֵלי הַרְיָין וְלִבְשָׁם אָוֹתָם בְּאֹתָם קְרָבָנּוֹת וְעוֹלוֹת שְׁקָרְבִּים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאֵו לֹא יְכוֹלִים לְהַרְעָע. וְאַוְתוֹ יוֹם יוֹתֵר עַל הַבָּל, בְּמוֹ

לְמִרְגָּנָה, בְּמַה קְבוּצֹת מְחַבְּלִים מִזְוְגִים (מיזוגים), שָׁהָם תְּחַת יָדוֹ, וּמְמֻנָּים לְרִגְלֵל אֵת הָאָרֶץ עַל כָּל אֹתָם שְׁעוֹבָרִים עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְאַוְתוֹ יוֹם לֹא מִצְוִי הַמְּלָשִׁין (פתוחה) לְדָבָר עַל יִשְׂרָאֵל. בְּשִׁמְגַע הַשְׁעִיר הָזָה אֶל הַהָר, בְּמַה שְׁמַחַה עַל שְׁמַחַה מִתְבָּשִׁים בְּלָם בּוֹ. וְאַוְתוֹ שְׁוֹמֵר שְׁיוֹצָא, חֹזֵיר וָאָמֶר אֵת תְּשִׁבְחָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,

לְתַתָּא לְכָלָא, הֲכִי מַבָּסְמֵין לְכָל אִינּוֹן דָּאִית לְהוּ
דְּלִטּוֹרָא (ס"א פְּטָרָא) **וְכָלָא קְרַבְנָא** הוּא **וּפּוֹלְחָנָא**
דָּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּאָנָא, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְּבָתִיב, וַיַּקְחַ אַהֲרֹן אֶת
שְׁנֵי הַשְׁעִירִים וְגוּ, מִתְעַרְיוֹן אִינּוֹן בְּהָהּוּא
יְוָמָא לְעַילָּא, וַיַּעֲזִין לְשַׁלְּטָאָה (נ"א לְשַׁפְּאָה) וְלִמְיָפָק
בְּעַלְמָא. בֵּין דְּבָהָנָא מַקְרָב אַלְיוֹן לְתַתָּא, מַתְקֻרְבֵּין
אִינּוֹן לְעַילָּא. כִּדְיוֹן עֲדָבִין פְּלָקִין בְּכָל סְטָרִין, בְּהָנָא
יְהִיב עֲדָבִין לְתַתָּא, בְּהָנָא יְהִיב עֲדָבִין לְעַילָּא. כִּמָּה
דְּחֵד אַשְׁתָּאָר בֵּיה בְּקִוִּידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא. וְחֵד
אַפְקִין לֵיה לְהָהּוּא מִדְבָּרָא, הֲכִי נִמְיָה לְעַילָּא, חֵד
אַשְׁתָּאָר בֵּיה בְּקִוִּידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְחֵד נִפְיק וְשַׁטָּ
בְּעַלְמָא, לְהָהּוּא מִדְבָּרָא עַלְמָה, וְחֵד בְּחֵד מַתְקָשָׁר.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁלָמָעָלה, וְאוֹעוֹלִים הַגּוֹרְלוֹת בְּכָל
הַצְּדָרִים. הַפְּהָן נוֹתֵן גּוֹרְלוֹת לְמַטָּה,
הַפְּהָן נוֹתֵן גּוֹרְלוֹת לְמַעַלָּה. בָּמוֹ שְׁאַחֲר
גְּשָׁאָר עִם הַקְּרוֹדָשׁ בְּרוֹךְ הוּא לְמַטָּה, וְאֵת
הַאַחֲר מַזְכִּיאִים לְאַוְתָּו הַמִּדְבָּר, בְּךָ גַּם
לְמַעַלָּה אַחֲר גְּשָׁאָר עִם הַקְּרוֹדָשׁ בְּרוֹךְ
הָוּא, וְאַחֲר יוֹצֵא לְשׁוֹטֶט בְּעוֹלָם לְאַוְתָּו
הַמִּדְבָּר הַעֲלֵיוֹן, וְאַחֲר נִקְשָׁר בְּאַחֲר.

שִׁירְאָל מַבְשָׂמִים לְמַטָּה אֶת הַכֶּל, בְּךָ
מַבְשָׂמִים אֶת בֶּל אֶלְוּ שְׁלָהָם יִשְׁחַנְהָ (פְּתַחְ), וְחַפֵּל הוּא קְרַבָּן וְעַבְדָּה שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא.

לְמִידָּנָה, בָּאוֹתָה שָׁעָה שְׁבָתוֹב וַיַּקְחַ
אַהֲרֹן אֶת שְׁנֵי הַשְׁעִירִים וְגוּ, הַמְּ
מַתְעַזְּרִים בָּאוֹת יוֹם לְמַעַלָּה וּרְזִים
לְשַׁלְּטָה (לְשַׁטוֹּה) וְלִצְאתָה לְעוֹלָם. בֵּין שְׁהַפְּהָן
מַקְרָב אֶת אֶלְוּ לְמַטָּה, אוֹ נִקְרָבִים אֶתָּם

כְּתִיב (ויקרא טז) וְסִמְךָ אַהֲרֹן אֶת שְׂתֵּי יָדָיו עַל רָאשׁ
הַשְׁעִיר הַחִי וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ וְגַוּ. בְּגַין כֵּד
וְסִמְךָ אַהֲרֹן אֶת שְׂתֵּי יָדָיו, דְּקֻדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
יִסְתַּבֵּם עַל יָדוֹי. עַל רָאשׁ הַשְׁעִיר הַחִי, הַחִי דִּיְקָא,
לְאַכְלָלָא הַחוֹא **דְּלַעַילָּא**.

וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ אֶת כָּל עָזּוֹת, (ויקרא ח) בִּמְהַ
דְּכְתִיב (ויקרא ט) **וְהַתּוֹדָה** אֲשֶׁר חַטָּא
עַלְיהָ. וְאַזְקִימְנָא עַלְיהָ, דְּאַתְּדִיבִי בֵּר נֶשׁ וְאַשְׁתָּאָר
עַלְיהָ כָּל הַחוֹא חֹזֶבֶא. אַזְפִּחְבִּי **וְהַתּוֹדָה** עַלְיוֹ, בְּתַר
דְּאוֹדִי **בְּהַנָּא** בְּגַנִּינִיהָ **דִּיְשָׁרָאֵל**, עַלְיוֹ: **כְּלוֹמָר**,
יִשְׁתָּאָרוֹן **בְּלַהּוּ** עַלְיוֹ.

אָמָר לֵיהּ רַבִּי אָבָא, אֵי הַכִּי וְהָא **כְּתִיב** וְלֹא יִזְבְּחוּ
עוֹד אֶת זְבַחֵיכֶם לְשָׁعִירִים, **אָמָר** לֵיהּ שָׁאַנְיִ
הַכָּא, **דְּהַתֵּם** לְשָׁעִירִים הָיוּ קְרַבְנָא, וּבְגַין כֵּד
לֹא **כְּתִיב** וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיכֶם שָׁעִירִים.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בְּתוּב וְסִמְךָ אַהֲרֹן אֶת שְׂתֵּי יָדָיו עַל רָאשׁ
הַשְׁעִיר הַחִי **וְהַתּוֹדָה** עַלְיוֹ וְגַוּ. מִשּׁוּם כֵּד
וְסִמְךָ אַהֲרֹן אֶת שְׂתֵּי יָדָיו, שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הִוא הַסּוּכִים עַל יָדוֹ. עַל רָאשׁ הַשְׁעִיר
הַחִי הַזָּקָא, לְהַכְלִיל אֶת כָּל מַעַלָּה.
וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ אֶת כָּל עָזּוֹת, כִּמוֹ שְׁבַתּוֹב
(ויקרא ט) **וְהַתּוֹדָה** אֲשֶׁר חַטָּא עַלְיהָ. וּבָאָרְנוּ
עַלְיהָ, שְׁגַטְהָר הָאָדָם וְנִשְׁאָר עַלְיהָ כָּל

אֵלָא לְשָׁעִירִים, דְּהַתָּם לְשָׁעִירִים הֲוּ עֲבָדִי פּוֹלְחָנָא,
וְשִׁילְטָנוֹתָא. וְהָבָא וְגַשְׁא הַשָּׁעִיר עַלְיוֹ אַת בְּלַ
עֲוֹנוֹתָם, וְקָרְבָּנָא לֹא אֲתַעֲבֵיד אֵלָא לְקוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ
הָוּא. תָּא חִזֵּי, דְּבָגִינִי קָרְבָּנָא מִתְּבָסְמָנוֹ עַלְאַין
וְתָאַין, וְדִינָא לֹא שְׂרִיא וְשִׁלְטָא עַלְיִיחּוֹ דִּישְׁרָאֵל.
תָּאָנָא, וְשִׁלְחָה בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמְּדִבְּרָה. מַהוּ אִישׁ
עַתִּי. אֵלָא רְזָא דְּמַלָּה הַכִּי הָוּא (דף ס"ג
ע"ב) בְּכָל מַה דְּאֲתַעֲבֵיד, בְּעֵי בָּר נְשׁ זְמִינָה לְהַחְיָה
מַלָּה. אִיתָ בָּר נְשׁ דְּבָרְבָּתָא אֲתָקִים עַל יִדְיָה יְתִיר
מַאֲחָרָא. תָּא חִזֵּי, מַה בְּתִיב בֵּיה בְּבָהָנָא, (משל
כב) טֻוב עַיִן הוּא יְבֹרֶךְ, אֶל תְּקִרֵי יְבֹרֶךְ, אֵלָא
יְבֹרֶךְ, בְּגַיּוֹן דְּהָוָא הָזָה זְמִינָה דִּיתָקִים בְּרָבָתָא עַל
יִדְיָה בְּהָאֵי. (ס"א וְשָׁארִי בְּרָכָתָא בָּאַשְׁגָּחוֹתָא דִילְיהָ).

וְאִיתָ בָּר נְשׁ דְּהָוָא זְמִינָה לְאֲתָקִיםָא לְזֹוּטִין עַל
יִדְיָה, וּבְכָל מַה דִּישְׁגַּח לִיתְיַי לְזֹוּטִיא

לשון הקודש

אֵלָא לְשָׁעִירִים, שָׁם לְשָׁעִירִים הִי
מַהוּ אִישׁ עַתִּי? אֵלָא סּוֹד הַדָּבָר בְּךָ הוּא
עוֹשִׂים פְּלִחָן וְשִׁלְטָנוֹן, וְכַאֲזָן - וְגַשְׁא
הַשָּׁעִיר עַלְיוֹ אַת בְּלַעֲוֹנוֹתָם, וְקָרְבָּנוֹ
אִינוֹ גַּעַשָּׁה אֵלָא לְקוֹדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּא
וּרְאָה שְׁבָנְגָלֶל הַקָּרְבָּן מִתְּבָשְׁמִים
עַלְיוֹנִים וּמִתְּהֻתוֹנִים וְהַדִּין לֹא שׁוֹלֵט
וּשׁוֹרֵה עַל יִדוֹ יְבֹרֶךְ. (ושׁוֹרֵה הַבְּרָכה בְּהַשְׁאָחוֹתָה).
וַיְיַשֵּׁשׁ אֶרְם שְׁמֹוֹן שִׁיטְקִים עַל יִדוֹ
בְּרָכָה עַל יִדוֹ בְּנָה. (ושׁוֹרֵה הַבְּרָכה בְּהַשְׁאָחוֹתָה).
לְמִדְנָה, וְשִׁלְחָה בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמְּדִבְּרָה.

וּמְאַרְחָה וּבְעִתָּה כִּגּוֹן בְּלָעָם, דָּאֲקָרִי רֵעַ עַזִּין, דְּהֹהָ
זְמִינָה בְּכָל בִּישָׁ, וְלֹא הָהָה זְמִינָה לְטָבָ. וְאַף עַל גַּב
דְּבָרָה, בְּרִכְתִּיהָ לֹא בְּרִכְתָּא, וְלֹא אַתְּקִים. וּבְדָהָה
לְיִיט, כֹּל מִאן דְּלִיּוֹת אַתְּקִים, וְאַפְּיָלוֹ בְּרִגְעָא חְדָא,
וְעַל דָּא בְּתִיב, (בָּמְדִבָּר כְּדָ) שְׂתַם הָעָזָן. בְּכָל אַתְּרָ
דְּעִינִיהָ שְׁלָטָא אַתְּלָטִיא.

תָּא חָזֵי מָה בְּתִיב. (בָּמְדִבָּר כְּדָ) וַיִּשְׁתַּחַטֵּא אֶל הַמְּדָבָר פָּנָיו,
בְּגַ�וּן דִּיחָתָר מַה הוּא סְטוּרָא הָהָוָה דְּשְׁלָטָא
תִּמְןָן, וַיַּיְתֵּי בְּדָלְטוֹרִיא עַלְיָהוּ דִּישְׁרָאֵל. מָה בְּתִיב
בָּהָו בְּבָהָגִי, (מִשְׁלִי כְּבָ) טֻוב עַזִּין הָיָא יְבָרָה, דָהָוָה הָהָה
זְמִינָה בְּהָאֵי, וְשָׁאָרִי בְּרִכְתָּא בְּאַשְׁגָּהוֹתָא דִּילִיָּה. וְעַל
דָּא תְּגִינָן, יְסִטִּי בְּרֵ נֶשֶׁ אַפְּיָלוֹ מִמְּאָה אַרְחַיָּן, וְלֹא
יְאָרָע בְּבָרֵ נֶשֶׁ דְּאִוָּת לֵיהֶ עַינָּא בִּישָׁא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בָּא וַיַּרְאֵה מָה בְּתוּב, (שם) וַיִּשְׁתַּחַטֵּא אֶל
הַמְּדָבָר פָּנָיו, בְּרוּ שִׁיתְעֹזֶר מֵאוֹתָו צָדָ
שָׁחוֹא שׁוֹלֵט שָׁם, וַיַּבָּא בְּהַלְשָׁנָה עַל
יִשְׁרָאֵל. מָה בְּתוּב בְּכָהָגִים? (מִשְׁלִי כְּבָ) טֻוב
עַזִּין הָיָא יְבָרָה, שָׁחוֹא הָיָה מַזְפָּן לְזָהָ
וְשָׂוְרָה בְּרִכָּה בְּהַשְׁגָּחָה שָׁלוֹ. וְעַל זָהָ
שְׁנִינוֹ, יְסִטָּה אָדָם אַפְּלָוֹ מִמְּאָה דְּרָכִים
וְלֹא יְפַנֵּשׁ אָדָם שְׁיִשְׁ לֹו עַזִּין רֵעָה.

קָלְלוֹת, וְבָכָל מָה שִׁיתְבּוֹנִין יִבָּאוּ קָלְלוֹת
וּמְאַרְחָה וּבְעִתָּה, בָּמוֹ בְּלָעָם שְׁגָרָא רֵעָ
עַזִּין, שְׁהָיָה מַזְפָּן לְכָל רֵעָ וְלֹא הָיָה מַזְפָּן
לְטוֹב, וְאַף עַל גַּב שְׁפָרָה, בְּרִכְתָּו אַיָּה
בְּרִכָּה וְלֹא הַתְּקִימָה. וּבְשָׁהָיָה מַקְלֵל, בְּלָ
מָה שְׁקָלֵל הַתְּקִים, וְאַפְּלָוֹ בְּרִגְעָ אַחֲרָ,
וְעַל זָהָה בְּתוּב (בָּמְדִבָּר כְּדָ) שְׂתַם הָעָזָן. בְּכָל
מֶקְומָ שְׁעִינוֹ שְׁלָטָה – הַתְּקִלָּל.

אוֹת הַכָּא וְשַׁלֵּח בַּיד אִישׁ עַתִּי, דַהֲזֹא זָמֵן לְהָאִי.
וְרַשִּׁים לְהָאִי, וּבְהַנָּא הָזָה אַשְׁתָּמוֹדָע בַּיה,
הַד עִינָּא יִתְיר מֵאַחֲרָא פִּירָתָא. סֻוּרְטָא דַעַל עִינָּא
אַתְּחַפְּיָא בְּשַׁעֲרֵין סְגִיאַין. מִבְּחַלָּא עִינָּא, וְלֹא
מִסְתְּבָל בְּמִישָׁר. הָאִי הַזָּא בָּר נֶשׁ זָמֵן לְהָאִי,
וּבְדִקָּא הָזַי לִיה. וְעַל דָּא בְּתִיב בַּיד אִישׁ עַתִּי.

בְּגַיְשׁ חַלְבָּא הָזָה בָּר נֶשׁ, דַבְּכָל אַתְּר דְּמַחֵי
בַּיְדוֹי, הָזָה מִית, וְלֹא הָזָה בְּנֵי נְשָׂא
מִקְרָבֵין בְּהַדִּיה. בְּסֻוּרֵיָא הָזָה בָּר נֶשׁ, דַבְּכָל אַתְּר
דְּאַסְתְּבָל אֲפִילּוּ לְטָב, כְּלֹא אַתְּחַפְּדָ לְבִישׁ. יוֹמָא
הַד הָזָה הַד בָּר נֶשׁ אַזְוֵיל בְּשִׁיקָא, נְהֹוו אַגְפּוֹי
גְּהִירֵין. אַתָּא הַזָּא בָּר נֶשׁ וְאַסְתְּבָל בִּיה, וְאַתְּבָקָע
עִינִיה. בְּגַיְן כֵּה, בְּכָלָא הָזָה בָּר נֶשׁ זָמֵן, לְהָאִי
וְלְהָאִי. וְעַל דָּא בְּתִיב טֻוב עַזְן הַזָּא יְבֹרֶךְ, אֶל
תְּקָרֵי יְבֹרֶךְ אֶלָּא יְבֹרֶךְ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אֶפְ בָּאָן, וְשַׁלֵּח בַּיד אִישׁ עַתִּי – שַׁהְוָא
 שְׁמַבָּח בַּיְדוֹ, הַיָּה מַת, וְלֹא הָיִי אֲנָשִׁים
 מִתְּקָרְבִּים אַלְיוֹ. בְּסֻוּרֵה הַיָּה אָדָם,
 שַׁבְּכָל מִקּוֹם שְׁבַו הַסְתְּבָל, אֲפִלוּ לְטָב,
 הַבָּל הַתְּחַפְּדָ לְרָע. יוֹם אַחֲרָה אִישׁ
 אַחֲרָה הַזָּלֵךְ בְּשָׁוק, וְהַיְיָ פָּנֵיו מַאֲרִותָה. בָּא
 אָזָתוֹ אִישׁ וְהַסְתְּבָל בּוֹ, וְגַבְקָעָה עַינָּו.
 מִשּׁוּם בְּךָ לְכָל דַיָּה אָדָם מַזְכָּן, לְזָה וְלֹזָה.
 וְעַל זֶה בְּתוּב טֻוב עַזְן הַזָּא יְבֹרֶךְ, אֶל

אִישׁ עַתִּי.

בְּגַיְשׁ חַלְבָּא הַיָּה אָדָם, שַׁבְּכָל מִקּוֹם

וְתִּתְאַנֵּא, הָאֵי בֶּרֶת נְשָׁהָה אֲזִיל לִמְדָבָרָא, כִּדְמַטָּא בֵּיהֶ בְּהַהְוָא שְׁעִירָה הַהְוָה סְלִיק לַטּוֹרָא, וְדַחֵי לִיהֶ בְּתִרְיֵין יִדוֹי. וְלֹא הַהְוָה נְחִית לְפָלָגּוֹת טִוָּרָא, עַד דְּאַתְּעֵבִיד שִׁיבִּיפִין שִׁיבִּיפִין. וְהַהְוָא בֶּרֶת נְשָׁהָה אֲמֵר, בְּקָה יִמְחַזֵּעַ עֲזָנוֹת עַמְּדַי וּבוֹ. וּבְגַן דְּסָלִיק הַהְוָא קְטִיגּוֹרִיא וְאַתְּעֵבִיד סְגִינּוֹרִיא דִּיּוֹרָאֵל, קְדִיזָּא בְּרִיךְ הָוָא, כָּל חֻבְּיִיחָוָה דִּיּוֹרָאֵל, וּכָל מַה דְּכַתְּבִיבָּא בָּאִינְיוֹן פְּתָקִין דְּלָעִילָּא, לְאַדְבָּרָא חֻבְּיִיחָוָה דְּבָנִי נְשָׁא, נְטִילָה לְזֹן וּרְמֵי לְזֹן בְּהָאֵי גְּזֹונָא, לְאַתְּרָה דְּאַתְּקָרְבָּן מִצְׁלֹות יִם. הַדָּא הָזָא דְּכַתְּבִיבָּה, (מיכָה ז) וְתִּשְׁלִיךְ בְּמִצְׁלֹות יִם כָּל חַטָּאתְכֶם.

רְعֵיָה מִהִימָּנָה

פְּקוּדָא דָא, לְמַפְלָח פְּהַנָּא רְבָא פּוֹלְחָנָא דְּהַהְוָא יוֹמָא כִּמָה דְּאַצְּטָרִיךְ, וְלִמְשָׁלָח שְׁעִיר לְעֹזָאָל. רְזָא דָא כִּמָה דְּאַתְּ אֲמֵר, בְּגַן לְאַתְּפָרְשָׁא מַעַמָּא קְדִישָׁא, וְלֹא יַתְבַּעַח חֻבְּיָהָזָן

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּכָל מַה שְׁבַתּוּב בָּאָוֹתָם פְּתָקִים שְׁלָלָמָעָה לְהַכְּבִיר אֶת חַטָּאי בְּנֵי הָאָדָם, הָוָא נְטִילָה אָוֹתָם וּוּרְקָה אָוֹתָם כָּמוֹ זֶה לְמִקּוֹם שְׁנָקְרָא מִצְׁלֹות יִם. וְהוּ שְׁבַתּוּב (מיכָה) וְתִּשְׁלִיךְ בְּמִצְׁלֹות יִם כָּל חַטָּאתְכֶם.

רְעֵיָה מִהִימָּנָה

מִצְׁוָה זוֹ, שְׁיַעֲבֵד הַפְּהָנוֹן הַגְּדוֹלָה אֶת עֲבוּדָת אָתוֹתָיו הַיּוֹם כָּמוֹ שְׁצִירָה, וְלִשְׁלָחָה שְׁעִיר לְעֹזָאָל. הַסּוֹד הַזָּהָר כָּמוֹ שְׁנָאָמֵר,

תְּקָרֵי יְבָרֵךְ אֵלָא יְבָרֵךְ וְלִמְדָנָה, הָאִישׁ הַהְוָה שְׁחִיה הַזְּלָקָה לְפָרְבָּר, בְּשַׁחַנְיָע שֶׁם אָתוֹ שְׁעִיר, דִּיהֶ עֹולָה לְהָרָה, וְדַחֵה אָתוֹ בְּשַׁתִּי יְקִין, וְלֹא הִיה מְגִיעָה לְחַצֵּי הַהָר עַד שְׁבָעָשָׁה אַיִּבָּרִים אַיִּבָּרִים, וְאָתוֹ אִישׁ הַהָה אָוֹמֵר: בְּקָה יִמְחַזֵּעַ עֲזָנוֹת עַמְּדַי וּנוֹי. וּמְשָׁוָם שְׁעוֹלָה אָתוֹ קְטָנוֹרָה וְנַעֲשָׂה סְגִינּוֹר שֶׁל יְשָׁרָאֵל, אֲזַה הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הָוָא, אֲתָכָל חַטָּאי יְשָׁרָאֵל

קְמִי מְלֻכָּא. וְלֹא יַקְטִיר גַּעֲלִיהָ, דְּהָא לִית לֵיהּ תְּקִיפָּה
וְשְׁלִיטָנוּ, (בָּה) בָּר בְּדַ אַתְּקָף רַוְגָּזָא מְלֻעִילָּא, וּבְהַחְוָא דַּוְרָזָנָא
אַתְּהָפָךְ לְבָתָר אַפּוֹטְרוֹפּוֹסָא עַלְיִיהָ, וְעַל דָּא אַתְּהָתִיא מַקְמֵי
מְלֻכָּא. וְהָא אַזְקִימָנָא, בְּגִין דָאִיחָו קִיז בָּל בָּשָׂר.

וְעַמָּא קְדִישָׁא יַהֲבִין לֵיהּ כִּמָּה דְאַצְטְּרִיךְ לֵיהּ שָׁעֵיר, וְרוֹזָא
דָּא (בראשית כ) הָן עַשְׂוֹ אֲחֵי אִישׁ שָׁעֵיר. כִּמָּה דָאִיחָו
בְּסֶطֶר דְּקָדוֹשָׁה דָבָר וְנוֹקְבָּא, אוֹפְּהָכִי בְּסֶטֶר מְסָאָבוּ דָבָר
וְנוֹקְבָּא. מַתָּלָא אָמְרִי, לְכָלָא אֲרָמִי לֵיהּ גְּרָמָא, יַלְחַד
עַפְרָא דְּרָגְלָךְ.

שְׁאָלוּ לְבִן זָמָא, מַהוּ לְסִרוּסִי בְּלָבָא. אָמַר לְהָם, (וַיָּקָרָא
כְּבָ) וּבְאַרְצֵיכֶם לֹא תַּעֲשׂו, כָּל שְׁבָאַרְצֵיכֶם לֹא תַּעֲשׂו.
כִּמָּה דְאַצְטְּרִיךְ עַלְמָא לְהָאִי, הָכִי אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא לְהָאִי. וְעַל דָּא
אַתְּמָר, (בראשית א) וְהַגָּה טֹב מַאֲדָד דָא מְלֻאָד הַמּוֹתָה. לִית לְבָטְלָא
לֵיהּ מִן עַלְמָא, עַלְמָא אַצְטְּרִיךְ לֵיהּ, אֲפִי עַל גַּב דְּכַתִּיב
בַּיהְתָּה, (ישעיה י) וְהַבְּלָבִים עַזִּי נְפָשׁ לֹא יִדְעַו שְׁבָעָה וְנוּ, לֹא
יַתְּבָטְלוּ מִן עַלְמָא. בְּלָא אַצְטְּרִיךְ טֹב וְרֹעַ.

לשון הקודש

וְהָא יַלְחַד אֶת עַפְרָא דְּרָגְלָה. שְׁאָלוּ אֶת בֵּן זָמָא, הָאֵם לְסִירָס בְּלָבָ?
אָמַר לְהָם, (וַיָּקָרָא כָּבָ) וּבְאַרְצֵיכֶם לֹא תַּעֲשׂו. כָּל שְׁבָאַרְצֵיכֶם
אַצְטְּרִיךְ אֶת זֶה, בְּךָ אַצְטְּרִיךְ הַעוֹלָם אֶת זֶה.
וְעַל זֶה נָאָמָר, (בראשית א) וְהַגָּה טֹב מַאֲדָד –
זֶה מְלֻאָד הַמּוֹתָה, אֵין לְבָטְלָו מִן הַעוֹלָם,
שְׁהַעוֹלָם אַצְרִיךְ אֶת זֶה. אֲפִי עַל גַּב שְׁבַתִּיב
בַּו (ישעיה ט) וְהַבְּלָבִים עַזִּי נְפָשׁ לֹא יִדְעַו
שְׁבָעָה וְנוּ, לֹא יַתְּבָטְלָו מִן הַעוֹלָם. הַבְּלָבִים
אַצְרִיךְ, טֹב וְרֹעַ.

בְּרִי שִׁינְפֶּרֶד מִהָּעָם הַקְדּוֹשׁ וְלֹא יַהֲבִיעַ אֶת
חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי הַפָּלָךְ וְלֹא יַקְטִיר גַּעֲלָתֵיכֶם,
שְׁהָרִי אֵין לוֹ תְּקָף וְשְׁלִיטָנוּ (בָּה) אֶלָּא רַק
בְּשִׁמְתַּחַזְקָה הַרְגָּנוּ מִלְמָעָלה, וּבְאוֹתוֹ דַּוְרָזָן
מַתְּהָפָךְ אַחֲרֵךְ לְאַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַלְמָה,
וְעַל בָּן נְדָחָה מַלְפִּנֵּי הַפָּלָךְ. וְהָרִי בְּאַרְנוּ,
מִשּׁוּם שְׁהָוָא קִיז בָּל בָּשָׂר.

וְהָעָם הַקְדּוֹשׁ נוֹתְנִים לוֹ בָּמוֹ שְׁהָוָא
אַצְרִיךְ שָׁעֵיר, וּסְזָדָה – (בראשית כ) הָן עַשְׂוֹ
אֲחֵי אִישׁ שָׁעֵיר. בָּמוֹ שְׁהָוָא בָּצֶד הַקְרָשָׁה
וְכָר וְנוֹקְבָּה, אֲפִי בָּכָד בָּצֶד הַטְּמָאָה זַכְרָה
וְנוֹקְבָּה. מַשְׁלָ אָמְרִים, וּרְקָעִם לְכָלָב,

וּבָגִינִי כֵּד אֵית לֹן בַּיּוֹמָא רָא לְמִרְמֵי לֵיהּ גַּרְמָא לְכַלְבָּא, עַד
דְּאֵיהּוּ גְּרִירָה, יַיְעַול מָאוֹן דִּיעַוָּל לְגַבְּיִ הַיכְלָא דְמַלְבָּא,
וְלִיתְ מָאוֹן דִּימְחֵי בִּידָיו. לְבַטֵּר יַכְשְׁבֵשׁ לֵיהּ בְּזַנְבִּיהּ.

מַה בְּתִיב וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ אֶת בֶּל עֻזּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתִיב
וּגְנִשָּׁא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ אֶת בֶּל עֻזּוֹתָם. בֵּין דְּאֵיהּוּ חַמִּי הָאֵי
שְׁעִיר. תִּיאּוּבְתִּיהּ לְגַבְּיִהּ, וְלֹא שְׁתַבְלֵלָא בְּהַדִּיהּ, וְלֹא יַדַּע מַאֲינָנוּ
חוֹבֵין דְּקָא נְטִיל שְׁעִיר. תָּב לְגַבְּיִהוּ דִּישְׂרָאֵל, חַמִּי לוֹן בְּלֹא
חוֹבֵין, בְּלֹא פְּשָׁעֵין, דְּהָא בְּלֹהוּ שְׁרָאוֹן בְּרִישָׁא דְשְׁעִיר, סְלִיק
לְעַילָּא, וְשַׁבָּח לוֹן קַמִּי קְרִישָׁא בְּרִיךְ הָוּא. וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָיָא
חַמִּי סְהִדּוֹתָא דְהַהְיָא מַקְטִרְגָּא, וְהַזָּאיל וְתִיאּוּבְתִּיהּ לְרַחְמָא עַל
עַמִּיהּ, אָפְעַל גַּב דְּאֵיהּוּ יַדַּע בֶּל עַזְבָּא, חַס עַלְיָהּוּן דִּישְׂרָאֵל.

וּבְלֹא שְׁרִיא בְּדָא, בְּגַיְן דְּלֹא יַתְעַר רֹזָא דְּדִינָא מַלְעִילָּא, וַיַּתְקַרֵּב
הָאֵי וַיִּשְׁתַּצּוֹן בְּנֵי עַלְמָא, דְּהָא דָא מַסְטָרָא דְּדִינָא קַשְׁיָא
קָא אֲתִי. וְאֵי יַתְעַר הָאֵי, בְּחוֹבֵי בְּנֵי אַנְשָׁא אַתְעַר. דְּהָא לִית
לֵיהּ אַתְעַרוּ לְסַלְקָא לְעַילָּא לְאַתְעַרָא דִּינָא קַשְׁיָא בָּר בְּדִיל חַזְבֵּי
בְּנֵי גְּנִשָּׁא. דְּהָא בְּשַׁעַתָּא דָבָר נְשׁ עַבְדֵי חַזְבָּא, אַתְבָּנֵשׁ הָאֵי,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

כָּלָם שׂוֹרִים עַל רָאשׁ הַשְׁעִיר, עַולָּה
לְמַעַלָּה וּמִשְׁבַּח אֹתוֹתָם לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא. וּנְקֹדּוֹשׁ בָּרוּךְ הָוּא רֹואָה אֶת עֲדֹות
אֹתוֹתָהָם, וְהַזָּאיל וְתִשְׁוֹקְתָוּ לְרַחְמָם
עַל עַמוֹּ, אָפְעַל גַּב שְׁהָוָא יַדְעַ אֶת בֶּל
הַמְעָשָׁה, הָוָא חַס עַל יִשְׂרָאֵל.

וְחַבֵּל שׂוֹרָה עַל זה, בְּרִי שְׁלָא יַעֲזֵר אֶת
סּוֹד הַדִּין מַלְפַעַלָּה, וַיְהִי יַתְהַזֵּק וַיִּשְׁמְדוּ
בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁהָרֵי זה בָּא מִצְדָּקָה
הַקְשָׁה, וְאָמָּה וְהַתְעֹורָה, הָוָא מַתְעֹורָה
בְּחַטָּאי בְּנֵי הָאָדָם, שְׁהָרֵי אֵין לוֹ

וּמַשּׁוּם כֵּד יִשְׁלַׁנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה לְזַרְקָ אַצְם
לְכַלְבָּ, עַד שְׁהָוָא גּוֹרָר, יַבְנֵס מַיְשִׁיבָנָס
לְהִיכְלֵל הַטְּלָה, וְאֵין מַיְשִׁימָה בִּידָוֹ.
אחר כֵּד יַכְשְׁבֵשׁ בְּזַנְבִּוֹ.

מַה בְּתוּב? וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ אֶת בֶּל עֻזּוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתִיב וּגְנִשָּׁא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ
אֶת בֶּל עֻזּוֹתָם. בֵּין שְׁהָוָא רֹואָה אֶת
הַשְׁעִיר הַזֶּה, תִשְׁוֹקְתָוּ אֶלְיוֹ וְלֹהַתְקַנוּ
עַמּוֹן, וְלֹא יַדַּע מַאֲוֹתָם הַחֲטָאים שַׁנּוּטָל
הַשְׁעִיר. הָוָא שַׁב אֶל יִשְׂרָאֵל, רֹואָה
אֹתוֹת בְּלִי חַטָּאים, בְּלִי פְּשָׁעִים, שְׁהָרֵי אֵין לוֹ

ובמה אלף סיען דיליה, ומתקבנגי תפון, ונטלי ליה, וסלקי לעילא רחמנא לשיזבן. ועל כלא יהב קדרשא בריך הוא עיטה ליישריאל לאשתזבא מפל סטרין. ועל דא כתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שבחה לו אשרי העם שמי אלחיו. (ע"כ רעיא מהימנא).

תאנא, (ויקרא טז) ומאת עדת בני ישראל יכח שני שערiri עזים להחטא, ומאות עדת, בגין דיהא מבלחו, ויתבפר לבלהו. דהא כל חובייה דבני ישראל הכא תלין, ובלהו מתרבpri בדא. (ד"ד נ"א) ולא סגי מבר נש חד. ומאן אחר אתנסיבו מאינז קויפין דבעורה גטליין אנגרא, ואיתוי להו מאינז דמי דהו מבלחו.

זהו שערירא אחרא, דזהה אשтар לקובדשא בריך הויא, עבדין ליה חטא בקדמיתה. זה אוקימנא בגין אחר זהה מתקשרא. ולברת

לשון הקודש

הטעורות לעלות למעלה לעורר דין קשה רק משום חטאי בני ארם. שערiri בשעה שאדם עושה חטא, זה מתאפס, וכמה אלפיים מסיעים שלו, ומתتفسים שם ונוטלים אותו וועלם למעלה. הרחמן יצילנו. ועל הבל נתן הקדוש ברוך הוא עצה לישראל להנצל מפל האדרדים, ועל זה פתוב, (תהלים קמ"ה) אשרי העם שבחה לו אשרי העם שה אלחיו. (עד בגין הרעה מהימנא). למדנו, ומאות עדת בני ישראל יכח שני

דֵּא מִתְקָרְבֵּין הָנִי, וּמִתְבָּסֵם יָן כֵּלָא, וְאַשְׁתָּאָרוּ
יְשָׂרָאֵל זְבָאֵין קָמֵי קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, מִבֶּל חַזְבֵּין
דַּעֲבָדוּ וְחַבּוּ קָמֵיה. הַדָּא הוּא דְבָתִיב בַּי בְּיוֹם הַזָּהָר
יְכָפֵר עֲלֵיכֶם וְגו'.

תו אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, (בראשית כז) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל
רַבָּקָה אָמוֹן הַנּוּ עָשָׂו אָחִי אִישׁ שָׁעֵיר וְאַנְכִּי
אִישׁ חָלָק. מַאי קָא רַמְיזָא, אֶלָּא וְדָא עָשָׂו אִישׁ
שָׁעֵיר, הוּא מִתְהֽוֹא דְאַקְרֵי שָׁעֵיר, דְהָא מִתְהֽוֹא
סְטוּרָא אָתֵי. וְאַנְכִּי אִישׁ חָלָק: גַּבר מִתְהֽוֹא דְפָלִיג
לְכָל שָׁאָר עַמִּין רַבְּרַבֵּין מִמְּנָן. דְבָתִיב, (דברים ז) אָשָׁר
חָלָק יְיָ אֱלֹהֵיךְ אֶזְתָּם, וּבְתִיב (דברים יב) בַּי חָלָק יְיָ
עַפְנוֹ וְגו'. תֹּו אִישׁ חָלָק, מִתְרֵי שָׁעֵירִים וְאַשְׁתָּאָר
הַדָּא. דְבַהָּגָא פָּלִיג לְה, חַד לְחוֹלְקִיה, וְחַד לְקוֹדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא. אָמָאי. בְּגִין דִּינְטָעֵין עַל בְּתִפּוֹי כָּל חַזְבּוֹי

לשון הקודש

מִאָתוֹ שְׁגָרָא שָׁעֵיר, שְׁתָרִי מִאָתוֹ צָד
הָוּא בָּא. וְאַנְכִּי אִישׁ חָלָק – אִישׁ מִאָתוֹ
שְׁחָלָק לְכָל שָׁאָר הַעֲמִים מִמְּנִים גְּדוּלִים,
שְׁבָתוֹב (דברים ז) אָשָׁר חָלָק ה' אֱלֹהֵיךְ
אתֶם, וּבְתוֹב (שם טז) בַּי חָלָק ה' עַמּוֹ וְגו'.
עוֹד אִישׁ חָלָק, מִשְׁנֵי שָׁעֵירִים, וְגַשְׁאָר
אֶחָד. שְׁהַבָּהּן חָלָק אֶזְתָּם – אֶחָד לְחַלְקָו,
וְאֶחָד לְקוֹדֵשׁ בָּרוּךְ הוּא. לִמְהָ? בְּרִי
שִׁיטָּעֵין עַל בְּתִפּוֹ אֶת כָּל חַטָּאֵי יַעֲקֹב,
גַּנְקָשָׁר. וְאַחֲרֵ בַּדְמָקְרִיבִים אֵת אֶלְהָה,
וְהַפְּלֵל מִתְבָּשְׂמִים, וַיְשָׂרָאֵל נְשָׁאָרִים
צְדִיקִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִבֶּל
הַחֲטָאִים שָׁעַשׂ וְחַטָּאוֹ לְפָנָיו. וְהוּ
שְׁבָתוֹב בַּי בְּיוֹם הַזָּהָר יְכָפֵר עֲלֵיכֶם וְגו'.

עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, (בראשית כט) וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל רַבָּקָה אָמוֹן הַנּוּ עָשָׂו אָחִי אִישׁ
שָׁעֵיר וְאַנְכִּי אִישׁ חָלָק. מָה הוּא רְוּמוֹ?
אֶלָּא וְדָא שָׁעַשׂ אִישׁ שָׁעֵיר, וְהִיא

דִּיעָקָב, דְּבָתִיב וְנִשְׁא הַשְׁעִיר עַלְיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם, עֲוֹנוֹת תָּב.

תָּאָנָּא, בְּהַחְזָה יְוָמָא בְּמֵה בְּתִיחֵן פְּתִיחֵן לְקַבְּלִיהֵן דִּישְׂרָאֵל לְקַבְּלָא צְלוֹתִיהֵן. זֶבָּא חַוְּלָקִיהֵן דִּישְׂרָאֵל, דְּהָא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְזֶבָּא חַוְּן, וְלְדֶבָּא חַוְּן, הָא הוּא דְּבָתִיב כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֵּר וְגוֹ. בְּהָאֵי יוָמָא אַתְּעַטְר בְּהַנָּא בְּכָמָה עַטְרִין. בְּהָאֵי יוָמָא פּוֹלְחָנָא דְּבַהָּנָא יִקְרָא וּרְבָּ מִכָּל פּוֹלְחָנָן. לְבָלָא יְהָב חַוְּלָקָא בְּאַינָן קְרַבְגַּנָּו דְּקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּהָאֵי יוָמָא אַתְּעַטְר (ס"א אַתְּעַטְר) חַסְד בְּעַלְמָא עַל יְדָא דְּבַהָּנָא, מִקְרָב קְרַבְגַּנָּו עַל חַוְּבִיהֵן דְּעַמָּא. עַל חַוְּבִיהֵן בְּקַדְמִיתָא, וְלֹבֶתֶר עַל חַוְּבִיהֵן דְּעַמָּא. מִקְרָב עַלְלוֹן עַלְילָה וְעַל עַמָּא וְהָא אָזְקִימָנָא מַלְיָי.

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב וְנִשְׁא הַשְׁעִיר עַלְיו אֶת כָּל עֲבוֹדָת הַפְּהָן נִכְבָּדָה וְגַדוֹּלה מִכָּל הַעֲבוֹודֹת. לְכָלָם נוֹתֵן חַלְק בְּאֹתָם הַקְּרַבְנּוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא. בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְר (מִתְעַטְר) הַחַסְד בְּעוֹלָם עַל יְדֵי הַפְּהָן, מִקְרָיב אֶת הַקְּרַבְנּוֹת עַל חַטָּאת הַעַם, עַל חַטָּאת בְּרָאשָׁונָה, וְאַחֲרֵי כֵּן עַל חַטָּאי הַעַם. הוּא מִקְרָב עֲולֹת עַלְיו וְעַל הַעַם, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים.

לְמִידָנָה, בָּאוֹתוֹ יוֹם בְּמֵה בְּתִיחֵן פְּתִיחֵם בְּנִינָה יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָה תְּפִלּוֹתֵיכֶם. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרִי הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא רֹצֶח לְפִנְךָ אֶת עוֹתָם וְלֹזֶבֶת אֶת עוֹתָם, וְהָוּ שְׁבָתוֹב בַּי בַּיּוֹם הַזֶּה וְגוֹ. בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְר הַפְּהָן בְּכָמָה עַטְרוֹת. בַּיּוֹם הַזֶּה

עד דהו אַזְלִי, יָתַבּו בְּחֵד חֶקְלָה, וַצְלָו. נָחַת חֵד עֲנֹגָא דָאַשָּׁא, וַאֲסַחֵר לֹזָן. אמר רבי שמעון, הָא חַמִּינָא דְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא רַעֲוָתָא דִילִיה הַכָּא. נִיתְבּו. יָתַבּו וְהוּ אַמְרִי מַלְיִי דָאָרְבִּיתָא. פָתָח וַאֲמֵר, (משלוי כה) מַיִם קָרִים עַל גַּפֵּשׁ עִיפָּה וַשְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרַץ מְרַחַק, הָא אַסְתַּפְלָנָא בְּמַלְוִי דְשַׁלְמָה מְלָפָא, וּבְלָהּוּ (ס"א בְּחַכְמָתָא) בְּחַכְמָה אַמְרוֹן.

תָא הָזֵי תִלְתָה סְפִרְיוֹן דְחַכְמָתָא אַפִיק שַׁלְמָה לְעַלְמָא, וּבְלָהּוּ בְּחַכְמָתָא עַלְהָה. שִׁיר הַשִּׁירִים חַכְמָה, קְהֻלָת תְבוֹנָה, וַמְשִׁילִי דְעָתָה. לְקַבֵּל תִלְתָה אַלְיָין, עַבְדָת תִלְתָה סְפִרְיוֹם. שִׁיר הַשִּׁירִים בְּגַד חַכְמָה הַכִּי הַזָּא. קְהֻלָת לְקַבֵּל תְבוֹנָה, הַכִּי הַזָּא. מַשִּׁילִי לְקַבֵּל דְעָתָה. בְמַאי אַתְהָזֵי. אַלְא בֶל אִינְזָן קָרָא בְתָרִי גַוְגִי אִינְזָן, רִישָׁא וּסִפָּא תָרִי גַוְגִי

לשון הקודש

בָא רָאָה, שֶׁלֶשֶׁה סְפִרי חַכְמָה הוֹצִיאָה שֶׁלֶמֶה לְעוֹלָם, וּכְלָם בְּחַכְמָה עַלְיוֹנָה. שִׁיר הַשִּׁירִים - חַכְמָה, קְהֻלָת - שִׁיר הַשִּׁירִים - חַכְמָה, קְהֻלָת - תְבוֹנָה, וַמְשִׁילִי - דְעָתָה. בְגַד שֶׁלֶשֶׁת אֶלְהָה עֲשָׂה שֶׁלֶשֶׁה סְפִרְיוֹם. שִׁיר הַשִּׁירִים בְגַד חַכְמָה בֶּן הָוָא. קְהֻלָת בְגַד תְבוֹנָה בְגַד הַזָּא. מַשִּׁילִי בְגַד דְעָתָה. בְמַה זָהָרָה? אַלְא בֶל אֶתְהָם הַפְּתּוּבִים הָם בְשִׁנִי גַוְגִים, רָאָש וּסְוּף, שִׁנִי גַוְגִים עד שָׁחוּ הַוְלָכִים, יִשְׁבּו בְשָׁרָה אֶחָת וּוְתְּפִלְלוּן. יָרַד עַזְן אֶחָד שֵׁל אַש וְהַקְּרִיף אֶתְהָם. אמר רבי שמעון, הַרְעִינִי רֹאָה שְׁרֵצָנוּ שֵׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא בָּאָן. גַשְׁבָה. יִשְׁבֵי וְהִיוּ אֶוְמָרִים דָבָרִי תּוֹרָה. פָתָח וַאֲמֵר, (משלוי כה) מַיִם קָרִים עַל גַּפֵּשׁ עִיפָּה וַשְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרַץ מְרַחַק. הַרִי הַסְּתַפְלָתִי בְדָבָרִי שַׁלְמָה הַמְלָה, וְאֵת כָלָם אָמֵר בְּחַכְמָה.

את חוץיה. ובכ' מס' תפ'לי קבראי, דא כליל בד'א, ודא כליל בד'א, בגין לכך שקליל לקבלה ה' דעתה. האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה. ובכ' אסתכלנא ביה, כללא כליל חד בחדר, בין מסיפיה לרישיה, בין מרישיה לסיפיה. שמוועה טוביה מארץ מרחק מים קרים על נפש עיפה. מים קרים על נפש עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק, ודא ודא גויה דרזה, במא גויה גויה דרזה, במא גויה גויה דרזה.

עד דהו יתבי, אתה חד בר נש, אמר, אגתו דרבנן שמעון אהטיאת ממרעהה. ותבריא שבעו קללא, דקודשא בריך הוא שבך לאינון חובי דדרא. אמר רבנן שמעון, הא אהתקים הבא קרא, ושמועה טוביה מארץ מרחק, חבי הוא גויה דרזה, במו מים קרים על נפש עיפה. אמר לו נקים וגוזיל

לשון הקודש

נראים. ובשפטתפ'לים בכתביהם, זה קרים על נפש עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק, וזה גויה נחת רות. במו שהוא נחת רות, וזה גויה נחת רות.

עד שהיו יושבים, בא איש אחד ואמר, אשתו של רבנן שמעון נרפא מהליה. ותבראים שמעו קול, שהקדוש ברוך הוא מחהשו לסופו. שמוועה טוביה מארץ מרחק מים קרים על נפש עיפה. מים

דָקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרַחִישׁ לֹן בְּגַנְסִין.
פֶתַח וְאָמֵר, מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עִיפָה, דָא
אוֹרִיִיתָא. דָכָל מֵאן דָזְבִּי לְמַלְעֵי
בָּאוֹרִיִיתָא, וּמְרוֹוי נֶפֶשׁא מִנָה, מַה בְּתִיב וְשָׁמוּעָה
טוֹבָה מְאָרִץ מְרַחָק. קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲכְרִיזׁ עַלְיה
בָּמָה טָבָאן לְאֹטְבָא לִיה בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָאָתִי. הָדָא הוּא דְבַתִּיב, וְשָׁמוּעָה טָבָה, מֵאן אַתָר
מְאָרִץ מְרַחָק, מְאָתָר דָקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָזָה
רְחִיק מִינִיה בְּקָדְמִיתָא, מְאָתָר דָתָה בָר נֶשׁ בְּדָבָרִי
עַמִּיה בְּקָדְמִיתָא, דְבַתִּיב, (איוב ס) וּמְאָרִץ מְתֻקּוֹם מָה
לוֹ, מְהַזָּא אַתָר (דף ס"ד ע"ב) מְקָדִימֵין לִיה שְׁלָם, הָדָא
הָזָה דְבַתִּיב, מְאָרִץ מְרַחָק. וּבַתִּיב (ירמיה לא) מְרַחָק
יְיִי גְּרָאָה לֵי וְאַהֲבָתְעַולְם אֲהַבְתִּיךְ עַל בָּן מְשִׁבְתִּיךְ

חָסֵד. (כאן חסר).

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

טוֹבָה מְאָרִץ מְרַחָק, בְּךָ וְהָנַתָּה רָוִת,
שְׁבָתוֹב וְשָׁמוּעָה טָבָה. מַאיָה מִקּוּם?
מְאָרִץ מְרַחָק, מִמְּקוּם שַׁהְקָדוֹשׁ בְּרוֹיךְ
הָזָה הִיה רְחוֹק מְפַנֵּן בְּתַחְלָה, מִמְּקוּם
שְׁחִיה אָדָם בְּשָׂנָא עַמוֹ בְּחַחְלָה,
שְׁבָתוֹב (איוב ס) וּמְאָרִץ מְתֻקּוֹם מָה לוֹ, מֵאָתוֹ
מִקּוּם שְׁמַקְדִּים יְלָוּ שְׁלָום, וְהוּ שְׁבָתוֹב
מְאָרִץ מְרַחָק. וּבַתִּיב, (ירמיה לא) מְרַחָק ה'
גְּרָאָה לֵי וְאַהֲבָתְעַולְם אֲהַבְתִּיךְ עַל בָּן
מְשִׁבְתִּיךְ חָסֵד.

פֶתַח וְאָמֵר, מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עִיפָה –
זֶה הַתּוֹרָה. שֶׁבֶל מֵי שְׁזֹבָה לְעַסְק בַּתּוֹרָה
וּמְרוֹהָה מִפְנָה אֶת הַנֶּפֶשׁ, מַה בְּתוּב?
וְשָׁמוּעָה טָבָה מְאָרִץ מְרַחָק. הַקְדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מְבָרִיזׁ עַלְיוֹ בְּמַה טּוּבָת
לְהִיטִיב לוֹ בְעוֹלָם הָזָה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְהוּ

וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנָיו יְיָ וּכְפָר עַלְיוֹן. (ויקרא ט"ז) **רַبִּי יְהוֹדָה** פָתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים ס) **מִזְמֹר** לְאָסֵף אֶל אֱלֹהִים יְיָ דָבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ מִמְּרוֹחַ שְׁמֵשׁ עַד מִבָּאוֹ. תָּאָנָא, אֲלָף וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְחַמֵּשׁ רַבּוֹא מֵאָרִי שִׁירְתָּא, מִזְמְרִין לְקִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּדַ גְּהִיר יְמֵמָא. וְאֲלָף וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְאַרְבָּעִין וְתִמְנִיא בְּטִיהָרָא. וְאֲלָף וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְתִשְׁעִין אֲלָף רַבּוֹא בְּהַהִיא שְׁעַתָּא דְאָקְרֵי בֵּין הַעֲרָבִים.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֶר, בְּדַ גְּהִיר יְמֵמָא, כָּל אַינְזַן מֵאָרִי דִּיבָּבָא, מִשְׁבָּחָן בְּמַלִּי תְּשִׁבָּחָן, לְקִבְּלִיה דְהָאי בָּקָר. (פ"א בְּדַ אַתְּעָר, בְּכָד) דִּבְּדַ אַתְּעָר הָאֵי בָּקָר, בְּלָהִו מִתְּבָסְמִין, וְדִינָא אַשְׁתְּכִיד, וַיִּמְرִין תְּשִׁבָּחָן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב לח) בָּרוּן יְחִיד כְּבָבֵי בָּקָר וַיַּרְיעַו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְהַהוּא זָמְנָא, (הַיּוֹנָתָא) חִדּוֹתָא וּבְרָכָא מִשְׁתְּכִיחָן בְּעַלְמָא. וַיִּקְדְּשָׁא בָּרִיךְ הוּא אַתְּעָר

לשון הקודש

וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנָיו יְיָ וּכְפָר מָאוֹת וְתִשְׁעִים אֲלָף רַבּוֹא בְּאוֹתָה שְׁעָה עַלְיוֹן. **רַבִּי יְהוֹדָה** פָתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים ס) **מִזְמֹר** לְאָסֵף אֶל אֱלֹהִים הָיָה דָבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ מִפְּרוֹחַ שְׁמֵשׁ עַד מִבָּאוֹ. לִמְדָנָי, אֲלָף וְחַמֵּשׁ מָאוֹת וְחַמֵּשׁ רַבּוֹא בְּעַלְיִ שִׁירְתָּא מִזְמְרִין לְקִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּשִׁמְאָרִי הַיּוֹם. וְאֲלָף וְחַמֵּשׁ מָאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנָה בָּצָהָרִים. וְאֲלָף וְחַמֵּשׁ (איוב לט) בָּרוּן יְחִיד כְּבָבֵי בָּקָר וַיַּרְיעַו כָּל בְּנֵי

לְאַבְרָהָם לְאַחֲרֵי לֵיה, וְאַשְׁתַּעַשְׁע בְּיַה, וְאַשְׁלַטְתָּה
בְּעַלְמָא. וּמְנָא לֹן דְּהָאִ בְּקָר דְּאַבְרָהָם הַזָּא.
דְּכַתִּיב (בראשית יט) נִישַׁכְּפָם אַבְרָהָם בְּבָקָר.

בָּהַזָּא זְמָנָא דְּבֵין הַעֲרָבִים, כֹּל אַיִן אַלְפָ וְתַּחַמֵּשׁ
מְאָה וְתַּשְׁעִין אַלְפָ רְבוֹא מְאָרִי דִילָלה
אַקְרֵז, וּמַזְמְרֵין בְּהַחִיא שְׁעַתָּא, וּקְטַטּוֹתָא שְׁרֵיא
בְּעַלְמָא, וְהַחִיא שְׁעַתָּא אַתְּעַרְוָתָא דְּאַתְּעַר קְרֵשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא לִיצָּחָק, וּקְם וְדָאִין לְחִיבְּרִיא דְּעַבְרֵין עַל
פְּתַגְמֵי אַוְרִיְתָא, וּשְׁבָעָה נְהָרִי אַשָּׁא גְּגִינָן וְגְפָקִינָן
וְחַלִּין עַל רִישְׁיוֹן דְּרִשְׁיָעִיא, וּשְׁלַהּוּבִי גּוֹמְרֵין
דְּנוֹרָא מְתֻעָרֵין מְעִילָא לְתַתָּא, וּבְדִין תְּבָ אַבְרָהָם
לְאַתְּרִיה. בְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר, (בראשית יח) וְאַבְרָהָם שָׁב
לְמִקּוֹמוֹ. וּזְמָא אַתְּפֵנִי, וְחִיבְּרִיא גִּיהְנָם צְוֹחַן
וְאָמְרֵין (ירמיה ו) אֹזִי לְנוּ בֵּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יָגַטְוּ צְלָלִי

לשון הקודש

שְׁעָה, וְהַקְטָטה שׂוֹרָה בְּעוֹלָם. וְאַתָּה
שְׁעָה הַהְתֻעָרֹות שְׁפָעֵרִיר הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
הָאָתָה יִצְחָק, וּעוֹפֵד וְדַן אֶת הַרְשָׁעִים
שְׁעוֹבָרִים עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וּשְׁבָעָה
נְהָרוֹת אֶשׁ וּרְמִים וּיוֹצָאים וְחַלִּים עַל
רְאַשֵּׁי הַרְשָׁעִים, וּשְׁלַהּבּוֹת גְּחַלִּים שֶׁל
אֶשׁ מְתֻעוֹרֹות מְפַעַּלה לְמַטָּה. וְאוֹשֵׁב
אַבְרָהָם לְמִקּוֹמוֹ, בְּמוֹ שְׁנָאָמֵר וְאַבְרָהָם
שֶׁב לְמִקּוֹמוֹ. וְהַיּוֹם פּוֹנָה, וּרְשָׁעִי הַגִּיהְנָם

אֱלֹהִים. וְאַתָּה זָמֵן (אמונה) שְׁמַחָה וּבְרָכוֹת
גְּמַצְאִים בְּעוֹלָם, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מַעְיר אֶת אַבְרָהָם לְהַחִיוֹתוֹ, וּמְשַׁתְּعַשְׁע
עַמוֹ וּמְשַׁלִּיטוּ בְּעוֹלָם. וּמְנַיֵּן לְנוּ שְׁהַבָּקָר
הַזָּהָר אֶתֶל אַבְרָהָם? שְׁבָתוֹב (בראשית ט)
וּנִשְׁבַּם אַבְרָהָם בְּבָקָר.

בָּאָזְטָו זָמֵן שֶׁל בֵּין הַעֲרָבִים, כֹּל אַוְתָם
אַלְפָ וְתַּחַמֵּשׁ מְאוֹת וְתַּשְׁעִים אַלְפָ רְבוֹא
בָּעֵלִי יִלְלָה נְקָרָאים, וּמַזְמְרֵים בָּאָזְטָה

עֲרָב. וְהִיא שְׁעַתָּא, בְּעֵי בָּר נְשׁ לְאַזְדְּחָרָא,
בְּצַלּוֹתָא דְמִנְחָה.

בְּזַמְנָא דְמַטִּי לִילִיא אַיִינַ אַלְפַ וְחַמְשׁ מֵאָה
וְאַרְבָּעַינַ וְתִמְנָא, אַקְרֵין מְבָרָא
לְפֶרֶזְבָּתָא, וְאַמְרֵין שִׁירָתָא. כְּדִין דִּינֵין דְלִתְתָּא
מְתַעֲרֵין, וְאַזְלֵין וְשָׁאַטֵּין בְּעַלְמָא, וְאַלְיֵין אַמְרֵין
שִׁירָתָא. עד דִּיתְפְּלִיג לִילִיא מִשְׁמָרָה וּפְלָגָא. בְּתַר
דִּיתְפְּלִיג לִילִיא מִזְדְּמֵנֵי בְּלָהּוּ אַחֲרֵינוּ בְּחַדָּא,
וְאַמְרֵי תְּהִלוֹת, כִּמָה דָאָת אָמֵר (ישעיה ט) וְתְהִלוֹת יְיַי
יְבָשָׂרוֹ. רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר בְּדַרְעֵנוּ אַשְׁתְּכָה בְּצִפְרָא,
תְּהִלוֹת יְיַי מְבָשְׁרֵין.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, בְּתַר דְרֹיחָא דְצָפָן אַתְעָר בְּפִלְגּוֹת
לִילִיא וְאַזְיל לִיהְ, תְּהִלוֹת מְבָשָׂרֵי, עד דִיְתִי
צְפָרָא, וְאַתְעָר הָאֵי בְקָר, כְּדִין חַדּוֹתָא וּבְרַכָּא
אַשְׁתְּכָה בְּעַלְמָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

עד שְׁנַחַלְקָה הַלִּילָה מִשְׁמָרָת וְחַצִּי. אַחֲר
שְׁנַחַלְקָה הַלִּילָה, מִזְדְּמָנִים בְּלִי הַאֲתָרִים
בְּאַחֲרֵי וְאַמְרִים תְּהִלוֹת, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר
(ישעיה ט) וְתְהִלוֹת ה' יְבָשָׂרוֹ. רַבִּי יְהוָדָה
אָמֵר, בְּשַׁנְמַצֵּא רְצֵונָ בְבָקָר, תְּהִלוֹת ה'
מְבָשָׂרִים.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, אַחֲר שְׁרוֹת הַצָּפָן
הַתְּעוּרָה בְּחִצּוֹת הַלִּילָה וְהַלְכָה לָהּ,
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְאֵלָה אָמְרִים שִׁירָה.

צְוּחוֹם וְאָמָרִים: (ירמיה ח) אוֵי לְנוּ בַּי פְנָה
הַיּוֹם בַּי יָגַטוּ צְלָלִי עֲרָב. וְאַוְתָה שְׁעָה
אָרֵיךְ אָרֵם לְהַזָּהָר בְּתִפְלָת הַמִּנְחָה.

בְּזַמְנָא שְׁמַגְיעַ הַלִּילָה, אַוְתָם אַלְפַ
וְחַמְשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשָׁמֹונָה גְּנָךְ אִים
מְחֻזָּן לְפֶרֶכת וְאָמָרִים שִׁירָה. אָז
מְתַעֲוָרִים הַדִּינִים שְׁלִמְתָה, וְהַלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְאֵלָה אָמְרִים שִׁירָה

תָּאֵנָא, אָמֵר רַבִּי אָבָא, בְּלָהוּ חֲכִי, וְעַילָּא מִפְּהָזָן
סְרָכִין תִּלְתָּא. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְאַתְּעַר
הָאֵי בָּקָר, וּמְתַעֲרִין תִּשְׁבַּחַן, כֹּל אַינְנוּ אַלְפָ וְחַמֵּשׁ
מַאָה וְחַמֵּשׁ רְבוֹא, אַתְּמָנָא עַלְיָהוּ חַד מִמְּנָא,
וְהַיְמָן שְׁמִיה לְקַבְּלִיה דְלִתְתָּא, וְתַחַות יְדִיה סְרָכִין
מִמְּנָן עַלְיָהוּ לְאַתְּקָנָא שִׁירָתָא. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא
דְאַתְּעַר וּמָנָא דְבִין הָעֲרָבִים, וּמְרִין כֹּל אַינְנוּ אַלְפָ
וְחַמֵּשׁ מַאָה וְתִשְׁעִין אַלְפָ רְבוֹא מַאָרִי דִילָלה,
אַתְּמָנָא עַלְיָהוּ חַד מִמְּנָא וִידּוֹתָן שְׁמִיה, לְקַבְּלִיה
דְלִתְתָּא, וְתַחַות יְדִיה סְרָכִין מִמְּנָן עַלְיָהוּ, לְאַתְּקָנָא
הַהּוּא זְמָרָא, בְּמָה דְאָתָ אָמֵר (ישעה נה) זָמֵר עֲרִיצִים.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְמַטִּי לִילִיא, מְתַעֲרִין כֹּל אַינְנוּ
דְמַבְּרָא לְפִרְוּכָתָא, כְּדַיִן שְׁבִיךְ בְּלָא,
וּפְטָרָא לֹא אָשְׁתַּבָּה, וְדִינֵין דְלִתְתָּא מְתַעֲרִין, בְּלָהוּ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מִבְּשָׂרִים תְּהִלּוֹת עַד שִׁיבָּא הַבָּקָר,
וּמְתַעוּרְרָה הַבָּקָר הַזָּהָר, וְאוֹ שְׁמָחָה וּבְרָכוֹת
גִּמְצָאים בָּעוֹלָם.

לְמִינְגָּה, אָמֵר רַבִּי אָבָא, בְּלָם בָּה, וּמַעַל
בָּלָם שְׁלַשָּׁה שָׁרִים. בְּאַוְתָּה שְׁעָה
שְׁמַתְעֹרְרָה הַבָּקָר הַזָּהָר וּמַעוֹרְרִים
תְּשִׁבְחוֹת עַל כֹּל אַוְתָּם אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מִאָה
וְחַמֵּשׁ רְבוֹא, מְתַמָּנָה עַלְיָהוּ מִמְּנָה
אֶחָד, וְשָׁמוֹ הַיְמָן, בְּגַנְגָּד שְׁלַמְטָה, וְתַחַת

כה זָמֵר עֲרִיצִים.

בְּאַוְתָּה שְׁעָה שְׁמַגְעֵי הַלִּילָה, מְתַעֲרִים

אתם נון בחרדא, אלין על אלין, עד דאתפליג ליליא.
בתה ר דאתפליג ליליא, ומתקבשי בלהו, אתמנא
עליהו חד ממנה זכנייש לכל משריין, כמה דאת
אמיר (במדבר י) מאספ לכל הטענות וגו', ואספ שמייה,
לקבליה דלתתא, ותחות ידיה כל אינון פרביין
ממונן, ומברשיי תהלות.

עד דאתי צפרא, בין דאתי צפרא, קם ההוא
גע"ר, יוינק משדי אמיה, לדפאה להו, וועל
לשפישא. בד אטער בקר, בדין היא שעטה דרענא,
דאשטי מטרוגיטה באמלבא, ומילכא משיך מגיה
חד (דף ס"ה ע"א) חוטא דברפאן ופרים על מטרוגיטה,
יעל אינון דמודזוייה ליה. מאן אינון דמודזוייה עמה.
איןון דמשתדלוי באורייתא בליליא, בד אטפלג.

לשון הקודש

כל אותם שמהווין לפרכת, ואו הכל עד שבא הבקר. בין שבא הבקר, או שוקה, ופתח לא נמציא, והדינים
אותו גער ווינק משדי אמו לטהר אוטם, זנכטם לשמש. בשפטוער
הבר, או היא עת רצון שטנדברת הגבירה עם המלה, והמלך מושך מפניהם
חות אחד של ברכות ופורים על הגבירה ועל אותם שפוזונגאים עמה. מי הם
שפוזונגאים עמה? אותם שטנדברים בתרורה בלילה, בשנהליך.

רבי שמעון אמר, זכה חולקיה מאן דאתי עם מטרוניתא, בשעתא דאתה לך לא אנפי מלכָא, לאשטעי ביה. ואשתחבה עמה. בשעתא דאוישיט מלכָא ימינה, לך לא למטרוניתא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קלט) אשא בגדי شهر אשכנה באחרית ים. היה שעתא אחרית דההוא ים הוא. דבר אתפלג, שירותה הוה, ודינא הוה, והשתא אחרית הוא דיליה, דמסתלקין דינחא. ועאלת בגדרפויל מלכָא, היה וכל אינון דמזוזוגין לה, הדא הוא דכתיב אשכנה באחרית ים.

ותאנא, כל אינון דמסתדל באוריות באשעתא דאתפליג ליליא. אשתחוף בשכינה. ובכד אתי צפרא, ומטרוניתא אהבתה עם מלכָא, הוא אשתחבה עמה עם מלכָא. ומלא כרים על כלו

לשון הקודש

רבי שמעון אמר, אשר חלקו של מי שבא עם הגירה בשעה שבאה לך לקבל את פניהם לדבר עמה, ונמצא עמה, בשעה שהמלך מושיט את ימינו לקבל את הגירה. וזה שבתוב (תהלים קלט) אשא בגדי شهر אשכנה באחרית ים. מי אהבתה דים? אורחה שעה אהבתה של אותו ים היא. שבשנתק, הייתה ראשית,

גָּדָפּוּ, הֲדָא הוּא דְבָתִיב, (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֹה יְיָ:
חַסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי וְנוּ.

תָּאָנָּא, בְּהַהְיא שְׁעַתָּא, אָבָהוּ מִזְמָגִין
בְּמַטְרוֹגִיתָא, וּקְדָמֵין לְאַשְׁתָּעֵי בְּהַדָּה,
וְלֹא תַּחֲבֵרָא עַמָּה. וּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַלְיל עַמָּה
בְּהָנוּ. וְהָוָא קָאַרְיָה לְהָלְפָרָסָא לְהָגָדָפּוּ, הֲדָא הוּא
דְבָתִיב, (תהלים ט) מִזְמָרָה לְאַסְפָּה אֶל אֱלֹהִים יְיָ דָבָר
וַיָּקָרָא אָרֶץ וְנוּ. אֶל: דָא נְהִירָה דְחַכְמָתָא, וְאַקְרֵי
חַסְדָּא. אֱלֹהִים: דָא גְּבוּרָה. יְהֹוָה: דָא שְׁלִימָוּ דְכָלָא,
רְחַמִּי. וּעַל דָא, דָבָר וַיָּקָרָא אָרֶץ וְנוּ.

רְבִי אֲלַעַזֵּר הָנָה יִתְיַבְּקִמְיהָ דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבָוי,
אָמַר לֵיה, הָא תָגִינוּ אֱלֹהִים בְּכָל אַתָּר דִינָא
הָוָא. יוֹד הָא וְאֹז הָא. אַית אַתָּר דְאַקְרֵי אֱלֹהִים,
כָּגּוֹן (בראשית טו) אַדְנֵי יְהֹוָה. אַפְמָאי אַקְרֵי אֱלֹהִים.
וְהָא אַתָּוֹן רְחַמִּי אַיִּנוֹן בְּכָל אַתָּר.

לשון הקודש

מִזְמָרָה לְאַסְפָּה אֶל אֱלֹהִים הָיָה דָבָר וַיָּקָרָא
אָרֶץ וְנוּ. אֶל – וְהָא אָוֹר הַחַכְמָה, וַיָּקָרָא
חַסְדָּא. אֱלֹהִים – וְהָא גְּבוּרָה. יְהֹוָה – וְהָא
שְׁלָמוֹת הַכָּל, רְחַמִּים. וּעַל וְהָא – דָבָר
וַיָּקָרָא אָרֶץ וְנוּ.

רְבִי אֲלַעַזֵּר הָנָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן
אָבָוי. אָמַר לוֹ, הָרִי שְׁנִינוּ אֱלֹהִים בְּכָל
מֶקְומָה הוּא דִין. יוֹד הָא וְאֹז הָא. יִשְׁ

הַמְלָךְ, וְהַמְלָךְ פּוֹרֵס עַל בָּלָם אֶת בָּנָפּוּ.
וְהָא שְׁכַתּוֹב (שם טו) יוֹמָם יֵצֹה הָיָה חַסְדָּו
וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי וְנוּ.

לְמִדְנָה, בָּאוֹתָה שָׁעה הָאָבוֹת מִזְמָנִים
עִם הַגְּבִירָה, וּמִקְדִּים לְדָבָר עַמָּה
וְלֹא תַּחֲבֵר עַמָּה, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מִדָּבָר עַמָּה עַלְיָהָם, וְהָוָא קֹרֵא לְהָ
לְפָרָס עַלְיָהָא אֶת בָּנָפּוּ. וְהָא שְׁכַתּוֹב (שם טו)

אמָר לַיה, הִכְיָה הַוָּא כְתִיב בְקָרָא, דְכִתִּיב, (דברים ח) וַיַּדְעֵת הַיּוֹם וַיַּשְׁבֹּת אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הַאֱלֹהִים, זְכִירָה (מלכים א' יח) יְיָ הַזָּא הַאֱלֹהִים. אָמָר לַיה מֶלֶךְ דָא יַדְעֵנָא, דְבָאָתָר דְאִית דִינָא, אִית רְחַמֵּי. וַיַּזְמַנָּא, בְאָתָר דְאִית רְחַמֵּי, אִית דִינָא. אָמָר לַיה תֵא חֲזֵי דְהַכְיָה הַזָּא, יְהוָה בְּכָל אָתָר רְחַמֵּי. וּבְשֻׁעַתָּא דְמַחְפֵci חַיְבֵia רְחַמֵּי לְדִינָא, בְּדִין בְּתִיב יְהוָה, וְקָרִין לַיה אֱלֹהִים.

אָבָל תֵא חֲזֵי רֹזֵא דְמֶלֶה, תִלְתָה דְרֵגֵין אַיִינָן, וּכְלָל דְרֵגָא וְדְרֵגָא בְלַחְזֹזָי, וְאָפָע עַל גַב דְכָלָא חד, וּמַתְקַשֵּרִי בְתָהָד, וְלֹא מַתְפִרְשֵי דָא מִן דָא. תֵא חֲזֵי, בְלַהּוּ נְטִיעָן, וּכְלָא אַיִזְנָן בְזִכְרֵינוּ (שְׁמַתְלָהָטִין) בְלַהּוּ נְהִירָן וּמַתְלָהָטָן וּמַשְׁתַקְיָן וּמַתְבָּרְכָאָן, מִהְהֹוא נְהָרָא דְנָגִיד וְנָפִיק, דְכָלָא בְלִיל בִּיה, (תרי

לשון הקודש

וּרְאָה שְׁבָבָה זֶה, יְהוָה בְכָל מָקוֹם רְחַמִּים. וּבְשָׁעָה שְׁמַחְפָּכִים הַרְשָׁעִים רְחַמִּים לְדִין, אֹזֶן בְּתוֹב יְהוָה, וּקוֹרָאים אוֹתוֹ אֱלֹהִים.

אָבָל בא רְאָה סָוד הַדָּבָר, שְׁלַש דְרָגוֹת הַן, וּכְלָל דְרֵגָה וְדְרֵגָה לְבָרָה, וְאָפָע עַל גַב שְׁחָבֵל אֶחָד וּמַקְשָׁרִים בְאֶחָדר, וְלֹא נְפָרְדים וְהַמָּזָה. בא רְאָה, פֶל הַגְּנִיטָוֹת וּכְלָהָמָאוֹת (שְׁמַתְלָהָטִים) בְלַם מְאִירִים

מָקוֹם שְׁנָקְרָא אֱלֹהִים, בָמוֹ אַדְנָי"י יְהוָה. לְפָה נְקָרָא אֱלֹהִים, וְהָרִי אֹתוֹתָיו הַרְתָמִים הָן בְכָל מָקוֹם?

אָמָר לו, בְּךָ וְהַזְהָרָב בְמִקְרָא, שְׁבָתוֹב (דברים ח) וַיַּדְעֵת הַיּוֹם וַיַּשְׁבֹּת אֶל לְבָבֶךָ כִי ה' הַזָּא הַאֱלֹהִים, זְכִירָה (מלכים א' יח) ה' הַזָּא הַאֱלֹהִים. **אָמָר** לו, דָבָר וְהַזְהָרָב בְמִקְרָא, שְׁבָתוֹב שְׁבָמוֹקָם שְׁיִשְׁ דִין יְשֵׁש רְחַמִּים, וּלְפָעָם בְמִקְרָא שְׁיִשְׁ רְחַמִּים יְשֵׁש דִין. **אָמָר** לו, בא

נִסְחֵי) וְכֹלֶלֶא דְכֹלֶלֶא בֵיה.

וְהִיא נִהְרָא אֲתִקְרִי אַם לְגַתְּתָא, וְעַילָא מְגַנְתָּתָא,
בְגַיְן דְעַדְן מְשֻׁתְּתָף בְהַדָּה, וְלֹא פְרִישׁ מְפַה.
וּבְגַיְן כֵה, כָל מְבוֹעֵין נְפָקֵין וְנְגֵדֵין וְאַשְׁתְּקֵין לְכָל
עִירָה. וְפִתְחֵין בָה פְתִיחָה, וְעַל הָא רְחַמֵּי מְפַה
מְשֻׁתְּפָהִין, וְרְחַמֵּין פְתִיחָה בָה.

וּבְגַיְן דְקָרְינָן לָה אִם, נְיַקְבָּא גְבוֹרָה, וְדִינָא מְפַה
נְפִיק. אֲקָרִי רְחַמֵּי בְלַחְזֹדְהָא, הָא מְסִטְרָהָא
דִינָין מְתַעֲרִין. וּבְגַיְן כֵה בְתִיב בְרְחַמֵּי, וְנְקוּד
בְדִינָא. אַתְוֹן בְרְחַמֵּי, וְאַתְגִּיד דִינָא מְסִטְרָהָא,
בְגַוְונָא דָא יְהָזָה, הָאִי דְרָגָא חָד.

דְרָגָא תְגִינָא, מְסִטְרָא דְהָאִי קְדָמָה, נְפִיק
וְאַתְעָר **דְרָגָא** אַחֲרָא אֲקָרִי גְבוֹרָה, וְהָאִי
אֲקָרִי אַלְהִים, **אַתְוֹן** בְּאַלְהִים, **אַלְהִים** מְפַשֵּׁש.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּמְתַלְּהִטִים וּנְשָׁקִים וּמְתַבְּרִכִים מְאוֹתוֹ
נָהָר שְׁשׂוֹפֵע וּיוֹצֵא שְׁהָבֵל בְּלוּל בּוֹ, וּבוֹ
בְּלָל הַפְלָל.

וְהַגְּהָר הַזָּהָר נִקְרָא אַם לְגַן וּמְעַל לְגַן,
מְשׁוֹם שְׁעַדְן מְשֻׁתְּתָף עַמָּה וְלֹא נְפַרֵּד
מְפַנְהָה. וּמְשׁוֹם כֵה כָל הַמְעִינּוֹת יוֹצְאִים
וּשׁׁוֹפְעִים וּנְשָׁקִים לְכָל עַכְרָה וּפּוֹתְחִים בָה
פִתְחִים, וְעַל בָן רְחַמִּים נְמַצְאִים מְפַנְהָה,
וְרְחַמִּים פִתְחִים בָה.

דְרָגָה שְׁנִיה - מִצְדָּרָא שְׁנִיה הָזֶה
יָצָאת וּמְתַעוּרָת דְרָגָה אַחֲרָת
שְׁנִקְרָאת גְבוֹרָה, וְיהָ נִקְרָא אֱלֹהִים

וְשִׁירוֹתָה (ה) מִזְעִיר אָנְפִין הַוָא, וּבֵיה אֲתֹאָחִיד. וּבְגַיּוֹן דָאֲתֹאָחִיד (הא) בְּהָאי, בְּתִיב יְיָ הַוָא הָאֱלֹהִים, כִּי יְיָ הַוָא הָאֱלֹהִים, בְּאַלְיָן אֲתֹוֹן, וְהַוָא חָד, וְדָא הַוָא דָרְגָא תְּגִינָא.

דרגא תְּלִיהָה, צְדָקָה. בְּתִרא בְּתִרא, הָאֵי בְּיָ
דִּינָא דְמַלְכָא. וְתָאָנָא אַדְגָי הָכִי בְּתִיב,
וְהָכִי אֲקָרִי, וּבְגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל בְּהָאי שְׁמָא אֲתִקָּרִי.
וְהָאֵי שְׁמָא בְּאַתָּר דָא אֲשְׁתָּלִים. וְאַלְיָן אַיְנוֹ תְּלָת
דָרְגָיָן, דָאֲקָרְיוֹן בְּשִׁמְהָוָן דִּינָא. וּבְלָא מַתְקָשָׁר חָד
בְּחָד בְּלָא פְּרוּדָא, בְּמָה דָאָקִימָנָא.

אמֶר לֵיה, אֵי נִיחָא קְמִיה דָאָבָא, הָא שְׁמַעַנָּא
בְּהָאי, דְבִתִּיב, (שמות ג) אֲחִיה אֲשֶׁר אֲחִיה,
וְלֹא קִיְמָא בֵיה. אָמֶר לֵיה אַלְעֹזֶר בָּרִי, הָא
אוֹקְמוֹה חֶבְרִיא, וְהַשְּׁתָא בְּחָד מַלְהָ אֲתִקָּשָׁר
כְּלָא. (דף ס"ה ע"ב) *

לשון הקודש

באותיות הָלָלו מִטְשָׁן. וְהָרָאשִׁית (אתה)
הִיא מִזְעִיר אָנְפִין, וּבוֹ נָאָחוֹה. וּמְשֻׁום
שְׁנָאָחוֹה (ט) בְּזֵיה בְּתוֹב ה' הָאֱלֹהִים, כִּי ה'
הָוָא הָאֱלֹהִים, בְּאַלְיָן הָאָתוֹת, וְהַוָא
אָחָר, וּוֹדֵי דָרְגָה שְׁנִינָה.

דרגָה שְׁלִישִׁית – צְדָקָה. בְּתִרְא אַחֲרוֹן, הָרִי
בֵית דִין שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וּלְמִדְנוֹן אַדְגָי כִּי
בְּתוֹב וּבְכָךְ נִקְרָא, וּבְגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל נִקְרָא

וְרֹזֵא דְמַלְהָ הַכִּי הוּא. אֲחֵיה, דָא בְּלֹא דְכֹלָא. בְּכֶד שְׁבִילֵין סְתִימֵין וְלֹא מְתֻפְרֵשֵן, וּבְלִילֵון בְּחֶד אַתְּרִ. בְּגִין אַקְרֵי אֲחֵיה, בְּלֹא בְּלֹא, סְתִים וְלֹא אַתְּגַלְּיָא.

בְּתַר דְנַפְקָמִיה שִׁירוֹתָא, וְהַהוּא נָהָר אַתְעַבָּר לְאַמְשָׁבָא בְּלֹא, בְּגִין אַקְרֵי אֲשֶׁר אֲחֵיה. בְּלוֹמֶר, עַל בֵּן אֲחֵיה, אֲחֵיה זָמֵן לְאַמְשָׁבָא וְלֹא אַלְדָא בְּלֹא. אֲחֵיה: בְּלוֹמֶר, הַשְׂתָא אֲנָא הוּא בְּלֹל בְּלֹא, בְּלֹא דְכָל פְּרַטָּא. אֲשֶׁר אֲחֵיה: דְאַתְעַבָּר אִימָא, וּזְמִינָת לְאַפְקָא פְּרַטְיוֹן בְּלֹדוֹ, וְלֹא תְּגַלְּיָא שְׁמָא עַלְאָה.

לְבַתֵּר בְּעָא מְשָׁה לְמַנְדָע פְּרַטָּא דְמַלָּה מִאן הוּא, עד דְפִרְישׁ וַאֲמֵר אֲחֵיה (ס"א יהוה), דָא הוּא פְּרַטָּא, וְהַכָּא לֹא בְּתִיב אֲשֶׁר אֲחֵיה. וְאַשְׁבַּחֲנָא

לשון הקודש

אֲחֵיה. בְּלוֹמֶר, עַל בֵּן אֲחֵיה, אֲחֵיה מַעֲפָנוֹן להַמְשִׁיךְ וְלַהֲזִיד הַכָּל. אֲחֵיה – בְּלוֹמֶר, עַבְשׂוּ אַנְיָה הוּא הַכָּלָל שֶׁל הַכָּל, הַכָּל שֶׁל כְּלָרִישִׁים, וּכְלָולִים בָּמָקוֹם אֶחָד, או נִקְרָא אֲחֵיה, הַכָּל שֶׁל הַכָּל, סְתוּם וְעַתְּדָה לְהֹזְצִיא אֶת בֶּל הַפְּרַטִים וְלַגְלוֹת אֶת הַשְּׁמָם הָעַלְיוֹן.

אַחֲר כֶּה רְצָה מְשָׁה לְדַעַת מְהוּ פְּרַט הַכָּבָר, עַד שְׁפָרֵשׁ וַאֲמֵר אֲחֵיה (יחות) –

אַחֲר הַכָּל נִקְשָׁר.

וּסְמוֹד הַדָּבָר כֵּד הוּא. אֲחֵיה, וְהַכָּל שֶׁל הַכָּל. שְׁבָשְׁבִילִים סְתִומִים וְלֹא מְתֻפְרֵשִׁים, וּכְלָולִים בָּמָקוֹם אֶחָד, או נִקְרָא אֲחֵיה, הַכָּל שֶׁל הַכָּל, סְתוּם וְלֹא גְּנָלָה.

אַחֲר שִׁיצְאָה מִמְּנוֹ רְאֵשִׁית וְאוֹתָו נִדְרָר עַבְרָל מִשְׁךְ אֶת הַכָּל, אֲנֵי נִקְרָא אֲשֶׁר

בְּסֶפֶר אָדָלָם מִלְּכָא, אֲשֶׁר: בְּקִיטֹּרָא דַעֲדֵנָא
קִסְטִירָא בְּחֶבְרוֹתָא עַלְאָה אַשְׁתַּבָּה. פָּמָה דָאַת
אָמָר, (בראשית ל) בְּאָשֶׁרִי בַּי אַשְׁרוֹנִי בְּנוֹת, אֲהַיָּה
זָמִינָא לְאוֹלְדָא.

תָא חַיְיָה נְחִית מִדְּרָגָא לְדִרְגָּא, לְאוֹדֶעָא רָזָא
דְשָׁמָא קִדְיָשָׁא (לאחיזה קדשא בריך הוא) לְמַשָּׁה.
בְּקִידְמִיתָא אֲהַיָּה, כֵלָלָא דְכָלָא, סְתִים דְלָא
אַתְגְּלִיאָא בְּלָל, בָמָה דְאַמְינָא. וּסְיפָן, (משל ח) זָאֲהַיָּה
אֲצָלוֹ אַמְוֹן וָגוֹן, וּכְתִיב (איוב כח) לֹא יְדֻעַ אָנוֹשׁ עַרְפָּה
וָגוֹן. לְבָתָר אַפִּיק (רֹא דְשִׁירָה עַלְאָה, רַאשִׁיתָא דְבָלָא ו) הַהְזָא
נְהָרָא, אִימָא עַלְאָה, אַתְעַבָּרָת, זָמִינָא לְאוֹלְדָא.
וּאָמָר אֲשֶׁר אֲהַיָּה, זָמִינָא לְאוֹלְדָא, וּלְתַקְנָא כָלָא.
לְבָתָר שָׁאָרִי לְאוֹלְדָא, וְלֹא כְתִיב אֲשֶׁר, אֲלָא
אֲהַיָּה: בְּלוֹמָר, הַשְׁתָא יְפִיק זִיְתָקָנוּ בְלָא.

לשון הקודש

בְּלָל, בָמו שָׁאָמְרָנוּ. וּסְיפָן - (משל ח)
וְאֲהַיָּה אֲצָלוֹ אַמְוֹן וָגוֹן, וּכְתוּב (איוב כח) לֹא
יְדֻע אָנוֹשׁ עַרְפָּה וָגוֹן. אַחֲר בָּךְ הַזְׁכִיר (סוד
של קראשת העליוה, תחולת הפל) אָתוֹ דְגַנְהָר, הָאָם
הַעֲלִיּוֹנָה שְׁהַתְעַבָּרָה וְעַתִּידָה לְהַזְוִילִיד.
וּאָמָר אֲשֶׁר אֲהַיָּה, עַתִּידָה לְהַזְוִילִיד וּלְתַקְנָה
הַפְּלָל. אַחֲר בָּךְ הַתְּחִילָה לְהַזְוִילִיד, וְלֹא
כְתִוב אֲשֶׁר, אֲלָא רָק אֲהַיָּה. בְּלוֹמָר,
עֲבָשׂו יוֹצִיא וּוּרְתָקָנוּ הַפְּלָל.

זהו פרט. ובaan לא בתרוב אשר אֲהַיָּה.
ומצאתי בספרו של שלמה הפלח,
אשר - בקשר של עדון המושלה
גמצאת בחברותא עליונה, במו שנאמר
(בראשית ל) בְּאָשֶׁרִי בַּי אַשְׁרוֹנִי בְּנוֹת,
אֲהַיָּה עַתִּידָה לְהַזְוִילִיד.
בָא וּרְאָה אֵיךְ יָוֹרֵד מִדְּרָגָה לְדִרְגָּה
לְהַזְוִיל אֶת סוד השם הַקְדוּשָׁה (להראות את
החדש ברוך הוא) לְמַשָּׁה. בראשונה אֲהַיָּה,
הכָל שֶׁל הַפְּלָל, הנְסָטָר שֶׁלָא הַתְגַלָּה

בָּתָר דָּגְנֵפִיק כֵּלָא, וְאַתְּתָקֹן כֵּל חַד וְחַד בְּאֲתָרִיה,
שְׁבָק כֵּלָא, וְאָמֵר יְהֹוָה. דָּא פְּרַטָּא, וְדָא
קְיוּמָא. וּבְהַחִיא שְׁעַתָּא יָדָע מְשָׁה, רְזָא דְּשָׁמָא
קְדִישָׁא, סְתִים וְגַלְיא וְאַתְּדַבֵּק מַה דָּלָא אַתְּדַבֵּקְוּ
שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא, זְבָא חַזְלָקִיה. אַתָּא רַבִּי אַלְעֹזֶר
וְגַשְׁיךָ יְדָזִי.

אָמֵר לֵיה, אַלְעֹזֶר בָּרִי, מִבָּאוֹן וְלַחֲלָאָה, אָזְדַּהְר
דָּלָא לְמַכְתָּב שְׁמָא קְדִישָׁא, אַלָּא כְּדַקָּא
יְאֹות. הַכְּלָמָאן דָּלָא יָדָע לְמַכְתָּב שְׁמָא קְדִישָׁא
כְּדַקָּא יְאֹות, וְלַקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְּמַהִימָנוֹתָא קְשָׁרָא
דָּחַד בְּהַדְרָה, בְּגִין לִיחְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא. עַלְיה
בְּתִיב, (בַּמְדָבֵר טו) כִּי דָבֵר יְיָ בָּזָה וְאַתְּ מְצֻוֹתָו הַפְּרָ
הַכְּרָתָה תְּכִירָת וְנוּ). אֲפִילוֹ דָגְרָע חַד דְּרָגָא, אוֹ חַד
קְשָׁרָא, מְאַת חַד מְנִיעָה.

לשון הקודש

שְׁלָא לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ אַלָּא
 בְּרוֹאי. שְׁפֵל מֵשְׁלָא יָדָע לְכַתֵּב אֶת
 הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹאי וְלַקְשָׁר אֶת קְשָׁר
 הָאָמוֹנה קְשָׁר שֶׁל אַחֲרֵי קְשָׁר
 לִיחְדָּא אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, בְּתוֹךְ עַלְיוֹ (בַּמְדָבֵר
 טו) בְּדָבֵר הָיָה בָּזָה וְאַתְּ מְצֻוֹתָו הַפְּרָ
 תְּכִירָת וְנוּ). אֲפִילוֹ שְׁהַחֲסִיר דְּרָגָה אַחַת
 אוֹ קְשָׁר אַחֲרֵי מְאוֹת אַחַת מְהֻן.

אַחֲרֵי שְׁהַכְּל יָצָא וְכֵל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי הַתְּתַקְּנוּ
 בָּמְקוּמוֹ, עַזְבֵּאת הַכְּל וְאָמֵר יְהֹוָה. וְהִ
 בְּרַט, וְזֶה הַקְּיִם. וּבְאֹתָה שְׁעָה יָדָע מְשָׁה
 אֶת סִוד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַנִּסְתָּר וְהַגְּנִילָה,
 וְנַדְבָּק בָּמָה שְׁלָא נַדְבָּקְוּ שְׁאָר בְּנֵי
 הָעוֹלָם. אֲשֶׁר חָלְקָו. בָּא רַבִּי אַלְעֹזֶר
 וְגַשְׁיךָ יְדָזִי.

אָמֵר לוֹ, אַלְעֹזֶר בָּנֵי, מִבָּאוֹן וְלַחֲלָאָה הַזּוֹהֶר

תא חוי, י' בקדמיה, כלל לא דכלא, סתים מכל סטריין, שביבלו לא מתחתיין, כלל לא דבר ונוקבא. קוזא דיו"ד דלעילא, רמייא לאין. לבר, י' דאפיק ההוא נחרא דגיגיד ונפיק מגיה, ולא תעברא מגיה ה', בהאי כתיב (בראשית ב) ונחר יוצא מען. יוצא ולא יצא. בגין כד לא בעיא לא תפרש מגיה. בגין כד כתיב רעיתי.

ואי תימא נהר כתיב, משמע חד, זהא הבא תלת. הבי הוא ודי, י' אפיק תלתא, ובתלתא אהפלל כלל. י' אפיק לקמיה ההוא נהר, ותרין בגין דינקא לו אימא, ואת עברת מגיה, ואפיק לוון לבר. ה': בגין דא ה', ואין בגין תחות אבא לאימה.

לשון הקודש

כד בר טוב רעיתי.
וזם התאמר, בר טוב נהר, משמע אחד, והרי באן שלשה? זה כד ודי. י' מוציאה שלשה, ובשלשה הפל נבל. י' מוציאה לפניהו אותו נהר, ושני בגין שמיניקה האם, והת עבר מהם, ומוציאה אותם אחר כד. ה' - כמו בגין ה', וגם בגין תחת האב והאם.

בא ראה, י' בראשונה - הפל של הפל, נסחר מכל הצדדים, השבילים לא נפתחים, הפל של זכר ונוקבה. קוץ' של יוד של מעלה רומו לאין. אחר כד י' שמוציאה את אותו הנהר ששופע יוציא פטנו, ולהת עבר מטענו ה', בזה בר טוב (בראשית ב) ונחר יצא מען. יצא ולא יצא. משומם כד לא צרייך להפנד מטענו. ומושום

בָּתָר דָאָלִידָת, אֲפִיקָת בֵּן דָבָר, וְשֻׁנְיוֹת לְקַמָּה,
וְבָעֵי לְמַכְתָּב וּ, וְהָאִי יִרְית אַחֲפָגָתָא דָאָבָא
וְאִימָא, וִירִית תְּרֵין חֹלְקִין, וּמְגִיה אַתְּזָן בְּרִתָּא.
וְעַל דָא, בָעֵי לְמַכְתָּב לְבָתָר, וְה בְּחַדָּא כִּמָה דָה"א
קְדָמָאָה י"ה בְּחַדָּא, וְלֹא בָעֵי לְאַפְרֵשָׁא לֹזָן, אָוֹפָ
הַבָּא וְה בְּחַדָּא, וְלֹא בָעֵי לְאַפְרֵשָׁא לֹזָן. וְהָא
אָוְקִיםְנָא מְלִי. וְלֹאֲתָר אַחֲרָא סְלִקְוֹן הַגִּי מְלִי.
וּבָאָה חֹלְקִיהּוֹן דָצְדִיקִיא, דִינְדָעַיְן רִיזְוֹן עַלְאַיִן
דָמְלַכָּא קְדִישָׁא, וַיְתַחַזֵּן לְאוֹדָאָה לֵיה, הַדָּא הַזָּא
דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוֹ לְשָׁמֶךָ יִשְׁבוּ
יִשְׂרָאֵם אֶת פְּנֵיךְ.

תָּאָנָא אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, (תְּהִלִּים כ) אֶל אֱלֹהִים יי' דָבָר
וַיִּקְרָא אָרֶץ. שְׁלִימָו דְכָלָא, שְׁלִימָו
דְאָבָהוֹן קְדִישִׁי. דָבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ, לְאַשְׁתַּבְחָא
בְּכֶنֶת יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלִימָו בְּחַדְוֹתָא. וּמְאן אֲתָר הַזָּא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

אַחֲר שְׁחוֹלִידָה, הַזִּיאָה בֵן זָכָר, וְשַׁמְהָ
אוֹתוֹ לְפִנֵּיהָ, וְצִרְיךָ לְכַתֵּב וּ, וְהָיָה יוֹרֶש
אֶת נְחַלָּת הָאָב וְהָאָם, וְיוֹרֶש שְׁנִי
חֲלֻקִים, וּמְמַנוּ נוֹגִינִית הַבָּת. וְעַל בֵן צִרְיךָ
לְכַתֵּב אַחֲר בָּךְ וְה בְּאַחַת, בָמֹו שְׁה' א
רְאֵשׁוֹנָה י"ה בְּאַחַר, וְלֹא צִרְיךָ לְהַפְּרִידָם.
אָפָ בָּאָן וְה בְּאַחַד, וְלֹא צִרְיךָ לְהַפְּרִידָם.
וְהָרִי בָאָרְנוּ אֶת הַדְּבָרִים. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּוּ

אֲשֶׁתְּכָה עַמָּה. הַדָּר וֹאמֶר, מִצְיוֹן מַכְלֵל יוֹפִי
אֱלֹהִים הַזּוֹפִיעַ.

תָּאָנָּא פֶּד בַּעֲאַ קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לִמְבָרִי עַלְמָא
דְּלִתְתָּא, פֶּלֶא בְּגַוְונָא דְּלַעַילָּא עַבְדֵי לִיה.
עַבְדֵי יְרוּשָׁלַיִם, אַמְצָעִיתָא דְּכָל אַרְעָא. וְאַתְרֵר חַד
דְּאַקְרֵי צִיּוֹן, עַלְהָ. וּמַהָּאֵי אַתְרֵר מִתְּבָרְכָא. וּבְהָאֵי
אַתְרֵר דְּצִיּוֹן שְׁאָרֵי עַלְמָא לְאַתְבָּנָה, וּמַגִּיה אַתְבָּנָי.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, אֶל אֱלֹהִים יְיָ דָבָר נִזְקָרָא אַרְצָן
מִמְּזֹרֶחֶת שְׁמֵשׁ עַד מִבּוֹאוֹ. וּמְאָנוּ אַתְרֵר. מִצְיוֹן מַכְלֵל
יוֹפִי (דף ס"ז ע"א) אֱלֹהִים הַזּוֹפִיעַ. בְּלֹוֹמֶר, מִצְיוֹן דְּהָזָא
שְׁלֵימָיו דְּיוֹפִי דְּעַלְמָא, אֱלֹהִים הַזּוֹפִיעַ. תָּא חַזִּי, לֹא
אַתְבָּרְכָא יְרוּשָׁלַיִם, אֶלָּא מִצְיוֹן. וּצִיּוֹן מַעַילָּא, וְכֹלָא
חַד בָּחֵד אַתְקָשָׁר.

לשון הקודש

של ציון מתחילה העולם להבנות, ומפניו
نبנה. וזה שבתו, אל אלוהים ה' דבר
ニקְרָא אַרְץ מִמְּזֹרֶחֶת שְׁמֵשׁ עַד מִבּוֹאוֹ.
ומאייה מקום? מִצְיוֹן מַכְלֵל יְפִי אֱלֹהִים
הַזּוֹפִיעַ. בְּלֹוֹמֶר, מִצְיוֹן, שהיא שלמות של
הַיְפִי של הָעוֹלָם, אֱלֹהִים הַזּוֹפִיעַ. בא
ראיה, לא התברכה ירושלים אלא רק
מציון. וכיון מלמעלה, והכל גקש אחד
עם אחר.

וַיִּקְרָא אַרְץ, להפִיצָה עם בְּנַסְתָה יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁלְמוֹת וּבְשִׁמְחָה. וּמַאיָה מָקוֹם הוּא
נִמְצָא עַמָּה? חֹור וְאַמָּה, מִצְיוֹן מַכְלֵל יְפִי
אֱלֹהִים הַזּוֹפִיעַ.

לִמְדָנָה, בְּשֶׁרֶץ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לִבְרָא אֶת הָעוֹלָם שְׁלָמָתָה, עַשְׂה הַכְּלָל
בָּמו שְׁלָמָלָה. עַשְׂה יְרוּשָׁלַיִם מְרַבּוֹ בָּל
הָאַרְץ, וּמָקוֹם אֶחָד שַׁגְּקָרָא צִיּוֹן עַלְיהָ,
וּמַהְמָכוֹם הַזָּה מִתְּבָרְכָת. וּבָמָקוֹם הַזָּה

תָּאֵנָא, אמר רבי יהודה, ויצא אל המזבח אשר לפניו יי' ובפר עליו. אל המזבח סתם. (ביבילו) כמה דאתעביד לחתא, אתהעביד לעילא, וכלא אתקשר חד בחד. ותאנה, כמה דבhai יומא מבפר בהגנא לחתא, הבי נמי לעילא. וכד בהגנא דלחתא מסדר פולחניה, בהגנא דלעילא הבי נמי, (ביבילו) לא אשתחכה לעילא, עד ד אשתחכה לחתא. ומתקטא שארי לסלקא קדשה דמלכא עלאה, ומשתבחין בלהו עלמין חד קמיה דקדשה בריך הוא.

אמר רבי יהודה, אל מלא הוא ידע ישראל אמראי קדשא בריך הוא פקיד עליוו דישראל, לא זבחה להו יתר מפל שאר עמיין, יגדיין דהא קדשא בריך הוא שביק הדידה, ולא גבי מגהון חד ממאה. תאנה, קדשא בריך הוא כמה רתיכין.

לשון הקודש

למנגן, אמר רבי יהודה, ויצא אל המזבח אשר לפניו הי' ובפר עליו. אל המזבח סתם. (ביבילו) במו שנעשה למיטה, נעשה למעללה, והכל נקשר אחר באחד. ולמנגן, במו שבימים הוה מבפר הפהן למיטה, כד גם למעללה. ובשנה בהן שלמטה מסדר את עבדתו, כד גם הפהן שלמעלה (ביבילו) לא נמצא למעללה עד

כִּמְהָ חִילֵין אֵית לֵיה, כִּמְהָ שׂוֹלְטָגִין מִמְּנָנוּ
מִשְׁתְּפָחִין בְּפּוֹלְחָגִיה, בְּדַ זְמִינָה לְהֵי לִישְׂרָאֵל בְּהָאֵי
עַלְמָא, אֲכָתָר לוֹז בְּכַתְּרִין קְדִישָׁין בְּגֻווֹנָא דְלָעִילָא,
אֲשֶׁרִי לוֹז בְּאָרְעָא קְדִישָׁא, בְּגַיְן דִּיְשַׁתְּבָחוּ
בְּפּוֹלְחָגִיה, קְשִׁיר לְכַלְהֵו עַלְאי בְּהֵו בְּיִשְׂרָאֵל.

וְחַדְזֹוֹן לֹא עַלְיָן קְמִיה, וּפּוֹלְחָנָא לֹא אֲתַעֲבֵיד
קְמִיה לְעַילָא, עַד דִּיְשְׂרָאֵל עַבְדֵינוּ לְתַתָּא.
כָּל זְמָנָא דִּיְשְׂרָאֵל מִשְׁתְּבָחוּ בְּפּוֹלְחָגִיה דְמַאֲרִיחָוֹן
לְתַתָּא, הָכִי גַּמְיִי לְעַילָא. (בְּבִיכּוֹל בְּזָמָנָא דִּיְשְׂרָאֵל
בְּטַלְיִי פּוֹלְחָנָא לְתַתָּא. בְּטַלְיִי לְעַילָא, וּפּוֹלְחָנָא לֹא
אֲשֶׁתְּבָחָה לֹא לְעַילָא וְלֹא לְתַתָּא. וְעַל דִּיְשְׂרָאֵל
בְּטַלְיִי פּוֹלְחָנָא דְקֹזְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדַ שָׁאָרָן
בְּאָרְעָא, הָכִי גַּמְיִי לְעַילָא, כָּל שְׁבַנְוּ לְבַתָּר.

לשון הקודש

נעשית לְפָנָיו לְמַעַלָה, עַד שִׁיְשְׂרָאֵל
עוֹשִׁים לְמַטָה. כָּל זְמָן שִׁיְשְׂרָאֵל נִמְצָאים
בְּעַבוֹדָת רְבּוֹנָם לְמַטָה, בְּךָ גַם לְמַעַלָה.
(בְּבִיכּוֹל בְּזָמָן שִׁיְשְׂרָאֵל מִבְטָלִים אֶת
הַעֲבוֹדָה לְמַטָה, הַם מִבְטָלִים לְמַעַלָה,
וְהַעֲבוֹדָה לֹא נִמְצָאת לֹא לְמַעַלָה וְלֹא
לְמַטָה. וְעַל שִׁיְשְׂרָאֵל בְּטַלְיִוְתְּ אֶת עַבוֹדָתו
שֶׁל הַקָדָשָׁ בְּרוֹךְ הוּא בְּשַׁחַיו שְׁרוּיוֹת
בְּאָרֶץ, בְּךָ גַם לְמַעַלָה, כָּל שְׁבַנְוּ אֶחָר כֵּה.

מִמְּאָה, לְמִרְנֵי שְׁלָקְדוֹשָׁ-בְּרוֹךְ-הָוּא יִשְׁבַּת
כִּמְהָ מְרֻכּוֹת וּכִמְהָ חִילּוֹת וּכִמְהָ
שְׁלִיטִים מִמְּנִים שְׁנִמְצָאים בְּעַבוֹדָתוֹ,
בְּשֹׁופְטִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה הַכְתִּירִים
בְּכַתְּרִים קָדוֹשִׁים בְּמוֹ שְׁלָמָעָלָה, הַשְּׁרָה
אוֹתָם בְּאָרֶץ הַקָדָשָׁה בְּרִי שְׁנִמְצָאוּ
בְּעַבוֹדָתוֹ, וּקְשֵׁר אֶת כָּל הַעֲלִיוֹנִים עִם
יִשְׂרָאֵל.
וִשְׁמָחוֹת לֹא נִכְנָסֹות לְפָנָיו, וְעַבוֹדָה לֹא

אמָר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהֻדָּין,
בְּמַה אָוְבָּלָוִסִין, בְּמַה חִילִין, מִתְעַבְּבִין
בְּגִינִיכוּ, תְּנַדְעֵן דְּלִית אֲתָנוּ כִּדְאַי לְמִיקָם בְּעַלְמָא,
אֲפִילוּ שְׁעַתָּא חַדָּא. וְעַם בֶּלֶדֶא מָה בְּתִיב, (וַיִּקְרָא
כָּיוֹן) וְאָף גַּם זֹאת בְּהִזּוֹתָם בָּאָרֶץ אִיבִּיכָם לֹא
מִאָסְתִים וְלֹא גִּעְלָתִים וְגוֹ, (בְּגַעַן בְּדַי) וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ,
אֶל הַמִּזְבֵּחַ סְתִם, אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהָוָה סְתִם. וּכְפָר עַלְיוֹן
לְבָתָר, וַיֵּצֵא וַעֲשָׂה אֶת עַזְלָתוֹ וְאֶת עַזְלָת הַעַם וְגוֹ.
וּכְפָר עַלְיוֹן מָאי קָא מִירִי. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי,
לְאַתְּעָרָא חַסְד בְּעַלְמָא בְּקָדְמִיתָא.

תָּאָנָא, בְּתִיב וּכְפָר עַל הַקָּדֵש מִטְמָאות בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. מָאי וּכְפָר עַל הַקָּדֵש. אֶלָּא
אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הָא תְּגִינֵן, חִיבִיא עַבְדִין
פְּגִימָוֹתָא לְעַילָא, וּמִתְעָרֵין דִינֵן, וּגְרָמֵין לְאָסְתָאָבָא
מִקָּדְשָׁא. וְחוֹיא תְּקִיפָא שָׁאָרִי לְאַתְגַלָּאָה. וּכְדִין

לשון הקודש

אָמָר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא: יִשְׂרָאֵל, אָמָר
אַתָּם יְודָעִים כִּפְהָא אָוְבָּלָוִסִים וּכִפְהָא
חִילּוֹת מִתְעַבְּבִים בְּשִׁבְילֵיכֶם, תְּרֻעוּ
שָׁאיְנָכֶם בְּדָאִים לְעַמְד בְּעוֹלָם אָפָלוּ
שְׁעָה אַחַת, וְעַל בֶּל זֶה מָה בְּתוֹב? (וַיִּקְרָא כָּיוֹן)
וְאָף גַּם זֹאת בְּהִזּוֹתָם בָּאָרֶץ אִיבִּיכָם לֹא
מִאָסְתִים וְגוֹ. (מִשּׁוּם בְּדַי) וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ,
אֶל הַמִּזְבֵּחַ סְתִם, אֲשֶׁר לְפָנֵי ה' סְתִם.

דִּינֵין מִתְעָרֵין בְּעַלְמָא, וּבְהָאִי יוֹמָא, בָּעֵי בְּהָנָא לְדִבָּאָה בְּלָא, וְלְאַתְעַטְרָא (ס"א ולא תערא) בְּתַרְאָ קְדִישָׁא דִּילִיה, דְּהִיא רִישָׁא דְמִלְכָא. בְּגַין דִּיְתִי מִלְכָא לְאַשְׁרָאָה בְּמַטְרוֹנוֹתָא, וּבְדַרְשָׁא רִישָׁא דְמִלְכָא נְטִילָ, בְּלָא נְטִילָ, וַיַּיְתֵי לְאַזְדוֹגָא בְּמַטְרוֹנוֹתָא וְלְאַתְעַטְרָא חִידּוֹ וּבְרַכָּאָן בְּעַלְמָא. (ס"א בְּגַין דִּיְתִי מִלְכָא לְאַזְדוֹגָא בְּמַטְרוֹנוֹתָא וְלְאַתְעַטְרָא חִידּוֹ וּבְרַכָּאָן בְּעַלְמָא, וּבְדַרְשָׁא דְמִלְכָא נְטִילָ בְּלָא נְטִילָ).

אֲשַׁתְּבָח הַכְּלָל שְׁלָמָא (נ"א שְׁלִימָו) דְעִילָא וִתְתָא, בְּכְהָנָא תְּלִיאָ. דָאִי אַתְעָר בְּרַגְרָא דִּילִיה, כְּלָא אַתְעָר וּכְלָא בְּשְׁלִימָו אֲשַׁתְּבָח. וּעַל דָא בְּתִיב וּבְכֶפֶר עַל הַקָּדֵש. בְּקָדְמִיתָא וּבְכֶפֶר עַל הַקָּדֵש. לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, וְלְאַסְגָּאָה חִידּוֹ בְּעַלְמָא. וּבְדַרְשָׁא דְזֹוּגָא אֲשַׁתְּבָח בְּמִלְכָא וּבְמַטְרוֹנוֹתָא, בָּל שְׁמַעַיָּן, וּבָל בְּנֵי הִיכְלָא, בָּל הַדָּוָה.

לשון הקודש

בעולם. ובראש אש המלך נושא, הפל נושא. **גַּמְצָא** שְׁבָל הַשְׁלָוָם (השלמות) שְׁלָמָעָלה ולמطاה תלויות בפיהן. שאם הוא מועיר את הפטיר שלו, הפל מתעורר ונהבל נמצא בשלים, ועל זה בתרוב וככפר על הפטיר. בראשונה וככפר על הפטיר, להרבבות שלום בעולם ולהרבות שמחה בעולם. ובשיעור שמחה חזונג נמצאת עם המלך וריגבירה, בָּל השם שים וּבָל בְּנֵי

ונורמים לטעמָא הפטיר. וְהַנְּחַש הַקָּשָׁה מתחילה להגלוֹת, ואו מתחזרים דינים בעולם, ובימים חזקה צריך הכהן לטהר את הפל ולחתעתר (לעוזר) הפטיר הקדוש שלו, שהוא ראש המלך, כדי שיבא המלך לשירות עם הגבירה. ובראש אש המלך נושא, ויבא להזוויג עם הגבירה ולעורר שמחה וברכות בעולם. כדי שיבא המלך להזוויג עם הגבירה ולעורר שמחה וברכות

אֲשֶׁתְּכָהוּ בְּחִידּוֹ (וכל חיריו רעלמא). **וְכֹל חֹבֵין דְּחַבּוֹ קְמִי** מלכא, אֲתַבְּפֶר לְהֽוֹ. **הַדָּא הִיא דְּכַתִּיב**, מפל חטאיכם לפני יי' תפורה. ובגין לכך כתיב וכל אדם לא יהיה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו. **בְּשֻׁעַתָּא דְּעַל לְזֹוּגָא** לְהֽוֹ, **וּבְשֻׁעַתָּא דְּמוֹזָדוֹגָן** מלכא ומטרזניתא, **הִיא שֻׁעַתָּא וּכְפָר** בעדו ובעד ביתו.

תָּאָנָּא, (ויקרא טז) וכל אדם לא יהיה באهل מועד, **רַבִּי יִצְחָק פָּתָח**, (ויקרא כט) **וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי** יעקב ואף את בריתך יצחק וגנו, והאי קרא אוקמיה. תא חזי, **בְּשֻׁעַתָּא דִּישְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא**, בביבול קדשא בריך הוא עמהון בגלוותא, דהא שכינתה לא את עדרי מניהו לעלמיין. תא חזי, **בְּזֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּכָהוּ בְּגָלוֹתָא דְּבָבֶל**, שכינתה ביןיהו שריא, ותאבת עמהון מן גלוותא. ובזכות

לשון הקודש

בעדו ובעד ביתו.

למדנא, וכל אדם לא יהיה באهل מועד. **רַבִּי יִצְחָק פָּתָח**, (שם) **וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי** יעקב ואף את בריתך יצחק וגנו, והפסוק תהה פרשודו. בא וראה, בשעה שישראלי בגלוות, בביבול הקדוש ברוך הוא עמהם שנכנס לזוג אורthem, ובשעה שפוזניגים המלך עם הגבירה, אותה שעה – וככפר

ההיכל, כלם נמצאים בשמחה וכל שמחה העולם). וכל החטאים שחטאו לפניו המלך, מתכפרים להם. והוא שברוב מכל חטאיכם לפניו ה' תפורה. ומשום לכך בתוב, וכל אדם לא יהיה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו. בשעה שנכנס לזוג אורthem, ובשעה שפוזניגים המלך עם הגבירה, אותה שעה – וככפר

אִינּוֹן צְדִיקִיָּא (דף ס"ו ע"ב) **דֵּאֲשַׁתְּאָרוֹ בָּאָרְעָא,** שָׁארָת
בָּאָרְעָא, וְלֹא אַעֲדֵי מַנְיִיהּ לְעַלְמֵין. אמר רבי
יְהוָדָה, **דֵּאֲתַהְדְּרָת** מַטְרוֹנוֹנִיתָא **בְּמַלְכָא,** וְאֲתַהְדְּרָ
כֹּלָא בְּהַלְוָלָא דְּמַלְכָא, בְּגַיְן כֵּד אַקְרֵוֹן אֲנֵשִׁי בְּגַסְתָּה
הַגְּדוֹלָה, בְּגַסְתָּה הַגְּדוֹלָה וְדֹאי.

תָּאָנָּא, בְּכָל זְמָנָא דִּישְׂרָאֵל בְּגַלְוִיתָא, אֵי אִינּוֹן
וּבָאַיִן, קְרַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַקְדִּים לְרַחְמָא
עַלְיִיהּ, וְלֹא פְּקָא לְזֹן מְגֻלוֹתָא. וְאֵי אִינּוֹן לֹא וּבָאַיִן,
מַעֲבֵב לְזֹן בְּגַלְוִיתָא, עַד הַהּוּא זְמָנָא דְּאַתְגּוֹר. וּכְדֹ'
מְטָא זְמָנָא, וְאִינּוֹן לֹא אַתְהַזִּין, קְרַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲשֶׁר לִקְרָא דְּשָׁמִיהּ, וְלֹא אֲנֵשִׁי לְהּוּ בְּגַלְוִיתָא.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וּבְרִתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וּנוּ.
אַלְיִן אַבְּהָן דְּכָלָא, רֹזָא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

הַם צְדִיקִים – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִקְדִּים
לְרַחְם עַלְיָהּם וְלֹהָצִיאָם מִהְגָּלוֹת, וְאַם
הַם אִינּוֹן צְדִיקִים – הַאֲמַעֲבֵב אֹתָם
בְּגַלְוֹת עַד אָתוֹנוּ זָמֵן שְׁגָנּוֹר. וּבְשְׁפָגִיעַ
חַזְמָן וְהַם אִינּוֹן רָאוּוֹים – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא מְשַׁגִּיחַ עַל בְּבּוֹד שְׁמוֹ, וְאַינוּ שׁוֹכֵחַ
אֹתָם בְּגַלְוֹת. וְהוּ שְׁכָתוֹב וּבְרִתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וּנוּ. אַלְוּ הָאָבוֹת שֶׁל הַכֹּל,
סּוֹד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.

נִמְצָאו בְּגַלְוֹת בְּבֵל, הַשְּׁבִינָה שָׁרְתָה
בְּגִינִּים וּשְׁבָה עַמְּפָהָם מִן הַגְּלוֹת, וּבְכֹוֹת
אֹוֹתָם הַצְדִיקִים שְׁנַשְׁאָרוּ בָּאָרֵץ, שָׁרְתָה
בָּאָרֵץ וְלֹא זֹהַ מֵהֶם לְעוֹלָמִים. אמר רבי
יְהוָדָה, שְׁחוֹרָה הַגְּבִירָה עַם הַפְּלָד, וְחוֹרָ
הַפְּלָל בְּסֻעִירַת הַשְּׁמָחָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם
בְּכָךְ נִקְרָאוּ אֲנֵשִׁי בְּגַסְתָּה הַגְּדוֹלָה, בְּגַסְתָּה
הַגְּדוֹלָה וְדֹאי.
לְמִידָּנוֹ, בְּכָל זְמָן שִׁישְׂרָאֵל בְּגַלְוֹת, אַם

רַبִּי חִיאَا אָמַר, מֵאֵי טָעֵמָא יַעֲקֹב קָדְמָא הַכָּא.
אַלְאָ, בְּגִין דַּיַּעֲקֹב בְּלֹא דָאַבָּהוֹן, וְהוּא אַילְגָּא
 קָדְיִשָּׁא. בְּגִין כֵּה, ו' דְּשֶׁמָּא קָדְיִשָּׁא בֵּיה אַחֲרִידָא,
 וְהַכִּי קָרִינָן יַעֲקֹב בּוֹ'. **רַבִּי יִצְחָק,** אָמַר וְאַז בְּאַתָּווִי
 תְּלִיסְרָה מְכִילָן, דִּירִית יְרוֹתָא דְּתַלִּיסָר מְבֻעָן
 דְּמַבּוֹעָא סְתִימָא קָדְיִשָּׁא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, וְאַז אָמַאי בְּלִיל ו' א' ו'. אַלְאָ,
 ו' דִּירִתְיבּ עַל כּוֹרְסִיָּא, בְּמֵה דָאַת אָמַר (יחזקאל
 א') וְעַל דְּמוֹת הַכְּפֵסָא דְּמוֹת בְּמַרְאָה אָדָם עַלְיוֹ
 מִלְמָעָלָה. א' סְתִים בְּגִוִּיה וְלֹא אַתְגָּלִילָא, וְדֹא הוּא
 דְּכַתְּיבּ, (בראשית כב) בַּי נִשְׁבַּעֲתִי נָאָם יְיָ, בְּגִין כֵּה
 בְּתִיבּ, וְלֹא אֲקָרֵי, בְּתִרְאָה, בְּלֹא דָקְדָמָא.
 בְּתִרְאָה, הָא אָזְקִימָנָא (נ"א ו' בְּתִרְאָה בְּלֹא ר' קָדְפָא ו'
 בְּתִרְאָה) דָא יְהּוּ יִסּוּד, דָא יְהּוּ סִיּוּמָא דְגַנְפָּא, וּבְלֹא

לשון הקודש

ו? אַלְאָ, ו' שִׁיוֹשֵׁב עַל הַבְּפֵסָא, בְּמוֹ
 שָׁנָא מָר (יחזקאל א') וְעַל דְּמוֹת הַבְּפֵסָא דְּמוֹת
 בְּמַרְאָה אָדָם עַלְיוֹ מִלְמָעָלָה. א' נִסְתְּרָת
 בְּתוּכוֹ וְלֹא מִגְּלָה, וְזֹה שְׁכָתּוֹב (בראשית כב)
 בַּי נִשְׁבַּעֲתִי נָאָם ה', מִשּׁוּם כֵּה בְּתוּבוֹ,
 וְלֹא נִקְרָא אַתְּרוֹן בְּלֹל שֶׁל הַרְאָשׁוֹן.
 הַאַחֲרוֹן, הַרְיִ בְּאַרְנוֹ ו' אַתְּרוֹה בְּלֹל שֶׁל וְרַאשָׁוֹה,
 וְאַתְּרוֹה וְהַיְהּוּ יִסּוּד, שְׁהָוָא סִיּוּם הַגּוֹף
 וְהַכְּלָל שְׁלֹו. וְעַל בֵּן בְּלִילוֹת הָאוֹתִיות ו' א'

רַבִּי חִיאَا אָמַר, מִה הַטּוּם יַעֲקֹב רָאשׁוֹן
 בָּאָז? אַלְאָ מִשּׁוּם שִׁיעָקָב הָוָא בְּלֵל
 הָאָבּוֹת, וְהָוָא הַעַז הַקָּדוֹשׁ. מִשּׁוּם כֵּה ו'
 שֶׁל הַשֵּׁם דַּקְדּוֹשׁ אַחֲרָיו בּוֹ, וּכֵה קּוֹרָאים
 יַעֲקֹב בּוֹ. **רַבִּי יִצְחָק** אָמַר, וְאַז
 בָּאוֹתִי וְתִי שֶׁלּוּשׁ עַשְׂרָה מִדּוֹת, שִׁירָשׁ
 יְרָשָׁה שֶׁל שֶׁלּוּשׁ עַשְׂרָה מִעֵינּוֹת שֶׁל
 הַפְּעָזָן הַנִּסְתָּר הַקָּדוֹשׁ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, וְאַז לִמְהּוּ כּוֹלְלָת ו' א'

דִּילִיה. וְעַל דָּא כְּלִילָן אֲתַזּוֹן דָּא בְּדָא, זָא"ז, רִישָׁא
וִסְיוּמָא, בְּמֵה דָאָזְקִימָנָא.

וְתַאֲנָא, תַּרְין אֲתַזּוֹן אַיִלּוֹן, בְּהָאֵי גְּנוּנָא זָא"ז
דָאָמִינָא, נָוָז אֹופֵה הַכִּי. וְאַף עַל גַּב
דָאָזְקִמוֹהָ מַלְהָ, נָוָז הַכִּי מִתְפְּרִשָּׁא: נ' בְּפֻזְפָּה, דָא
מְטַרוֹגִינְתָּא. וְסְמִיכָּא לְה ו', דָאֵיתָו יִסּוֹד, בְּגַיִן
לְאַתְּבִּרְכָּא מְגִיה. ז' פְּשׁוֹטָה, אַתְּפְּשַׁטוֹתָה
דְתַפְּאָרָת. וְעַל דָּא כְּלִילָן אֲתַזּוֹן, וְמִתְאָחָדוֹ דָא
בְּדָא. וְאֵי תִּימָא, אַמְּאֵי אַהֲדָר ו' אַגְּפָוֵי מָפָ"ז
בְּפֻזְפָּה, וְאַהֲדָר אַגְּפָוֵי לְגַבֵּי ז' פְּשׁוֹטָה. אֶלָּא בְּגַיִן
יִקְרָא דְמַלְכָא, אַהֲדָר אַגְּפָוֵי לְקַבְּלִיה דְמַלְכָא.

וְתַאֲנָא, מ"מ לֹא כְּלִיל בְּגַיִיה אַת
אַחֲרָא, (בְּגַי) אֶלָּא מ' פְּתֻזָּה, מ'
סְתוֹמָה. מ' פְּתֻזָּה: דְהֹא בְּדַר אַתְּחָבָר עַפְמָה.
מ' סְתוֹמָה: יוּבָלָא. דְהֹא סְתִימָין אַרְחָה אַף עַל

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הָאוֹתִיות וְגַאֲחוֹת זוּ בָּזָו. וְאֵם תָּאמַר,
לִפְמָה מְחַזֵּיר ו' פְּנִינוֹ מָנוֹז בְּפֻזְפָּה, וּמְחַזֵּיר
פְּנִינוֹ אֶל הַז' הַפְּשׁוֹטָה. אֶלָּא בְּשִׁבְיל בְּבוֹד
הַמֶּלֶךְ הוּא מְחַזֵּיר פְּנִינוֹ בְּגַנְגָּד הַמֶּלֶךְ.
וְלִמְדָנִי, מ"מ לֹא כְּולָלָת בְּתוֹכָה אַזְתָּחָת,
אַחֲרָת, (משום) אֶלָּא מ' פְּתֻזָּה, ס' סְתוֹמָה.
מ' פְּתֻזָּה - שְׁהָוָא בְּשִׁהְזָבָר מִתְחָבָר

עַם זו - זָא"ז, רָאשׁ וּסְיוּם, בַּמּו שְׁבָאָרְנוּ.
וְלִמְדָנִג, שְׁתִּי אֹתִיות הָן, בַּמּו זָה זָא"ז
שָׁאָמְרָנוּ, נָוָז בְּדַקָּה. וְאַף עַל גַּב שְׁבָאָרְנוּ
אַתְּהָרָבָר, נָוָז בְּדַקָּה מִתְפְּרִשָּׁת: נ' בְּפֻזְפָּה
זָה הַגְּבִירָה. וְסְמוֹכָה לְה ו', שְׁהָוָא יִסּוֹד,
בְּדַי שְׁתִּתְבְּרַךְ מִפְּנָיו. ז' פְּשׁוֹטָה, זו
הַתְּפִשְׁטוֹת הַתְּפָאָרָת. וְלֹכְן בְּלֹלוֹת

גַּבְּ דְּמַתְּפִשְׁטִין לְזִמְגִּין, וְאֵיתָ דְּמַתְּגִּי בְּהָאִי כִּמָּה
דְּאַתְּ אָמֵר (שיר השירים ז) **גַּן גַּעֲוֵל אֲחַתִּי בְּלָה גַּל גַּעֲוֵל**
מַעַיְן חֲתּוּם.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, **בְּשֻׁעַתָּא דְּמַלְכָא קְדִישָׁא אָדָבָר**
לְהֹו לִיְשָׂרָאֵל בְּגִינָה שְׁמִיה, וְאַהֲדָרָת
מְטוּרָגִיתָא לְאַתְּרָהָא, (בראשית) בְּתִיב, וְכֹל אָדָם לֹא
יְהִי בְּאַחַל מַזְעֵד בְּבָאוֹ לְכִפֵּר בְּקָדְשָׁו. בְּךָ בְּהָנָא,
בְּשֻׁעַתָּא דְּעַאל לִיחָדָא שְׁמָא קְדִישָׁא, וְלְכִפְרָא
בְּקָדְשָׁא, לְזַוְגָּא לְמַלְכָא בְּמְטוּרָגִיתָא. בְּתִיב וְכֹל
אָדָם לֹא יְהִי בְּאַחַל מַזְעֵד וְגו'.

תָּאָנָא, רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, **בְּהָנָא אַתְּעָר שְׁלָמָא**
בְּעַלְמָא, לְעַילָּא וְתַתָּא. וְתַנְיָא עַל
בְּדִרְגָּא חַד, אָסְחָי גּוֹפִיה. נִפְיק מֵהָאִי בְּדִרְגָּא, לְדִרְגָּא
אַחֲרָא אָסְחָי גּוֹפִיה. אָחִיד שְׁלָמָא בְּהָאִי וּבְהָאִי

לשון הקודש

עַמָּה. ס' סְתֻוְמָה – יוֹבֵל. שְׁהָרִי גְּסָתָרִים
דְּרֶכֶת וְאֶפְעַל גַּב שְׁלֵפָעָם מִתְּפִשְׁטִים,
וּשְׁשַׁוְגִּים בָּזָה, בָּמו שָׁנָאָמֵר (שיר ה) גַּן
גַּעֲוֵל אֲחַתִּי בְּלָה גַּל גַּעֲוֵל מַעַיְן חֲתּוּם.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, **בְּשֻׁעַה שְׁהַמֶּלֶךְ הַקְדּוֹשָׁ**
וּכְרָא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַבוּר שְׁמוֹ וְחוֹזְרָת
הַגְּבִירָה לְמִקְומָה, אָסְבָּה בְּתוּב וְכֹל אָדָם לֹא
יְהִי בְּאַחַל מַזְעֵד בְּבָאוֹ לְכִפֵּר בְּקָדְשָׁו.

קדש יְדוֹ, וִמְתַבְּרָכָן כְּחַדָּא. וּבְכֹלָא בָּעֵי לְאַחֲזָאָה עֻזְבָּדָא, וּבָעֵי לְאַחֲזָאָה לְבוֹשָׂוִי, דִּיחַלְבָשׁ כְּגֻנוֹגָא דְעֻזְבָּדָא דִּיחַפְּזָוֹן, עד דִּיסְפָּר כְּלָא כְּמָה דְאַצְטָרִיךְ, וַיַּתְּבְּרָכֵוּן עַלְּאֵי וַתְּתָאֵי.

תָּאָנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּתָח (ה) יוֹד בְּגַלְיָפּוֹי, אַתְּזָוּן בְּסְטָרִין, אַתְּקַשְּׁרוֹן בְּיוֹד. יוֹד אַזְּיל לְיוֹד. (לו"ו) יוֹד סְלִיק בְּיוֹד. יוֹד אַזְּיל לְנוֹיָז, מַתְּבָגְשִׁי בָּהּ. זְמַבְּזָוּן דְּעַתָּא, אַתְּחָבֵר הֵ' בְּזָאָז.

ה' עַלְּאָה אַחַיד תְּרָעָוִי (ס"א בְּתְּרָעָוִי) בְּגַלְזִיפִּי תְּכָסִיסִין, אַחֲדָא בְּנַהֲירָוּ אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מָאָה וְשָׁבָעִין אַכְסָדָרִין סְתִימָין. סְלִיק הֵ', וְאַתְּעַטָּר חַמְשָׁיִן זְמָנִין, לְחַמְשָׁיִן תְּרָעָוּן קִיְמָיִין דְקִיְמָיִין, בְּדָ אַתְּגָלָף בְּעַטְרוֹי, נַהֲרָיִן אַגְּפָיִן דְמַלְכָא, וְאָז אַתְּפַשְּׁטָה לְשָׁבָעִין וְתִרְיָין גַּלְיָפִים.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אוֹחוֹ שְׁלוֹם בָּהָה וּבָהָה. קְדָשׁ יְקָיוֹן, וּמַתְּבָרְכִים בְּאַחֲרָה. וּבְמַלְאָכִים לְהַרְאֹת מַעֲשָׂה, וְצִירָּה לְהַרְאֹת לְבִישׁו שִׁיטְלָבָשׁ בְּגַנּוֹן שְׁהַמְּעָשָׂה יַתְּבִּנּוּ, עד שִׁיסְפָּר הַכְּלָל בְּמָו שְׁצָרִיה, וַיַּתְּבָרְכוּ עַלְיָונִים וְתְּחִתְוָנִים. לְמִידָּנָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח, (ה) יוֹד בְּתְּקִיקָותִי, אֲוֹתִיות בְּצִדְדִים הַתְּקַשְּׁרוֹ בְּיוֹד. יוֹד הַזָּהָר לְיוֹד וְלִיהְוָה. יוֹד עַזְּהָה

מַעֲטָר ה' לו', (נ"א מַתְעָטָר בַּיוֹד, ה' לו') בַּע' אַלְפַּ וְה' מָאָה
בְּתִרְין, דְּמַתְעָטָרָן בְּהָד בְּתִרְאָ, הַדָּא הַזָּא
דְּכַתְּיב, (שיר השירים ג' בְּעָטָרָה, שְׁעָטָרָה לו' אַמְוֹ). ו'
בְּתִרְין רִישֵׁין, רִישָׁא דְגּוֹלְגָלָתָא גְּלִיפָּא רִישָׁא, קְוֹצָא
 חד לְעִילָּא, וְקְוֹצָא חד לְתִתָּא, וַיְיִנְחִית לו', (ס"א וא"ז
 נְחִית לוֹא"ז) גְּלִיפָּא דְגּוֹפִין בְּגַזְבִּיהָ, שְׁבָעִין אֲגַפִּין
דְּעָטָרִין מַעֲילָא לְתִתָּא. בִּיה טָאַסִּין גְּבִיעָין וְפִרְחִין,
 דָּא סְלִיק, וְדָא נְחִית מַתְגָּלְפִין חד בְּהָד.

אַתְּקָשָׁר י' בָּה', ה' בָּו', ו' בָּה'. (ס"א ו' בָּה', ה' בָּו', ו' בָּו',
 ו' בָּה) דָּא אַחִיד בְּדָא, כִּמְהָ דְּאַתְּ
 אָמֵר, (בראשית מט) וַתֵּשֶׁב בְּאַיָּתָן קָשְׁתָו וַיְפִזּוּ זְרוּעִי יְדֵי
 מִידִי אָבִיר יַעֲקֹב. וּבְתִיב, (במוכרו כד) אַיָּתָן מַוְשָׁבָךְ
 וְשִׁים בְּפֶלֶעֶת קָנָה. בְּדַיִן אַתְּקָשָׁר (ד"ף ס"ז ע"א) פָּלָא חד
 בְּהָד, דָּא בְּדָא, נְהַרְיוֹן מַפְתַּחַן, נְגַהְרָיו אֲגַפִּין בְּלָהָו,
 בְּדַיִן בְּלָהָו נְפָלִין עַל אֲגַפִּיהָ, וּמַזְדַּעַזְעָן, וְאָמְרִי

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

בו טִסְמִים גְּבִיעִים וְפִרְחִים, זה עֹולָה וְזה
 יּוֹרֵד, וְנְחַקְקִים אַחֲרֵם, זה עֹלָה וְזה
נְקַשְׁרָת י' עַם ה', ה' עַם ו', ו' עַם ה' וְבָה',
 ה' בָה' וְבָה' וְבָה'. זה אַחֲרָיו בָּזָה, בָּמו שְׁנָאָמָר
 (בראשית מט) וַתֵּשֶׁב בְּאַיָּתָן קָשְׁתָו וַיְפִזּוּ זְרוּעִי
 יְדֵי מִידִי אָבִיר יַעֲקֹב. וּבְתוּב, (במוכרו כד)
 אַיָּתָן מַוְשָׁבָךְ וְשִׁים בְּפֶלֶעֶת קָנָה. אָנוּ הַפְּלִלָּי
 מַתְקִשְׁר אַחֲרֵם אַחֲרֵם, זה עַם וְזה, מְאִירִים

מַעֲטָרָת ה' אַתְּ ו' (נ"א מַתְעָטָר בַּיוֹד, ה' לו')
 בְּשְׁבָעִים אַלְפַּ וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת בְּתִרְים
 שְׁמַתְעָטָרִים בְּכֶתֶר אַחֲרָיו. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שם
 ג' בְּעָטָרָה שְׁעָטָרָה לו' אַמְוֹ). ו' בְּשָׁנִי
 רָאשִׁים, רָאשָׁ הַגְּלָגָלָת חַקִּיק הַרָּאשָׁ
 שָׁלוֹ, קוֹזָ אַחֲרָיו מַעֲלָה וְקוֹזָ אַחֲרָיו לְמַטָּה,
 ו' יוֹרְדָת לו', תְּקִיקָת הַתְּקִיקָות בְּתוּכָם,
 שְׁבָעִים פָּנִים שֶׁל עֲטָרוֹת מַמְעָלָה לְמַטָּה.

בָּרוּךְ שֶׁמֶא יִקְרָא מִלְכֹוִיתִיה לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמִין. קָלָא מִתְקַשֵּׁר עַמִּיה דְבָהָנָא, וְהֵזָא אֲתִיב לְגַבְיוֹהו. וְאָמַר תְּתָהָרו. תְּתָהָרו לֹא אָמְרֵין שָׁאָר בָּהָנִי וְעַמָּא. בֶּר בָּהָנָא רְבָא, כִּד אַתְקַשֵּׁר בֵּיה הַהֵּזָא קָלָא.

תָּאָנָא, מִפְּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה, בֵּין דְבָתִיב מִפְּל חַטָּאתֵיכֶם, אָמָאי לְפָנֵי יְהוָה. אַלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְפָנֵי יְהוָה מִפְּשָׁש.

דְתָנִיא, מִרִישָׁא דִירָחָא סְפִרִין פְתִיחָין, וְדִינִיא דִינִיא. בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בָתִי דִינִיא אֲתִמְסָרָן, לְאַתְפַתְחָא בְדִינָא, עַד הַהֵזָא יוֹמָא דְאַקְרֵי תְשֻׁעה לִירָחָא. בְהַהֵזָא יוֹמָא, סְלִקְיָין דִינִיא בְלָהו לְמַאֲרֵי דִינָא, וּמִתְקַנֵּי כּוֹרְסִיָּא עַלְאָה דְרַחְמָי, לְמַלְבָא קְדִישָׁא. בְהַהֵזָא יוֹמָא בְעָן

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

המפתחות ומארים בֶל הַפְנִים. או בָּל נוֹפְלִים עַל פְנִים ומוֹדָעִים ואומרים: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ולוּלִמי עולם. חקיל נקשר עם הַפָּהָן, והוא משיב אליהם ואומר תטהר. תטהר או אין אומרים שאר הַפָּהָנים והעם, פרט לפָהָן הנדול, בשנcker בָו אותו דקול. לאמרנו, מִפְּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי ה. בֵין

יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְמַחְדֵּי בְּחַדּוֹתָא לְקָדְמוֹת
מְאַרְיָהָן, דְּזָמִין לְיוֹמָא אַחֲרָא, לְמִיתָב עַלְיָהוּ
בְּכּוֹרְסִיא קְדִישָׁא דְּרַחְמֵי, בְּכּוֹרְסִיא דְּזָוָתְרָנוֹתָא.

וְכֹל אַינְזָן סְפִרְיָן דְּפִתְחֵיָן קְמִיה, וּכְתִיבֵיָן קְמִיה
כָּל אַינְזָן חֻזְבֵין, הַזָּא מְזֻבֵּי לֹזֶן, וּמְדַבֵּי לֹזֶן
מִבְּלָהָו, הַדָּא הַזָּא דְּכִתֵּיב מִכְלֵל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְיָ
תִּטְהָרוּ. לְפָנֵי יְיָ מִפְּשֵׁש, אַינְזָן דְּאַמְרֵיָן קְרָא, עַד
הַכָּא אַמְרֵיָן, וְלֹא יְתִיר. וְלִיתְ רְשָׁוֹ לְאַחֲרָא דְּלִימָא
תִּטְהָרוּ, אֶלָּא כְּהַנָּא רְבָא, דְּפָלָח פּוֹלְחָנָא, וּקְשָׁר
שֶׁמָא קְדִישָׁא בְּפּוּמִיה, וּבְכָל הַזָּה אַתְקָשֵׁר וּמְתַבְּרֵךְ
בְּפּוּמִיה, הַהָזָא קְלָא נְחִית וּבְטָשׁ בֵּיה, וּאַתְגִּידֵר
מְלָה בְּפּוּמִיה דְּכְהַנָּא, וְאֹמֶר תִּטְהָרוּ. פָּلָח
פּוֹלְחָנָא, וּמְתַבְּרֵכֵנָא כָּל אַינְזָן דְּאַשְׁתָּאָרוּ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

יום צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לְשָׁמָחָה
בְּשִׁמְחָה לְפָנֵי אֶדְזָנָם שְׁעִתָּד לִיּוֹם אַחֲרֵי
לְשִׁבְתָּה עַלְיָהָם בְּכֶסֶף הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַחֲמִים,
בְּכֶסֶף שֶׁל וְתִרְנּוֹת.

וְכֹל אַוְתָם הַסְּפָרִים הַפְּתוּחִים לְפָנֵינוּ
וּכְתִיבִים לְפָנֵינוּ אֶת כָּל אַוְתָם הַחֲטָאים,
הָוָא מְזֻבֵּחַ אַוְתָם וּמְתַהֵר אַוְתָם מִבְּלָם.
וְהָוָ שְׁבָתוֹב מִכְלֵל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי הָ
תִּטְהָרוּ. לְפָנֵי הָ מִפְּשֵׁש. אַוְתָם שְׁאוֹמְרִים

וְלֹבֶתֶר אָסָחִי גּוֹפִיה, וְקַדְשָׁ יִדוֹי, **לְאַעֲלָא**
בְּפַוְּלַחְנָא אַחֲרָא קְדִישָׁא. עד דִיתְפּוּזָן
לְמַיעַל לְאַתָּר אַחֲרָא עַלְאָה, קְדִישָׁא מְבָלָא. תְּלַת
שׂוֹרִין סְחָרִין לְיִהְיָה, בְּהַגִּי אָחוֹי, וְלִינוֹאי, וּמְבָל שָׁאָר
עַפְאָא בְּלַהּוּ. (ברפְאָן קְטֹורָה) זְקִפְיָן יִדְיָן עַלְיָה בְּצַלּוֹתָא
וְקְטָרָא דְּדַהֲבָא זְקִפָּא בְּרִגְלִיהָ. נְטִיל תְּלַת פְּסִיעָן,
וְכָלְהָוּ קְיִמְינָן בְּקְיִמְינָהוּ, וְלֹא נְטִילָן בְּתִרְיָה (הָוה
אַקְפִּיר קְטֹורָה).

נְטִיל תְּלַת פְּסִיעָן **אַחֲרָן**, (רישׁם בְּלַבָּא) **אָסָחָר**
לְדִוְבְּתִיהָ. נְטִיל תְּלַת פְּסִיעָן, **אָסָתִים**
עַיְגִינִין, וְאַתְּקִשְׁר לְעַיְלָא. עַל לְאַתָּר דְּעַאל, שְׁמַע
קוֹל גְּדָפִי דְּכָרוֹבִיָּא מִזְמְרִין, וְאַקְיִשְׁנוּ גְּדָפִין פְּרִישָׁאָן
לְעַיְלָא. הָוה אַקְטִיר קְטוֹרָת, מְשֻׁתְּבָכָא קוֹל
גְּדָפִיָּהוּ וּבְלַחְיִשְׁוּ אַתְּדָבָכוּ.

לשון הקודש

אַחֲרִיּוֹן. (הָוה מְקֹטֵר קְטֹורָה).
הַזְּלָך שֶׁלַש פְּסִיעָות אַחֲרֹות, (רשׁמה בְּלַבָּב)
מִקְיָף אֶת מָקוֹמוֹ. הַזְּלָך שֶׁלַש פְּסִיעָות,
וּסְתֻומָת עַיְנִי וְנַקְשָׁר לְמַעַלָּה. נְבָנָם
לְמִזְמָרָת שְׁנַכְנָם, שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּגַפִּי הַכְּרוּבִים
שְׁפָעָמָרִים וּמִקְיָשִׁים בְּבָנָפִים הַפְּרוּשָׁוֹת
לְמַעַלָּה. הָוה מְקֹטֵר אֶת הַקְּטָרָת, וּשׁוֹבֵךְ
קוֹל בְּנַפִּים וּנְרַבִּים בְּלַחַש.

אַחֲרָבָה רֹוחַן גּוֹפָו וּמְקַדְשָׁ יִדוֹי לְהַבְנָם
לְעַבְדָה קְדוּשָׁה אַחֲרָתָה. עד שִׁתְפּוּזָן
לְהַבְנָם לְמִזְמָרָת אַחֲרָעַלְיוֹן קְדוּשָׁה מְהַבְלָה.
שֶׁלַש שְׁוֹרוֹת מִקְיָופּוֹת אַתָּוֹן, שֶׁל אָחִיו
הַכְּהָנִים, וְלוֹוִים, וּמְבָל שָׁאָר הָעָם. (ברכות
לְפָנָיו) זְקִפְיָים יִדְיָים עַלְיוֹן בְּתַפְלָה, וְקִשְׁרָשָׁל
וְהַבָּתְלָה תְּלוּי בְּרִגְלָוּ. נְטִיל שֶׁלַש פְּסִיעָות,
וּבָלָם עוֹמְדים בָּמִזְמָרָת וְלֹא הַוְלִיכִים

אֵי בְּהַנֵּא זַכְיָה, דְּהָא לְעַילָּא בְּחִידּוֹ אֲשֶׁתְּבָה, אָזְהָבָה בְּהַהְיָה **שְׁעַתָּא נְפִיק רְעֻזָּא דְּגַהְזָרָא,** מִתְּבָסֵמָא מִרְיָחִין דְּטָזְרִי אֲפְרֵסְמָוְגָּא דְּכִיא דְּלְעַילָּא, וְאַזְלָא בְּכָל הַהְזָא אַתָּר, אֲעַילָּא רִיחָא בְּתִירִי נְקָבִי דְּחַוְּצְמִיה, וְאַתִּיְשָׁבָא לְבָא. בְּדִין בְּלָא הַזָּא בְּלִחְיָשׁו, וְפִטְרָא לֹא אֲשֶׁתְּבָה תִּמְןָ. פָּתָח בְּהַנֵּא פּוֹמִיה בְּצְלוֹתָא בְּרַעֲוָתָא בְּחַדּוֹתָא, וְצַלְיִי צְלוֹתִיה.

בְּתַר דְּסִים, זְקָפִין כְּרוֹבִיָּא כְּמֶלֶךְ דְּמַיְן גְּדָפִיָּהוּ, וְמוֹמְרִין. בְּדִין יְדֻעַ בְּהַנֵּא דְּרַעֲוָתָא הַזָּו, וְעַדְן חַדּוֹתָא לְכָלָא, וְעַמָּא יְדַעַן דְּאַתְּקַבֵּל צְלוֹתִיה, בְּמָה דְּבָתִיב, (ישעה א) אָם יְהִי חַטְאֵיכֶם בְּשִׁנְים בְּשִׁלְגָה יְלִבְינָנו. וְהַזָּא תָּבַל אַחֲזָרִיה, וְצַלְיִי צְלוֹתִיה. זְבָא חַוְּלָקִיה דְּבְהַנֵּא, דְּהָא עַל יְדוֹי חִידּוֹ עַל חִידּוֹ אֲשֶׁתְּבָה הַזָּא יוֹמָא לְעַילָּא וְתַתָּא, עַל

לשון הקודש

אם הַפְּהַנֵּן וּוֹכֵה, שְׁהָרִי לְמַעַלָּה נְמַצָּא בְּשִׁמְחָה - אף בָּאָן בְּאוֹתָה שְׁעָה יוֹצָא רְצִוָּן הָאָוֹר מִתְּבָשֵׂם מִרְיָחוֹת שֶׁל תְּרֵי אֲפְרֵסְמָן טָהוֹר שְׁלָמָעָלה, וְהַזָּק בְּכָל אָתוֹן הַמְּקוֹם. נְבָנָס הַרִּיחַ לְשִׁנִּי נְקָבִי חַטְמָוּ, וְלַבּוּ מִתְּנִישָׁבָה. או הַפְּלָל הַוָּא בְּלָחֵשׁ, וְלֹא נְמַצָּא שֵׁם פָּתָחָן פָּה. פָּתָח הַפְּהַנֵּן אֶת פִּיו בְּתַפְלָה בְּרַצּוֹן, בְּשִׁמְחָה, וּמִתְּפָלֵל אֶת תַּפְלָתוֹ.

הַהִיא שְׁעַתָּא בְּתִיב, (זהללים קמד) **אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁבָכָה לוֹ,**
אֲשֶׁרִי הַעַם שְׂבִיכָה אֱלֹהִים.

וְהִיְתָה לְכֶם לְחַקֶּת עֹלָם בְּחַדֵּשׁ הַשְׁבִיעִי בְּעַשָּׂר לְחַדֵּשׁ תָּעַנְוּ אֶת נְפָשֹׁתֶיכֶם וְגַ�. (ויקרא ט"ז) **רַبִּי חִיא פָּתָח,** (ישועה כט) **נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה אֲפָר** רְזִיחִי בְּקָרְבֵי אֲשֻׁתָּךְ וְגַ�. **נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה.** **נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה מִבְעִי לֵיה,** מַאי **נְפָשִׁי אֲוִיתָיךְ.** **אֲפָר רְזִיחִי בְּקָרְבֵי אֲשֻׁתָּךְ, יִשְׁחַרְךְ מִבְעִי לֵיה.** אֲלָא **חַכִּי תָּאָנָא, קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא רְזִיחִי וּנְפָשָׁא דְכָלָא,** **וַיִּשְׂרָאֵל אָמֵרִי נְפָשִׁי וְרְזִיחִי אָנָתָה.** בְּגַין פֶּد אֲוִיתָיךְ **לְאַדְבָּקָא בָּהּ, וְאֲשֻׁתָּךְ לְאֲשַׁבָּחָא רַעֲוָתָךְ.**

רַבִּי יוֹסֵי אמר, **בְּשְׁעַתָּא דְּבָר נְשָׁנָא** נְאִים בְּעַרְסִיה. **נְפָקָא נְפָשִׁיה,** **סְלִקָּא וְאַסְהִידָת בֵּיה** בְּבָר נְשָׁנָא, **עַל כָּל מַה דַּעַבֵּד בְּכָל יוֹמָא.** **גַּופָּא אָמֵר**

לשון הקודש

שְׁעָה בְּתִיב, (זהללים קמד) **אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם שְׂבִיכָה** להיות! אֲלָא כֵּה לְמִרְנָנוּ, הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא רוח וּנְפָשָׁת שֶׁל הַכָּל, וַיִּשְׂרָאֵל אָמְרִים: **נְפָשִׁי וְרְזִיחִי אָתָה.** מִשּׁוּם בָּה אֲוִיתָךְ לְדִבָּקָה בָּה, **וְאֲשֻׁתָּךְ לְמִצְאָה אָתָה רְצֹונָה.**

רַבִּי יוֹסֵי אמר, **בְּשְׁעָה שָׁאָדָם יִשְׁן בְּמַטָּה,** **יִצְאָת נְפָשָׁו,** **עוֹלָה וּמַעַירָה**

שְׁעָה בְּתִיב, (זהללים קמד) **אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם שְׂבִיכָה** וְהִיְתָה לְכֶם לְחַקֶּת עֹלָם בְּחַדֵּשׁ הַשְׁבִיעִי בְּעַשָּׂר לְחַדֵּשׁ תָּעַנְוּ אֶת נְפָשֹׁתֶיכֶם וְגַ�. **רַבִּי חִיא פָּתָח,** (ישועה כט) **נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה,** **נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה,** **הִיא צְרִיךְ לְהִיּוֹת מהו נְפָשִׁי אֲוִיתָךְ?** אֲפָר בְּלִילָה אֲפָר רוח בְּקָרְבֵי אֲשֻׁתָּךְ וְגַ�.

לְנֶפֶשָׁא, נֶפֶשִׁי אֲיוֹתָךְ בְּלִילָה, (ד"ף ס"ז ע"ב) **אֲפָרָיו** **רְוִיחִי**
בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרֶתךְ.

דָּבָר אַחֲרָנֶפֶשִׁי אֲיוֹתָךְ, אָמָרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קְמִי
קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא, נֶפֶשִׁי אֲיוֹתָךְ בְּלִילָה,
בְּעוֹד דָּאָנָא בְּגַלְוֹתָא בְּגִינִּי עַמְמִיא, וּמְנִיעָא נֶפֶשִׁי
מִכֶּל בִּישְׁתָא (נ"א וּרוֹנֶא נֶפֶשִׁי מִכֶּל פִּיסְתָּא) דְּקוֹטָרָא בְּגִינִּי
עַמְמִיא, נֶפֶשִׁי אֲיוֹתִיךְ, בְּגִינִּן לְאַתְּבָא לְאַתְּרִי. אֲפָרָיו^{רְוִיחִי בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרֶתךְ, בְּלוּמָר, אֲפָרָעַל גַּב דָּאַינְזָן}
מִשְׁעַבְדֵין לְבָנִי, בְּכָל שְׁעַבְוִידָא, רְוִיחָא קְדִישָׁא לְאַתְּעֵדִי
מְנָאי, בְּגִינִּן לְמַשְׁתָּר לְדָ, וְלִפְעָבֵד פְּקוֹדִיךְ.

רְבִי יַצְחָק אָמָר, אָמָרוּ יִשְׂרָאֵל קְמִי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַזָּא, בְּעוֹד דְּנֶפֶשִׁי בֵּי, אֲיוֹתִיךְ בְּלִילָה. מְאֵי
טְעַמָּא בְּלִילָה, אֶלָּא בְּגִינִּן דְּהָאֵי נֶפֶשׁ בְּהָאֵי שְׁעַתָּא,
אַצְטָרִיךְ לְחַמְדָא לְדָ. אֲפָרָיו בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרֶתךְ, כֵּد

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרֶתךְ, בְּלוּמָר, אֲפָרָעַל גַּב שְׁהָם
מִשְׁעַבְדִים אֶת בְּנֵי בְּכָל שְׁעַבּוֹד, רְוִיחִי
הַקְדֵשׁ לְאַזְהָה מְפַנֵּי בְּדִי לְשַׁחַר אַתְּךְ
וְלְעָשׂוֹת מְצֻוֹתִיךְ.

רְבִי יַצְחָק אָמָר, אָמָרוּ יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּי
הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בְּעוֹד שְׁנֶפֶשׁ בֵּין
אֲיוֹתָךְ בְּלִילָה, בְּעוֹד שָׁאָנוּ בְּגַלְוֹת בֵּין
הָעִמִּים, וּמְנוּהָ נֶפֶשִׁי מִכֶּל רַע (שְׁבָעָה נֶפֶשִׁי
מִכֶּל חַבְיוֹנוֹת) שְׁקָשָׂוָה בֵּין הָעִמִּים, נֶפֶשִׁי
אֲיוֹתָךְ, בְּדִי לְשׁוֹב לְמִקּוֹמִי. אֲפָרָיו

בְּאֶרֶם עַל בְּלָמָה שְׁעָשָׂה בְּכָל הַיּוֹם. הַגּוֹפָן
אָוֹם לְנֶפֶשׁ: נֶפֶשִׁי אֲיוֹתָךְ בְּלִילָה, אֲפָרָיו^{רְוִיחִי בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרֶתךְ.}

דָּבָר אַחֲרָנֶפֶשִׁי אֲיוֹתָךְ – אָמָרָה בְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: נֶפֶשִׁי
אֲיוֹתָךְ בְּלִילָה, בְּעוֹד שָׁאָנוּ בְּגַלְוֹת בֵּין
הָעִמִּים, וּמְנוּהָ נֶפֶשִׁי מִכֶּל רַע (שְׁבָעָה נֶפֶשִׁי
מִכֶּל חַבְיוֹנוֹת) שְׁקָשָׂוָה בֵּין הָעִמִּים, נֶפֶשִׁי
אֲיוֹתָךְ, בְּדִי לְשׁוֹב לְמִקּוֹמִי. אֲפָרָיו

אַתְּעָר בֵּי רֹזֶחֶת קָדִישָׁא, אַשְׁתָּרָה בְּאַתְּעָרָוֹתָא לְמַעַבְדָּה רְעוֹתָה.

כ' בְּאַשְׁר מְשֻׁפְטֵיךְ לְאָרֶץ בְּזֶמֶנָּא דְמִשְׁפְטָן נָחִית
בְּאָרֶעָא, לְבָשָׂמָא עַלְמָא, כְּדִין צְדָקָה לְמַדוּ
יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. בְּלוֹמֶר יְבָלֵין לְמַסְבֵּל דִינָא דְצְדָקָה, וְלֹא
יִשְׁתְּצִי עַלְמָא מִגִּיה. אִימְתֵּי צְדָקָה לְמַדוּ יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,
בְּאַשְׁר מְשֻׁפְטֵיךְ לְאָרֶץ. רַבִּי חִזְקִיהָ אָמַר, נֶפֶשִׁי
אוֹיתֵיךְ בְּלִילָה, דָא בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. אֲפִרְזֵה רֹזֶחֶת בְּקָרְבֵּי
אַשְׁתָּרָה, דָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

רַבִּי אָבָא הָזָה יָתִיב קָמִיה דָרְבֵי שְׁמַעַון, קָם
רַבִּי שְׁמַעַון בְּפָלָנוּ לִילִיא, לְמַלְעֵי
בָּאוֹרִיְתָא. קָמוּ רַבִּי אַלְעָזָר וּרַבִּי אָבָא עִמִּיה. פָתָח
רַבִּי שְׁמַעַון וְאָמַר, (תְּהִלִּים מִב) בָּאִיל תְּעַרְזָג עַל
אֲפִיקֵי מִים בֵּן נֶפֶשִׁי תְּעַרְזָג אַלְיךָ אַלְהִים. הָאֵי

לשון הקודש

בְּאַשְׁר מְתֻעוּרָת בֵּי רֹוח הַקָּדֵשׁ, חִזְקִיהָ אָמַר, נֶפֶשִׁי אוֹיתֵךְ בְּלִילָה – זו
בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. אֲפִרְזֵה רֹזֶחֶת בְּקָרְבֵּי אַשְׁתָּרָה

– זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

רַבִּי אָבָא הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעַון. קָם רַבִּי שְׁמַעַון בְּחִצּוֹת הַלִּילָה לְעַסְקָן
הָעוֹלָם, אוֹ צְדָקָה לְמַדוּ יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. בְּלוֹמֶר, יָכוֹלִים לְסַבֵּל אֶת הַדִּין שֶׁל צְדָקָה,
וְלֹא יִשְׁמַד הָעוֹלָם מִפְנִים. פָתָח רַבִּי אַלְעָזָר וּרַבִּי אָבָא עִמָּו.
תְּעַרְזָג עַל אֲפִיקֵי מִים בֵּן נֶפֶשִׁי תְּעַרְזָג

– בְּאַשְׁר מְשֻׁפְטֵיךְ לְאָרֶץ בְּזֶמֶן
שְׁהַמְשֻׁפְט יָרֵד לְאָרֶץ לְבָשָׂמָא אֶת
הָעוֹלָם, אוֹ צְדָקָה לְמַדוּ יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. בְּלוֹמֶר, יָכוֹלִים לְסַבֵּל אֶת הַדִּין שֶׁל צְדָקָה,
וְלֹא יִשְׁמַד הָעוֹלָם מִפְנִים. מַתִּי צְדָקָה לְמַדוּ
יוֹשְׁבֵי תְּבֵל? בְּאַשְׁר מְשֻׁפְטֵיךְ לְאָרֶץ. רַבִּי

קָרָא אָזְקֵמִיהָ חֶבְרִיאָ, זְכָאִין אַינְזָן יִשְׂרָאֵל מִפְּלָעָם, דְּקִוְּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֻבָּ לֹזָן אֲזָרִיאִתָּא קְדִישָׁא, זְאַוְרִית לֹזָן גְּשָׁמָתִין קְדִישָׁין מְאַתָּר קְדִישָׁא, בְּגַיְן לְמַעְבָּד פְּקוֹדוֹי, וְלֹאַשְׁתַּעַשְׂעָא בְּאֲזָרִיאִתָּא, דְּכָל מֵאַן דְּאַשְׁתַּעַשְׂעָא בְּאֲזָרִיאִתָּא, לֹא דְּחִיל מִפְּלָא. דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק'יט) לוֹלִי תּוֹרָתְךָ שְׁעַשְׂעֵי אָז אַבְּדָתִי בְּעֵנִי.

מֵאַן אַינְזָן **שְׁעַשְׂעֵי**. אֲזָרִיאִתָּא. **דְּאֲזָרִיאִתָּא** שְׁעַשְׂעִים אַקְרֵי, דְּכַתִּיב, (מִשְׁלֵי ח') נָאָהִיה שְׁעַשְׂעִים יוֹם יוֹם. וְדָא הוּא דְּתָגִינָן, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתֵי לְאַשְׁתַּעַשְׂעָא עִם צְדִיקִיא בְּגַנְתָּא דְּעַדָּן. מָאי לְאַשְׁתַּעַשְׂעָא. בְּגַיְן לְמַחְדי בְּהָו. דְּתָגִינָן, זְכָאִין אַינְזָן צְדִיקִיא, דְּכַתִּיב בְּהָו, (יְשֻׁעָה נח) אָז תִּתְעַנָּג עַל יְיָ, בְּגַיְן לְאַתְּעַנְגָא מִהְהֹא שְׁקֵיו דְּגַנְחָלָא, בְּמַה דְּאַתָּה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מי הם **שְׁעַשְׂעֵי**? תורה. שהותורה נקראת **שְׁעַשְׂעִים**, שְׁבָתוּב (משלי ח') זָהִיה **שְׁעַשְׂעִים** יוֹם יוֹם. והוא שְׁשָׁנִינו שְׁחַקְדוֹשׁ ברוך הוא בא לְהַשְׁתַּعַשְׂעָא עִם הַצְדִיקִים בְּגַן עדָן. מה זה להשתחשע? כדי לשמה עַמְּהֶם, שְׁשָׁנִינו, אֲשֶׁר הַצְדִיקִים, שְׁבָתוּב בְּהָם (ישעיה נח) אָז תִּתְעַנָּג עַל ה', כדי להתענָג מִאוֹתָה הַשְׁקָאָה שֶׁל הַנְּחָל, בְּמוֹ שְׁנָאָמָר וְהַשְׁבֵּעַ בְּצִחְצָהָה נְפַשָּׁה.

אליך אליהם. הפסוק ה'זה פרשוּהוּ החכמים, אשריהם יִשְׂרָאֵל מִכֶּל הַעֲמִים, שהקדוש ברוך הוא בָּתֵּן לְהָם תורה קְדוֹשָׁה וְחוּרִישׁ לְהָם נִשְׁמוֹת קְדוֹשָׁות מִמְּקוֹם קְדוֹשׁ בְּרִי לעשות מצוותיו ולהשתחשע בתורה. שביל מי שְׁמַשְׁתַּעַשְׂעָא בתורה, לא פוחד מִפְּלָא, שְׁבָתוּב (תְּהִלִּים ק'יט) לוֹלִי תּוֹרָתְךָ שְׁעַשְׂעֵי אָז אַבְּדָתִי בְּעֵנִי.

אמיר (ישעה נח) **ויה שבע** בצחצחות נפשך. ביביכול קדשא בריך הוא משתעשע בהז מההוא שקיי דנהלא, דמתענגি בהז צדיקיא. ועל דא אתי לאשתעשא עם צדיקיא. וכל מאן דאשתחדל באורייתא, זכי לאשתעשא עם (דף ס"ח ע"א) צדיקיא, מההוא שקיי דנהלא.

רעה מהימנא

אמיר רעה מהימנא, בההוא ומנא, אלין מארי מתניתין מארי חכמתא עלאה, מארי קבלה, רוי תורה, שעטה דחיקת לוין. והאי איהו דאמר באיל תרגז על אפיקי מים, דאיינון אפיקי מים דאוריתא לנבי שכינה. ולית תורה, אלא עמודא דאמצעיתא. דיהוון אלין אפיקי מים, בעראה ביגונא בעניותא, ואلين איינון חבליים צירין דיזולדת, דאייה שכינה, דאתמר בה, (משלו כו) ותגלו יולדתך. ובאיינון חבליים, תהא בעראה דלהוון.

לשון הקודש

בעל קבלה, בעלי רוי תורה, השעה דתוקה להם. וזה שאמר באיל תרגז על אפיקי מים, שאותם אפיקי מים של התורה אל השכינה. ואין תורה אלא עםור האמצעי, שיחיו אפיקי המים הללו בער, ביגונ ובעני, ואלו הם חבליים, צירים של يولדה, שהוא השכינה, שבה נאמר (משלו כו) ותגלו يولדה. ובאותם חבליים תהיה בער שליהם.

ביביכול משתעשע הקדוש ברוך הוא בהם מאותה השקאת הנחל שבמה תענוגים האדיקים, ועל בן בא להשתעשע עם האדיקים. וכל מי שמשתדל בתורה, זכה להשתעשע עם האדיקים מאותה השקית הנחל.

רעה מהימנא (רואה הנאום) אמר הרואה הנאמן, באוטו זמן בעלי המשנה הילו, בעלי החקמה העלונה,

וּבָאִינּוֹן חַבְלִים דְּצִיוֹתָה בְּהַזּוֹן, אַתְּעָרָת שְׁבֻעִין סְנַהְדָּרִין הַלְּעִילָא, עַד דִּינְתָּעָר קֹול דִּילָה עַד יְהֹוָה, וּמִיד (תְּהִלִּים כט) קֹול יְיַי יְחֹזֵל אַיּוֹלָות, דָאִינּוֹן מְאַרִי מִתְגִּיתִין, (תְּהִלִּים מה) בְּתִוּלוֹת אַחֲרִיָּה רְעוֹתִיחָה, בְּלַחְזָן יְהֹוֹן לוֹן חִיל בְּיוֹלְדָה מִפְּשָׁש, בְּדִקְיָין, דְּדִקְקָא לוֹן שְׁעַתָּא, בְּכַמָּה נִשְׁיבֵין דִּיצְרָרָע, דְּחוּיָא דְּגַשְׂיךְ לוֹן בְּכַמָּה דְּחַקְיָין.

בְּהַהְנוֹא וּמְנָא אַתְּפַתְּחָת לְאוֹלְדָא מִשְׁיחָא, בְּגַיְן חַבְלִים וּדוֹחָקִים דְּצִדְיקִים, וּמְאַרִי מִדּוֹת, וּמְאַרִי רְזִיזָה דְּאוּרִיָּתָא, מְאַרִי בּוֹשָׁת וּעֲנֹוה, מְאַרִי יְרָאָה וְאַהֲבָה, מְאַרִי חִסְדָּה, אֲנָשִׁי חִיל יְרָאִי אֱלֹהִים, אֲנָשִׁי אַמְתָה, שׁוֹנָאי בְּצָעָה, דְּדִקְקָא לוֹן שְׁעַתָּא. וְהָאֵי הוּא דְּאוּקְמָוָה מְאַרִי מִתְגִּיתִין, דָר שְׁבַּן דָוד בָּא, אֲנָשִׁי חִיל יְסֻבְּבוּ מִעִיר לְעִיר וְלֹא יְהֹוֹנָנוּ, וְיְרָאִי חַטָּא יְמָאָסוּ, וְחַכְמָת סּוּפְרִים תְּסִרְתָּה, וְתָהִי הַאַמְתָה גַּעֲדָרָת, וְהַגְּפָן תָּתַן פְּרִיהָ, וְהַיּוֹן בְּיוֹכָר.

וּמְאִינּוֹן קָלֵין דִּיהְיָבָת, דָאִינּוֹן שְׁבֻעִין, לְקַבֵּל שְׁבֻעִין תִּיבְיָין דִּיעַנְךְ יְיַי בְּיּוֹם צָרָה, אַתְּפַתְּחָת רְחִמָּה, דָאִיהִי תְּרִיזָה,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וּבָאָתָם חַבְלִים שְׁצֹעַקָּת בָּהֶם, מִתְעֹורְרִים שְׁבֻעִים סְנַהְדָּרִין שְׁלָמָעָלה, עד שִׁיתְעֹורֵר קֹולָה עַד יְהֹוָה, וּמִיד - (תְּהִלִּים כט) קֹול הִי יְחֹזֵל אַיּוֹלָות, שָׁהָם בְּעַלְיָה הַמְּשִׁנָּה, בְּתִוּלוֹת אַחֲרִיָּה רְעוֹתִיחָה, לְכָלָם יְהִיא חִיל בְּיוֹלְדָה מִפְּשָׁש בְּדִקְיָין שְׁהַשָּׁעָה דּוֹחָקָת אָתָם בְּכַמָּה נִשְׁיכּוֹת של יְצָרָרָע, שֶׁל נְחַשׁ שְׁנוֹשָׁךְ אָתָם בְּכַמָּה דְּחַקִּים. וּמְאָתָם קּוֹלוֹת שְׁהִיא נוֹתָנָת, שָׁהָם שְׁבֻעִים, בְּגַנְגַּד שְׁבֻעִים תְּבוֹתָה שֶׁל יְעֵנָה הָה בְּיּוֹם צָרָה, נִפְתָּחָת רְחִמָּה, שְׁהִיא שְׁתִים, וְהַיּוֹן בְּיוֹכָר.

בָּאָתוֹ וּמִן נִפְתָּחָת לְהַזְּלִיד אֶת הַמִּשְׁיחָה, מִשּׁוּם הַחַבְלִים וְהַדִּקְיִים שֶׁל הַצְּדִיקִים, וּבְעַלְיָה מִדּוֹת וּבְעַלְיָה רְזִיזָה

בְּלִילָא מַתְרִין בֵּיתֵין, לֹא זָלֶדֶת תְּרִין מִשְׁיחִין, וְאַעֲילָת רִישָׁה בֵּין בָּרֶכֶתָּא, דֵּא יְהוָה רִישָׁא דִילָה, עַמְוִידָא דָאַמְצָעִיתָא. תְּרִין שׂוֹקָהָא, נְצָח וְהֹדֶה, תְּרִין גְּבִיאִים. מַתְפָּן אַוְלִידָת תְּרִין מִשְׁיחִין. בְּהַהְיָה וּמְנָא וַיְחַשֵּׁף יָעָרֹת, יַתְעַבֵּר נְחַש מַעַלְמָא (ע"כ רְעוּאָה מְהִימָּנָא).

תָּאָנָא, בָּאִיל תְּעַרְזָג עַל אַפִּיקִי מִים, דָא בְּנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל. בְּמֵה דָאָת אָמֵר, (תְּהָלִים כב) אַיִלּוּתִי לְעֹזָרְתִי חֹשֶׁה. תְּעַרְזָג עַל אַפִּיקִי מִים, וְדָא לְאַשְׁתְּקִיא מִשְׁקִיא דְמִבּוּעִי דְנַחַלָא, עַל יְדֵי דָצְדִיק. תְּעַרְזָג: בְּמֵה דָאָת אָמֵר, (שיר השירים ו) לְעַרְזָגָת הַבּוֹשָׁם, בֵּן נְפָשִׁי תְּעַרְזָג אֶלְיךָ אֱלֹהִים. לְאַשְׁתְּקִיא מְנָה, בַּעַלְמָא דִין וַבַּעַלְמָא דָאָתִי.

מִבּוּעִי נְחַלָא מָאן אֵינוֹן. מִבּוּעָא חַד לְעִילָא, דְכְתִיב, (בראשית ב) וְנַהֲרֵי יוֹצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגֵן וְגֹן. וּמַתְפָּן נְגִיד וְגַפִּיק, וּמִשְׁקִיא גְּגָתָא, וּבֶל

לשון הקודש

בְּלִילָה מִשְׁתִּי בִּיתִי"ם, לְהַזְלִיד שְׁנִי מִשְׁיחִים, וּמְבָנִיסָה אֶת רָאשָׁה בֵּין בָּרֶכֶתָּה, שֶׁהוּא חֶרֶב שְׁלָה, הַעֲמוֹד הָאַמְצָעִי. שְׁתִי שׂוֹקִיה, נְצָח וְהֹדֶה, שְׁנִי גְּבִיאִים. מִשְׁם מַולְדָה שְׁנִי מִשְׁיחִים. בָּאוֹתוֹ זְמָן וַיְחַשֵּׁף יָעָרֹת, יַעֲבֵר הַנְּחַש מַהְעוֹלָם. (עד כאן רְעוּאָה מְהִימָּנָא).

לְמִדְנָה, בָּאִיל תְּעַרְזָג עַל אַפִּיקִי מִים – זו בְּנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר אַיִלּוּתִי

אַיִן נָחָלֵין, גָּדִין וְגָפְקִין וּמִתְפְּגִשִּׁין בְּתָרֵי מִבּוּעַן,
דְּאַקְרֵינוּ נְצָח וְהֹדֵר, וְאַלְיָן אַקְרֵינוּ אֲפִיקִי מִים,
בְּהַהְוָא דִּרְגָּא דִּצְדִּיק, דְּמִנִּיה נְגִיד וְגָפִיק וּמִשְׁתְּקִיא
גְּנִתָּא. בְּגִין כֵּד אַיִל וְצִבִּי בְּחַדָּא מִשְׁתְּבַחִי, נְגִיא אַיִל
וְצִבִּי אַקְרֵינוּ עַטְּרָת וְיִסּוּד) צְדָק וּצְדִיק.

תָּאָנָּא, בְּתִיב (תְּהִלִּים כט) קֹול יְיָ יְהוָלֵל אַיִלּוֹת,
אַיִלּוֹת, אַיִלָּת בְּתִיב חִסְר, דָא אַיִלּוֹת
הַשְׁדָּה (נְגִיא דָא אַיִלָּת דְּשָׁהָר). (דָא אַיִלּוֹת הַשְׁדָּה), דְּתָנִיא, בְּפִלְגּוֹת
לִילִיא, בְּשֻׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל לְגַנְתָּא
דְּעַדְן לְאַשְׁתַּעַשְׁעָא עִם צְדִיקִיא, הָאִי קֹול גָּפִיק,
וּכְאַיִב פֶּל אַיִונ אַיִלָּתָא דְּסַחְרָגִי בּוֹרְסִיא יְקִירָא
קְדִישָׁא, דָא הָא דְּבִתִּיב, (שיר השירים ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סְבִיב לָה. דָבָר אַחֲר יְהוָלֵל אַיִלּוֹת, בְּכָה דָא תָּאָנָּא
אָמֵר (איוב כו) חַלְלָה יָדו נְחַש בְּרָתָה. וַיְהִשּׁוֹפֵט יְעָרוֹת

לשון הקודש

הַשְׁדָּה (נְגִיא דָא אַיִלָּת הַשְׁדָּה) (דָא אַיִלּוֹת הַשְׁדָּה). אַיִלּוֹת
הַשְׁדָּה, שְׁשִׁגְנִינוּ, בְּחִזּוֹת הַלִּילָה, בְּשֻׁעה
שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא נְבָנָם לְנוּ עַדְן
לְהַשְׁתַּعַשְׁעָא עִם הַצְּדִיקִים, הַקּוֹל הַזֶּה יוֹצֵא
וּמְכַאֵב לְכָל אַוֹתָן הַאַיִלּוֹת שְׁסִבְבִּיב
הַבְּסָא הַגְּבָבָד הַקְּדוֹשׁ, וְהִי שְׁבַתּוֹב (שיר ג)
שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיב לָה. דָבָר אַחֲר יְהוָלֵל
אַיִלּוֹת – בָּמו שְׁנָאָמֵר (איוב כו) חַלְלָה יָדו
נְחַש בְּרָתָה. וַיְהִשּׁוֹפֵט יְעָרוֹת, בָּמו שְׁנָאָמֵר
וְצִבִּי נְקָרָאים עַטְּרָת וְיִסּוּד) צְדָק וּצְדִיק.
לְמִדְנָה, בְּתוּב קֹול הַיְהוָלֵל אַיִלּוֹת.
אַיִלּוֹת, אַיִלָּת בְּתוּב חִסְר, וּ אַיִלּוֹת

כַּמָּה דָּאת אָמֵר. (שמואל א' יב) בִּיעֲרַת הַדְּבָשׂ, וּכְתִיב (שיר השירים ה) אֲכַלְתִּי יְעָרִי עַם דְּבָשִׂי, וַיַּגְּקָא לְהֹז בָּאָמָּא דִינְקָא לְבָנֵין.

אָמֵר לֵיהּ רַבִּי אָבָא, (ישעה כו) נֶפֶשִׁי אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה אֲפִי רַוְחִי בְּקָרְבִּי אֲשַׁחֲרָה, נֶפֶשִׁי אֲוֹתָה בְּלִילָה מִבְּعִי לֵיהּ. אֲשַׁחֲרָה, יְשַׁחֲרָה מִבְּעִי לֵיהּ. אָמֵר לֵיהּ הָא אָוֹקְמוֹתָה, (בראשית כ"ג) כַּמָּה דָּאת אָמֵר (איוב יב) אָשָׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ.

תֵּא חִזֵּי נֶפֶשׁא וְרוּחָא אֲשַׁתְמֹדָע (ס"א אֲשַׁתְעֵי) (ס"א אֲשַׁתְטֵפִי) בְּחַדָּא לְעַלְמִין. תֵּגָא פּוֹלְחָנָא שְׁלִימָתָא דְּבָעִי בָּר נְשׁ לְמַפְלָה לְקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, כַּמָּה דְּתַגְיָנֵן (דברים ו) וְאַהֲבָתָ אַת יְיָ אֱלֹהִיךְ וְגֹזֶן. דִּירָחִים לֵיהּ לְקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא רְחִימָוֹתָא דְּנֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְזֹא הוּא רְחִימָוֹתָא שְׁלִימָתָא, רְחִימָוֹתָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לו, הָרִי פְּרָשָׂוָה, בָּמו שָׁגָא מָר (איוב יב) אָשָׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בָּא רָאָה, הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ נׂוֹרָעָות (ונְגַשּׁוֹת) (משתקפות) בָּאָחָד לְעוֹלָמִים. לְמִרְנָנוּ, עֲבוֹדָה

(שמואל-א ז) בִּיעֲרַת הַדְּבָשׂ, וּכְתִוב (שיר ח) אֲכַלְתִּי יְעָרִי עַם דְּבָשִׂי, וַיַּגְּקָא אֲוֹתָם בָּמו אֶם שְׁמִינִיקָה אֶת הַבְּנִים. אָמֵר לוּ רַבִּי אָבָא, (ישעה כו) נֶפֶשִׁי אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה אֲפִי רַוְחִי בְּקָרְבִּי אֲשַׁחֲרָה. הִיא צָרִיךְ לְהִיוֹת נֶפֶשׁ אֲוֹתָה בְּלִילָה אֲשַׁחֲרָה? יְשַׁחֲרָה הִיא צָרִיךְ לְהִיוֹת! אָמֵר

דִּנְפְּשִׁיה וְרוֹחַיה. בָּמָה דָּאַתְּדַבְּקוּ אֱלֵין בְּגִוףְאָ, וְגִוףְאָ רְחִים לֹזָן. (פ"א בד"ז) בְּזֶה יִתְדַּבֵּק בֵּר נְשָׁה לְרַחֲמָא לֵיה לְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, רְחִימָוֹתָא דִּנְפְּשִׁיה וְרוֹחַיה, לְאַדְבָּקָא בֵּיה. הַדָּא הוּא דְבָתִיב נְפָשִׁי אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה (פָּלוֹמָר) נְפָשִׁי מִפְּשָׁש.

אָתְּ רֹחַי בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרְךָ, אַתְּדַבְּקוּ בְּזֶה בְּרַחִימָוֹתָא סְגִיאָה, בְּלִילָה. דְּבָעֵי בֵּר נְשָׁה מְרַחִימָוֹתָא דְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, לְמִיקְם בְּכָל לִילִיאָ, לְאִשְׁתְּדַלָּא בְּפּוֹלְחָגִיה, עַד דִּיתְעַר צְפָרָא, וַיְתַמְשֵׁךְ עַלְיהָ חִוְטָא דְחַסְדָּ. דְתַגְנִיא, זְבָא חֹולְקִיה דְהַחְזָא בֵּר נְשָׁה דְרַחִימָוֹתָא דָא רְחִים לֵיה לְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, וְהַנִּי (איינְיוֹ) זְבָא קְשׁוֹט דְמַרְחָמִין לֵיה לְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא הַכִּי, עַלְמָא מַתְקִימָא בְּגִינִּיהָן, וְשַׁלְטִין עַל כָּל גּוֹרִין קְשִׁין דְלָעִילָא וְתַתָּא. (נ"א ה"א) (בְּנִין דִּיתְקִים עַלְמָא בְּגִינִּיהָן).

לשון הקודש

אהבת נְפָשָׁט מִפְּשָׁש, וְזֹהי אַהֲבָה שְׁלָמָה, אַהֲבָת נְפָשָׁו וְרוֹחוֹ. בֶּמו שְׁאַלְהָ נְדַבְּקִים בְּגִוף, וְגִנוֹפָ אַהֲבָ אָוֹתָם, (א") בְּזֶה יִדְבָּק אָדָם לְאַהֲבָ אֶת הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הִיא אַהֲבָת נְפָשָׁו וְרוֹחוֹ לְדַבֵּק בָּו. זֶה שְׁבַתּוֹב נְפָשִׁי אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה, (פָּלוֹמָר) נְפָשִׁי מִפְּשָׁש. **אָתְּ רֹחַי בְּקָרְבֵּי אֲשֶׁרְךָ,** אַתְּדַבְּקָ בְּ אַהֲבָה רֶבֶה בְּלִילָה, שְׁאַרְיךְ אָדָם

תָּאֵן, הַהוּא זְבָאָה דְּאַתְּדַבֵּק בְּרוֹחִיה וְגַפְשִׁיה
לְעַילָּא, בְּמַלְּפָא קְדִישָׁא, בְּרָחִימָזָה
כְּדָקָא יָאָתָה. שְׁלִיט בְּאֶרְעָא דְּלַתְּתָא, וְכָל מַה דְּגַזֵּר
עַל עַלְמָא אַתְּקִים. מַנָּא לָן, מַאֲלִיָּהו. דְּכַתִּיב, (מלכים
א י) חַי יְיָ אֲשֶׁר עַמְּדָתִי לִפְנֵי אָם יְהִי הַשְׁגִּים
הָאֱלֹהָ טָל וּמְטָר בֵּי אָם לְפִי דְּבָרִי.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעַתָּא דְּאַתִּין גְּשֻׁמָּתֵינוּ קְדִישֵׁנוּ מַעַילָּא
לְתַתָּא, וְאַינְנוּ זְבָאָה עַלְמָא מַשְׁלָפִי לְהוּ
מַמְלָפָא וּמַטְרוֹגִיתָא, זְעִירִין אִיפּוּן, דְּבָהָוָא שַׁעַתָּא
דְּנַחִית, קִיְמָא קִמֵּי מַלְכָא, וּרְעוּתָא דְּמַלְכָא
לְאַסְתַּבְלָא בָּה, כַּמָּה דְּאָזְקִימָנָא, בְּשַׁעַתָּא דְּנַשְּׁבָּה
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּהָר בְּכָל חִילָא וְחִילָא דְּשָׁמִיא,
בְּלָהו חִילִין אַתְּעַבִּידָהו, וְקִיְמִי בְּקִיְמִיָּהוּ, הַדָּא הַזָּהָר
דְּכַתִּיב (תהלים לו) וּבְרוּחָ פִּיו כָּל צְבָאָם. יְמִינִיָּהוּ

לשון הקודש

בָּא רָאָה, בְּשָׁעָה שְׁבָאות הַנְּשָׁמוֹת
הַקְּרוֹשֹׁת מַמְפָעָה לְמַטָּה, וְאַוְתָם צִדְקוֹי
הַעוֹלָם שׁוֹלְפִים אַוְתָם מַהְמָלָך
וּמַהְגִּבְרָה, מַעֲטִים הֵם. שְׁבָ奧ָתָה שָׁעָה
שִׁירָה, עוֹמֶרֶת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַרְצֹנוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ לְהַתְּבוֹנֵן בָּה, בָּמוֹ שְׁבָאָרְנוֹן,
בְּשָׁעָה שְׁנוּשָׁב הַקְּרוֹש בְּרוֹךְ הוּא רָוח
בְּכָל חִיל וְחִיל שֶׁל הַשְׁמִים, כָּל הַתְּקִילוֹת
נְעָשִׂים, וְעוֹמְדִים בָּמְקוּםָם. וְהוּ שְׁבָתוֹב

הַגִּורוֹת הַקְּשׁוֹת שְׁלָמָעָלה וְלִמְטָה. (ח"א)
כִּי שִׁתְּקִים הָעוֹלָם בְּעַבוּרוֹן).

לְמִדְנָה, אוֹתוֹ צִדְיק שְׁנָדְבָק בְּרוֹחוֹ
וְנִפְשֹׁו לְמַעַלָּה בַּמֶּלֶךְ הַקְּדוֹש בְּאַהֲבָה
בְּרוֹאי, שׁוֹלֵט בָּאָרֶץ שְׁלָמָטָה, וְכָל מַה
שְׁגֹזֵר עַל הַעוֹלָם מַתְּקִים. מַנִּין לְנַנוּ
מַאֲלִיָּהוּ, שְׁבָתוֹב (מלכים א י) חַי הָאָשֶׁר
עַמְּדָתִי לִפְנֵי אָם יְהִי הַשְׁגִּים הָאֱלֹהָ טָל
וּמְטָר בֵּי אָם לְפִי דְּבָרִי.

אַתְּעַבְּבוֹ עד דַקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא **אֲחִית**
לְהֹזֵל תְּתָא.

וְתַּאֲנָא, מַיּוּמָא דָאַתְּבָרִי עַלְמָא, קִיּוּמִי קִמְיה
דַקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, וְאַתְּעַבְּבוֹ עד
דָמְטָא זְמָנָא לְאַחֲרָתָא לְזֹן בְּאֶרְעָא, וְאַלְיוֹן שְׁלִיטָו
לְעִילָּא וְתְּתָא, הַדָּא הוּא דְכִתְיבָּ חַי יְיָ אֲשֶׁר עַמְדָתִי
לְפָנָיו, אֲשֶׁר אָנָי עוֹמֵד לֹא בְּתִיב, אֶלְאָ אֲשֶׁר
עַמְדָתִי. לְבַתֵּר אַהֲדָר לְאַתְּרִיה, וְסַלִיק לְאַדְרִיה,
וְאַינְזָן אַחֲרָגִין לֹא סַלְקִין עד דִימּוֹתָן. בְּגִין דָלָא
קִיּוּמוֹ קַוְדָם לְכָן בְּאַינְזָן אַחֲרָגִין. וּבְגִין כֵךְ אַלְיָהוּ
אַתְּעַבְּיד שְׁלִיחָא, מַלְאָכָא לְעִילָּא, וְאַלְיוֹן דְמַתְדְּבָקָו
יַתִיר לְמַלְבָּא.

אֲשֶׁר־בְּחָנָא בְּסִפְרָא דָאָדָם קִדְמָאָה דְכָל רַוְחַיָּן
קִדְיָשָׁן דְלַעַילָּא, עַבְדָיו שְׁלִיחָזָתָא,
וּבְלַהּוּ אַתִּין מְאַתָּר חַד. דְגַשְׁמָתָהָן דְצִדְיקִיא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וּבָרוּחַ פִוּ בֶל צְבָאָם. וּמְהַן מַתְעַבּוֹת עד
אֲשֶׁר עַמְדָתִי. אַתָּר כֵךְ חֹזְרָת לְמַקוּמָה
וְנִבְגַּשְׁתָ לְחַדְרָה, וְאַוְתָן אַחֲרוֹת לֹא
עוֹלוֹת עד שִׁמְתוֹנוֹ, בֵי לֹא עַמְדוֹ קָדָם
בְּאַוְתָן הָאַחֲרוֹת. וּמְשׁוּם כֵךְ אַלְיָהוּ גַעַשָּׁה
שְׁלִיחָה, מְלָאָךְ לְמַעַלָה, וְאַלְוּ שְׁמַתְדְּבָקִים
יַוְתֵר לְמַלְךָ.

מִצְאָנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם הַרְאָשָׁוֹן,
שֶׁכָּל הַרוֹחוֹת הַקְדוּשָׁוֹת שְׁלַמְעָלָה
לְפָנָיו. אֲשֶׁר אָנָי עוֹמֵד לֹא בְּתִוב, אֶלְאָ

מַתְּרֵי דָּרְגֵין דְּכָלִילָן בְּחָדָה, וּבְגַיְן כֵּד סְלִקִין יְתִיר, וְדָרְגֵיהָן יְתִיר, וְהַכְּבִי הָוָא. וְכֵל אַיְנָן דְּהָוָו טְמִירֵין תְּפֵן, נְחַתָּו וּסְלִיקָו בְּחִיְהָן, בְּגַוָּן חֲנוֹךְ דְּלָא אַשְׁתְּכָה בֵּיה מִיתָּה. וְהָא אַוקִימְנָא מֶלֶה דָּא, בְּחֲנוֹךְ וְאַלְיָהוּ.

וְתַּאֲנָא מָה יַעֲשֵׂרִין וְחַמֵּשׁ אַלְפָה
בְּדָרְגֵין (לְאַדְקִיָּא) לְגַשְׁמַתָּהָן דְּצָדִיקִיָּא,
סְלִיקָו בְּרֻעּוֹתָא, עַד לֹא אַתְּבָרִי עַלְמָא, דְּקֹזְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא מַזְמָנָא לְהָזְבָּלָמָא דִין, בְּכָל דָּרָא
וְדָרָא, יַסְלִיקָו יַטְאִסְיוֹן עַלְמָא, וּמַתְקָשָׁרִי בְּצָרוֹרָא
דְּחִיָּי, וּמַיְנָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא לְחַדְתָּא עַלְמָא בְּהָזָא,
עַלְיָהָו בְּתִיבָּה, (ישעה ס) כִּי בְּאַשְׁר הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים
וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה יְגֹו'.

תַּעֲנוּ אֶת נְפָשֹׁותֵיכֶם, (וַיָּקֹרְא ט"ז) נְפָשֹׁותֵיכֶם קָאָמָר,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

דְּרָגוֹת (לְאַדְקִיָּת) הָן לְגַשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁעַלְלוּ בְּרָצֹן בְּטָרֵם שְׁנַבְּרָא הָעוֹלָם, שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִזְמָן אַוְתָן לְעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל דָור וְדָור, וּעוֹלָות וּטְסָות בָּעוֹלָם, וּנְקָשָׁרות לְצָרוֹר הַחַיִים. וְעַתִיד הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְחַדְשָׁה בְּהָנָ אֶת הָעוֹלָם. עַלְיָהָם בְּתֻובָה (ישעה ס) כִּי בְּאַשְׁר הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה יְגֹו'.

תַּעֲנוּ אֶת נְפָשֹׁותֵיכֶם, נְפָשֹׁותֵיכֶם הָוָא וְלִמְדָנָה, מָה יַעֲשֵׂרִים וְחַמֵּשִׁים אַלְפָה

עוֹשּׂוֹת שְׁלִיחוֹת, וְכֵל בְּאֹות מִתְּקוּם אֶחָד. שְׁגַשְׁמוֹתֵיכֶם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָן מִשְׁתַּחַתְּ דְּרָגוֹת שְׁבָלוּלָה בְּאַחֲתָה, וּמִשְׁוּם כֵּד עַולָות יוֹתָר, וְדָרְגָתָן יְתִרְחָה, וְכֵל זֶה. וְכֵל אַוְתָן שְׁהָיו טְמוֹנוֹת שָׁם, יְרָדוּ וְלָלו בְּחִיָּה, בְּמוֹחֲנוֹ שָׁלָא נִמְצָאה בְּזָהָר. וְתָרִי בְּאַרְנוּ הַדָּבָר הָזָה בְּחֲנוֹךְ וְאַלְיָהוּ.

בָּגָן דִּישָׂרָאֵל מִשְׁתַּבְּחֵין קְמִי מַלְכָא קְדִישָׁא וְכַאֲין,
וַיְהִיא רְעוּתָא דְלַהּוֹן לְגַבֵּי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְלֹא תַּדְבְּקָא בְּיַהְךָ, בָּגָן דִּיתְכְּפֵר לְהֹזְחִיבָהוּ. וְעַל
דָּא, מָאן דְאַכְלָל וְשַׁתִּי בְתְשִׁיעָה, וּמַעֲנָגָא נְפִשָּׁה
בְּמִיכָּלָא וּמִשְׁתִּיאָ, אֲשַׁתְּבָח בְּעַשְׁרָאָה עַפְנִיא
דְּנִפְשָׁא בְּתִירֵין חַולְקִין, וְאֲשַׁתְּבָח בְּאַלְוּ אַתְעֵנִי
תְשִׁיעָה וּעְשִׁירָה. אֲתָּה נְפִשְׁוֹתִיכְם: לְאַכְלָלָא כְּלָא,
גּוֹפָא וּנְפָשָׁא, וְלֹא תַּבְּנֵעָא בְּהָאֵי יוֹמָא, לְאַתְכְּפֵרָא
עַל חַזְבִּיהּוֹן.

תָּאָנָּא כי ביום זה יכפר עליהם. ביום זה
היום זה מיבעי ליה. אלא ביום זה
דייקא, דביה אריגלי עתיקה קדישא, לכפרא על
חוביהון דבלא.

דָּבָר אחר תענו את נפשותיכם. רבוי אבא פתח
ואמור, (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעת

לשון הקודש

אמר, כי ישראל נמצאים צדיקים לפני
הפלך הקדוש, וידיה הרazon שליהם אל
הקדוש ברוך הוא ולהזכיר בו ברי
שיטכפר להם חטאיהם. ולכון, מי שאוכל
וישוטה בתשייע ומענגן את נפשו במأكل
ובמשתה, נמצא בעשרי עני נפש בשני
חלקים, ונמצא באלו התענה תשיע
ועשרי. את נפשותיכם - להכליל את

הכל, גוף ונפש, ולהגבנו ביום זה, כדי
לכפרא על חטאיהם.

למדנו, כי ביום זה יכפר עליהם. ביום
זה? היום היה צריך להיות! אלא
ביום זה דוקא, שבו מתרגלה העתיק
הקדוש לכפרא על חטאיהם.

דבר אחר תענו את נפשותיכם - ربוי
אבא פתח ואמר, (קהלת ט) עיר קטנה

וְגַוּ, עִיר קָטְנָה, הֵא אֲזָקְמוֹה. אֲכַל עִיר קָטְנָה, בָּמָה דָּאת אָמֵר, (ישעה כ) עִיר עַז לְנוּ יִשְׂעוּה יִשְׂרָאֵל חֻמּוֹת וְחַיל וְגַוּ. וּכְתִיב (הושע יא) וְלֹא אָבָא בָּעִיר. עִיר קָטְנָה, זְעִירָא הִיא, דְּהִיא בְּתִרְאָה מִכְלָא, תִּתְאָה מִכְלָא, שְׂוִירוֹי רְבָרְבִּין, תְּקִיפִין, קְדִישִׁין, עִיר הַקָּדֵשׁ אַקְרִי. וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט, זְעִירִין אַיִלּוֹן דִּזְבָּאוֹן לְסָלְקָא לְגַזּוֹה, וְלִמְשָׁרִי בָּה, בָּמָה דָּאת אָמֵר (תהלים כד) מַיִּיעַלְה בְּהָר יְהִי וּמַיִּיקּוּם בָּמְקוּם קָדְשׁו וְגַוּ. וּעַל דָּא אַנְשִׁים בָּה מַעַט.

וּבָא אֱלֹהִים מֶלֶךְ גָּדוֹל, דָּא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְאַזְדוֹגָא בָּה, וְלִמְשָׁרִי בָּה, וּסְבָב אַזְתָּה, בָּמָה דָּאת אָמֵר (זכריה ב) וְאַנְיִ אֲהִיה לְה נָאָם יְהִי חֻמּת אֲשׁ סְבִיב וְגַוּ. וּבָנָה עַלְיָה מִצּוּדים גָּדוֹלים, דָּבָנָה שְׂרוֹוי, רְבָרְבִּין תְּקִיפִין יְאִיאָן וְשְׁפִירִין (ס"א מִפְּלָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שָׁנָאָמֵר (תהלים כד) מַיִּיעַלְה בְּהָר הִי וּמַיִּיקּוּם בָּמְקוּם קָדְשׁו וְגַוּ. וּעַל דָּה אַנְשִׁים בָּה מַעַט.

וּבָא אֱלֹהִים מֶלֶךְ גָּדוֹל – זה הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, לְהִזְדֹּוג עַמָּה וְלִשְׁרוֹת בָּה. וּסְבָב אַתָּה, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר (זכריה ב) וְאַנְיִ אֲהִיה לְה נָאָם הַיּוֹם אֲשׁ סְבִיב וְגַוּ. וּבָנָה עַלְיָה מִצּוּדים גָּדוֹלים, שָׁבָנָה חֻמּוֹתָה גָּדוֹלים וְחַזּוּקים, נָאִים וְיִפְּפִים (מִפְּלָא אֲנָבִים יְקָרוֹת)

וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט וְגַוּ. עִיר קָטְנָה, הַרְיִ פְּרָשָׁוֹה. אֲכַל עִיר קָטְנָה, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר (ישעה כ) עִיר עַז לְנוּ יִשְׂעוּה יִשְׂרָאֵל חֻמּוֹת וְחַיל וְגַוּ. וּכְתִיב (הושע יא) וְלֹא אָבָא בָּעִיר. עִיר קָטְנָה, קָטְנָה הִיא, שְׁהִיא אַחֲרֹונָה מְהֻבָּל וְתִחְתּוֹנָה מְהֻבָּל. חֻמּוֹתָה גָּדוֹלוֹת, חֻמּוֹת, קָדוֹשׁוֹת, נְקָרָאת עִיר הַקָּדֵשׁ. וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט, מַעֲטִים אָתָם שְׁזֹובִים לְבִנָּס לְתוֹכָה וְלִשְׁרוֹת בָּה, בָּמוֹ

אֲבָנִין יָקִירִין) קָדִישִׁין. עִיר הַקָּדֵש אֲקָרִי, וְכֹל יָקָרָא דְמַלְכָא עִילָּבָן גְּנוּהָ. נְגִינָן בָּה, הִיא בְּלַחְזָדָה כְּלִילָא מִכֶּל עַטְרִי דְמַלְכָא, וְכֹל עַטְרִי מִלְכָא בָּה מִתְעַטְרִין. נְגִינָן בָּה, נְאָנָשִׁים בָּה מַעַט בְּתִיב.

וּמְצָא בָּה אִישׁ מִסְפָּן וְחַכְםָ, הַדָּא הַזָּא דְכְתִיב, (תְּהִלִּים טו) נְקִי כְּפִים וּבָר לְבָב. מִסְפָּן: כִּמְהָ דְאַתָּ אָמֵר (שְׁמוֹת א) וַיַּבְנֵן עָרֵי מִסְבָּנוֹת לְפִרְעָה, מִתְעַפֵּר בְּעַטְרִין תְּקִיפִין, בְּעַטְרִי אֲוֹרִיָּתָא, בְּעַטְרִי פְּקוּדִי אֲוֹרִיָּתָא דְמַלְכָא. וְחַכְםָ, דְזָכִי בָּה בְּהָאי חַכְמָה. וְחַכְםָ, דְהָזָא חַכִּים יִתְיר מַפְלָא לְעִינָנָא בְּפּוֹלְחָנָא דְמָאִירִיה, נְגִינָן לְמַזְבִּי בָּה, וְלֹאָעֶלָא בָּה. הַדָּא הַזָּא דְכְתִיב, וּמְלֻטָּה הַזָּא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ. וּמְלֻטָּה: כִּמוֹ (שְׁמוֹאֵל א ס) אַמְלַטָּה נָא וְאָרָא אֶת אָחִי, (בְּרָאשִׁית יט) אַמְלַטָּה נָא שָׁמָה. אָזְפָּה וּמְלֻטָּה הַזָּא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵש

וְקָדוֹשִׁים. וּנְקָרָאת עִיר הַקָּדֵש, וְאֵת בֶּל מַתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹת חִזְקוֹת, בְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה, בְּעַטְרוֹת שֶׁל מִצּוֹת תּוֹרָה הַמְלָה, וְחַכְםָ, שַׁוּבָה בָּה בְּחַכְמָה הַזָּא. וְחַכְםָ, שַׁהְוָא יוֹתֵר חַכְםָ מִכֶּל לְעֵין בְּעַבּוּרָת רְבּוֹנוֹ בְּרִי לְזִוְופָה בָּה וְלְהַבְּנָס אלָהָה. זֶהוּ שְׁבָתוֹב וּמְלֻטָּה הַזָּא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ. וּמְלֻטָּה, בִּמוֹ (שְׁמוֹאֵל א ס) אַמְלַטָּה נָא וְאָרָא אֶת אָחִי, אַמְלַטָּה נָא שָׁמָה.

בָּה בְּתִובָה, וְאָנָשִׁים בָּה מַעַט. וּמְצָא בָּה אִישׁ מִסְפָּן וְחַכְםָ, זֶה שְׁכָתוֹב נְקִי כְּפִים וּבָר לְבָב. מִסְפָּן, בִּמוֹ שְׁנָאָמֵר (שְׁמוֹת א) וַיַּבְנֵן עָרֵי מִסְבָּנוֹת לְפִרְעָה.

וְאַדָּם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמְסִבֵּן הַהוּא, וְאַדָּם
לֹא זָכַר, לִמְעָבד פְּקוּדִי אֲוֹרִיְתָא,
לֹא שָׁתְּדַלָּא בְּאֲוֹרִיְתָא, בְּהַהְזָא גָּבָר מְסֻגָּנָא
דְּאַתְּחָבֵר בְּכָלָא, (דף ס"ט ע"א) בְּגִינוֹ לִמְזַכִּי בָּה. (קהלת ט)
וְאָמַרְתִּי אָנָי טוֹבָה חִכְמָה מְגֻבָּרָה. דְּהָא בְּהַהְזָא
עַלְמָא, לֹא יִהְבִין רְשָׁוֹ לְמַיְעַל, בָּר הַגִּינִי זְפָאִי קְשׁוֹט,
הַגִּינִי דְּמִשְׁתְּדַלִּי בָּה בְּאֲוֹרִיְתָא יוֹמָא וְלִילָּי,
וּמִתְעַטְּרִי בְּפְקוּדִי אֲוֹרִיְתָא בְּהָאי עַלְמָא, לְמַיְעַל
בָּהוּ לְעַלְמָא דָאַתִּי.

וְחִכְמָת הַמְסִבֵּן בְּזַוִּיהַ זְדָרְיוֹ אִינָם גְּשָׁמָיעִים.
דְּהָא בְּגִינִי נְשָׁא לֹא מְסֻתְּבָלִין בֵּיה, וְלֹא
בְּעָאן לְאַתְּחָבֵר אֵבֵר בֵּיה, וְלֹא צִית לִמְלוֹזִי. דְתַנָּא, כָּל
מְאָן דְּצִית לִמְלוֹזִי דְּאֲוֹרִיְתָא, זְפָאָה הוּא בְּהָאי
עַלְמָא, וּכְאַלּוּ קִבְּלָה תֹּרֶה מְסִינִי. וְאַפְּיָלוּ מְכַל בָּר
נְשָׁן גְּמִי בָּעֵי לִמְשָׁמָעַ מְלוֹזִי דְּאֲוֹרִיְתָא. וּמְאָן

לשון הקודש

אָפָּבָאן, וּמְלַט הוּא אֶת הָעִיר בְּחִכְמָתוֹ.
וְאַדָּם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמְסִבֵּן הַהוּא.
וְאַדָּם לֹא זָכַר, לְעַשׂוֹת מִצּוֹת הַתּוֹרָה,
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ אִישׁ עֲנֵי
שְׁהַתְּחָבֵר בְּפָל בָּרִי לְזִופּוֹת בָּה. (קהלת ט)
וְאָמַרְתִּי אָנָי טוֹבָה חִכְמָה מְגֻבָּרָה. שְׁהַרִי
בְּאוֹתוֹ עַולָּם לֹא נוֹתְנִים רְשׁוֹת לְהַכְּנִים,
פְּרַט לְאוֹתָם צְדִיקִין אַמְתָה, אַלְוֹ

דָּאֲרֵכִין אָזְדִּגְיָה לְקַבְּלִיה, יְהִיב יִקְרָא לְמִלְכָא
קְדִישָׁא, וַיְהִיב יִקְרָא לְאֹורְבִּיתָא. עַלְיהָ בְּתִיב, (דברים
כז) הַיּוֹם הַזֶּה נָהִיָּת לְעַם לִיִּי אֱלֹהִיךְ.

תָּאָנָּא, יוֹמָא חַד הַו אָזְלִי חֶבְרִיא עַמִּיה דָרְבֵי
שְׁמֻעוֹן, אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, חַמִּינָא אַלְיאָן
עַמִּין כְּלָהו עַלְיאָי, וַיְשַׁרְאֵל תִּתְאֵי מְכַלְּהו, מַאי
טָעַמָּא. בְּגַיִן דְמִלְבָא אַשְׁדָר מַטְרוֹגִינִיתָא מִינָה,
וְאַעַיל אַמְּהוּ בְּאַתְּרָהָא (פלוטר שְׁפָחָה). בְּמַה דָּאת
אָמֵר, (משל לו) תְּחַת שְׁלַשׁ רְגִזָּה אָרֶץ וְגוֹ. תְּחַת עַבְדָ
כִּי יִמְלֹךְ וְגוֹ. וְשְׁפָחָה כִּי תִירְשׁ גְּבִירָתָה. מִאן
שְׁפָחָה. הִיא בְּתָרָא נִיבְרָא, דְקַטֵּל קְדֵשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא בּוּבָרָא דְלַהּוֹן בְּמִצְרִים. דְכַתִּיב (שמות יא) עַד
בְּכֹור הַשְּׁפָחָה אֲשֶׁר אָחָר הַרְחִים. אָחָר הַרְחִים
הָוּת יִתְבֹּא בְּקָדְמִיתָא, וְהַשְּׁתָּא, הָאִי שְׁפָחָה תִּרְשׁ
גְּבִירָתָה.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ וּבְאָלוֹ קִבְּלָה תּוֹרָה מִפְנִי. וְאָפְלוֹ מִבְּלָה
אָדָם גַּם בַּן אַרְיךְ לְשָׁמֵעַ דְּבָרֵי תּוֹרָה. וּמַי
שְׁמַרְבִּין אָזְנוֹי בְּגַנְגָדו, נוֹתֵן בְּבוֹד לְמַלְךְ
הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא אָרֶץ וְגוֹ. תְּחַת
עַבְדָ כִּי יִמְלֹךְ וְגוֹ. וְשְׁפָחָה כִּי תִירְשׁ
גְּבִירָתָה, מַי הַשְּׁפָחָה? וּזְהִי בְּפִטר הַגְּבִרִים,
שְׁהָרָג הַקְדּוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא הַכְּבָרָ שְׁלָהָם
בְּמִצְרִים, שְׁכַתִּיב (שמות יא) עַד בְּכֹור

לְמִדְגָּן, יּוֹם אֶחָד הִי הַוּלָבִים הַחֶבְרִים
עַם רַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, רְאִיתִי
שְׁהָעִמִּים הַלְלוּ בָּלָם עַלְיוֹנִים, וַיְשַׁרְאֵל

בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, מִלְּפָא בֶּלָא מִטְּרוֹנִיתָא,
לֹא אֲקִרֵי מִלְּפָא. מִלְּפָא דְּאַתְּדַבֵּק בְּשִׁפְחָה
בְּאַפְּהוּ (דיליה) דְּמִטְּרוֹנִיתָא, אֵן הוּא יִקְרָא דִילִיה.
וַיְמִינָא קָלָא לְבָשָׂרָא לְמִטְּרוֹנִיתָא, וַיְלִימָא (זכריה ט)
גִּילִי מַאֲדָ בַת צִיוֹן חֶרְיעִי בַת יְרוּשָׁלָם הַגָּה מִלְּפָה
יָבָא לְךָ צְדִיק וַיְנוֹשַׁע הַזָּא. בְּלֹוּמָר, צְדִיק הַזָּא
וַיְנוֹשַׁע, בְּגַיְן דְּהַזָּהָר רַכְיב עַד הַשְּׁתָּא בְּאַתְּרִי דְּלָאו
דִילִיה, בְּאַתְּרִי נַוְכָּרָה, וַיְגִינֵּק לִיה.

**וַיְעַל דָּא בְּתִיב עַנִּי וַיְרַכֵּב עַל חַמּוֹר, עַנִּי (דילא) הַזָּהָר
בְּקִדְמִיתָא, וַיְרַכֵּב עַל חַמּוֹר, כִּמֵּה דְּאַזְקִימְנָא,
אַיִלְין בְּתִרְין תְּתָאֵין דְּעַמְּין עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה,
דְּקַטִּיל קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּוֹכְרָא דְּלָהּוֹן בְּמִצְרָים,
הַדָּא הַזָּא דְּבִתִּיב, (שמות יא) וַיְפַל בְּכֹור בְּהַמָּה, וְהָא
אַזְקִימְנָא מְלִי. בְּבִיכּוֹל צְדִיק וַיְנוֹשַׁע הַזָּא, הַזָּא וְדָאי**

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

השִׁפְחָה אֲשֶׁר אָחָר הַרְחִים. אָחָר הַרְחִים
הִיא הִתְהַגֵּדָה יוֹשְׁבָת בְּרָאשׁוֹנָה, וַיְעַבֵּשׂ
השִׁפְחָה הַזָּו תִּירְשׁ גִּבְרִתָּה.

בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, מִלְּךָ בְּלִי גִּבְרִיה
לֹא נִקְרָא מֶלֶךְ. מִלְּךָ שְׁנָדְבָק בְּשִׁפְחָה,
בְּאַמָּה (שליה) שֶׁל הַגִּבְרִיה, אִיפָּה בְּבָדוֹ?
וְעַתִּיד קֹל לְבָשָׂר לְגִבְרִיה וְלוּמָר. (זכריה ט)
גִּילִי מַאֲדָ בַת צִיוֹן חֶרְיעִי בַת יְרוּשָׁלָם
הַגָּה מִלְּפָה יָבוֹא לְךָ צְדִיק וַיְנוֹשַׁע הַזָּא.
בְּלֹוּמָר, צְדִיק הַזָּא וְדָאי יוֹתֵר מַהְפֵל. בַּי הִיה רַכְבָּ

וַתִּירֶן מִכֶּלֶא. בָּגִין דָעַד הַשְׁתָּא שָׁאָרִי צְדִיק בֶּלֶא
צְדִיק. וְהַשְׁתָּא רַיְזָה זָנוֹנוֹ בְּחַדָּא, צְדִיק וּנוֹשָׁע הַזָּא,
דָהָא לֹא יַתִּיב בְּסְטוֹרָא אַחֲרָא. תָּאָנָא, (ישעה
ו) הַצְדִיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְגוֹ, הָאֵי קְרָא
קְשִׁיא, הַצְדִיק אָבָד, נָאָבָד מִבְעֵי לִיה, מַהוּ אָבָד.
אַלְאָ אָבָד מִמְּשָׁ, וּמַאי אָבָד. אָבָד לְמַטְרוֹגִינְתָּא,
וְאַתְּדַבֵּק בְּאַתְּרֵ אַחֲרָא, דָאָקָרִי שְׁפָחָה.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֵי נִיחָא קְמֵי דָמָר,
הָא דְתַגִּינָן, דְכַתִּיב (משלו^ו) וְצְדִיק יִסּוֹד עַולְםָם,
מִאֵן דָאָמָר, דַעַל שְׁבָעָה קִיְמָיו קִיְמָא עַלְמָא.
וּמִאֵן דָאָמָר, עַל חַד קִיְמָא עַלְמָא, הַיְד מַתִּישָׁבָן
מַלְיָי. אָמָר לִיה, פֶלֶא מַלְהָ חַד הַזָּא, דָהָא שְׁבָעָה
אַיִינָן וּבָהוּ אִיתָ חַד קִיְמָא, דָאָקָרִי צְדִיק, וּקִיְמָי
עַלְיהָ, וּעַלְמָא בְּהָאִי אַתְקִיְמָא. וּבַד אַתְקִיְמָא
עַלְמָא עַלְיהָ, בָּאַלוּ אַתְקִים עַל בָּלְחוּ שְׁבָעָה. וּעַל

לשון הקודש

עַבְשׂו שָׁרֵי צְדִיק בֶּלֶי אָדָק. וּעַבְשׂו^ז
שְׁזִוְדוֹנוֹ בְּאַחֲרֵי צְדִיק וּנוֹשָׁע הַזָּא, שְׁהָרֵי
אֵינוֹ יוֹשֵׁב בְּצַדְקָה הַאֲחֵר. לְמַדְנָנוֹ, (ישעה ו)
הַצְדִיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְגוֹ.
פָּסָוק זֶה קָשָׁה. הַצְדִיק אָבָד? נָאָבָד הַיְהָ
אָרֵיךְ לְהִיוֹת! מַה זֶה אָבָד? נָאָבָד אָבָד
מִמְּשָׁ. וּמַה אָבָד? אָבָד לְגַבִּירָה, וּנְדַבֵּק
בָּמֶקוּם אַחֲרֵי שְׁפָחָה, שְׁגַנְקָרָא שְׁפָחָה.

דָא בְּתִיב, וַצְדִיק יִסּוֹד עֲזָלָם. וְהָא אָזְקִימָנָא מַלִּי בְּכֶמֶה אַתָּר.

וְתַאֲנָא, הא שְׁפַחָה זִמְנָא לְשַׁלְטָה בָּאָרֶץ
קְדִישָׁא דְלִתְתָּא, בְּמַה דְהֹות מְטֻרוֹנוֹתָא
שַׁלְטָא בְּקְדִמְיָתָא, דְבָתִיב (ישעה א) צְדָקָ יַלְין בָּה,
וְהַשְּׁתָּא שְׁפַחָה כִּי תִירְשׁ גְּבִירָתָה בְּכָלָא. וּזְמִינָן
קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַתָּבָא לְמְטֻרוֹנוֹתָא לְאַתְּרָהָא
בְּקְדִמְיָתָא, וְכַדֵּין מְפָאנָן הוּא חְדוּתָא, הוּא אִמְאָן
חְדוּתָא דְמַלְכָא, וְחְדוּתָא דְמְטֻרוֹנוֹתָא. חְדוּתָא
דְמַלְכָא, בְּגַין דִּיתּוֹב לָהּ וַיַּתְפְּרַשׁ מְשֻׁפָּחָה, פְּדָקָא
אִמְנָא. וְחְדוּתָא דְמְטֻרוֹנוֹתָא, בְּגַין דִּתּוֹב
לְאַזְדוֹנוֹגָא בְּמַלְכָא, הָרָא הוּא דְבָתִיב גִּילִי מַאֲדָ בָת
צִיּוֹן וְגוֹ.

לשון הקודש

וְהַעוֹלָם מַתְקִים עַל וָהּ. וּבְשָׂהָעוֹלָם
מַתְקִים עַלְיוֹן, בָּאַלְוּ שְׁהַתְקִים עַל בָּל
הַשְּׁבָעָה, וְעַל בָּן בְּתוּב וַצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם,
וְהַרִי בָאַרְנוּ אֶת הַדְּבָרִים בְּכֶמֶה מִקּוֹמוֹת.
וְלִמְדָנָה, הַשְּׁפָחָה הוּא עַתִּיד לְשַׁלְטָה
בָּאָרֶץ הַקְּרוֹשָׁה שְׁלָמָתָה, בָּמו שְׁחִיתָה
הַגְּבִירָה שׁוֹלְטָה בָּרָאשָׁוֹתָה, שְׁבָתוּב אַדְקָה
יַלְין בָּה, וְעַכְשָׁו שְׁפָחָה כִּי תִירְשׁ גְּבִרָתָה,

בָת צִיּוֹן וְגוֹ.

תא חוי, כתיב זהיתה זו את لكم לחקת עולם. וזהיתה לכם מיבעי ליה, מאי זאת. הא אמרנו, לחקת עולם. בכל אחר ואתר חקת עולם אמררי, גורה דמלבא, דעיל כל גמוסוי באתר דא, ואסתומים לוין, פמאן דסתים פלא, באסקויפא חדא. חקת עולם וראוי. בהאי זאת (דף ס"ט ע"ב) רשים וחקק כל גניין דיליה, וכל טמירין דיליה.

בחדש השבעי בעשור לחדש. (ויקרא ט"ז) בعشור בזיקא, במה דאקייננא. תענו את נפשותיכם, ודאי חבי הוא, וזה אמר נפשותיכם ונדי. דהא בנפשא תליא מלטה, ובגין מה, אכילה ושתיה מתחיעאה, יתר מיום אחרא. אף על גב דהאי מלאה אמר בנונא אחרא, וכל שפיר, והאי והאי מלאה חדא, וכל חד באתריה, וזהבי הוא.

לשון הקודש

בחדש השבעי בעשור לחדש. בעשור עולם. וזהיתה לכם היה אריך להיות מה זה אתה? זה שאמרנו, לחקת עולם. בכל מקום ומקום חקת עולם נקראת, גורת המלה, שמכנים את בל הנגוטי במקומות הזה ומסתיר אותן, במו שמסתיר הפל באוצר אחד. חקת עולם וראוי. בזאת הוא רשם ותקוק את כל הנונים שלו ואת כל המטמוניים שלו.

וְתָאָנָּא, בְּהָאֵי יוֹמָא, כֹּל חִידּוֹ, וְכֹל גְּהִירּוֹ, וְכֹל
וּתְרֻגּוֹתָא דְעַלְמִין, בְּלָהּוּ תְּלִין בְּאִמָּא
עַלְאָה, דְכָל מְבוּעִין גְּדִין וְנְפָקִין מִנָּה. וְכָדִין
גְּהִירִין כֹּל אַיִן בְּזִיגִינָה, וְגַהֲרִין בְּגַהֲרָה בְּחַדּוֹתָה,
עד דְמִתְבְּסָם פְּלָא. וְכָדִין כֹּל אַיִן דִּיגִינָה
אַשְׁתְּבָחוּ בְּגַהֲרָה, וְדִינָא לֹא אַתְעַבֵּיד, וְעַל דָא
תְּעַנוּ אֶת נְפָשֹׂתֵיכֶם.

אמָר רַבִּי אָבָא, הָא אָוקִים לְהָמָר, מִן גַּפְא
דְמִתְגִּיתָא, לֹא גַּלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶצָם, עַד
שְׁכַפְרוּ בְּקוֹדֵשׁא בָּרִיךְ הוּא. דְכַתִּיב, (שמואל ב כ) אֵין
לְנוּ חָלֵק בְּדוֹד וְלֹא נָחָלה בְּבָנָו יִשְׁיָה, וְהָא אַתְמָר.
קָרָא אַחֲרִינָא אַשְׁפְּחָנָא בְּהָאֵי, דְכַתִּיב, (מלכים א
ט) רָאָה בִּיתְךָ דָוד. אָמָר לֵיה, הַכְּבִי הוּא וְדָאי,
בֵּית דָוד אַקְרֵי, כִּמָה דְכַתִּיב, (ישעיה ב) בֵּית יַעֲקֹב
לְכוּ וְגַלְכָה בָּאוֹר יְיָ. בֵּית יַעֲקֹב, כִּמָה דָאת

לשון הקודש

אָמָר רַבִּי אָבָא, הַרִי מַזְרָנו בְּאָר אָוֹתָה
מְנוּפָה דְמִשְׁנָה – לֹא גַּלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶצָם
עַד שְׁכַפְרוּ בְּקוֹדֵשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁכַתִּוב
(שמואל ב כ) אֵין לְנוּ חָלֵק בְּדוֹד וְלֹא נָחָלה
(לט) בְּבָנָו יִשְׁיָה, וְהָרִי נָאָמֵר. פָסוֹק אַחֲר
מְצָאָנוּ עַל וְהָ, שְׁכַתִּוב (מלכים א יא) רָאָה
בִּיתְךָ דָוד. אָמָר לוּ, כֵּד וְהָ וְדָאי, בֵּית
דוֹד נִקְרָא, כִּמוֹ שְׁכַתִּוב (ישעיה ח) בֵּית
וְלִמְדָנָה, בַּיּוֹם הַזֶּה כֹּל הַשְּׁמָחָה וְכֹל
הָאָרֶן וְכֹל הַסְּלִיחָה שֶׁל הַעוֹלָמוֹת, בְּלָם
תְּלִיעִים בָּאָם הַעֲלִיוֹנָה, שֶׁבְלָם הַמְעִינות
שׁוֹפְעִים וּיוֹצָאים מִמְנָה, וְאֵנוֹ מַאיִירִים בְּלָם
אָוֹתָם מָאוֹרוֹת, וּמַאיִירִים בָּאָר וּבְשְׁמָחָה,
עַד שְׁחַפֵּל מְתַבְּשָׂם. וְאֵנוֹ כֹּל אָוֹתָם
הַדִּינִים נִמְצָאים בָּאָר, וְהַדִּין לֹא נִعְשָׂה,
וְעַל בָּן תְּעַנוּ אֶת נְפָשָׂתֵיכֶם.

אָמֵר (ישעה ס) זְבִית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאָר. לְכוּ וְגַלְכָה בָּאוֹר יְיָ, דְּבָתִיב, (בראשית ב) זְנַחַר יוֹצָא מֵעַדְנוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגָן, וְגַטְעַ הָאֵי גַּן לְאַשְׁתַּעַשְׂעָא בֵּיהֶן עִם צָדִיקִיא, דִּבְיהָ שְׁרִין.

תָּאָנָּא, בְּתִיב אֲךָ בְּעַשּׂוֹר לְחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי הַזֶּה יוֹם הַכְּפֹרִים הוּא וְגַ�וּ וְעַגְיִתְמָ אֶת נְפָשֹׁתֵיכֶם. וּבְתִיב וְהִיאָתָה לְכֶם לְחַקְתָּ עֲוֹלָם בְּחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי וְגַ�וּ. אֲךָ דְּבָתִיב, מָאי קָא בְּעֵי הָכָא. אָמֵר לֵיהֶן לְמַעַוְתָּא קָא אַתְּיָא. דְּבִין דָּאָמֵר וְעַגְיִתְמָ אֶת נְפָשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לְחַדְשָׁה, אָמֵר (לְבָהָר) אֲךָ בְּעַשּׂוֹר. אֲךָ עַשּׂוֹר מִיבָּעֵי לֵיהֶן, דְּבָעַשּׂוֹר תְּלִיאָ מַלְתָּא.

אָמֵר לֵיה אֵי הָכִי, (שמות יב) אֲךָ בַּיּוֹם הַרְאָשָׁוֹן תִּשְׁבִּיתוֹ שָׁאוֹר מִבְּתִיכֶם, וְתִגְינֵן אֲךָ חַלִּיק. חַצְיוֹ אָסּוֹר בְּאֲכִילַת חַמִּיז, וְחַצְיוֹ מַזְתָּר. אַוְפָ הָכָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לְכֶם לְחַקְתָּ עֲוֹלָם בְּחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי וְגַ�וּ. יַעֲקֹב לְכוּ וְגַלְכָה בָּאוֹר הַיְמָן. בֵּית יַעֲקֹב, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר (שם ט) זְבִית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאָר. מה שְׁבָתוֹב אֲךָ, מַה הוּא רֹזֶחֶת בָּאָן? אָמֵר לוֹ, זֶה בָּא לְמַעַט, שְׁבִיּוֹן שְׁאָמֵר וְעַגְיִתְמָ אֶת נְפָשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לְחַדְשָׁה, מַעַדְנוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגָן, וְגַטְעַ אֶת הָגָן הַזֶּה לְהַשְׁתְּעַשְׂעָא בּוֹ עִם הַצְדִיקִים, שְׁבוֹם הַמְרִירִים.

אָמֵר לוֹ, אָמֵן בָּה, (שמות יט) אֲךָ בַּיּוֹם הַרְאָשָׁוֹן תִּשְׁבִּיתוֹ שָׁאוֹר מִבְּתִיכֶם, וְשָׁנִינוּ אֲךָ - חַלִּיק, חַצְיוֹ אָסּוֹר בְּאֲכִילַת חַמִּיז וְעַגְיִתְמָ אֶת נְפָשֹׁתֵיכֶם. וּבְתוֹב וְהִיאָתָה

אך בעשור לחידש, אימא ר'חציו אסור במלאכה (נ"א באכילה), ו Rachzio מותר. אמר ליה אוף הבא בוענigkeitם את נפשותיכם תלייא, דהא עני לא אשתחח אלא מפלגות יומא ולחלאה, ושפיר הוא אך חילק בוענigkeitם את נפשותיכם.

אמור רבי אלעזר, כתיב, (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליויכם וגוי. אכפר עליויכם מיבעי ליה. אלא יכפר עליויכם, לא כל לא יובל, דגניד מבועי לאשכחנה בהאי יומא לקבל עיר, לא רואה כלל, ולאשכחנה כלל. ודה עלייכם, בלומר, בגיניכון לדבאה לכון בהאי יומא, דכתיב לפנוי יי' טהרו. ולא ישלוט עלייכו דין.

רבי יהודה, אמר זכאיין אינן ישראל, דקוזשא בריך הוא אהרעני בהו, ובאי לדבאה להו,

לשון הקודש

וחציו מתר. אף כאן אך בעשור לחידש, אריך להיות! אלא יכפר עליויכם - אמר שחציו אסור במלאכה (באכילה) ו Rachzio מתר. אמר לו, אף כאן בוענigkeitם את נפשותיכם זה תלי, שהרי עני לא נמצא אלא מחות היום ואילך, ויפה הוא אך חלק בוענigkeitם את נפשותיכם.

אמר רבי אלעזר, כתוב כי ביום הדין יכפר עליויכם וגוי. אכפר עליויכם היה

רבי יהודה אמר, אשיריהם ישראל

דְּלֹא יִשְׂתַּפְחַ בְּהוּ חֹבֶה, בְּגַין דִּיהְוֹן בְּנֵי הַיְכָלִיהִים וַיְדֹוּן בְּהַיְכָלִיהִם. וְלוֹזָמָנָא דָאָתִי בְּתִיב, (יחזקאל ל"ו) וַיְזַרְקֵתִי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים וְגוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (תהלים קל) שיר הַמְּעֻלוֹת מִמְּעַמְקִים קָרְאָתֵיךְ יְיָ. תְּגִינֵן, בְּשַׁעַתָּא דְבָרָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַלְמָא, בְּעָא לְמִבְרִי בֵּר נֶשׁ, אַמְלִיךְ בָּאוּרִיתָא, אַמְרָה קְמִיה, תְּבָעֵי לְמִבְרִי הָאִי בֵּר נֶשׁ, זְמִינֵן הוּא לְמַחְטֵי קְמִיה, זְמִינֵן הוּא לְאַרְגְּזָא קְמִיה. אֵי תְּעַבֵּיד לֵיה בְּעַזְבָּדוֹי, הָא עַלְמָא לֹא יְכִיל לְמַיְקָם קְמִיה, כֹּל שְׁבַן הָהּוּא בֵּר נֶשׁ. אַמְרָה לֵיה, וּכְיַי לְמָגָנָא אַתְקִרְיָנָא, (שםות לד) אֵל רְחוּם וְחַפּוּן אָרְךָ אֲפָים.

וְעַד לֹא בָרָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַלְמָא, בָרָא תְּשׁוּבָה, אַמְרָה לְה לְתְשׁוּבָה, אָנָא בְּעִינָא

לשון הקודש

שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַתְּרִצָּה בָּהֶם וּרוֹצָה לְטַהֵר אֹתָם שְׁלָא יִמְצָא בָּהֶם חַטָּא, בְּדִי שִׁיחָיו בְּנֵי הַיְכָלָו וַיְדֹוּן בְּהַיְכָלָו. וְלֹעֲתִיד לֹבָא בְּתוּב, (יחזקאל ל"ו) וַיְזַרְקֵתִי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים וְגוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (תהלים קל) שיר הַמְּעֻלוֹת מִמְּעַמְקִים קָרְאָתֵיךְ הָיָה. שְׁנִינוּ, בְּשַׁעַה שְׁבָרָא הַקְדּוֹשׁ בָּרִיךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,

למְבָרֵי בֶּר נְשׁ בַּעֲלִמָּא, עַל מִנְתָּה דְּבָד יְתֻובָן לְךָ
מִהּוּבִיהָן, דְּתָהְיוֹ זְמִינָא לְמִשְׁבָּק חֹזְבִיהָן, וְלְכִפְרָא
עַלְיָהָנוּ. וּבְכָל שְׁעַתָּה וּשְׁעַתָּה תְּשׁוֹבָה זְמִינָא לְגַבֵּי
בְּנֵי נְשָׁא, וּבְדַבְּרֵי בְּנֵי נְשָׁא תִּיבִּין מִהּוּבִיהָן, הָאֵי
תְּשׁוֹבָה תִּבְתַּחַת לְגַבֵּי קְדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וּכְפָר עַל
כָּלָא, וְדִינֵין אַתְכְּפִין, וּמִתְבִּסְמָן בְּלָהָו, וּבֶר נְשׁ
אַתְדָּכִי מִהּוּבִיהָ.

אִימְתֵּי אַתְדָּכִי בֶּר נְשׁ מִהּוּבִיהָ בְּשְׁעַתָּה דְעַל
בְּהָאֵי תְּשׁוֹבָה בְּדַקָּא חַזִּי. רַבִּי יִצְחָק
אָמָר, דְּתָבְקֵי מַלְכָא עַלְאָה, וְצַלְלֵי (דף ע' ע"א) צָלוֹתָא
מְעוֹמְקָא דְלָבָא, הַדָּא הָוּ דְכִתְבֵּי מִמְעַמְקִים
קְרָאתִיךְ יְיִ.

רַבִּי אָבָא אָמָר, מִמְעַמְקִים קְרָאתִיךְ יְיִ, אַתְר גַּנְיוֹ
הָוּ לְעַילָּא, וְהָוּ עַמְיקָא דְבִירָא, וּמְהָאֵי

לשון הקודש

הָעוֹלָם, בְּרָא תְּשׁוֹבָה. אָמָר לְהָלְתְּשׁוֹבָה: נְכָנָעִים, וּכְלָמִים מִתְבָּשִׂמים, וְאַדְמָן גַּטְהָר
מַחְטָאוֹ.

מַתִּי גַּטְהָר אַדְמָן מַחְטָאוֹ? בְּשָׁעָה שְׁגָנָנָס
לְתְּשׁוֹבָה הָוּ בָרָאוִי. רַבִּי יִצְחָק אָמָר,
שָׁבֵב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן וּמִתְפַלֵּל תְּפִלָּה
מַעַמֵּק הַלְּבָב. וְהוּ שְׁבָתוֹב מִמְעַמְקִים
קְרָאתִיךְ הֵ.

רַבִּי אָבָא אָמָר, מִמְעַמְקִים קְרָאתִיךְ הֵ.

בְּרוּךְ הוּא, וְהָיָא מִכְפֵר עַל הַכָּל, וְהָדִינִים

נִפְקִוּן נְחָלִין וִמְבוּעִין לְכָל עִיר, וְהַהוּא עַמִּיקָא
דַעֲמִיקָתָא אַקְרֵי תְשִׁיבָה. וּמִאן דְבָעִי לְאַתְּבָא
וְלְאַתְּרֵבָא מִחוּבוֹי, בְּהָאַי עֻזְמָקָא אַצְטְרֵיךְ לְמִקְרֵי
לְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב מִמְעַמְקִים
קְרָאָתִיךְ יְיָ.

תָּאָנָא, בְשַׁעַתָּא דְהָזָה בָר נְשׁ חַב קְמִי מַאֲרִיה,
וּקְרִיב קְרַבְגִּיהָ עַל מִדְבָּחָא, וּבְהָנָא מַכְפֵר
עַלְיהָ, וּבְעַי בְּעַוּתִיהָ עַלְיהָ, מַתְעַרְןִ רְחִמִּי, וְדִינִין
מַתְבִּסְמָן, וְתְשֻׁבָה אַרְיךְ בְּרַבָּאָן, בְּמִבּוּעָן דְגַדְיָן
וְנִפְקִוּן, וּמַתְבִּרְכִּין בְּלָהּוּ בְּזִיכְיָין פְּחַדָא, וָבָר נְשׁ
אַתְּדָכִי מִחוּבִיהָ.

תָּא חַי, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אֲפִיק עָשָׂר בְּתָרִין,
עַטְרִין קְדִישָׁין לְעַילָא, דְאַתְעַטָר בְּהָוּ,
וּמַתְלִבָש בְּהָוּ, וְהָוּ אִינְנוּ, וְאִינְנוּ הוּא, בְּשַׁלְהוּבָא

לשון הקודש

רְבָונָנוּ וּמִקְרִיב קְרַבְנוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהַפְּהָנוּ
מַכְפֵר עַלְיוֹן וּמַבְקֵש בְּקַשְׁתוּ עַלְיוֹן,
מַתְעוֹרְרִים רְחִמִּים, וְהַדִּינִים מַתְבִּשְׁמִים,
וְהַתְשֻׁבָה מְרִיקָה בְּרַכּוֹת בְּמַעֲנָות
שְׁשׁוֹפָעִים וּוֹצָאִים, וְכָל הַטְּאוֹרוֹת
מַתְבִּרְכִּים בָּאָחָר, וְהָאָדָם גַּתְהָר מַחְטָאָו.
בָא רְאָה, דְקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא הַזְּכִיא
עַשְׂרָה בְּתָרִים, עַטְרוֹת קְדוּשָׁות
לְמִדְנָה, בְּשָׁעה שְׁהִיה אָרֶם חֹטֵא לִפְנֵי

מָקוֹם גָּנוֹן הוּא לְמַעַלהָ, וְהַא עַמְקָה
הַבָּאָר, וּמוֹה יוֹצָאים נְתָלִים וּמַעֲנִיתָה לְכָל
עִיר, וְאַוְתָה עַמְקָה הַעֲמָקִים נְקָרָא תְשֻׁבָה.
וּמי שְׁרוֹצָה לְשׁוֹב וְלַהֲתָרָה מַחְטָאָו,
מִהַעֲמָקָה הָזָה הוּא צָרִיךְ לְקָרָא לְקָדוֹש
בָּרוּךְ הוּא. וְהָוּ שְׁכַתּוֹב מִמְעַמְקִים
קְרָאָתִיךְ הָ.

דָּאַחִידָא בְּגֻמְרָא, וְלִית תִּפְנֵן פְּרוֹדָא. לְקַבֵּיל דָנָא,
אַית עַשֶּׂר בְּתִרְיוֹן דָלָא קְדִישֵין לְתַתָּא, וְאַיְנוּ אַחִידָא
בְּזֹהָםָא דְטוֹפֶרֶא דְהָרָע עַטְרָא קְדִישָׁא, דְאַקְרָבִי
חַבְמָה. וְעַל דָא אַקְרִיוֹן חַכְמוֹת.

וְתַאֲנָא, עַשְׂרָה זִיגִי חַכְמוֹת אַלְיָן נִחְתּוּ לְעַלְמָא.
וּבְלָהו אַסְתָּאָבוֹ (ס"א אַשְׁתָּאָבוֹ) בְּמִצְרִים, בְּרִ
מַהָר דְאַתְפֵשֶׁט בְּעַלְמָא, וּבְלָהו זִיגִי חַרְשֵׁי אַיְנוֹן,
וּמַעַיְהוּ יַדְעֵי מִצְרִים חַרְשֵׁין, עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא.
וּבְדַם מִצְרָאי בְּעָזָן לְמַעַבְדָ בְּנוֹפִיא בְּחַרְשֵׁיְהוּ
לְעוֹבֵדִיהוֹן, הַוּ נִפְקֵי לְחַקְלָא לְטוֹרִי רַמְאִי,
וּדְבָחֵין דְבָחֵין, וּעַבְדֵין גּוֹמֵין בְּאֶרְעָא, וּסְתָרִין
הַהְזָא דָמָא סְוִחרְגִּיה דְהַנִּי גּוֹמֵין, וּשְׁאָר דָמָא
מִתְבָּגֵפִי בְּהַגְּהָוּ גּוֹמֵין, וּבְשָׂרָא שְׁזַוְן עַלְיָהוּ.
וּקְרֵבֵין קְרֵבָגִיהוֹן, לְאַיְנוֹן זִיגִי בִּישֵּׁין, וְאַיְנוֹן זִיגִי

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

פָּרֶט לְאַחֲר שְׁהַתְּפֵשֶׁט בְּעוֹלָם, וּכְלָם הָם
מִגִּי בְשָׁפִים, וּמַהָם יְדֻעוּ הַמְּצָרִים בְשָׁפִים
עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. וּבְשְׁהַמְּצָרִים רְצֵוּ
לְעַשׂוֹת בְּנוֹס בְּבְשָׁפִים לְמַעַשֵּׁיהם, הַיּוּ
יְוֹצָאים לְשָׁרָה לְהָרִים הַגְּבוּהִים, וּוּבְחִים
וּבְחִים, וּוּזְשִׁים גְּמוֹת בְּאֶרְץ, וּמְסּוּבִּים
אוֹתוֹ הַקְּדָם סְבִיב הַגְּמוֹת הַלְלוּ, וּשְׁאָר
הַקְּדָם מְכֻנָּסִים בְּגְמוֹת הַלְלוּ, וּשְׁמִים
עַלְיָהָם בְּשָׁר, וּמְקֻרְבִּים אֶת קְרֵבָגִיהָם

לְמַעַלָה, שְׁהַתְּעַטֵּר בָּהֶם וּמַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם,
וְהָוָה זֶה הַמָּ, וְהָם זֶה הַוָּא, בְּשְׁלַהְבָת
הַאֲחוּזָה בְּנַחֲלָתָה, וְאַיְן שֶׁם פְּרוֹדָ. כְּנָגֵר
זֶה יִשְׁעָרָה בְּתִרְיוֹן שְׁאַיְנָם קְדוֹשִׁים
לְמַטָּה, וְהָם אֲחוּזִים בְּוַהֲמָת הַצְּפָרָן שֶׁל
עַטְרָה קְדוֹשָׁה שְׁגָנְרָאתָ חַבְמָה, וְעַל כֵּן
גְּקָרְאוּ חַכְמוֹת.

וּלְמִדְנָגָה, עַשְׂרָת מִגִּי הַחַכְמוֹת הַלְלוּ
יְרָדוּ לְעוֹלָם, וּכְלָם נְטָמָא (נְשָׁאָבוֹ) בְמִצְרִים,

בִּישֵּׁין מִתְכְּנֵשִׁין וּמִתְקָרְבִּין פְּחַדָּא, וּמִתְפִּיסִׁין בְּהַדִּיחָה בְּהַהְזָא טֹרָא.

**יִשְׂרָאֵל דְּהַזָּו בְּשַׁעֲבֹודִיהַזָּו, הַזָּו מִתְקָרְבִּין לְהַזָּו,
וְאַזְלָפָו מְנִיהָו, וְהַזָּו טָעָן בְּתְרִיהָו,
וְהַיִנּוּ דְכִתְיבָּ בְּמִעְשָׁה אָרֶץ מִצְרָים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתָם
בָּה לֹא תַּעֲשֵׂו וּבְמִעְשָׁה אָרֶץ בְּגַעַן וְגוֹ, וּכְתִיב וְלֹא
יַזְבְּחוּ עַד אֵת זְבַחֵיכֶם לְשָׁעֵירִים וְגוֹ. תָּאָנָא,
בְּשַׁעַתָּא דְהַזָּו מִקְרָבִין לְהַזָּו עַל גְּבֵי חַקְלָא, וְהַזָּו
מְזֻמְנִי הַזָּו דָמָא, וּמִקְרָבִי קְרַבְנִיהָו, הַזָּו מִתְכְּנֵפִי
כָּל אַיִן זַיְגַּן בִּישֵּׁין, וְחַמְאָן לְהַזָּו בְּגַוְונָא דְשָׁעֵירִים,
בְּלַהּוּ מַלְיָן שַׁעַרָא, וּמוֹדָעִי לְהַזָּו מָה רַאַיָּן בְּעֵין.
**תָּא חַזִּין, יִצְחָק מָה בְּתִיב בֵּיהָ, (בראשית כ) וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב
אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיְמַשֵּׁהוּ, אָמָר, דָא לֹא
אַתְעָדי (ס"א הַכָּא לֹא אַתְעָדוֹ), אֶלְאָ מַטְלָא דְשִׁמְיָא דְגַד****

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

לְמִרְנָגָן, בְּשַׁעַה שְׁהִי מִקְרָבִים לְהָם עַל
גְּבֵי הַשְׁדָה וְהִי מְזֻמְנִים אֶתְתוֹ הַקְּם
וּמִקְרָבִים קְרַבְנוֹתֵיכֶם, הִי מִתְכְּנָסִים כָּל
אֶתְתֶּם מִינְגִּים רְעִים, וּרוֹאִים אֶתְתֶּם בְּמַוְתָּא
הַשְׁעִירִים, בָּלָם מְלָאִים בְּשַׁעַר, וּמוֹדִיעִים
לְהָם מָה שָׁהָם רֹצִים.

בָּא רָאתָה, מָה בְּתוּב בִּיצָּחָק? (בראשית כ)
וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיְמַשֵּׁהוּ. אָמָר,
וְהַלֹּא חִסְרָה (כְּאֵן לֹא מִתְעוּרָה), אֶלְאָ מַטְלָא

לְאֶתְתֶּם הַמִּינִים הַרְעִים, וְאֶתְתֶּם הַמִּינִים
הַרְעִים מִתְכְּנָסִים וּמִתְקָרְבִּים בַּאֲחָר,
וּמִתְפִּיסִים עַמְּפָם בְּאֶתְתֶּמוֹ דָהָר.

**יִשְׂרָאֵל שְׁהִי מְשֻׁבְּדִים לְהָם, הִי
מִתְקָרְבִּים לְהָם, וּלְמִדּוֹ מִקְּם, וְהִי טֹועַם
אַתְּרִיכֶם. וְהַיָּנוּ מָה שְׁבַתּוּב, בְּמִעְשָׁה
אָרֶץ מִצְרָים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתָם בָּה לֹא תַּעֲשֵׂו
וּבְמִעְשָׁה אָרֶץ בְּגַעַן וְגוֹ. וּכְתִיב וְלֹא
יַזְבְּחוּ עַד אֵת זְבַחֵיכֶם לְשָׁעֵירִים וְגוֹ.**

על ארעא. אמר רבי יוסף, ומשמי הארץ, בכלא ברביה. מאי טעמא. בגין דחמא ליה בשערא, אמר למעבר דא, ומשמי הארץ אצטראיך, ולא זוהמא דארעא, דהאי זוהמא הויא דארעא, ובד מלא דשמייא ומגדא דארעא מתרחבראן את עברhai זוהמא.

אמר רבי חייא, בתריביתא דאיינון בתרין תפאיין דלא קדיישין hai היא, הדא הויא דכתיב, (דברים יח) ודורך אל המותים, וזה הוא עשייתה דכלא. דתניא אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, נפשטא דרשיעיא אליו איינון מזיקון בעלמא.

אמר רבי יוסף, אי הכי טב فهو לחיביא דאתעבידין מזיקון בעלמא, אז הויא עונשא דגיהנם. אז הויא בישא דזמין לאו בההוא עלמא.

לשון הקודש

הapterim התחתונים שאינם קדושים, זה הוא מה שבתווב (דברים י) ודורך אל המותים, וזה העשרי של הכל. שולםנו, אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, נפשות הרשעים אלו הם מזיקי העולם.

אמר רבי יוסף, אם כן טוב לרשעים שנעשים מזיקים בעולם, אםפה הוא ענש הגיהנם? אםפה הרע שעהיד להם בעולם

הشمמים שנזול על הארץ. אמר רבי יוסף, ומשמי הארץ, בכלל הוא ברך אותו. מה הטעם? כי ראה אותו עם שער. אמר, שבדי להעביר את זה, צריך ומשמי הארץ, ולא גהמת הארץ, שהרי זה מה היא של הארץ, ובჭפל השמים ומגדר הארץ מתחברים, עוברת תזהמה הו. אמר רבי חייא, האחרון של אותן

אמר רבי חייא, וכי תגינן, זה אוקימנא מלוי, נפשתא דרשיעיא בשעתא דנקון מעולם, במא גרדיני גמיסין מזדקני לקבלה להו, ולאעלאה להו לגיהם, ואלין להו בתלת דין בכל יומא, בגיןם. לבתר מזדקוני בהו, ואלין ישאטין בעולם, ומטעו להו לרשיעיא, לאינו דקא אסתים תשובה מקמייהו. לבתר תיבין להו לגיהם, ואטאובין (נ"א ואתני) תפון, ובך בכל יומא.

לבתר דאלין בהו, ישאטין בהו בעולם, מהדרין לקבריהו, וחפן התולעת דגופא מנקרי בשער ומרתאבלו עליהו, לאינו תרשין והוא אזי לבוי קברי, וחרשי בחרשיהו, ועבדין חד צלמא דבר נש, ודברין קפיה חד צפרא. לבתר עליון לההוא (דף ע' ע"ב) צפרא, בההוא קברא, וההוא צלמא

לשון הקודש

אותם לגיהם, וגטמאים (ונדייט) שם, וכן בכל יום.

אחר שחולכים עפם ומשוטטים עפם בעולם, מחוירים לקבריהם, ורואים את התולעת של הגוף מנקרת את הבשר ומרתאבלים עליהם, ואוטם מבשפים כי הולכים לבית הקברות ומכשפים בכם, וושפיכם, ועושים כל אחד של האדים, ווובחים לפניו שער אחד. אחר כך

ההוא? אמר רבי חייא, כך שנינו, והרי באנו את הדברים. נפשות הרשעים בשעה שיזאים מן העולם, כמה שומריהם הקיימים מזדמנים בוגדים ולהבניהם בגיןם, ומכנישים אותם בשלשה דינים בכל יום בגיהם. אחר כך מזדונים, והולכים ומשוטטים בעולם, ומטעים את הרשעים לאותם שנסתמה מלפניהם התשובה. אחר כך משבים

מִתְּבָרֵין (ס"א מדרבין) ליה לאַרְבָּע סְטְרִין, וּמַעַלֵּין ליה לאַרְבָּע זְיוֹנִין דְקָבָרָא. פְּגִין מְחִירֵי בְּחִרְשֵׁיָהוּ, וּמִתְּבָנֵפִי אַינְזָן בְּנוּפִי, וְאַינְזָן בִּישִׁין, וּמִינְתַּין הָהִיא נְפַשְׁתָּא, וְעַל בְּקָבָרָא וּמְשֻׁתָּעִי בְּהַדִּיחָה.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, זְבָאֵין אַינְזָן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דָהָא בְּלָהָו קְדִישָׁין. גַּפְא דָלָהָו קְדִישָׁא. נְפַשָּׂא דָלָהָו קְדִישָׁא. רַוְחָא דָלָהָו קְדִישָׁא. גַּשְׁמָתָא דָלָהָו קְדָשִׁים. תַּלְתַּת דָּרָגִין אַינְזָן, כְּגַוְונָא דָלָעִילָּא. דָתְגִיא אָמֶר רַבִּי יִהוּדָה, בְּתִיב (בראשית א') תֹּצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה, דָא הִיא גַּשְׁמָתָא (עלאה) דָאָדָם קְדָמָאָה (עלאה). תָּא חֲזִין, תַּלְתַּת דָּרָגִין אַינְזָן, וְאַתְּדָבְקוּ בְּהָדָר, נְפָשׁ, רַוְתַּה, גַּשְׁבָּה. וְעַלְּאָה מְנִיחָה, גַּשְׁבָּה.

לשון הקודש

גַּופָם קְדוֹשָׁה. נְפָשָׁם קְדוֹשָׁה. רַוְתַּה קְדוֹשָׁה. קְדוֹשָׁה. גַּשְׁמָתָם קְדָשִׁים. שֶׁלֶשׁ דָרְגוֹת הָן בְּמוֹ שְׁלָמָעָלה. שְׁנִינוּ, אָמֶר רַבִּי יִהוּדָה, בְּתוּב (בראשית א') תֹּצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה, וְזֹה הַשָּׁמָה (עליה). בָּא רָאָה, שְׁלַשׁ דָרְגוֹת הָן, וְגַרְבָּקָו בְּאַחַת - נְפָשׁ, רַוְתַּה, גַּשְׁמָה. וְהַעֲלִיּוֹתָה מֵהָן - גַּשְׁמָה.

מְבָנִים אָתוֹ הַשְׁעִיר לְאַוְתּוֹ קָבָר, וְאַתּוֹ אָתוֹ צָלָם מִשְׁבְּרִים (מִהִיאִים) אָתוֹ לְאַרְבָּע אַדְדִים, וּמְבָנִים אָתוֹ לְאַרְבָּע זְיוֹנִים, וּמְבָנִים אָתוֹ לְקָבָר, וְאָוּמְבָשִׁים בְּכָשְׁפִים, וּזְיוֹתָה בְּקָבָר, וְאָוּמְבָשִׁים בְּכָשְׁפִים, וּמְבָנִים אָתוֹם בְּנוּסִים וְאוֹתָם מִינִים רַעִים, וּמְבָנִים אָתוֹה הַנְּפָשׁ, וּמְבָנִים לְקָבָר וּמְדָבְרִים עַפְם.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזָּהָר וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהָרִי בְּלָם קְדוֹשִׁים.

דָאָמֵר רבי יוסף, בכֶּלֶהוּ בנִשְׁאָה אתַּגְפֵּשׁ, ואִתְּ גפֵּשׁ עלְאָה מגַּפֵּשׁ. זכָּה ברָ גשׁ בהָאֵ גפֵּשׁ, מרִיקִין עלִילָה עטְרָא חד, דאֲקָרִי רוֹתָה. הקָדָ הוֹא דכְּתִיב, (ישעה לב) עד יעָרָה עלִילָנוּ רוֹתָה ממָרוּם. בקִדְיָן אתַּעֲרָ ברָ גשׁ באֲתַעֲרָוֹתָה אחֲרָא עלְאָה, לאֲסַתְּבָלָא בגְּנוּמָוּסִי מלִבָּא קדִּישָׁא. זכָּה ברָ גשׁ ביְהָ בהָהָוָא רוֹתָה, מעֲטָרִין ליה בכְּתָרָא קדִּישָׁא עלְאָה, דכְּלִיל כלָא, דאֲקָרִי גשְׁמָה. דאֲתָקָרִי גשְׁמָתָא אלוֹהָה.

וְתַּאֲנָא ברְזָא דרְזִוָּן, בגַּנוּ רוֹיִן דסְפָרָא דשְׁלָמָה מלִבָּא. האֵי קרָא, דכְּתִיב, (קהלת ז) ושְׁבָה אנִי אתְּ המְתִים שבָּרְ מתוֹ, ביוֹן דכְּתִיב ושְׁבָה אנִי אתְּ המְתִים, אמַאי שבָּרְ מתוֹ. אלָא שבָּרְ מתוֹ בהָאֵ עלְמָא, בפְּזִילָהָנָא דמְאַרְיָהּוֹן.

לשון הקודש

שאָמֵר רבי יוסף, בכֶּתֶר קדוֹשׁ עלִיּוֹן שפּוֹלֵל הכֶּל, שנִקְרָא גשְׁמָה, שנִקְרָאת גשְׁמָתָא אלוֹהָה. ולִמְדָנוּ בסּוֹד הפּוֹדוֹת, בתוֹךְ הפּוֹדוֹת שלְסֻפָּרוֹ שלְ שלְמָה הפְּלָה, הפְּסָוק הוּה שכְּתוּב (קהלת ז) ושְׁבָה אנִי אתְּ המְתִים שבָּרְ מתוֹ, ביוֹן שבָּרְ ושְׁבָה אנִי אתְּ המְתִים, למָה שבָּרְ מתוֹ? אלָא שבָּרְ מתוֹ בעוֹלָם הוּה בעֲבוּדָת רבּוֹנָם. בכֶּלֶהוּ בנִשְׁאָה אתַּגְפֵּשׁ, ואִתְּ גפֵּשׁ עלְאָה מגַּפֵּשׁ. זכָּה אדָם בגַּנְפֵּשׁ הזֹו – מרִיקִים עלִיּוֹנה מהַגְּנָפֵשׁ. זכָּה אדָם שנִקְרָאת רוֹתָה. והוּ שכְּתוּב (ישעה לט) עד יעָרָה עלִילָנוּ רוֹתָה ממָרוּם. או מתַּעֲזִיר אדָם בהַתּוֹרוֹת אחֲרָתָה עלִיּוֹנה, להַסְּתָלֵל בגְּנוּמָוּסִי הפְּלָה תקְדוּשָׁה. זכָּה אדָם באוֹתָהּ הרוּם – מעֲטָרִים אוֹתָוֹ

וַתִּפְמֹן כתיב, תלת מַדּוֹרִין עֲבֵד קָדְשָׂא בָּרִיךְ
הוּא לְצִדְיקִיא, חד (ס"א ד"ב) אַינְנוּ צִדְיקִיא רְלָא,
אַישְׁתְּצִיאוּ מַהְאִי עַלְמָא וּכְדָא צִדְרִיךְ)
לְנַפְשָׁאָן דָאַינְנוּ צִדְיקִיא,
דְלָא אָסְתָּלְקוּ מַהְאִי עַלְמָא, וַשְּׁבִיחֵן בְּהָאִ
עַלְמָא. וּכְדָא אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא רְחַמִּין, וַאֲינְנוּ חַיִּין
יַתְבִּין בְּצֻעָּרָא, אַינְנוּ מִצְלָוָה צְלוֹתָא עַלְיָהוּ, וַאֲזָלֵין
וּמוֹדָעַין מַלְהָ לְאַינְנוּ דְמִיכִין דְחַבְרוֹן, וּמִתְעַרְיוֹן,
וּעֲלָלַין לְפָנֵן עַהֲן דָאַרְעָא, דְתִפְמֹן רְוִיחַהּוֹן
דְצִדְיקִיא, מַתְלַבְּשָׁו בְּעַטְרִין דְגַהּוֹרָא, וַאֲתִיעַטּוּ
בָּהָו, וְגַזְרִין גַּזְרָה, וַקּוֹדְשָׂא בָּרִיךְ הַזָּהָר עֲבֵיד
רְעוֹתָא דְלַהּוֹן, וְחַם עַל עַלְמָא.

וְאַינְנוּ נַפְשָׁן דְצִדְיקִיא, מַשְׁתַבְחֵין בְּהָאִי עַלְמָא,
לְאַגְּנָא עַל חַיִּיא, וְהָאִי אַקְרֵי נַפְשָׁ, וְדָא
לֹא אָסְתָּלְקָא (ס"א אַשְׁתָּצִיא) מַהְאִי עַלְמָא, וַשְּׁבִיחָא בְּהָאִ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּשְׁמָ בְּתוּב, שֶׁלְשָׁה מִדּוֹרִים עָשָׂה
הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַדִּיקִים, אַחֲרֵי (שָׁמַן
אוֹתָם צְדָקִים שָׁלָא נָבְדוּ מִתְהֻלָּם תְּזִיהָ וְכָאַרְיוֹן
לְנַפְשׁוֹת אָוֹתָם הַצְדִיקִים שְׁלָא הַסְּתָלְקוּ
מִתְהֻלָּם הַזָּהָר וּמְצִוּיִים בְּעוֹלָם הַזָּהָר.
וּבְשַׁהָעוֹלָם אַרְיךְ רְחַמִּים, וְאָוֹתָם הַחַיִים
יַשְׁבִּים בָּצְעָר, הֵם מִתְפָלְלִים עַלְיָהָם
תְּפִלָּה, וּחוֹלְכִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר
לְאָוֹתָם יִשְׁנֵנִי חַבְרוֹן, וּמִתְעוֹרְרִים וּנְכָנִסִים

וְאָוֹתָן נַפְשׁוֹת הַצְדִיקִים נִמְצָאוֹת בְּעוֹלָם
הַזָּהָר לְהַגְּנָן עַל הַחַיִים, וְזֹוּ נִקְרָאת נַפְשָׁ, וְזֹוּ
לֹא מִסְתְּלָקָת (עַבְדָתָה) מִן הַעוֹלָם הַזָּהָר,
וּמְצִוָּה בְּעוֹלָם הַזָּהָר בְּרִי לְהַסְתִּבְלֵל וְלִדְעָתָה

עלמא, לאסתכלא ולמנדע ולאגנא על דרא. זהαι הוא דאמרו חביביא, דמיתי ידי בצערא דעלמא. ועונגשא דחביבין די בארעא, בהאי הוא, דכתיב ונברתה הנפש היה מעמיה.

ומודרָא תניינא הוא גן עhn די בארעא. ביה עבד קדשא בריך הוא מדוריין עלאין יCKERין, בגוננא דהאי עלמא, ובגוננא דעלמא עלאה. זהיבליין בתריין גונין, דלית להוֹן חשבנא, ואילניין ועשבין וריחין דסלקין בכל יומא. ובהאי אחר שארי היה דאקרי רוח דאיינון צדיקיא, ומודרָא דהיא רוחה ביה שארי. ובכל רוח ורוח מתלבשא בלבוש יCKER, בגוננא דהאי עלמא. ובגוננא דהיא עלמא עלאה.

מדורָא תליתאה, היהוֹן מדורָא עלאה קדיישא דאיתקרי צרורָא דהוי. דתפנ מתעדנא

לשון הקודש

ולהן על הדור. וזה שאמרו החברים, שאין להם חשבון, ואילנות ועשבים שהפטים יודעים בצערו של העולם. ונענש הרשעים שבארץ הוא בזה, שבתווב ונברתה הנפש היה מעמיה. והמדור השני הוא גן העדן שבארץ, בו עשה הקירוש ברוך הוא מדורים עליונים נבדדים, כמו שהעולם הזה וכמו שהעולם העליון, והיכלות בשני גנים

הַהוּא דָרְגָּא עַלְּאָה קְדִישָׁא, דָאָקָרִי נְשָׁמָה. וְהִיא אַתְּדַבֵּק לְאַתְּעַנְּגָא בְּעַדְוָנָא עַלְּאָה. עַלְּיהָ כְּתִיב, (ישעה נח) אָז תִּתְעַנְּגֶנְךָ עַל יְיָ וְהַרְכְּבָתֶיךָ וְגוּ.

וְתִּאְנָא, בְּשַׁעַתָּא דְאַצְטְּרִיךָ עַלְמָא רְחָמִי, וְאַינְזָו צְדִיקִיא זְבָאן. הַהוּא נְפָשָׁד אַשְׁתְּבָחָא בְּעַלְמָא, לְאַגְּנָא עַל עַלְמָא. נְפָשָׁסְלִיק וְאוֹיל וְשָׁאַט בְּעַלְמָא, וּמוֹדָע לְרוֹית. וּרוֹית סְלִיק וְאַתְּעַטָּר, וּמוֹדָע לְגַשְׁמָה. וְגַשְׁמָה לְקֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. וּבְדִין חַם קְדוּשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַל עַלְמָא. בְּדִין נְחַתָּא מְעִילָא לְתִתְּתָא, נְשָׁמָה אָזְדָע לְרוֹית, וּרוֹית אָזְדָע לְגַנְפָשָׁא.

וּבְכָל שְׁבָתָא וּשְׁבָתָא, וּרְיִשְׁיָה יְרָחָא, בְּלָהָו, מִתְּחִבָּרוֹ וּמִתְּעִטָּרוֹ כְּתָד, עד דְאָזְדָוָנוֹ לְמִיתָּי לְסָגָד לְמִלְבָא עַלְּאָה. וְלִבְתָּר תִּיְבֵן לְאַתְּרִיהּוּ. הַדָּא הַזָּא דְכִתִּיב, (ישעה סז) וְהַיָּה מִדי חֶדֶש בְּחֶדֶשׁ וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ יָבָא כָּל בָּשָׂר וְגוּ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

עַלְיוֹן שְׁנָקְרָא צָרוֹר הַחַיִם, שָׁשָׁם מִתְעָדָנָת אֲוֹתָה דָרְגָה עַלְיוֹנָה קְדוּשָׁה שְׁנָקְרָאת נְשָׁמָה, וּזוֹ דְבָקָה לְאַתְּעַנְּגָא בְּעַנְג הַעֲלִyon. עַלְיהָ כְתִיב, (ישעה נח) אָז תִּתְעַנְּגֶנְךָ עַל הָ וְהַרְכְּבָתֶיךָ וְגוּ. וּלְמִדְנָה, בְּשָׁעָה שְׁאַרְיָה הָעוֹלָם רְחָמִים וְאַתָּם צְדִיקִים וּפְאַם, אֲוֹתָה הַגְּנָפָש שְׁגָמְצָאת בְּעוֹלָם לְהִגְןָן עַל הָעוֹלָם, הַגְּנָפָש

וּבְשֻׁעַתָּא דאצטְריך עַלְמָא רְחִמֵּי, וְחִיא אֶזְלִי
וּמוֹדְעִי לְהֹזְנוֹ נְפָשֵׁיחֲוּ דְצִדִּיקְיָא,
וּבְכָאן עַל קְבָרִיהָו, אִינְנוּ דְאַתְּחֹזְוּ לְאוֹדָעָא לְהֹזְנוֹ.
מַאי טַעַמָּא. **דְשַׂנְיוֹן** רְעוּתָא דְלְהֹזְנוֹ לְאַתְּדְבָקָא
נְפָשָׁא בְּנְפָשָׁא, (דף ע"א ע"ב) קְדִין אַתְּעַרְיוֹן נְפָשֵׁיחֲוּ
דְצִדִּיקְיָא, וּמְתַבְּגָפְיָא וְאֶזְלִין וְשָׁאָטִין לְדִמְיכִי חֶבְרוֹן,
וּמוֹדְעִי לְהֹזְנוֹ צְעָרָא דְעַלְמָא. **וּבְלֹהְזָוּן** עַלְמָא בְּהַהְזָא
פְּתַחָא דְגַן עַדְן, **וּמוֹדְעִי** לְרוֹתָה. **וְאִינְנוּ** רְוַחַין
דְמַתְעַטְּרָן בְּגַן עַדְן, **מְלָאָכִי** עַלְמָא אֶזְלִי בְּגַנְיִהְוָה.
וּבְלֹהְזָוּן מְזִיעָן לְגַשְׁמָה. **וְגַשְׁמָה** אֹזְדָעָת לְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָזָא, **וּבְלֹהְזָוּן** בְּעָזָן רְחִמֵּי עַל חַיָּין, וְחַם קְדֵשָׁא
בְּרִיךְ הָזָא **עַל עַלְמָא** בְּגַנְיִהְוָה. **וְעַל דָּא** אָמֵר
שְׁלָמָה, **וְשִׁבְחָה** אָנָי **אֶת הַמְתִים שְׁבָר מַתוּ וְגַ�**.

לשון הקודש

וּמְשׁׁוֹטְטִים לִישְׁנֵי חֶבְרוֹן, וּמוֹדִיעִים לְהָם
אֶת צָעֵר הָעוֹלָם. וּכְלָם נְבָנָסִים לְאַתְּ
פְּתַח גַּן הַעֲדָן וּמוֹדִיעִים לְרוֹתָה. וְאַתְּ
רוּחוֹת שְׁמַתְעַטְּרוֹת בְּגַן עַדְן, הַוּלְכִים
בְּגַנְיָהן **מְלָאָכִים עַלְיוֹנִים**, וּכְלָם מְזִיעָם
לְגַשְׁמָה. **וְגַשְׁמָה** מְזִיעָה לְקָבְ"ה, וּכְלָם
מְבָקְשִׁים רְחִמִּים עַל הַחַיִים, וְהַקְדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הָזָא חָם עַל הָעוֹלָם בְּעַבּוּרָם. **וְעַל זֶה**
אָמֵר שְׁלָמָה, **וְשִׁבְחָה** אָנָי **אֶת הַמְתִים**
שְׁבָר מַתוּ וְגַ�.

שְׁמַדְגָּנוֹת לְבָא לְהַשְׁתַּחַווֹת לְמַלְךְ
הָעַלְיוֹן. **וְאַחֲר בָּךְ** חֹזְרוֹת לְמַקוּםָן. **וְהוּ**
שְׁבָטוֹב (שם ס) **וְהִיא** מְדִי חָדֵש בְּחַדְשָׁו
וּמְדִי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ יָבָא בְּלִבְשָׁר וְגַ�.
וּבְשֻׁעָה שְׁהָעוֹלָם אֶרְיךְ רְחִמִּים, וְחַיִים
הַוּלְכִים וּמוֹדִיעִים לְנְפָשָׁות הַצִּדְיקִים
וּבוֹכִים עַל קְבָרִיהם, אַוְתָם שְׁרָאוֹיִם
לְהַזְדִּיעַ לְהָם. **מָה הַטְּעֵם?** בַּי שְׁמִים רְצֹוֹנִים
לְהַדְבִּק נְפָשָׁת בְּנְפָשָׁת, אֲוּ מְעוֹרְרִים אֶת
נְפָשָׁות הַצִּדְיקִים, וּמְתַבְּגָסִים וּהַוּלְכִים

אמֵר רבי חייא, תנוּהָנָא אֵי אֵית מֵאַן דִּידֻע
 לְאוֹדֶעָא לְהוּ לְמִתְּרִיאָ, בֶּרֶת אָנָן. אָמֵר רַבִּי
 אָבָא, צְעָרָא מַודֶּעָא לְהָ. אֲוֹרִיְתָא מַודֶּעָא לְהָ.
 דָּהָא בְּשַׁעַתָּא דְלִילָת מֵאַן דִּידֻע בְּהָאי, אַפְקָנִי
 אֲוֹרִיְתָא סְמוּךְ לְקֶבֶרִי, וְאַינְנוּ מַתְעָרִי, עַל
 אֲוֹרִיְתָא עַל מַה אַתְגַּלְיָא לְהָהּוּ אֶתְרָ, כְּדִין
 דּוֹמָה אֹדֶע לְהָוּ.

אמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְאַינְנוּ יָדָעִי דָּהָא עַלְמָא בְּצַעַרָא,
 וְחַיָּא לֹא אַתְהָזֹן, וְלֹא יָדָעִי לְאוֹדֶעָא
 לְהָ. בִּיה שַׁעַתָּא כְּלְהָוּן צִוְּחוֹן עַל אֲוֹרִיְתָא
 דְאַתְכְּלָנָא וְאַתְגַּלְיָא לְהָהּוּ אֶתְרָ. אֵי בְּנֵי נְשָׂא
 תִּיבִּין וּבְכָאן בְּלֶבֶא שְׁלִים, וְתִיבִּין קְמִי קְדֵשָׁא
 בְּרִיךְ הָוּ, כְּלָהּוּ מַתְבָּגְשִׁי, וּבְעָאן רְחָמִי, וּמַודִּיעַן
 לְאַינְנוּ דְמִיכִי חֶבְרוֹן, וְעַלְיוֹן וּמַודֶּעָן לְרוֹוחַ דְבָגָן
 עָהָן, בָּמָה דְאָמַרְןָ.

לשון הקודש

אמֵר רַבִּי חייא, תִּמְהַנִּי אֵם יִשְׁמַי שִׁזְׁוּדָע
 בְּצַעַר, וְחַחִים לֹא רָאוּנִים וְלֹא יוֹדְעִים
 לְהַזְׁדִּיעַ לְמִתְּהִימָּה פְּרַט לְנָגָ. אָמֵר רַבִּי אָבָא,
 הַצְּעָר מַודְעָע לְהָם, הַתּוֹרָה מַודְעָה לְהָם.
 שְׁהָרִי בְּשַׁעַתָּה שָׁאַיִן מִשְׁמְכִיר אַת זֶה,
 מְזִיצִים אֶת הַתּוֹרָה סְמוּךְ לְקֶבֶרים, וְהָם
 מַתְעָזָרים עַל הַתּוֹרָה עַל מָה גַּלְתָּה
 לְאַוְתָּה מִקּוֹם, וְאַז דּוֹמָה מַודְעָע לְהָם.
אמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְהָם יוֹדְעִים שְׁהָרִי הַעוֹלָם

וְאֵי אִינּוֹן לֹא תִּיְבֹּין בְּלֹבָא שְׁלִים לִמְבָעִי וּלִמְבָכִי
עַל צַעֲרָא דְעַלְמָא. וּוֹי לְהֹזֵן, דְבָלָהוּ מִתְפָּגֵפִי
לְרִיקָא אָמֵרִי מֵאַנְ גָּרָם לְאוֹרִיתָא קְדִישָׁא
דְאַתְגָּלְיָא עַל יְדֵיָהוּ בְּלֹא תְשׁוֹבָה. וּבְלֹהוּ אַתָּא
לְאַתְחַדְתָּא (ס"א לְאַרְפָּרָא) חֹבְבִּיהוּ בְגִינִּי כֵּד לֹא יְהִכּוֹן
תְּמִן בְּלֹא תְשׁוֹבָה וּבְלֹא תְעִנִיתָא לִמְבָעִי בְעַזְתָּא
קְמִינָהוּ. רַבִּי אָבָא אָמֵר, (ס"א כֹּלָא אַתְלָה) בְּלֹא תִּלְתָּה
תְעִנִיתָא. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, אַפְּיָלוּ חַד, וּבְהַחֹזָא יוֹמָא,
וּבְלֹבֶד דְעַלְמָא יְתִיב בְּצַעֲרָא טָפִי, כְּדִין בְּלֹהוּ
מִזְהִזְוִגִּי לִמְבָעִי רְחַמִּין עַל עַלְמָא.

תָּאָנָּא, אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, יוֹמָא חַד הַוּ אַזְלִי רַבִּי
חוּקִיה וּרַבִּי יַיִסָּא בָּאוּרָחָא, עַרְעָיו בְגִוְשׁ
חַלְבָּ, וְהַזָּה חַרְיב, יְתִבוּ סְמִיךְ לְבֵי קְבָרִי, וּרַבִּי יַיִסָּא
הַזָּה בִּידֵיה חַד חֹטְטָרָא (ס"א קִיטְרָא) דְסִפְרַ תּוֹרָה
דְאַקְרָע, עַד דִּיְתִבּוּ אַתְרָגִישׁ חַד קְבָרָא קְמִינָהוּ,

לשון הקודש

וְאֵם הַמִּלְּמָדָה לֹא שְׁבִים בְּלֹבֶד שְׁלִים לְבַקֵּשׁ
וּלְבַכּוֹת עַל צַעַר הָעוֹלָם - אוֹי לְהָסִיף!
שְׁבִים מִתְפָּגֵסִים לְרִיק וְאָמְרִים: מַי גָּרָם
לְתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה לְגִלוֹת עַל יְדֵיכֶם בְּלִי
תְשׁוֹבָה? וּבָלָם בָּאים לְחַדְשָׁ (להופר)
חַטָּאתֶם. מִשּׁוּם כֵּד אֶל יָלְכוּ לְשֵׁם בְּלִי
תְשׁוֹבָה וּבְלִי תְעִנִיתָא לְבַקֵּשׁ בְּקַשָּׁה
לְפִנֵּיכֶם. רַבִּי אָבָא אָמֵר, (הכֶל עַל שְׁלִשׁ) בְּלִי

לְמִדְנִי, אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, יוֹם אַחֲרֵי
הַזָּה לְבָכִים רַבִּי חֹקִיה וּרַבִּי יַיִסָּא בְּרָרָה.
פָּגַע בְּגּוֹשָׁ חַלְבָּ, וְתִיהְיָה תְּרָבָה. יְשַׁבּוּ סְמִיךְ
לְבֵית הַקְּבָרוֹת, וּבְיַדְךָ רַבִּי יַיִסָּא הִיה

וְצֻוָּה וְוי וְוי, דָהָא עַלְמָא בֶּצְעָרָא שְׁכִית, הָא אֲוֹרִיְתָא הַבָּא דְאַתְּגָלִילִיא, אוֹ חִיא אַתָּה לְחִיבָּא עַלְן, וְלִבְסָפָא בְּכִסּוֹפָא עַלְן בְּאֲוֹרִיְתִּיהוּ. אֲזַנְעָזָעָז
רַבִּי חִזְקִיהָ וְרַבִּי יַיִסָּא.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיהָ מַאן אַת. אָמַר לֵיה מִתָּא אָנָּא,
וְהָא אֲתַעֲרָנָא לְגַבֵּי סְפִּרְתְּ תּוֹרָה. דְזַמְנָא חֲדָא
הָהָה יַתְּבִּיב עַלְמָא בֶּצְעָרָא, וְאַתָּה חִיא הַבָּא,
לְאַתְּעָרָא לָנו בְּסֶפֶר תּוֹרָה, וְאָנָּא וְחַבְרָא אֲקָדִימָנָא
לְגַבֵּי דְמִיכִי חֶבְרוֹן, וּבְכָד אֲתַחֲבָרוּ בְּגַן עַדְן בְּרוֹחִיחָוֹן
דְצִדְיקִיא, אֲשַׁתְּבָח קְמִידָה, דְהָהָא סְפִּרְתְּ תּוֹרָה
דְאִיטָו לְקַפְּנוּ אִינְגּוֹן חִיא, הָהָה פְּסָול וּמְשָׁקָר בְּשָׁמָא
דְמַלְכָא, עַל דְאֲשַׁתְּבָח וְאָז יַתִּיר בְּהַזָּא קָרָא (וַיָּקָרָא
יָא) דְזַשְׁבָּעָת שְׁסָע שְׁתִּי פְּרָסּוֹת, וְאָמְרוּ דְהָוָא
וּשְׁקָרוּ בְּשָׁמָא דְמַלְכָא דָלָא יַתְּבוּן לְגַבֵּיחָוֹן, וְדָהָוָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וּבָאוּ לְכָאן הַחַיִם לְעוֹזֵר אָוֹתָנוּ עַמְּ סְפִּרְתְּ
תוֹרָה, וְאַנִּי וְחַבְרִי הַקְּמָנָנוּ אֶל יִשְׁנֵי
חֶבְרוֹן, וּבְשַׁתְּחַבְּרוּ בְּגַן עַדְן עַמְּ רָוחֹות
הַצִּדְיקִים, נִמְצָא לְפָנֵיכֶם, שָׂאָתוּ סְפִּרְתְּ
תוֹרָה שְׁהַבְּיוֹא לְפָנֵינוּ אָוֹתָם הַחַיִם הָהָה
פְּסָול וּמְשָׁקָר בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, עַל שְׁגַנְמַצְאָה
וְאָז יַתָּרָה בְּאָוֹתוֹ פְּסָוק שֶׁל (וַיָּקָרָא יָא)
וּשְׁסָעָת שְׁסָע שְׁתִּי פְּרָסּוֹת. וְאָמְרוּ,
שְׁהָוָאיל וּשְׁקָרוּ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, שְׁלָא יַשְׁׁוּבוּ

מַקְלָ (קָשָׁי) שֶׁל סְפִּרְתְּ תּוֹרָה שְׁנָקְרָעַ. בְּעוֹד
שִׁזְבּוּ, רָעֵשׁ קָבֵר אֶחָד לְפָנֵיכֶם וּצְחוֹת:
אוֹי אָוֹי שְׁהָרִי הַעוֹלָם מַצְיִי בֶּצְעָרָה. תְּרִי
הַתּוֹרָה גַּלְתָּה לְכָאן, או שְׁחַחִים בָּאוּ
לְצַחַק עַלְיָנוּ וּלְבִישׁ אָוֹתָנוּ בְּבוֹשָׁה
בְּתוֹרַתְּנוּ הַזְּדַעַזְעָזָעָז רַבִּי חִזְקִיהָ וְרַבִּי יַיִסָּא.
אָמַר רַבִּי חִזְקִיהָ, מַי אַתָּה? אָמַר לוֹ: אָנָּי
מַת, וְתְּרִי הַתְּעוֹרֶתִי לְסֶפֶר הַתּוֹרָה,
שְׁפָעָם אֶחָת הָהָה הַעוֹלָם יוֹשֵׁב בֶּצְעָרָה,

לֵי וְלַחֲבָרָא בְּהַהְיָא שְׁעַתָּא מִבֵּי מַתִּיבָתָא.

עד דחד סַבָּא דַהֲוָה בִּינִיהָו, אָזֶל וְאִיתֵי סִפְרָא
דָרְבֵר הַמְנוֹגָא סַבָּא, וּכְדִין אַתְעָרָ רַבֵּי אַלְעָזָר
בָּרַבֵּי שְׁמַעוֹן, דַהֲוָה קָבֵר עַפְנָא, וְאָזֶל וְבָעָא בְּגַנְוָ
עַדּוֹ עַלְיָהָו, וְאַתְסֵי עַלְמָא, כְּדִין שְׁאָרוֹ לָזָן, וּמַן
הַהְוָא יוֹמָא דְסַלִיקָו לֵיהְ לַרְבֵי אַלְעָזָר מִבֵּי קָבְרָא
דָא, וְאַתְיִיחֵב לְגַבֵּי אָבוֹתָה, לִיתְ מָאוֹן דָא תַעֲרָ
לְמַיְקָם קְמִידָיו דְדָמִיכִי חַבְרוֹן, הַמְסַתְּפִינָא מִן
הַהְוָא יוֹמָא דַדְחוֹ לֵי וְלַחֲבָרִי. וְהַשְׁתָּא אַתִּיתָן
לְגַבֵּן, וְסִפְרֵ תּוֹרָה גַּבְיוֹן, אָמִינָא דַהֲא עַלְמָא
בְּצֻעָרָא אַשְׁתַּבָּתָה. וּעַל דָא אַזְדָעָזָעָנָא, דָאָמִינָא מָאוֹן
יְקָדִים לְאַזְדָעָא לְאַיְנוֹ וְכָאִי קְשׁוֹט דָמִיכִי חַבְרוֹן,
אַשְׁתָּמִיט רַבֵּי יַיְסָא בְּהַהְוָא קִיטָרָא דְסִפְרֵ תּוֹרָה.
אָמָר רַבֵּי חִזְקִיָּה, חַס וְשַׁלּוּם לִית עַלְמָא בְּצֻעָרָא,
וְאַנְנָן לֹא אַתִּינָן לְהָאִי.

לשון הקודש

אֶלְيָהָם, וְדַחְוּ אָוֹתֵי וְאֶת הַחֲבָרִים שְׁלֵי מִבֵּית הַקָּבָרוֹת הָהָה וְגַפֵּן לְאָבִינוּ, אֵין מַי
שְׁיִתְעֹורֶר לְעַמְדָה לְפִנֵּי יִשְׁנֵי חַבְרוֹן,
עַד שְׁזָקָן אַחֲרֵ שְׁחִיה בִּינִיהם הַלָּךְ
וְהַבִּיא אֶת סִפְרֵו שֶׁל רַב הַמְנוֹגָא סַבָּא,
וְאֶת הַתְּעֹורֶר רַבֵּי אַלְעָזָר בָּן רַבֵּי שְׁמַעוֹן,
שְׁחִיה קָבּוֹר עַפְנָנוּ, וְהַלָּךְ וּבְקַשְׁ בְּגַנְוָ
עַלְיָהָם, וּגְרָפָא הַעוֹלָם. וְאֶת הַתְּרִיוֹ לְנוּ,
וּמִאָתוֹ יּוֹם שְׁחָאַלְוָ אֶת רַבֵּי אַלְעָזָר

קמו רבי חזקיה ורבי ייסא ואלו. אמר, ודאי בשעתא דזבائن לא אשתחוו בעלה מא, עלמא לא מתקיימא אלא בגיניהון דמתיה. אמר רבי ייסא, בשעתא דאצטריד עלמא למטרא, אמר איילינו לגביהון דמתיה, וזה כתיב (דף ע"א ע"ב) (דברים יח) ודורש אל המותים ואסיר. אמר ליה עד פאן לא חמיתה גדרפא דצפרא דען. ודורש אל המותים, אל המותים דיביקא. לאינו חיבי עלמא, דאיינו מעיין עובדי עבודה זרה, דאשתחוו תDIR מותים. אבל ישראל דאיינו זבאי קשות, שלמה קרא עליהו (קהלת ז) ושבה אני את המותים שבר מתו, בזמנא אחרא ולא השטא. שבר מתו, והשṭא איינו חיין.

לשון הקודש

המותים, ואסור? אמר לו, עד פאן לא ראית בנפ צפור הען. ודורש אל המותים, דוקא אל המותים. שהם רשות העולם שהם מעמים עובדי עבודה זרה שנמצאים תמיד עם המותים. אבל ישראל, שהם צדיקי אמרת, עליהם קרא שלמה, (קהלת ז) ושבה אני את המותים שבר מתו, בזמנן אחר ולא עבשו. שבר מתו, ועבשו הם חיים.

חלק של ספר תורה. אמר רבי חזקיה, חס ושלום אין העולם ב策ער, ואני לא באנו לבה.

קמו רבי חזקיה ורבי ייסא והלכו. אמרו, ודאי בשעה שצדיקים לא נמצאים בעולם, העולם אינו מתקיים אלא בשביל המותים. אמר רבי ייסא, בשעה שהעולם אריך את המטר, מה הולכים אצל המותים, והרי כתוב (דברים יט) ודורש אל

וְעוֹד, דֵשֶׁאָר עַמְיוֹן פֶּר אֲתָאָן לְמִתְּיהָזָן, אֲתִינָן בְּחַרְשֵׁין, לְאֲתַעֲרָא עַלְיִיחּוֹ זִיגְיָן בִּישְׁין. וּבֶד יִשְׂרָאֵל אֲתָאָן לְמִתְּיהָזָן, אֲתִינָן בְּכַמָּה תְּשׁוֹבָה לְקַפְּיִ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּתִבְרִירּוֹ דָלְבָא, בְּתִעְנִיתָא לְקַבְּלִיהָ, וּכְלָא בְגִין דְגַשְׁמַתְיַין קָדִישָׁיִן יְבָעִין רְחַמִּי לְקַפְּיִ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְיִיחּוֹ, וּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיָּם עַל עַלְמָא בְגִינְיָהָזָן.

וְעַל דָא תְּגִינָן, צְדִיקָא אֲף עַל גַב דְאַתְּפֵטָר מֵהָאִי עַלְמָא, לֹא אַסְתַּלְקָן וְלֹא אֲתָאָבִיד מִכְלָהָוּ עַלְמָיִן, דָהָא בְכַלְהָוּ עַלְמָיִן אַשְׁתַּבָּח יְתִיר מַחְיוֹי. דְבָחִיוִי אַשְׁתַּבָּח בְהָאִי עַלְמָא בְלַחְזָדוּי, וְלֹבֶתֶר אַשְׁתַּבָּח בְתִלְתָה עַלְמָיִן, וּזְמִינָן לְגַבְיָהָז, דְבָתִיב, (שיר השירים א) עַלְמָות אֲהֻבָּה, אֶל תְּקִרְיָה עַלְמָות, אֶלְאָ עַולְמָות. זְפָאָה חַזְלָקִיהָזָן.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

וְעַל וְהַשְׁנִינוּ, צְדִיקָה, אֲף עַל גַב שְׁגַפְטָר מַהְעוֹלָם הָזָה, לֹא מַסְתַּלְקָן וְלֹא נָאָבֵד מִכְלָהָוּת הָזָה, שְׁהָרִי בְכָל הָעוֹלָמוֹת הָזָה נִמְצָא יְתִיר מַבְחִיוּי, שְׁבַחִיוּי נִמְצָא בְעוֹלָם הָזָה בְלִבְדוֹ, וְאַחֲרָכָה נִמְצָא בְשִׁלְשָׁה עַולְמָות וּמַעֲפָן אֲלֵיכֶם, שְׁכַתּוֹב (שיר א) עַלְמָות אֲהֻבָּה, אֶל תְּקִרְיָה עַלְמָות אֶלְאָ עַולְמָות. אֲשֶׁר חַלְקָם.

וְעוֹד, שְׁשֶׁאָר הַעֲמִים, בְשָׁהָם בְאַיִם לְמִתְּהִימָם, הַם בְאַיִם עַם בְשִׁפְטִים לְעוֹזָר עַלְיָהָם מִינִים רְعִים. וּבְשִׁיְשָׁרָאֵל בְאַיִם לְמִתְּהִימָם, בְאַיִם בְכַמָּה תְּשׁוֹבָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשָׁ בָרוּךְ הוּא, בְשִׁבְרוֹן לְבָ וּבְתִעְנִיתָה בְגִנְגָהוּ, וְתִפְלֵל בְרִיךְ שְׁנָשָׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים יְבָקְשׁוּ רְחַמִּים לְפָנֵי הַקְּדוֹשָׁ בָרוּךְ הוּא חַס עַל הָעוֹלָם בְעֲבוּרָם.

תָּאֵנָא, כתיב (שמואל א כה) זהיתה נפש אדוני צרירה
בצורך החיים, זהיתה נפש אדוני, נשמה
אדוני מיבעי ליה. אלא כמה דאמרן, דזוכה
חוילקיהון דעתיקיא דכלא אתקשר דא ברא, נפש
בריות, ורות בנסמה, ונשמה בקדשה בריך הוא.
אשתחבה דנפש צרורה לצורך החיים.

אמֶר רבי אלעזר, הא דאמרו תבריא, גלותא
דספר תורה אפלו מבוי ב涅שתא לבי
ב涅שתא אחרא אסיר. וכל שבן לבי רחוב, אמראי
לבי רחוב. אמר רבי יהודה, כמה דאמרן, בגין
דיתערין עליה ויתבעון רחמי על עלמא. אמר רבי
אבא, שכינתה כד אתגלייא הבי נמי מאתר לאתר,
עד דאמרה (ירמיה ט) מי יתגני במדבר מלאן אורחים
וגו' אוף הכא בקדמותא מבוי ב涅שתא לבי

לשון הקודש

למנגן, כתוב (שמואל-א כה) זהיתה נפש
אדוני צרורה לצורך החיים. וזהיתה נפש
אדוני? נשמה אדוני היה צരיך להיות
אלא כמו שאמרנו, שאשרי חלקים של
הצדיקים שהבל נקשר זה עם זה, נפש
בריות, ורות בנסמה, ונשמה בקדוש
ברוך הוא. נמצא שהנפש צרורה לצורך
ה חיים.
אמר רבי אלעזר, זה שאמרו החברים,

בְּנִישְׂתָּא, לְבַתֵּר לְבַי רְחוֹב, לְבַתֵּר בַּמְדָבֵר מְלֹזֶן
אוֹרְחִים. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּנֵי בְּכָל מִסְתָּפֵו וְלֹא
קָא עֲבָרִי אֲפִילוֹ מִבַּי בְּנִישְׂתָּא לְבַי בְּנִישְׂתָּא, כָּל
שְׁבֵן הָאֵי.

תְּגִיאָ, אָמֵר לְהוּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן לְחַבְּרִיא, בְּיוֹמָאי לֹא
יַצְטַרְכּוּ בְּנֵי עַלְמָא לְהָאֵי. אָמֵר לֵיהֶ רַבִּי
יּוֹסֵי, צָדִיקִיא מַגִּיעַן עַל עַלְמָא בְּחַיְהָוֹן,
וּבְמִיתְתָּהָוֹן יוֹתֵר מַחְיָהוֹן. הָדָא הוּא דְבָתִיב, (ישעה
לו) וְגַנּוּתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהַזְשִׁיעָה לְמַעַן וְלִמְעֵן
דָּוד עֲבָדִי, וְאַיְלוֹ בְּחַיּוֹה לֹא בְּתִיב. אָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה מַאי שְׁנָא הַכָּא דְבָתִיב לְמַעַן וְלִמְעֵן דָּוד
עֲבָדִי, שְׁשָׁקֵיל הָאֵי לְגַבֵּי הָאֵי. אֶלָּא, בְּגַ�ן דָּוד זְבָה
לְאַתְקְשָׁרָא בְּרַתִּיבָא קְדִישָׁא דְאַבָּהָתָא, וּבְגַ�ן כֵּד
כֵּלָא חָד, בְּרִיךְ הוּא לְעַלְםָן וְלִעַלְמִי עַלְמִיא.

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב (ישעה לו) וְגַנּוּתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת
לְהַזְשִׁיעָה לְמַעַן וְלִמְעֵן דָּוד עֲבָדִי, וְאַלְוָ
בְּחַיּוֹ לֹא בְּתִוב. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, מַה
שׁוֹנֵה בָּאָן שְׁבָתוֹב לְמַעַן וְלִמְעֵן דָּוד
עֲבָדִי, שְׁשָׁקֵיל זֶה לְזֶה? אֶלָּא מַשּׁוֹם שְׁרוֹד
זְבָה לְהַקְשֵׁר לְפִרְבָּה הַקְדוֹשָׁה שֶׁל
הָאָבוֹת, וּמַשּׁוֹם כֵּד הַפְּלָאָחָד. בְּרוֹךְ הוּא
לְעוֹלָם וְלִעוֹלָמִי עוֹלָמִים.

אחר כֵּד לְרְחוֹב, אחר כֵּד בַּמְדָבֵר מְלֹזֶן
אוֹרְחִים. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּנֵי בְּכָל
פּוֹתְחִים וְלֹא מַעֲבִירִים אֲפִילוֹ מִבֵּית בְּנֶסֶת
לְבֵית בְּנֶסֶת, כָּל שְׁבֵן זֶה.

לְמִדרְגָּה, אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן לְחַבְּרִים, בִּימֵי
לֹא יַצְטַרְכּוּ בְּנֵי הָעוֹלָם אֶת זֶה. אָמֵר לוֹ
רַבִּי יּוֹסֵי הַצָּדִיקִים מַגִּיעִים עַל הָעוֹלָם
בְּחַיָּהֶם, וּבְמִתְתָּהָם יוֹתֵר מַבְּחִיָּהֶם. זֶה

כִּמְעֵשָׂה אֶרְץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם בָּה לֹא תַּעֲשׂו, (ויקרא י"ח) רַبִּי יַצְחָק פָּתָח, (מהלימים קמ) לְסִפְרֵ בָּצְיוֹן שֵׁם יְיָ וַתַּהַלְּתוּ בִּירוּשָׁלָם. תִּפְנַז תְּגִינִּן, שֶׁמְאָ קְדִישָׁא סְתִים וְגַלִּיא. וְאוֹרִיְתָא דְּהִיא שֶׁמְאָ קְדִישָׁא עַלְאָה, סְתִים וְגַלִּיא. וְכֹל קָרָא דְּבָאָרִיְתָא, וְכֹל פְּרִשְׁתָא דְּאָוָרִיְתָא, סְתִים וְגַלִּיא.

דְּתַגְנִיא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִחְצִיפּוֹתָא דְּצִדְקָתָה חֲדָא, נְפָקוּ כְּמָה טְבָאָן לְעַלְמָא. וּמְאוֹן הִיא. תִּמְרָה. דְּכַתִּיב, (בראשית לח) וַתֵּשֶׁב בְּפִתְחָה עֵינִים. אָמַר רַבִּי אָבָא, פְּרִשְׁתָא דָא מוֹבָח, דְּאָוָרִיְתָא סְתִים וְגַלִּיא. וְהָא אַסְטְּבָלָנָא בְּאָוָרִיְתָא בְּלָא, וְלֹא אַשְׁבָּחָנָא אֶתְר דְּאָקָרִי פִּתְחָה עֵינִים, אֶלָּא בְּלָא סְתִים, וְרֹזֵא דְּרוֹזִין הָוּא.

וְתַגְנִיא, מַאי חַמְאת צִדְקָת זֹו לְעוֹבֵדָא דָא. אֶלָּא יִדְעָת בְּבִיתָא דְּחַמּוּהִי אָרְחוֹי דְּקוֹדְשָׁא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

כִּמְעֵשָׂה אֶרְץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם בָּה שֶׁל צְדִיקָה אַחַת יֵצָאוּ בְּמָה טוֹבָה לֹא תַּעֲשׂו. רַבִּי יַצְחָק פָּתָח, (מהלימים קמ) לְסִפְרֵ בָּצְיוֹן שֵׁם ה' וַתַּהַלְּתוּ בִּירוּשָׁלָם. שֵׁם שְׁנִינוּ, הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ נִסְטָר וְגַלְלָה. וְתֹרּוֹת, שְׁהִיא הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ הַעַלְיוֹן, נִסְתָּרָת וְגַלְלָת. וְכֹל פְּסֻוק שְׁבָתוֹרָה, וְכֹל פְּרִשְׁתָה של התורה, נִסְטָר וְגַלְלָה.

שְׁלָמָדָנוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִחְצִיפּתָה

בריך הוא, ה'יך מדבר האי עלמא עם בני נישא. ובגין דהיא ידעת, קדשא בריך הוא אוקים מלאה על ידהא. ואולא הא כמה דתניין, אודמנת הות בת שבע מששת ימי בראשית למאי אפיקה דשלמא מלפא. אוף הא אודמנת הות תפאר לדא, מיומא דאתברי עלמא.

וთשב בפתח עינים, מאן פתח עינים כמה דאת אמר, (בראשית י) וזה יושב פתח האهل. ובתיב, (שמות יב) ופסח יי' על הפתח. וכתיב (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק וגוו'. עינים: דכל עינין דעלמא (ד"ג ע"ב ט"א) להאי פתחא מצפאן. אשר על דרכ תמנתה, Mai תמנתה. כמה דאת אמר (במדבר יב) ותמנת יי' יבitem. והבי אוקימנא, תפאר אוקימת מלאה לתטא, ופרחת פרהין,

לשון הקודש

וותשב בפתח עינים. מי זה פתח עינים? כמו שנאמר, והוא ישב פתח האهل. ובתוב (שמות יב) ופסח ה' על הפתח. ובתיב (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק וגוו'. עינים - שכל עיני הדולם מצפים לפתח העה. אשר על דרכ תמנת, מה זה תמנת? כמו שנאמר (במדבר יט) ותמנת ה' יבitem. וכך בארכנו, תפאר הקימה דבר למטה, והפריחה העולם.

הזה? אלא הבירה בבית חמה את רבי הקדוש ברוך הוא, איך מנהיג את העולם עם בני האדם. ומשם שהוא הבירה, הקדוש ברוך הוא הקים את הדבר על ידה. וזה הولد במו שניינה, מומנת היתה בת שבע מששת ימי בראשית להיות אמו של שלמה הפלך. אף כאן מזמנת היתה תפאר לקד מיום שנברא העולם.

וְאֲנִיצָת עֲנֵפִין בְּרוֹא דְמַהְימָנוֹתָא.

וַיַּהֲזֹדָה עוֹד רֹד עִם אֵל וְעִם קָדוֹשִׁים נְאָמָן. (הושע יב) וַיַּרְאֶחָד יְהִידָה וַיַּחֲשַׁבָּה לְזֹנָה וְגֹן. בַּמָּה דָאָת אָמָר, אָתָה אָמָר, (משל לו) כִּי דָרְךָ אֲשֶׁר מִנְאָפָת. בַּי כִּסְתָּה פְּנֵיה, וְאַקְיִמְנָא בַּי כִּסְתָּה פְּנֵיה, בַּמָּה דָאָת אָמָר, אֲכָלָה וַמְחַתָּה פִּיה, אַקְיִידָת עַלְמָא בְּשַׁלְחוֹבֵי, וְאַמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אָנוּ. מַאי טֻמָּא. בְּגַין בַּי כִּסְתָּה פְּנֵיה, וַלְיִת מֵאָן דִּינָע אָרְחָה, לְאַשְׁתּוֹבָא מֵה. וַיַּט אֲלֵיהֶن אֶל הַדָּרֶךְ, אֶל הַדָּרֶךְ מִמְשָׁ, לְאַתְּחַבְּרָא חֹזֶרֶא בְּסִומְקָא. וַיֹּאמֶר הַבָּה נָא אָבָא אֲלֵיכָה וְגֹן, הָא אַקְיִמְנָא הַבָּה בְּכָל אָתָר.

כִּי לֹא יְדַע בַּי בְּלָתוֹ הִיא. בַּי בְּלָתוֹ הִיא דַעַלְמָא, מַתְרָגְמִין אָרִי שְׂצִיָּתָא דַעַלְמָא הִיא. מַאי טֻמָּא לֹא יְדַע. בְּגַין דָהָא מִנְהָרָן אַנְפָהָא, לְקַבְּלָא

לשון הקודש

מה הטעם? משום כי כפתח פניהם, ואין מי שירדע דרכיהם להונצלו ממנה. ויתן נאמן (הושע יט). ויראה יהודיה ויחשבה לוונה וגו'. כמו שנאמר (משל לו) בן דרך איש מהנאפת. כי כפתח פניהם, ובארנו כי כפתח פניהם, כמו שנאמר אכלה ומחתה פיה, שירפה את העולם בשל הנטהותה, ואמרה לא פעלתי און.

מְנִיה, וְאַזְדְּמָנָא לְאַתְּבָסְמָא וְלַרְחָמָא עַלְמָא כִּי
כָּלְתוֹ הִיא, דָא בֵּלה מִשְׁשָׁ, דְבָתִיב, (שיר השירים ז) אֲתִי
מַלְבָּנוֹן בֵּלה.

וַתֹּאמֶר מַה תַּתְנוּ לִי כִּי תָּבָא אַלְיִ. הַשְׂתָּא כָּלָה
בְּעֵיא תְּכַשֵּׁיטָהָא. וַיֹּאמֶר אָנָּבִי אָשְׁלָח
גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. לְמַלְבָּא דְתֻוָּה לֵיה בְּרָא
מְאַמְּהוֹ חֲדָא, וְאַזְיָל בְּהִיכְלָא, בְּעָא מַלְבָּא
לְאַתְּנֵסְבָּא בְּמַטְרוֹנִיתָא עַלְאָה, וְלַאֲעַלָּה בְּהִיכְלִיה.
אַמְּרָה מְאַזְיָן יְהִיב לֵיה בְּהִיכְלִיה דְמַלְבָּא (נ"א מְאַזְיָן יְהִיב
לֵיה לְדִין בְּהִיכְלִיה דְמַלְבָּא. אָמֶר מַלְבָּא), אָמֶר מַבָּאָן וְלַחֲלָא
אָשְׁדָר וְאָתְרִיךְ לְבָרָא דְאַמְּהוֹ מְהִיכְלָא דִילִי.

כֵּد גְּמִי הַכָּא, אָנָּבִי אָשְׁלָח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן.
וְהָא אָזְקִימָנָא, בְּלָא תְּבִשֵּׁל גְּדִי. וּכְלָ אִינְזָן
בְּסַטְרָא דְבָכּוֹר בְּהִמְהָה קָא אַתָּו. וְעַל דָא לֹא כְּתִיב

לשון הקודש

הָעוֹלָם הִיא. מַה הַטָּעַם לֹא יָדַע? מִשּׁוּם
שְׁהָאִירוּ פְּנֵיה לְקַבֵּל מִפְנֵן, וְהַזְדְּמָנָה
לְבִשְׁמָן וּלְרִחְמָם עַל הָעוֹלָם. כִּי כָּלְתוֹ הִיא
– זו בֵּלה מִשְׁשָׁ, שְׁכַתּוֹב (שיר ז) אֲתִי
מַלְבָּנוֹן בֵּלה.

וַתֹּאמֶר מַה תַּתְנוּ לִי כִּי תָּבָא אַלְיִ. עַבְשָׁו
הַכָּלָה צְרִיכָה תְּכַשֵּׁיטָה. וַיֹּאמֶר אָנָּבִי
אָשְׁלָח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. לְמַלְךָ שְׁהִיה

אֲנָכִי אֶתְּנָא, אֲלֹא אֲנָכִי אֲשֶׁלָה, אַתְּרִיךְ וְאֲשֶׁדֶר לֵיה,
דְּלֹא יִשְׂתַּבְחَ בְּהַיְּכָלִי.

וַתֹּאמֶר אִם תַּתְנוּ עֲרָבּוֹן עַד שְׁלָחָה. אַלְיָן אִינְזָן
סִימְגִּין דְמַטְרוֹגִינִיתָא, דְאַתְּבָרְכָא מִן
מַלְכָא בְּזֻוּגָהָא. וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרָבּוֹן אֲשֶׁר אֶתְּ�ן לְךָ
וַתֹּאמֶר חֹתְמָךְ וּפְתִילָךְ וּמַטָּךְ. אַלְיָן אִינְזָן (נ"א
סְטוּרִי) קְטָרִי עַלְיאִי, תְּכַשֵּׁיטָהָא דְכָלָה אַתְּבָרְכָא
מַתְלָתָא אַלְיָן, נִצָּח הַזָּד יִסּוּד, וּבָלָא אֲשֶׁתְּבָח
בְּתָלָתָא אַלְיָן וּבָלָה (ס"א מִנִּצָּח הַזָּד יִסּוּד) מַהֲכָא מַתְבָּרְכָא.
מִיד וַיַּתְנוּ לָהּ וַיָּבֹא אַלְיָה וַתַּהַרְלוּ.

וַיְהִי בּוֹמָשֶׁלֶשׁ חֶדְשִׁים. מִאן מַשְׁלָשׁ חֶדְשִׁים. בֶּתֶר
דִּתְלָתָן יְרַחְמִיא, וְהָא תָלָתָא יְרַחְמִיא אַזְקִימִינָא.
וְהָכָא בּוֹמָשֶׁלֶשׁ חֶדְשִׁים, דְשָׁאָרִי יְרַחְא רְבִיעָא
לְאַתְּעָרָא דִינְגִּין בְּעַלְמָא בְּחוּבִי בְּנֵי נְשָׂא, וְהִיא יְגַקָּא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הַכְּלָה מַתְבָּרְכִים מַשְׁלָשָׁת אַלָּה, נִצָּח
הַזָּד יִסּוּד, וַהֲכָל נִמְצָא בְּשֶׁלֶשׁת אַלָּה,
וַהֲכָל (מִנִּצָּח הַזָּד יִסּוּד) מַתְבָּרְכַת מִפְאָן, מִיד
— וַיַּתְנוּ לָהּ וַיָּבֹא אַלְיָה וַתַּהַרְלוּ.

וַיְהִי בּוֹמָשֶׁלֶשׁ חֶדְשִׁים. מַה זֶה מַשְׁלָשׁ
חֶדְשִׁים? אַחֲר שִׁישְׁלָשׁו הַחֶדְשִׁים, וְהַרִּי
שֶׁלֶשׁ חֶדְשִׁים בְּאַרְנוֹ. וּבָאָן בּוֹמָשֶׁלֶשׁ
חֶדְשִׁים, שְׁהַתְּחִיל הַחֶדְשָׁה רְבִיעִי לְעוּרָה
דִינְגִים בְּעוֹלָם מַחְטָאִי בְּנֵי אָרְם, וְהִיא

וְכָל אֹתָם שֶׁמְצָד בְּכוֹר הַבְּהִמָּה הַם
בָּאוֹ. וַעֲלֵיכָן לֹא בְתוֹךְ אֲנָכִי אֶתְּ�ן, אֲלֹא
אֲנָכִי אֲשֶׁלָה, אֲגָרֶשׁ וְאֲשֶׁלָה אֹתוֹ שְׁלָא
יִמְצָא בְּהַיְּכָלִי.

וַתֹּאמֶר אִם תַּתְנוּ עֲרָבּוֹן עַד שְׁלָחָה. אַלְוּ
הַם סִימְגִּין הַגְּבִירָה שְׁהַתְּבָרְכָה מִהְמָלֶךְ
בְּזֻוּגָהָא. וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרָבּוֹן אֲשֶׁר אֶתְּ�ן לְךָ
וַתֹּאמֶר חֹתְמָךְ וּפְתִילָךְ וּמַטָּךְ. אַלְוּ הַם
(צְדִי) הַקְּשָׁרִים הַעֲלִיוֹנִים, תְּכַשֵּׁיטָהָא שֶׁל

מִשְׁטָרָא אַחֲרָא. בְּדִין, וַיַּגֵּד לִיהוָה לֵאמֹר זֹנְתָה תְּמָר בְּלִתָּה, הָא בְּלָה בְּסַטְרָא אַחֲרָא אֲשֶׁתְּכַחַת. מַה בְּתִיב, הַוְצִיאוֹת. כַּמָּה דְבָתִיב, (אי' ב) הַשְׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרְץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁרַף, בְּשַׁלְהוֹבִי טִיהָרָא בְּגָלוּתָא.

מַה בְּתִיב, הִיא מוֹצָאת, לְאַתְמִשְׁבָּא בְּגָלוּתָא. וְהִיא שְׁלָחָה אֶל חַמִּיחָה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה לוֹ. לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה מִמְנוֹ לֹא בְתִיב, אֶלָּא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה לוֹ. דִילִיה סִימְגִין אַלְיוֹן מִשְׁתְּבַחַן, אַנְבֵּי הָרָה. מִיד וַיַּבְרֵר יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִפְנֵי. צְדָקָה וְדָאי, וְשָׁמָא גְּרִים. מְאָן גְּרִים לָה, שָׁמָא דָא. הַדָּר וַיֹּאמֶר מִפְנֵי, דְבָתִיב, (תְּהִלִּים יא) כִּי צְדִיק יְיָ צְדָקֹת אֶחָב יִשְׁרָאֵל הוּא פְנִימוֹ. צְדָקָה: צְדָקָה ה', דִמְפֵנִי נְטָלָת שָׁמָא דָא. מִפְנֵי יִרְתָּא. מִפְנֵי אֲשֶׁתְּכַחַת.

לשון הקודש

מִמְנוֹ, אֶלָּא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה לוֹ. שְׁלוֹ הַסּוּמִינִים הַלְלוּ הַמְּצִוִּים, אַנְבֵּי הָרָה. מִיד – וַיַּבְרֵר יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִפְנֵי. צְדָקָה וְדָאי, וְהַשֵּׁם גּוֹרָם. מַה גּוֹרָם לָה? הַשֵּׁם הָזֶה. חֹור וְאָמֶר, מִפְנֵי, שְׁבָתוֹב בַּי צְדִיק ה' צְדָקֹת אֶחָב יִשְׁרָאֵל הוּא פְנִימוֹ. צְדָקָה – צְדָקָה ה', שִׁמְפֵנִי נְטָלָת הַשֵּׁם הָזֶה. מִפְנֵי יִרְשָׁה, מִפְנֵי גְּמַצָּאת.

יֹנְקַת מִצְדָּה אַחֲרָה. אֹו – וַיַּגֵּד לִיהוָה לֵאמֹר זֹנְתָה תְּמָר בְּלִתָּה. הָרִי בְּלָה בְּאַד הַאֲחָר גְּמַצָּאת. מַה בְּתִוב? הַוְצִיאוֹת, כָּמוֹ שְׁבָתוֹב, (אי' ב) הַשְׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרְץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁרַף, בְּשַׁלְהָבָת הַאֲחָרִים בְּגָלוּתָה.

מַה בְּתִוב? הִיא מוֹצָאת, לְהַטְשֵׁךְ לְגָלוּתָה. וְהִיא שְׁלָחָה אֶל חַמִּיחָה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה לוֹ. לֹא בְּתִוב לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָה

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טַעַמָּא חַמִּיה בְּתִיב בְּאַתָּר
חַד, יְהוָדָה בְּאַתָּר אַחֲרָא. אָמָר לֵיה, פָּלָא
אַתְּקַטְרָ דָא בְּדָא. חַמִּיה, בְּאַתָּר עַלְאָה תָּלֵי.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, פְּרִשְׁתָּא דָא אָוקִימְנָא בְּרוֹזָא
עַלְאָה, בְּכֶפֶה גַּוְגִּין. כִּד יְסַתְּבֵלוֹן מַלְיָא,
מִינָה יְשַׂתְּפֵעַ רַיְזָן דָאָרְחוֹי דְקֹזְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָא,
וְדִינָיו בְּכָל אַתָּר. וְהִיא יְדֻעָת וְאַקְדִּימָת גַּרְמָאָה
לְמַלָּה דָא, לְאַשְׁלָמָא אָרְחוֹי דְקֹזְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָא,
בְּגַיְן דִּינְפָּקוּ מִינָה מְלָכִין שְׁלִיטִין, וּזְמִינִין לְשְׁלַטְתָּא
עַל עַלְמָא. וּרוּת בְּהָאי גַּוְגִּין עַבְדָת.

אמָר רַבִּי אָבָא, פְּרִשְׁתָּא דָא בְּרוֹזָא דְחַבְמָתָא
דָאָרְיוּתָא אַתְּקַשְּׁרָא, וּכְלָא סְתִים וְגַלְיָא.
וְאָרְיוּתָא כָּלָא בְּהָאי גַּוְגִּין אַשְׁתְּבַחַת. וַיְלִית לְךָ
מְלָה בְּאָרְיוּתָא, דָלָא רְשִׁים בָּה שְׁמָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַה הַטּוּם בְּתוּב חַמִּיה
בָּמְקוּם אֶחָד, וַיְהִי בָּמְקוּם אַחֲרָה? אָמָר
לוֹ, הַכָּל נִקְשֵׁר זֶה עִם זֶה. חַמִּיה הַלְוִי
בָּמְקוּם עַלְיוֹן.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַפְּרִשָּׁה הַזָּוּ בְּאַרְנוֹ
בָּסּוֹד עַלְיוֹן בְּכֶפֶה גַּוְגִּים. בְּשִׁיחַת בְּנוֹנוֹ
בְּדָבְרִים, מִמָּה יְשַׂמְעוּ הַפּוֹדוֹת שֶׁל רַבִּי
הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא וְדִינָיו בְּכָל מִקּוֹם.

על לאה, דסתיים וגלייא. (דף ע"ב ע"ב) בגני כה, סתימי דאוריתא, קדייש עלייזין ירתין לה, ואתגלייא בשאר בני עלמא. בגונא דא בתיב, (תהלים כב) לספר בציון שם יי' ותהלך בירושלם, דהא בציון במקדשא, שרי לאדبرا שמא קדיישא בדקא חז. וילבר בכיניו. ועל דא כלל סתים וגלייא. תאנה, כל מאן דגרע את חד מאוריתא. או יוסף את חד באוריתא, במאן דמיישך בשמא קדיישא על לאה דמלפאת.

אמיר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין לשפהה, פמה דאוקימנא. עובדא רבנען, פלחין לההוא דאקרי (שמות יב) שבי אשר בבית הבור. ועל דא בתיב, (בראשית ט) אrosis בגען עבד עבדים יהיה לאחיו. בגין כד פלהו מכתיבין (ס"א מברכין) (ס"א מבדברין)

לשון הקודש

מהתורה או מוסיף אותה אחת לתורה, כמו שפטשך בשם הקדוש העליון של הפלגה.

אמיר רבי יצחק, מעשה של מצרים שעובדים לשפה, כמו שבעארנו. מעשה של בגין שעובדים לאותו שנקרא (שמות יט) שבי אשר בבית הבור. ועל זה בתיב, (בראשית ט) אrosis בגין עבד עבדים יהיה לאחיו. משום כד בולם מכתיבים (מברכיהם)

בתורה שלא רשום בו השם הקדוש העליון שגיטר ונגלה. משום כד הגיטרות שבתורה, קדושים עליונים יורשים אותם, ונגלית לשאר בני העולם. כמו כן בתוב, (תהלים קט) בספר בציון שם ה', ותהלך בירושלם. שמרי בציון במקדש מתר להזכיר את השם הקדוש ברاءו, ובחוץ בכנוי. וכך הכל נסתר ונגלה. למרנו, כל מי שנורע אותן אחת

במלין קדישין, ועבדין עובדין (ס"א עריין) בכלא. בגין
כך במעשה הארץ מצרים אשר ישבתם בה וגו'.
רבי יהודה אמר, שעבדין דיןין (ס"א זיין) בישין
לשלטא על (נ"א לסתא) ארעה. כמה דאת אמר ולא
תטמא את אדמה. כתיב ותטמא הארץ.

במעשה הארץ מצרים וגו', (ויקרא יח) רבי חייא
פתח, (איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ
וגו', תאנה, ומין קדשא בריך הוא לדבאה
לארעיה, מפל מסאותה דעתין עובדי עבודה
זורה, דסאיבו לה. מהאי מאן דאחד בטלייתה,
ואנער טנופא מזיה. וכל איןון דאתקברו בארעא
קדישא, למשדי לוז לבך, ולדבאה ארעה קדישא
מסטרא אחרא (ס"א קדישא אחרא), בביבול דהוה מתזנא
לשאר רבבי עמיין, ולקלала מסאותה דלהונן,
ולדברא לוז. זמין לדבאה לה ולא עברא לוז לבך.

לשון הקודש

(מזכאים) ברכרים קדושים, ועושים מעשים
עריות) בפל. משום כה, במעשה הארץ
מצרים אשר ישבתם בה וגו'. רבי יהודה
אמר, שעוזים דיןין (מיינט) רעים לשולט
(לטמא) על הארץ, כמו שנאמר ולא תטמא
את אדמה. כתיב ותטמא הארץ.
במעשה הארץ מצרים וגו', (רבי חייא
פתח, (איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ וגו').

רבי שמעון היה מדכי טורי (ס"א שוקן) דטבריא, וכל הדקה פגנו מית, היה סליק ליה, ומדכי ארעה. **תאנא**, בתיב (ירמיה ב) ותבואו ותטמאו את הארץ זגו, אמר רבי יהודה, זבאה חולקיה מאן דזבי בחיו למשרי מדורה בארץ קדישא. אבל מאן דזבי לה, זבי לאנגדא מטלא דשמייא דלעילא, דנחת על ארעה. וכל מאן דזבי לאתקשרא בחיו בhai ארעה קדישא, זבי לאתקשרא לבתר בארץ קדישא עללה.

וכל מאן דלא זבי בחיו, ומיתין ליה לאתקברא תפון, עליה בתיב, (ירמיה ב) ונחלתי שמכם להזעבה. רוזיה נפיק בראשות נבראה אחרא, וגופיה איתי תחות רשותה דארעה קדישא, בביבול עבד קדש חול, וחול קדש. וכל מאן דזבי למיפק

לשון הקודש

טמאתם ולהניהם, ועתיד לטהר אותה ולהעבירם החיצנה.

רבי שמעון היה מפחר את קרי שוקן טבריה, וכל שהיה שם מת, היה מעלה אותו ומפחר את הארץ. מרדנן, בתוב ותבואו ותטמאו את הארץ. אמר רבי יהודה, אשר חלקו של מי שזכה בחיו להשרות מדורו בארץ הקדושה. אבל מי שזכה לה, זכה להשפיע מטל השמים

נשׁמַתְיה בָּאָרֶץ אֲתִכְפָּרוּ חֹבוֹי, זָכֵי לְאַתְקָשָׁרָא תְּחֹות גַּדְפּוּ דְשִׁכְנַתָּא, דְבָתִיב, (דברים יב) וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ. וְלֹא עוֹד אֶלְא אֵי זָכֵי בְּחַיוֹי, זָכֵי לְאַתְמִשְׁבָּא עַלְיהָ רְוִיחָא קְדִישָׁא תְּדִיר, וּבֶל מָאוֹן דִּיטִיב בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, אֲתִמְשֵׁךְ עַלְיהָ רְוִיחָא אַחֲרָא נָכְרָא.

תָּאָנָא, כִּד סְלִיק רַב חַמְנוֹגָא סְבָא לְהַתָּם, הַוּ עַמְיהָ תְּרִיסָר בְּנֵי מִתְיִבְתָּא דִילִיה, אָמֵר לוֹן, אֵי אָנָא אָזֵיל לְאָרְחָא דָא, לֹאוּ עַל דִּידִ קָא עַבְיִדְנָא, אֶלְא לְאַתְבָּא פְּקִדּוֹנָא לְמִאָרִיה. תְּגִינָן כָּל אַינְזָן דָּלָא זָכֵי לְהָאִי בְּחַיוֹי, אַתִּיבֵין פְּקִדּוֹנָא דְמִאָרִיהָן לְאַחֲרָא.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִינִי כֵּה, כָּל מָאוֹן דְאַעֲבָר מְאַינְזָן זִינְזָן בִּישָׁוֹן, אוֹ רְשׁוֹתָא אַחֲרָא בָּאָרֶץ, אָרֶץ אָסְתָּאָבָת, וּוּ לִיה לְהָהוֹא גָּבָר, וּוּ

לשון הקודש

הִי עַמוֹ שְׁנִים עָשָר בְּנֵי הַיִשְׂבָּה שָׁלוֹ. אָמֵר לְהָם, אֵם אַנְי הַוְלֵך לְדָרְךָ הוּוּ, לֹא עַל שְׁלֵי אַנְי עֹשָׂה, אֶלְא בְּרִי לְדָשָׂיב הַפְּקָדוֹן לְבָעָלָיו. שְׁנִינוּ, כָּל אַוְתָם שְׁלָא זָכֵו לְזָה בְּחַיָּהֶם, הֵם מִשְׁבִּים אֶת פְּקָדוֹן רְבוּנָם לְאַחֲרָה.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, מִשּׁוּם כֵּה, כָּל מֵ שְׁמַעְבֵיר מְאוֹתָם מִינִים רְעִים אוֹ רְשׁוֹת

קָדְשָׁו. וּכֶל מֵ שָׁזְכָה לְהֹזְכִיא נְשַׁמְתוֹ בָּאָרִיז הַקְּדוֹשָׁה, מִתְפְּרִים חַמְאוֹי, וּזְכָה לְהַקְשֵר תְּחַת בְּגַפִי הַשְּׁכִינָה, שְׁבָתוֹב (דברים יט) וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלְא אֵם זָכָה בְּחַיוֹי, זָכָה לְמִשְׁךְ עַלְיוֹ רָוח קָדְשָׁה תְּמִיד, וּכֶל מֵ שְׁיוֹשֵב בְּרִשׁוֹת אַתְעָת, נְמַשְׁבָת עַלְיוֹ רָוח אַחֲרַת נָכְרִיה. לְמִדְנָה, בְּשֻׁעָלה רַב חַמְנוֹגָא סְבָא לְשָׁם,

לְנֶפֶשְׁיָה, דְּהָא אֲרַעָא קְדִישָׁא לֹא מִקְבָּלָא לֵיהֶ
לִבְתֵּר. עַלְיהֶה בְּתִיב, (תהלים קד) יִתְמֹו חֹטָאים מִן הָאָרֶץ,
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּרְשָׁעִים עוֹד אַיִּם,
בְּתִחְיַת הַמְּתִים, בְּדִין בָּרְכִי נֶפֶשִׁי אַת יְיָ הַלְלוּיָה.

אַת מִשְׁפְּטִי תְּעַשׂו וְאַת חַקְתִּי תְּשִׁמְרוּ לְלִכְתָּת בְּהֶם
וְגַו', (ויקרא יח) רְبִי אָבָא אָמָר, זֶבָּא חַזְלָקָא
דִּיְשָׁרְאָל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתְרָעִי בְּהוּ מִפְּלָל
עַמְּיוֹן עַזְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה, וּבְגַיְן רְחִימָוֹתָא דִילִיה
עַלְיהֶהוּ, יַהְיֵב לוֹן נִמּוֹסִין דְּקָשׁוֹת, נִטְעַבְּהוּ אַיְלָגָא
דִּחְיָה, אֲשֶׁרִי שְׁכִינַתָּא בִּינְיָהוּ. מַאי טָעָמָא. בְּגַיְן
דִּיְשָׁרְאָל רְשִׁימַיְן בְּרִישִׁימָא קְדִישָׁא בְּבָשְׁרִיהּוֹן.
וְאַשְׁתָּמוֹדָעַן דָּאִינְהוּ דִילִיה, (אַשְׁתָּמוֹדָעַן) מַבְנֵי הַיְבָלִיהָ.
וּבְגַיְן כֵּה, כֵּל אִינְזָן דְּלָא רְשִׁימַיְן בְּרִישִׁימַיְן
קְדִישָׁא (דף ע"ג ע"א)

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

חַלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שַׁהְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
הַתְּرָאָה בְּהֶם מִכֶּל הַעֲמִים עַזְבָּדִי
עַבּוֹדָה זָרָה, וּבְשִׁבְיל אֲהַבְתָּו עַלְיהֶם
גַּתְנָן לָהֶם הַנְּהָנוֹת אֲמָתָה, נִטְעַבְּהֶם אַת
עַזְחִיכִים וְהַשְּׁרָה שְׁכִינַתָּו בִּינְיָהֶם. מַה
הַטָּעַם? מִשּׁוּם שִׁיְשָׁרָאֵל רְשּׁוּמִים בְּרִשְׁמָם
קָדוּשׁ בְּבָשָׂרָם, וּנוֹדָעִים שְׁהֶם שְׁלוֹן,
וּמִשּׁוּם כֵּה, כֵּל אַוְתָּם שְׁלָא רְשּׁוּמִים
וּנוֹעִים מַבְנֵי הַיְבָלִיהָ.

אַת מִשְׁפְּטִי תְּעַשׂו וְאַת חַקְתִּי תְּשִׁמְרוּ
לְלִכְתָּת בְּהֶם וְגַו'. רְבִי אָבָא אָמָר, אֲשֶׁר

אַתְּרִי לְאָרֶץ, הָאָרֶץ נִטְמָאת. אוֹי לָאוֹתוֹ
הָאִישׁן אוֹי לְנֶפֶשׁוֹ שְׁהָרִי הָאָרֶץ
הַקָּדוֹשָׁה לֹא תִּקְבְּלֶה אַוְתָּו אַחֲרֶכֶת, עַלְיוֹ
בְּתִוב (תהלים קד) יִתְמֹו חֹטָאים מִן הָאָרֶץ –
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וּרְשָׁעִים עוֹד
אַיִּם – בְּתִחְיַת הַמְּתִים. או – בָּרְכִי
נֶפֶשִׁי אַת הַ הַלְלוּיָה.

דיליה, ואשתחמודען דכלחו מפטרא דמסאכotta אתzion, ואסיר לאתחברא בהו, ולאשתחעי בהדייהו, במלוי דקדשא בריך הוא ואסיר לאודעא להו מלוי דאוריתא, בגין דאוריתא כלא שמא דקדשא בריך הוא, וכל את דאוריתא, מתකשרא בשמא קדישא בבריה, אסיר לאודעא ליה מלאה דאוריתא. וכל שבען לאשתדלא (נ"א לאסתבלא) ביה.

רבי שמעון בorth, (שמות יב) זוית חקת הפסח כל בן גבר לא יאכל בו, ובתים וכל עבד איש וגוי. ובתים תושב ושכיר לא יאכל בו. ומה פסחא דאייה בשרא למיבלא, על דאתרמיו במלחה קדישא, אסיר לבל הגי למייל ביה, ולמייל להו למייל, עד דאתגוזו. אוריתא דהיא קדש

לשון הקודש

ברשות הקדוש בברשותם, הם אינם שלוי, ונודעים שפלס מצד הטעמה הם באים, ואסור להתעפק (להסתכל) עמו. רבי שמעון בorth, (שמות יט) זוית חקת הפסח כל בן גבר לא יאכל בו, ואסור בתים תושב ושכיר לא יאכל בו, וכתווב וכל עבד איש וגוי, וכתווב שהוא בשר למאכל, על שנרמו ברבנן קדוש אסור לבל אלה לאכל בו ולחתה שלא רשום ברשות הקדוש בברשותו,

קָדְשִׁים (קדושים) שֶׁמְאָה עַלְּאָה קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

רַבִּי אַלְעֹזֶר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אֲבוֹהָיו, אָמַר לֵיהֶם
הָא תְּגִינֵּנוּ אַסְוֵר לְלִימָד תּוֹרָה לְעוֹזֵב כּוֹכְבִים
וּמִזְלֹות, וּשְׁפֵיר אַתְּעֹרוֹ חֶבְרִיא דְּבָבָל, דְּכָתִיב, (תְּהִלִּים
קְמֹן) לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי, אֲבָל בֵּין דָּא מָר מִגֵּיד
דְּבָרָיו לִיעָקָב, אַמְּאי חָקֵיו וּמִשְׁפְּטֵיו לִיְשָׁרָאֵל. אָמַר
לֵיהֶם, אַלְעֹזֶר תָּא חֹזֵי, זְבָאֵין אַיִן יִשְׁרָאֵל, דְּחוֹלְקָא
עַלְּאָה קָדְשָׁא דָא נִטְעָה בְּהוּ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּכָתִיב, (משל י) בַּי לְקָח טֹוב נִתְתַּי לָכֶם, לָכֶם, וְלֹא
לְעַמִּין עֹזְבִּי עֹזְבָּה זֶרֶה.

וּבָגִין דָּאִיחֵי גִּנְזִיא עַלְּאָה יִקְרָא, שְׁמִיה מִפְּשֵׁש,
אוֹרִיְתָא בְּלֹא סְתִים וְגַלְיאָ, בְּרוֹזָא דְּשִׁמְיהָ.
וְעַל דָּא, יִשְׁרָאֵל בְּתִרְיֵין דְּרָגֵין אַיִן, סְתִים וְגַלְיאָ,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

לִיעָקָב, לְמַה חָקֵיו וּמִשְׁפְּטֵיו לִיְשָׁרָאֵל?
אָמַר לוֹ, אַלְעֹזֶר, בָּא רָאָה, אֲשֶׁר יָרִיכָם
יִשְׁרָאֵל שְׁחַלְקָה עַלְיָוִן הַקְּרוּשׁ הַזֶּה נִטְעָה
בָּהֶם הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוּב בַּי לְקָח
טוֹב נִתְתַּי לָכֶם, לָכֶם וְלֹא לְעַמִּים עֹזְבִּי
עֹזְבָּה זֶרֶה.

וּמִשּׁוּם שְׁהָיָה גִּנְזִיא עַלְיָוִנה נִכְבָּהָה,
שְׁמוֹ מִפְּשֵׁש, הַתּוֹרָה בְּלָה נִסְתַּר וּנְגַלָּה
בְּסָוד שְׁלַשְׁמוֹ, וְעַל בֵּן יִשְׁרָאֵל הֵם בְּשִׁתִּי

לְהֵם לְאַכְלָה עד שִׁיטָולוֹ – הַתּוֹרָה
שְׁהָיָה קָדְשָׁ קָדְשִׁים (של קָדְשִׁים), הַשֵּׁם
הָעֶלְיוֹן של הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל
אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

רַבִּי אַלְעֹזֶר שָׁאל אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן אֲבִי.
אָמַר לוֹ, הָרִי שְׁנִינוּ שָׁאָסֹור לְלִימָד תּוֹרָה
לְעֹזְבִּי כּוֹכְבִים וּמִזְלֹות, וַיְפֵה הַעִירָה
הַחֲבָרִים מִבָּבָל, שְׁכָתוּב לֹא עָשָׂה כֵּן
לְכָל גּוֹי. אֲבָל בֵּין שָׁאָמַר מִגֵּיד דְּבָרָיו

דְתַגִּינָן תָלֵת דֶרֶגֵין אַיִנָן מִתְקַשֵּׁרָן דָא בְּדָא, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הָזָא, אֹזְרִיתָא, וַיְשָׂרְאָל. וְכֹל חַד, דֶרֶגָא עַל
דֶרֶגָא, סְתִים וְגַלִּיא. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא דֶרֶגָא עַל
דֶרֶגָא, סְתִים וְגַלִּיא. אֹזְרִיתָא הַכִּי נְמִי סְתִים וְגַלִּיא.
וַיְשָׂרְאָל הַכִּי נְמִי דֶרֶגָא עַל דֶרֶגָא, הַדָּא הָזָא
דְכִתִיב, (מהלים קמ"ז) מָגִיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּחֲקִיו וּמְשֻפְטִיו
לַיְשָׂרְאָל. תָרִי דֶרֶגֵין אַיִנָן, יַעֲקָב וַיְשָׂרְאָל, חַד
גַלִּיא, וְחַד סְתִים.

מָאִ קָא מִירִי. אֶלָא בֶל מָאָן דְאַתְגַּ�ר וְאַתְרָשִׁים
בְשָׁמָא (נ"א ברשותם) קְדִישָׁא, יִהְבִין לֵיה בָאַיִנָן
מְלִין דְאַתְגָּלִין בָאֹזְרִיתָא, בְלוֹמָר, מְזֻדִיעִין לֵיה
בְרִישִׁי אַתְזָוָן, בְרִישִׁי פְּרָקִין, יִהְבִין עַלְיהָ חַוְמָרָא
דְפָקִיעִי אֹזְרִיתָא, וְלֹא יִתְיר, עַד דִיסְתָּלָק בְדֶרֶגָא
אַחֲרָא, הַדָּא הָזָא דְכִתִיב מָגִיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּל יַעֲקָב

לשון הקודש

וְאַחֲרָנְסָטָר.

מַה זה אומר? אֶלָא בֶל מִשְׁגָמוֹל וְנִרְשָׁם
בִשְׁם (בשם) הַקְדּוֹשָׁ, נוֹתְנִים לו בְאָוֹתָם
דְבָרִים שְׁהַתְגִלוּ בְתּוֹרָה, בְלוֹמָר,
מְזֻדִיעִים לו בְרָאשִׁי אֲוֹתִיות וּבְרָאשִׁי
פְּרָקִים, נוֹתְנִים עַלְיוֹ חַמְרָה שֶׁל מְצֻוֹת
הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹתָר, עַד שִׁיטַעַלָה לְדֶרֶגָה
אַחֲרָתָה. וְהוּ שְׁפָטוֹב מָגִיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּ
(יעַקְבָּב יְהִ). אֶבֶל חֲקִיו וּמְשֻפְטִיו לַיְשָׂרְאָל,

דְרָגוֹת, נְסָטָר וְגַלִּיה. שְׁשָׁנִינוּ, שְׁלַשָּׁ
דְרָגוֹת הָן שְׁנַקְשָׁרוֹת זו בזו: הַקְדּוֹשׁ בָרוֹךְ
הָא, תּוֹרָה וַיְשָׂרְאָל. וְכֹל אַחַת דֶרֶגָה עַל
דֶרֶגָה, נְסָטָר וְגַלִּיה. הַקְדּוֹשׁ בָרוֹךְ הָא
דְרָגה עַל דֶרֶגָה, נְסָטָר וְגַלִּיה. הַתּוֹרָה גַם
בֵן נְסָטָר וְגַלִּיה. יַשְׂרָאֵל גַם בֵן דֶרֶגָה עַל
דֶרֶגָה. וְהוּ שְׁכַבְטוֹב (מהלים קמ"ז) מָגִיד דְבָרָיו
לִיעַקְבָּחֲקִיו וּמְשֻפְטִיו לַיְשָׂרְאָל. שְׁתִי
דְרָגוֹת הָן - יַעֲקָב וַיְשָׂרְאָל, אַחֲרָגַלְיָה

שפיר). אבל חקיו ומשפטיו לישראל, דאייה בדראן עלאה יתר. ובתיב (בראשית לה) לא יקרא שמא עוד יעקב וגוי. חקיו ומשפטיו לישראל, אלין רוי אורייתא ונמוסי אורייתא, וסתרי אורייתא, שלא יצטרכו לנו לא אלא למן דאייה בדראן עלאה יתר בדקה חוי.

ומה לישראל הא, לעמ אין עובי עבודה זרה על אחת בפה ובפה, וכלמן שלא אהגור וייחבין ליה אפלו את עירא דオリיתא, באלו חריב עלמא, ומשקר בשמא דקדושא בריך הוא, שלא באתי תלייא, ודא בדא אתקשר, בתיב, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארכץ לא שמתה.

תא חוי, בתיב (דברים י) זואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. לפני בני ישראל שם, אבל

לשון הקודש

שהוא בדראן יותר עליונה, ובתוב (בראשית לא) לא יקרא שמא עוד יעקב וגוי. חקיו ומשפטיו לישראל, אלו סודות התורה והנוגנות התורה וסתרי תורה, שלא יצטרכו לנו לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארכץ לא שמתה.

בא ראה, ברוב זואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. לפני בני

יותר עליונה ברואי. ומה לישראל פוה, לעמים עובי עבודה זרה על אחת בפה ובפה. וכל מי שלא

לְשֹׁאָר עַמִּין לֹא שָׁם. בְּגַין כֵּדֶבֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (ויקרא כ) וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמֶר. וּבָנֵי פָּلָהוּ. יִנּוּחָן אֲבָהָן דָעַלְמָא, אִינְנוּ הַלְּל וִשְׁמָאי, דָהָבִי אָמְרוּ לְאוֹנְקָלוּם, וְלֹא אָזְדוּ לִיה מֶלֶת דָאָרְיִתָּא עַד דָאָתָגָר.

וְתָא חַזִּי, מֶלֶת קְדֻמָּה דָאָרְיִתָּא, דִיחְבֵּין לִינּוּקִי, אַלְפִּי בִּיִּת, דָא מֶלֶת דָלָא יְכַלֵּין בְּנֵי עַלְמָא לְאַדְבָּקָא בְּסִכְלָתָנוּ, וְלִסְלָקָא לִיה בְּרֻעוֹתָא, וּכְלַשְׁבָּן לְמַלְלָא בְּפּוּמִיהָזָן. וְאַפְּילּוּ מְלָאכִי עַלְעָאי, וְעַלְעָאי דָעַלְעָאי, לֹא יְכַלֵּין לְאַדְבָּקָא, בְּגַין דָאִינְנוּ סְתִימָין דְשָׁמָא קְדִישָׁא. וְאַלְפִּי וְאַרְבָּעָ מְאָה וְחַמֵּשָׁ רְבָּבוֹן דָעַלְמָין, בְּלָהָו תְּלִיּוֹן בְּקוֹצָא דָאַלְפִּי, וְשְׁבָעֵין וְתָרֵין שְׁמָהָן קְדִישָׁין גְּלִיפִּין בְּאַתּוֹוי רְשִׁימָין, דְקִיּוּמוּ בָּהוּ עַלְעָאי וְתָתָאִי, שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְכוֹרְסִיא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְלְהַעֲלוֹתוֹ בְּרַצּוֹן, וְכֹל שְׁבָן לְדִבָּר אָתוֹן בְּפִיהָם, וְאֶפְלוּ מְלָאכִים עַלְיוֹנִים וּעַלְיוֹנִי הַעַלְיוֹנִים אֵין יְכֹלִים לְהַשְׁגִּין, כִּי הַמִּסְתָּרוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוּשָׁה. וְאַלְפִּי וְאַרְבָּעָ מְאָה וְחַמֵּשָׁ רְבָּבוֹת שְׁלֹשָׁת עַולְמוֹת, בְּלַם תְּלִוִּים בְּקוֹצָו שֶׁל אַלְפִּי, וְשְׁבָעִים וְשְׁנִים שְׁמוֹת קְדוּשִׁים חֲקֹוקִים בְּאוֹתִוִּתָּו רְשּׁוּמִים, שְׁעַמְדוּ בָּהֶם עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים, שְׁמִים וְאַרְעָז, וּכְפָא הַכְּבָוד וְיִשְׂרָאֵל שָׁם, אֶבֶל לְשֹׁאָר הַעֲטִים לֹא שְׁמָם. מִשּׁוּם כֵּדֶבֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (ויקרא כ) וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמֶר. וּבָנֵי בְּלָם. יִנּוּחוּ אֲבָוֹת הָעוֹלָם, הַם הַלְּל וִשְׁמָאי, שְׁבָה אָמְרוּ לְאוֹנְקָלוּם, וְלֹא הָזְדִּיעוּ לוּ דִבָּר תּוֹרָה עַד שְׁגָמוֹל. וּבָא רָאָה, הַדִּבָּר הַרְאָשׁוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁנוֹתִינִים לְתִינּוֹקָת אַלְפִּי בִּיִּת, וְהַדִּבָּר שָׁאַיִן בְּנֵי הָעוֹלָם יְכֹלִים לְהַשְׁגִּין בְּשְׁכָלָם

יָקְרָא דַמְלָפָא, תַלְיִין מִסְטֶרָא חֲדָא לִסְטֶרָא חֲדָא,
דַפְשִׁיטוֹתָא דָאֵלָף, קִיּוֹמָא דַעַלְמִין בְּלָהָו, וִסְמַכִּין
דַעַלְאַיִן וִתְתַאַיִן בְּרוֹזָא דְחַכְמָתָא.

וְשִׁבְיָלוֹן סְתִימִין, וְנַחֲרִין עַמִּיקִין, וְעַשֶּׂר אַמִּירִין,
בְּלָהָו נַפְקִין מִהְהוֹא קֹצָא תִתְאָה
דְתָחוֹת אֵלָף. מִבָּאוֹן וְלַהֲלָא שְׁאָרִי לְאַתְפְשָׁטָא
אֵלָף בְּבִיַּת. וְלִית חַשְׁבָו לְחַכְמָתָא דְחַכָּבָא אַתְגָּלִיף.

בְגִינִי (דף ע"ג ע"ב) פה, אָוָרִיִּתָא קִיּוֹמָא דְכָלָא,
וּמְהִימְנוֹתָא דְכָלָא, לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא
דְמְהִימְנוֹתָא דָא בְּדָא בְּדָקָא חֲזִי. וּמְאוֹן דְאַתְגּוֹר,
אַתְקַשֵּׁר בְּהַחִיא קַשְׁרָא דְמְהִימְנוֹתָא. וּמְאוֹן דָלָא
אַתְגּוֹר, וְלֹא אַתְקַשֵּׁר בְּיהָ, בְּתִיב בְּיהָ, (וַיָּקֹרַא כב) וְכָל
זָר לֹא יַאֲכֵל קָדְשָׁו. (שמות יב) וְכָל עַרְלָל לֹא יַאֲכֵל בָו.
דָהָא אַתְעַר רֹוֹת מְסָאָבָא דְמִסְטֶרִיהָ, וְאַתְיִ

לשון הקודש

לְחַכְמָה שְׁגַחְקָה בָּאָן,
מְשׁוּם בְּךָ הַתּוֹרָה הִיא הַקִּים שֶׁל הַפְּלָל
וְאִמְנוֹת הַכְּלָל, לְקַשְׁר קַשְׁר שֶׁל הַאֲמוֹנָה
וְהַעֲמָנָה עִם זֶה בְּרָאוֹי. וּמִשְׁגַנְמָול, גַּנְקַשְׁר
בָּאָתוֹ קַשְׁר הַאֲמוֹנָה. וּמִשְׁלָא גַמְול וְלֹא
נַקְשֵׁר בָו, בְּתוֹב בָו (וַיָּקֹרַא כב) וְכָל זָר לֹא
יַאֲכֵל קָדְשָׁו. (שמות יב) וְעַל עַרְלָל לֹא יַאֲכֵל בָו.
שְׁהָרִי הַתּוֹרָה רֹוֹת הַפְּמָאָה שְׁמַצְדוֹ,

שֶׁל הַפְּלָל, תְלִוִים מִצְדָּא כַּד לִצְדָּא
שְׁפִשְׁיטָות הָאֵלָף קִיּוֹם שֶׁל כָּל
הַעוֹלָמוֹת, וְתוֹמְכִים שֶׁל עַלְיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים בְּסֻוד הַחַכְמָה.

וְשִׁבְיָלוֹן נְסָתְרִים וְנַחֲרִין עַמִּיקִים וְעַשֶּׂר
אַמִּירִין, בְּלָם יוֹצְאִים מִאָתוֹ קוֹץ תַּחַתּוֹ
שְׁתַחַת הָאֵלָף. מִבָּאוֹן וְהַלְאָה מִתְחִיל
לְהַתְפִשְׁט אֵלָף בְּבִיַּת, וְאַיִן חַשְׁבָו

לֹא תִּעֲרַבָּא בְּקָדְשֶׁה. בריך רחמנא, דפְּרִישָׁה לישראַל בְּנוֹי, רְשִׁימֵין בְּרְשִׁימָא קְדִישָׁא, מְנִיחָה וּמְזֻזָּה מָא דְלָהּוֹן. עלייהו בתיב, (ירמיה ב) ואנבי גְּטֻעַתִּיך שׂוֹרֵק בְּלָה זָרָע אָמָת. ובגיני בָּה, (מיכה ז) תפְּנַת אָמָת לִיעַקְבָּר, ולא לְאֶחָרָא. תּוֹרַת אָמָת, לִזְרָע אָמָת. אתה רב' אלעזר ונש��יה על ידו.

רב' חזקיה אמר, בתיב (שמואל א יב) כי לא יטש יי' את עמו בעבור שמו וגוי, כי לא יטש יי' את עמו, מיי טעמא בעבור שמו הגדול. בגין דכלא אתקשר דא בדא, ובמה אתקשרו ישראל בקדושא בריך הוא. בההוא רשיימה קדישא דẤתרים בעבוריוז. ובגיני בָה, לא יטש יי' את עמו. ולמה. בעבור שמו הגדול דẤתרים בהו. **תָּאֵנָא, אָוּרִיְתָא אֲקָרֵי בְּרִית, וְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲקָרֵי בְּרִית.** ומהי רשיימה קדישא אקראי

לשון הקודש

ובא להתערב בקדשה. ברוך הרחמן שהפריד את ישראל בניו, רשומים ברשם קדוש, מהם ומזהם. עליהם בתוב, (ירמיה כ) ואנבי גְּטֻעַתִּיך שׂוֹרֵק בְּלָה זָרָע אָמָת. ומושום בָה, (מיכה ז) תפְּנַת אָמָת ליעקב, ולא אחר. תורת אָמָת, לזרע אָמָת. בא רב' אלעזר ונש��ו על ידו. רב' חזקיה אמר, בתוב (שמואל א יט) כי לא

ברית. ועל דא כלא אתקשר דא בדא, ולא אتفسח דא מון דא. אמר ליה רבי ייסא, אוריתא וישראל שפיר. אבל קדשא בריך הוא מгалן דאקרי ברית. אמר ליה דכתיב, (תהלים קו) ויזבור להם בריתו, זהה אתיידע, וזה אתרמר.

וְאֵת חֲקַתִּי תִּשְׁמַרוּ, חֲקֹתִי: (ויקרא יח) אלין אינון גמוציא נמוסי מלכאה. משפטוי: אלין אינון גורי אוריתא, רבי יהודה אמר, כל אינון גמוסין מאתר דאקרי צדק, אקרזון חקoti, ואינון גורה מלכאה. ובכל אחר דאקרי משפט אקרזון דין דמלכאה, דאייה מלכאה קדישא, קדשא בריך הוא, מלכאה דשלמא כלא דיליה הוא. זהה מלכאה קדישא, באתר דתרין חולקון אחידן דא בדא. ועל דא כתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט המכון בסאה, ואינון

לשון הקודש

ברוך הוא נקרא ברית, והרשם הקדוש הזה נקרא ברית. ולא הפל נקשר זה עם זה ולא נפרד זה מזה. אמר לו רבי ייסא, תורה וישראל – יפה, אבל הקדוש ברוך הוא מנין לנו שנקרה ברית? אמר לו, שפטוב (תהלים קו) ויזכר להם בריתו, והרי נודע, והרי נתבאר. וְאֵת חֲקַתִּי תִּשְׁמַרוּ (ויקרא יח). חקoti – אלו הן הנחות הפלך. משפטוי – אלו הן

דינא ורחמי. ובגיני כה חוק ומשפט. ועל דא בתייב (מהלים קמן) חוקיו ומשפטיו לישראל. לישראל ולא לשאר עמים.

בתיריה מה כתיב, לא עשה כן לבל גוי. ותגינן, אף על גב דאתגר ולא עביד פקודי אורייתא, הרי הוא בגין בכלא, ואסир למלוף ליה פרטגמי אורייתא. ועל דא תגינן (שמות כ) מזבח אֲבָנִים, דא מזבח אֲבָנִים מפש. וזה קשיי דלביה באטריה קיימת, וזה מא לא אtrapסק מגינה.

בגיני כה, לא סליק בידייה ההוא גוירו, ולא מהニア ליה. ועל דא כתיב, (שמות כ) כי חרבך הנפת עלייה ותחללה. בגיני כה, לא עשה כן לבל גוי סתם. ומשפטים בל ידועם לעלם ולא עליי עולם. מלה אחרא (נ"א עירא), לא יתבונן

ושום כה חוק ומשפט. ועל זה בתוב, (שם קמן) חוקיו ומשפטיו לישראל. לישראל ולא לשאר העמים. מה בתוב אחראי? לא עשה בן לבל גוי. ושנינו, אף על גב שגמול ולא עשה אתמצוות התורה, הרי הוא בגין גוי בכל, אסור ללמדו דברי תורה. ועל זה שנינו, (שמות כ) מזבח אֲבָנִים, זה מזבח אֲבָנִים

להו, כל שֶׁבַן רְזִי אָזְרִיתָא, וּגְמוֹסֵין דָאָזְרִיתָא.
וכתיב, (דברים לט) בַּי חֲלֵק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חַבֵּל
נְחַלְתּוֹ, (תהלים קמד) אָשָׁרִי הָעָם שְׁבָכָה לוֹ אָשָׁרִי הָעָם
שְׁיִי אַלְהָיו.

מתניתין, בְּגָמוֹסֵי טָהִירִין. **ארבע** מִפְתָּחִין שְׂזִין
לְאַרְבָּע סְטוּרִי עַלְמָא. בְּזָווִיתְהָוּן
אָשָׁתְבָחוּ. חד לְסֶטֶר אַרְבָּע, וְאַרְבָּע לְסֶטֶר חד.
אַתְגַּלְפָּן (ס"א אַתְפָּלָנוּ) בְּחַד גְּנוֹנָא. בְּהַהּוֹא גְּנוֹנָא, תְּכַלָּא,
וְאַרְגְּנוֹנָא וְצַבָּע זְהֹרִי, וְחַזּוֹרָא, וְסֻמְקָא. דָא עַיִל
בְּגְנוֹנָא דְּחַבְרִיה, וְדִידִיה בֵּיה רְשִׁים.

ארבע רִישֵׁין בְּחַד אָסְתָּלִיקָו, וּבְחַד דִּיְקָנָא
מִתְדַּבְּקוֹן. חד רִישָׁא אָסְתָּלִיק, מְגוֹ סְחִין
דְּאָסְתָּחִי. תְּרִי אַיְלָתָא קְצִיבִין בְּשִׁיעָרָא חד, סְלָקָנוּ
מַהְהֹא סְחִיזָתָא, דְּבַתִּיב, (שיר השירים י) בְּעֵדָר הַקְּצֻובָות

לשון הקודש

סודות תורה והנהגות התורה. וכותב (דברים לט) בַּי חֲלֵק הֵי עַמּוֹ יַעֲקֹב חַבֵּל נְחַלְתּוֹ, (תהלים קמד) אָשָׁרִי הָעָם שְׁבָכָה לוֹ אָשָׁרִי הָעָם שְׁה' אַלְהָיו.
משנת, בְּרוּכִי הָאוֹרָות הָעַלְיוֹנִים. ארבעה מפתחות נעשו לאربعות אדריכי העולם, ובזוויתיהם נמצאים אחד לציד ארבעה, ואربعה לציד אחד. נחקקים

שְׁעָלוֹ מִן הַרְחֵצָה. בְּשֻׁעֶרֶא דְלָהּוֹן, חַיוֹז דְאָבוֹן טְבָא
דְאָרְבָּע פְּנוּגִין.

אָרְבָּע גְּדָפִין דְכְסִין עַל גּוֹפָא, וַיְדֵינוּ זְעִירִין תְּחֽוֹת
גְּדָפִיהָו. וְחַמֵּשׁ בְּחַמֵּשׁ גְּלִיפָּן. טְאָסִין (ס"א
שָׁאָפִין) לְעִילָּא לְעִילָּא מְהִיבָּלָא, דְשִׁפְּרָא בְּרִיאָ
וַיְאָה לְמַחְזֵי.

חד עַילִים רְבִיא, נְפִיק שְׁנִין חֲרַבָּא, דְמַתְהַפְּכָא
לְגִבְּרִין לְנוֹקְבִין. נְטָלִין לְמַשִּׁיחָא דְאִיפָּה בֵּין
שְׁמִיא וּבֵין אַרְעָא. לְזָמְגִין נְטָלִין (ס"א עַולִין) לְהָבְכָל
עַלְמָא, וּבָכָל מַשִּׁיחִין בָּהּ מַשִּׁיחִין, דְבָתִיב, (וַיִּקְרָא
י"ט) אִיפָּת צְדָקָ וְגוֹ.

חד חַיוֹז דְבָדוֹלָחָא, קִיְמָא עַל חֲרַבָּא חד, בְּרִישָׁא
דְהַהְיוֹא רְבִיא (נ"א חֲרַבָּא) מְלָהָטָא סְוִימָקָא מְגַן
בְּדוֹלָחָא. (דף ע"ד ע"א) תְּרִין סְטְרִין מְהָאי גִּיסָּא וּמְהָאי

לשון הקודש

הרֵחֶצָה. בְּשֻׁעֶר שְׁלָהָם מְرָאָה שֶׁל אָבוֹן
שְׁפַתְהַפְּכָת לְגִבְּרִים וּלְנִקְבּוֹת. לְוַקְהִים
טוֹבָה שֶׁל אָרְבָּעָה גְּנוּגִים.
אָרְבָּע בְּנָפִים שְׁמַכְסּוֹת עַל הַגּוֹף, וִידִים
קְטָנוֹת תְּחַת בְּנָפִיהם. וְחַמֵּשׁ בְּחַמֵּשׁ
חֲקֹקִים. מְסִים (שָׁוֹאָפִים) לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה מִן
הַהְיכָל, שֶׁהָא יִפְהָה תָּאָר וּנְאָה לְמַרְאָה.
עַלְם אָחָד יַלְדָה יַזְצָא שְׁנִין חֲרַב,

גִּיסָּא, אֲתַחְזֵי הַהוּא חַרְבָּא, בְּרִשְׁיָמִין עַמִּיקִין, חַד
גָּבָר תַּקְיָף, סִילְמָא דְקִימָא בֵּי"ג עַלְמִין. חַגִּיר הַהוּא
חַרְבָּא, לְמַעַבְדֵן נַזְקָמִין. עַמִּיה חַגִּירִין שְׁתִין אַתְּרִין,
בְּלָהו מְשֻׁתְּלַחְפֵי (נ"א מִתְיִלְפֵי) (ס"א מִשְׁלַפֵי) נַצְחִין קְרָבָא,
הַדָּא הַזָּא דְבַתִּיב, (תְּהָלִים מַה) חַגּוֹר חַרְבָּךְ עַל יְרָךְ גָּבָר
הַזָּדָה וְהַדָּרָה. וּבְתִיב (שיר השירים ۳) בְּלָם אֲחוֹזֵי חַרְבָּ
מְלוֹמְדֵי מְלַחְמָה וְנוּ. בְּכָמָה גְּנוּגִין מִתְהָפְכִין
אֲנִפְרִיהָ, לִית דִיְדָע לֹזֶן, בָּר חַד תּוֹלְעָתָא
דְשָׁאָט (ס"א דְשָׁאָרִי) בֵּין נַגְנִי יִמְאָ, כֶּל אֲבָגִין דְאַעֲבָר
עַלְיָהו מִתְבָּקָעִין.

בְּהַהּוּא זָמָן, קָלָא דְגַפֵּק מְאִינֵן דְחַגִּירִי חַרְבָּא,
מְבָקָע תְּמִגִּיסָר טוֹרֵין רְבָרְבִּין, וְלִית מָאוּ
דִּירְבִּין אַיְדִגְיָה. בְּלָהו עַלְמָא סְתִימִין עַיְגִין, אֲטִימִין
לְבָא, לִית מָאוּ דִיְשָׁגָה דְהָא בְּגִינָא לְסִתּוֹר כֶּد

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

גְּנוּגִים מִתְהָפְכִים פְּנִיכֶם, שָׁאִין מְכִיר
אֹוֹתָם פָּרֶט לְתוֹלָעָת אַחַת שְׁשָׁתָה (שְׁוֹרָה)
בֵּין דְּנִי הַיּוֹם, כֶּל הַאֲבָגִים שְׁעוּבָרוֹת
עַלְיָהָם גְּבָקָעוֹת.

בָּאָזֶת זָמָן הַקּוֹל שִׁוֹּזְצָא מְאֹותָם חַגִּירִי
הַחַרְבָּ, מְבָקָע שְׁמוֹנָה עָשָׂר הַרִּים גְּדוּלִים,
וְאַיִן מֵשִׁירְבִּין אֲזֹנוֹ. כֶּל הַעוֹלָם סְתוּמִי
עֲנִים, אֲטוּמִי לֵב, אַיִן מֵשִׁיגָנִית, שְׁהָרִי
הַבְּגִין סְתוֹר בְּשֻׁעוֹשִׁים מְעַשִּׁים שְׁאַיִם
מִתְהָזֶה. שְׁנִי צְדִידִים מִצְדָּה וְמִצְדָּה
זֶה, נְرָאִית אַוְתָה הַחַרְבָּ בְּרַשְׁמִים
עֲמַקִּים, גָּבָר אֶחָד תַּקְיָף, סְלָם שְׁעוּמָד
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר עוֹלָמוֹת חַגּוֹר אַוְתָה הַחַרְבָּ
לְעַשְׂוֹת נְקֻמוֹת, וְעַמוֹּו חַגּוֹרִים שְׁשִׁים
אַחֲרִים, בְּלָם מְחַלְפִים (מִלְאָדָי) (שְׁוֹלָפֵי) מִנְאָחִי
קָרְבָּ. זֶה שְׁבָתוֹב (תְּהָלִים מַה) חַגּוֹר חַרְבָּךְ עַל
יְרָךְ גָּבָר הַזָּדָה וְהַדָּרָה. וּבְתוֹב (שיר א) בְּלָם
אֲחוֹי חַרְבָּ מְלַמְדֵי מְלַחְמָה וְנוּ. בְּכָמָה

עֲבָדֵין עֹזֶבֶן דְּלָא מִתְּבִשֵּׂרָן, סָאַטִּין מָאַרְחָא
דַּתְּקָנָא, יְמִינָא אַעֲדָי, וִשְׁמָאָלָא שְׁלָטָא, בְּדֵין עֲרֵיָן
אַשְׁתְּכָחוּ. וּווִי לְחַיְּבֵיא דְגַרְמֵין דָא בְּעַלְמָא, דָהָא
לֹא מִתְּבָרְכֵין לְעַילָּא, עַד דִּישְׁתַּצְוֵן אַיִּנוֹ לְתַתָּא.
הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קד) וּרְשָׁעִים עוֹד אַיִּם בְּרָכֵי
נְפָשֵׁי אַת יְיָ הַלְלוּיָה. (ע"ב).

עֲרָוֹת אַבִיךְ וְעֲרוֹת אַמְךָ לֹא תַגְלִיה. (ויקרא ח"י) רַבִּי
חַיָּא פָתָח. (שיר השירים ב) בְּתַפּוֹת בְּעֵצי הַיּוֹרֵד
בֵן דָוִדִי בֵין הַבָּנִים וּגְנוּ. הָאֵי קָרָא אַזְקָמָיוָה חֶבְרִיא,
אָבָל בְּמַה חַבִּיכָה בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא. דָהָיָא מִשְׁבָּחָת לֵיה בְּהָאֵי. הָכָא אִית
לְאִסְתְּכָלָא, אַמְאי מִשְׁבָּחָת לֵיה בְּתַפּוֹת, וְלֹא בְמַלְהָא
אַחֲרָא, אוֹ בְגַנוּגִין אוֹ בְרִיחָא אוֹ בְטֻמָּא.

**אָבָל הַזָּאִיל וּבְתִיב תִּפּוֹת, בְּכָלָא הָיָא מִשְׁבָּחָת
לֵיה, בְגַנוּגִין, בְרִיחָא, וְבְטֻמָּא. מַה תִּפּוֹת**

לשון הקודש

בְּשִׁירִים, סּוֹטִים מִדְרָךְ תְּקִינָה, הַיָּמִין סְרָה
וְהַשְּׁמָאל שְׁוֹלְטָה, וְאֵז מְצִיוֹת עֲרוֹתִים. אָוי
לְרְשָׁעִים שְׁנוּרָמִים אַת וְהַבּוֹלָם, שְׁהָרִי
אַיִן מִתְּבָרְכִים לְמַעַלָה עַד שִׁיכָלָו אַוְתָם
לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁבָתָהוֹב (תְּהִלִּים קד) וּרְשָׁעִים עוֹד
אַיִּם בְּרָכֵי נְפָשֵׁי אַת הַלְלוּיָה. (עד סוף)
עֲרוֹת אַבִיךְ וְעֲרוֹת אַמְךָ לֹא תַגְלִיה.
רַבִּי חַיָּא פָתָח, (שיר ב) בְּתַפּוֹת בְּעֵצי
אָבָל הַזָּאִיל וּבְתִיב תִּפּוֹת, בְּכָל הָיָא

הוּא אָסּוֹתָא לְכֹלָא, אֲוֹפָה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסּוֹתָא לְכֹלָא. מַה תִּפְוַת אֲשֶׁתְּבָחַ בְּגֻוּנִי, כַּמָּה דָאָקִיםְנָא, אֲוֹפָה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְּבָחַ בְּגֻוּנִין עַלְאַיִן. מַה תִּפְוַת אִיתְ בֵּיהַ רְוִיחָא דְקִיקָּמְכָל שֶׁאָר אַילְגִּי, אֲוֹפָה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִיבַ בֵּיהַ (הוֹשֵׁעַ יד) וַרִיחַ לוֹ בְּלִבְנָזָן. מַה תִּפְוַת טָעַמִּיהַ מִתִּיקָא, אֲוֹפָה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִיבַ בֵּיהַ (שיר השירים ח) חַבּוֹ מִמְּתָקִים.

וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁבָּח לָהּ לְבִנְסָת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹשָׁנָה, וְהָא אָזְקִימְנָא מְלִי, אַפְּאֵי בְּשׁוֹשָׁנָה, וְהָא אַתְּמָר. רְبִי יְהוֹדָה אָמָר, בְּשֻׁעַתָּא דָאָסְגִּיאוֹ זְבָּאֵי בְּעַלְמָא, בִּנְסָת יִשְׂרָאֵל סְלִקָּא רִיחַין טְבִין, וּמִתְּבָרְכָא מִפְּלִכָּא קָדִישָׁא, וְאַנְפְּהָא נְהִירִין. וּבְזָמָנָא דָאָסְגִּיאוֹ חַיִיבָן בְּעַלְמָא, בְּבִיכּוֹל בִּנְסָת יִשְׂרָאֵל לֹא סְלִקָּא רִיחַין, וְאַטְעַמָּת מִסְטָרָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

מִמְּתָקִים.
וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבָּח אֶת
בִּנְסָת יִשְׂרָאֵל בְּמוֹ שׁוֹשָׁנָה, וְהַרִּי
בָּאֲרָנוֹ אֶת הַדְּבָרִים לְמַה בְּמוֹ שׁוֹשָׁנָה,
וְהַרִּי נְתָבָאָר. רְבִי יְהוֹדָה אָמָר, בְּשֻׁעַת
שְׁמַתְּרָבִים צָדִיקִים בְּעוֹלָם, בִּנְסָת
יִשְׂרָאֵל מַעַלָּה רִיחַות טוֹבִים,
וּמִתְּבָרְכָת מִן הַמֶּלֶךְ הַקְדּוֹשׁ, וּפְנִיהַ
מְאִירִים. וּבָזְמָן שְׁמַתְּרָבִים הַרְשָׁעִים

מִשְׁבָּחָת אֹתוֹ – בְּגֻונִים, בְּרִית, וּבְطֻעם.
מַה תִּפְוַת הַוָּא רְפּוֹאָה לְפָלָ – אֶף הַקְדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא רְפּוֹאָה לְפָלָ – מַה תִּפְוַת נִמְצָא
בְּגֻונִים, בְּמוֹ שְׁבָאֲרָנוֹ – אֶף הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הַוָּא נִמְצָא בְּגֻונִים עַלְיוֹנִים. מַה תִּפְוַת יִשְׁבָּח
בּוֹ רִיחַ דְקָ מִכְלָ שֶׁאָר הָעֵצִים – אֶף
הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹב בּוֹ וַרִיחַ לוֹ
בְּלִבְנָזָן. מַה תִּפְוַת טָעַמִּוֹ מַתּוֹק – אֶף
הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹב בּוֹ חַבּוֹ

אַחֲרָא מְרִירָא. בְּדִין, בְּתִיב (אי' ב) הַשְׁלֵיךְ מִשְׁמִים
אָרֶץ וְגוּ', וְאַגְּפָהָא חַשׁוֹּכָן.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, בְּשַׁעַתָּא דְאַסְגִּיאָו זְבָאֵין בְּעַלְמָא,
בְּתִיב (שיר השירים ב) שְׁמַאֲלוֹ תְּהַת לְרָאשֵׁי וַיַּמְינֵנוּ
תְּחַבְּקֵנִי. וּבְזֶמֶנָּא דְאַסְגִּיאָו חַיְבֵין בְּעַלְמָא,
בְּתִיב (אי' ב) הַשִּׁיבָא אַחֲרָיָם יַמְינֵנוּ. רַבִּי חִזְקִיהָ אָמַר
מְהֻכָּא, (משל ט) וְגַרְגָּן מְפָרִיד אַלְוָת, בֶּלְוָמֶר פְּרִישָׁ
מְלֻכָּא מִן מַטְרוֹנִיתָא, הַדָּא הַזָּא דְבִתִּיב עֲרוֹת אַבִיךְ
וְעֲרוֹת אַמְּךָ לֹא תַגְלֵה.

רַבִּי אַלְעֹזֶר הָוה יִתְּבָא קְמֵי אָבוֹי, אָמַר לֵיה, אֵי
פְּרִקְלִיטָא בְּעַלְמָא בְּמַטְרוֹנִיתָא אַשְׁתַּבָּח, וְאֵי
קְטִיגָּרִיא בְּעַלְמָא, בְּמַטְרוֹנִיתָא אַשְׁתַּבָּח, אַמְּאי.
אָמַר לֵיה, לְמַלְכָא דְהָוה לֵיה בָר מַמְטְרוֹנִיתָא, כֹּל
וּמְנָא דְהָוה בָּרָא עֲבִיד רַעֲוָתָא דְמַלְכָא, מַלְכָא

לשון הקודש

בְּעוֹלָם, כְּבוֹד אֵין בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל
מְעַלָּה רִיחוֹת טּוֹבִים, וְטוֹעָמָת מְחַצֵּד
הַאֲחֶר הַפָּר, אֵו בְּתוּב (אי' ב) הַשְׁלֵיךְ
מִשְׁמִים אָרֶץ וְגוּ', וְפִנְחָה חַשׁוֹּכָן.

רַבִּי אַלְעֹזֶר הָיה יוֹשֵׁב לְפָנֵי אָבוֹי. אָמַר
לוֹ, אֵם פְּרִקְלִיט יִשְׁבַּע בְּעוֹלָם, הַוָּא נִמְצָא
עַם הַגְּבִירָה. וְאֵם יִשְׁבַּע בְּעוֹלָם קְטִינָה, הַוָּא
נִמְצָא עַם הַגְּבִירָה. לְפָה? אָמַר לוֹ, לְמַלְךָ
שְׁחִיה לֹו בֵן מִן הַגְּבִירָה. בֶּל וּמִן שָׁאוּרוֹ
הַבָּן עוֹשָׁה אֵת רְצֹן הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ שֵׁם

עֲבִיד מְדוֹרִיה בְמַטְרוֹגִיתָא. וְכֹל זְמָנָא דְלֹא חַזָּה
הַהְוָא בֶר עֲבִיד רַעֲוַתָא דְמַלְכָא, מְלַכָּא פְּרִישָׁ
מְדוֹרִיה מַמְטְרוֹגִיתָא.

פֶך קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא זְבָבָת יִשְׂרָאֵל, כֹּל זְמָנָא
דִּיְשָׂרָאֵל עַבְדֵין רַעֲוַתָא דְקִידְשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא שְׁנִי מְדוֹרִיה בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. וְכֹל
זְמָנָא דִּיְשָׂרָאֵל לֹא עַבְדֵין רַעֲוַתָא דְקִידְשָׁא בָּרוּךְ
הַהְוָא, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לֹא שְׁנִי מְדוֹרִיה בְּגַסְתָּא
יִשְׂרָאֵל. מַאי טַעַמָּא. בְּגַין דִּיְשָׂרָאֵל הוּא בָּרָא
בְּוּרָא דְקִידְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְבָתִיב, (שמות ד) בְּנִי
בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל. אַמָּא, דָא הִיא בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל
דְבָתִיב, (משלוי יא) זַאל תְּטוֹשׁ תּוֹרַת אַפְּךָ.

תָא חַזִי, כֹּל זְמָנָא דִּיְשָׂרָאֵל רַחֲקִין מַה יִכְלֶא
דְמַלְכָא, בְּבִיכּוֹל מַטְרוֹגִיתָא אַתְּרַחְקָת

לשון הקודש

מְדוֹרוֹ עַם הַגְּבִירָה. וְכֹל זְמָן שָׁאוֹתוֹ בֵן
לֹא עֹשֶׁה אֶת רְצֹוֹן הַמֶּלֶךְ, מִפְרִיד אֶת
מְדוֹרוֹ מִן הַגְּבִירָה.

פֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַם בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל
— כֹּל זְמָן שִׁיְשָׂרָאֵל עוֹשִׁים אֶת רְצֹוֹן שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם
מְדוֹרוֹ עַם בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. וְכֹל זְמָן שָׁאיִן
יִשְׂרָאֵל עוֹשִׁים אֶת רְצֹוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ

בָא רָאָה, כֹּל זְמָן שִׁיְשָׂרָאֵל רְחוּקִים
מַהְיכֵל הַמֶּלֶךְ, בְּבִיכּוֹל הַגְּבִירָה

עפְהוֹן. מַאי טָעֵמָא. בְגַין דְמַטְרוֹנִיתָא לֹא אֲקָדִימָת קִיסְטָא לְהָאִי בֶּר, לְאַלְקָאָה לִיה, לְמִיחָד בָאוֹרָה מִישָר. בְגַין דְמַלְכָא לֹא אַלְקָי לְבָרִיה לְעַלְמִין. אֶלְאָ שְׁבֵיך פֶלֶא בִידָא דְמַטְרוֹנִיתָא, לְאַנְהָגָה הַיכְלָא, וְלְאַלְקָאָה בְּרָה, וְלְדָבָרָא לִיה בָאוֹרָה קְשׁוֹט, לְקַבְּלִיה דְמַלְכָא. (דף ע"ד ע"ב).

וּרְזָא דְמַלָּה דְכְתִיב, (משל לי לא) דְבָרִי לְמוֹאָל מֶלֶךְ מִשְׁא אֲשֶׁר יִסְרָהוּ אַפּוֹ (אמו וראוי), דָא בַת שְׁבָע, וְהָא אֲתָמָר כְתִיב, (משל ז) מִשְׁלִי שְׁלָמָה בֶן חַכְם יִשְׁמָח אָב וּבָן בְּסִיל תּוֹגַת אַפּוֹ. תּוֹגַת אַפּוֹ וְדָא. חַמֵּי מַה כְתִיב, בֶן חַכְם יִשְׁמָח אָב, בָעוֹד דְהָאִי בֶר אֹזֵל בָאוֹרָה מִישָר, וְהָא חַבִּימָא, יִשְׁמָח אָב (כללו), דָא מַלְכָא קְדִישָא לְעַילָא. יִשְׁמָח אָב סָתָם. אֲשֶׁר תָבַח הָאִי בֶר בָאוֹרָה תְקָלָא, מַה כְתִיב

לשון הקודש

לְמוֹאָל מֶלֶךְ מִשְׁא אֲשֶׁר יִסְרָהוּ אַפּוֹ, (אמו ז) או בַת שְׁבָע, וְהָרִי נָאָמֵר הַפְּטוּב (שם ז) מִשְׁלִי שְׁלָמָה בֶן חַכְם יִשְׁמָח אָב וּבָן בְּסִיל תּוֹגַת אַפּוֹ. רְאָה מַה בְתִובָה, בֶן חַכְם יִשְׁמָח אָב. בָעוֹד שְׁהַבָּן תָהוֹזֶה חֹלֶך בְּדֶרֶך יִשְׁרָה וְהָא חַכְם - יִשְׁמָח אָב (כללו), וְהָהַמְלָךְ קָדוֹשׁ לְמַעַלָה. יִשְׁמָח אָב סָתָם. נִמְצָא הַבָּן הַזֶּה

התרחקה עַמָּהָם. מַה הַטּוּם? בַי הַגְּבִירָה לֹא הַקִּידִימָה שְׁבַטָּה לְבָנָה לְהַלְקֹתוֹ בְּרִי לְלִכְתָּב בְּדֶרֶך יִשְׁרָה, בַי הַמְלָךְ לֹא מַלְקָה אֶת בָנָו לְעוֹלָמִים, אֶלָא מַשְׁאִיר הַכָּל בַי הַגְּבִירָה לְהַנְּהִיגָה אֶת הַהִכְלָל וְלַהֲלֻקּוֹת אֶת בָנָה וּלְהַנְּהִינוּ בְּדֶרֶך הַאֲמָת בְנָגֵד הַמְלָךְ.

וּסְוד הַקְּבָר - שְׁבָתוֹב (משל לי) דְבָרִי

וּבָנָם בְּסִיל תּוֹגַת אָמוֹן. תּוֹגַת אָמוֹן וְדָאי, דָא בְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. וְרוֹזָא דְמַלָּה בְּתִיב, (ישעה ז) וּבְפִשְׁעָכֶם שְׁלָחָה אֲמָכֶם.

תָא חַזִי, לֹא אַשְׁתַּכְּחַח חַדּוֹתָא קְמִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בַּיּוֹם אַדְסָלִיק שְׁלָמָה לְחַכְמָתָא, וְאָמָר שִׁיר הַשִּׁירִים. בְּדַיּוֹ נְהִירֹ אַנְפּוֹי דְמַטְרוֹנִיתָא, וְאָתֵי מְלָכָא לְמִשְׁרִי מְדוּרִיה עַמָּה. הַדָּא הוּא דְכִתְיב, (מלכים א ז) וְתִרְבַּח חַכְמָת שְׁלָמָה וְגוֹ. מְאי וְתִרְבַּב. דְסַלְקָא שְׁפִירֹי דְמַטְרוֹנִיתָא, וְאַתְּרַבְּיָאת בְּדַרְגָּה אַל בֶּל שְׁאָר דְרַגְיוֹן, בְּגִין דְמָלָכָא שְׁוִי מְדוּרִיה בָּה. וּבֶל בְּךָ לְמָה. בְּגִין דְאַפִּיקָת בְּרָא חַכְמִיא דָא לְעַלְמָא. (נ"א לְמָלָכָא).

וּבְדַ אַפִּיקָת לֵיה לְשְׁלָמָה, לְכָל יִשְׂרָאֵל אַפִּיקָת, וְכָלְהוּ הֵוו בְּדַרְגְיוֹן עַלְאַיִן זְבַאיַן בְּשְׁלָמָה (ס"א

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בְּדַרְךָ כּוֹשֶׁלֶת – מַה בְּתוֹב? וּבָנָם בְּסִיל תּוֹגַת אָמוֹן וְדָאי, וְתִרְבַּח חַכְמָת שְׁלָמָה וְגוֹ. מַה זה וְתִרְבַּב? יִשְׂרָאֵל. וְסֻוד הַדָּבָר בְּתִיב, (ישעה ז) וּבְפִשְׁעָכֶם שְׁלָחָה אֲמָכֶם.

בָא רָאָתָה, לֹא נִמְצָאת שְׁמָחָה לְפָנָי הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמוֹ הַיּוֹם שְׁעָלָה שְׁלָמָה לְחַכְמָה וְאָמָר שִׁיר הַשִּׁירִים. אֲזַה אַירְיוֹ פָנֵי הַגְּבִירָה, וּבָא הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁרוֹת

לְעוֹלָם (לְמַלְךָ).
וְכַשְׁחֹזְצִיאָה אֶת שְׁלָמָה, הִיא הַזְּצִיאָה

בשלה מא. **דקויְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא חָדִי בָּהוּ, וְאַיִלּוֹן בְּיַה.** וביוֹמָא **דְּשַׁכְלָל שְׁלָמָה בֵּיתָא לְתַתָּא, אֲתָקִינָת מְטֻרוֹגִינִיתָא בֵּיתָא לְמַלְכָא.** וְשָׂוֹן מְדוֹרִיהָן בְּחַדָּא, וְנְהִירּוֹן אֲנְפְּהָא בְּחַדְוָה שְׁלִימָוּ. בְּדַיִן אֲשֶׁתְבָחָתְדַוְתָא לְכָלָא, לְעִילָּא וְתַתָּא. וְכָל כְּךָ לְמַה. בְּגִין דְּכַתִּיב, **מְשָׁא אֲשֶׁר יִסְרַתּוּ אָמוֹן, דְּדָבְרָתָ לִיה לְרַעֲוִתָּא דְּמַלְכָא.**

וּבְדַיִן הָאֵי בָּר בְּמַה רְאַמְּנִינָא, (ס"א דְאַצְטְּרִיךְ) **לֹא אֲתָדְבָר לְרַעֲוִתָּה דְּמַלְכָא.** בְּדַיִן הִיא עֲרִיזִיתָא דְכָלָא, עֲרִיזִיתָא דְכָל סְטְרִינוֹ דְהָא מַלְכָא פְּרִישָׁ מְמַטְרוֹגִינִיתָא, וְמְטֻרוֹגִינִיתָא אֲתְרַחְקָת מְהִיכְלִילָה, וּבְגִין כֵּה עֲרִיזִיתָא הִיא דְכָלָא. וּכְיַי לֹא עֲרִיזִיתָא הוּא, מַלְכָא בְּלֹא מְטֻרוֹגִינִיתָא, וְמְטֻרוֹגִינִיתָא בְּלֹא מַלְכָא. וּעַל דָא בְּתִיב, עֲרוּות אֲבִיךְ וְעֲרוּות אֲמַךְ לֹא תְגַלֵּה אֲמַךְ הִיא. אֲמַךְ הִיא וְדָאי, וְשִׁרְיאָ

לשון הקודש

שהנהינה אותה לרצון המלה, וכשהבן נוע, במו שאמרנו (שרו), איןנו מתרנגן לרצון המלה, או זו ערות הכל, ערות כל האדרדים, שהרי המלה פורש מהגבירה, והגבירה התרחקה מהיכלו, ומושום כך וזה ערות הכל. וכי אין זו ערות, מלך בלי גבירה, גבירה בלי מלך?! ועל זה כתוב, ערות אביך

לכל ישראל, ובכלם הי בדרגות עליונות צדיקים בשלום (בשלוט), שחקדוש ברוך הוא שמה בהם, וهم בו. וביום שתקון שלמה את הבית למטה, תקנה הגבירה בית למלה, ושם מודרים יחד, והארו פניה בשמה ושלמות. או נמצאה שלמה לכל, למעלה ולמטה. וכל כה למה? כי כתוב משא אשר יסրתו אמו,

עַמֶּה, בְּגִינִי כֵּךְ לֹא תִגְלִילָה עֲרֹותָה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אַקִישׁ יָדוֹ וּבָכָה, וַיֹּאמֶר וְוי אֵין אִמָּא וְגַלְינָא רַזָּא, וְוי אֵין לֹא אִמָּא, דִיְיַבְדוֹן חַבְרִיא מֶלֶה. (יחזקאל י"א) אֲהָה יְיָ אֱלֹהִים בְּלָה אַתָּה עוֹשָׂה אֶת שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל. מֵאֵין אֲהָה. וּמֵאֵין בְּלָה אַתָּה עוֹשָׂה. אֶלָּא רַזָּא דְמֶלֶה, בְּזַמְנָא דְה' תִּתְאַה אַתְּתָרְכַת מַהְיָכָלָא דְמַלְפָא, ה' אַחֲרָא עַלְאָה בְּגִינָה מִנְעָת בְּרַכְתָּא. וּכְדִין בְּתִיב, אֲהָה בְּלָה אַתָּה עוֹשָׂה. בְּגַיּוֹן דָבֵד אֵינוֹ (נ"א הא ה') אַתְמִנְעָת מִבְּרַכָּאָן, ה' אַחֲרָא מִנְעָת לוֹן מִכְלָא. מֵאֵין טָעָמָא. בְּגַיּוֹן דִבְרַכָּאָן לֹא מִשְׁתַּבְחֵי, אֶלָּא בְּאַתָּר דְשִׁרְיוֹן דִבְרֵי נוֹזְקָבָא.

וְעַל דָא בְּתִיב, (ירמיה כה) יְיָ מִפְרוּם יִשְׁאָג וּמִפְעוֹן קָדְשׁו יִתְן קֹלוֹ שְׁאָג יִשְׁאָג עַל גַּוְהוּ. עַל גַּוְהוּ מִפְמַשׁ. דָא מִטְרוֹגִינִיתָא, וְדָא הוֹא וְדָא. וּמֵאֵי

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

תְּחִתּוֹנָה הַתְּגִרְשָׁה מִהִכְלֵל הַטָּלָה, ה' אַחֲרַת עַלְיוֹנָה מִנְעָת בְּרַכְתָּה, וְאוֹכְתּוֹב, אֲהָה בְּלָה אַתָּה עוֹשָׂה. מִשּׁוּם שְׁבָשְׁהִיא (כח תואק) נִמְנָעָת מִבְּרַכּוֹת, ה' אַחֲרַת מִנְעָת אָוֹתֶם מִהְפֵל. מָה הַטָּעַם? בְּרַכּוֹת אֵין מַצִּיוֹת, אֶלָּא בָּמָקוֹם שְׁשׁוּרִים זָכָר וְנָקְבָּה.

וְעַל וְה בְּתִיב, (ירמיה כה) מִפְרוּם יִשְׁאָג וּמִפְעוֹן קָדְשׁו יִתְן קֹלוֹ שְׁאָג יִשְׁאָג עַל

וּעְרוּת אַמְפָךְ לֹא תִגְלִיל אַמְפָךְ הִיא. אַמְפָךְ הִיא וְדָא, וְשׂוֹרָה עַמֶּה. מִשּׁוּם כֵּךְ לֹא תִגְלִיל עֲרֹותָה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן הִקִּישׁ יָדוֹ וּבָכָה וַיֹּאמֶר: אוֹי אָמַר וְאַנְלֵה סָוד, אוֹי אָמַר לֹא אָמַר, שִׁיאָבְדוּ הַחֲבָרִים דִבְרֵי. (יחזקאל י"א) אֲהָה ה' אֱלֹהִים בְּלָה אַתָּה עָשָׂה אֶת שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל. מָה זוֹ אֲהָה? וּמָה זוֹ בְּלָה אַתָּה עָשָׂה? אֶלָּא סָוד הַקְּדָבָר - בִּפְנֵן שָׁה'

אומר. אוי שְׁהַחֲרֵבָתִי אֶת בֵּיתִי וּכְיוֹן
דָמְטְרוֹנִיתָא. וְדֹא הוּא וְדֹאי, עֲרוֹת אָבִיךְ וְעֲרוֹת
אָמֵךְ לֹא תִגְלַה. דָהָא מִפְּלָסְטְרִין עֲרִיְתָא הוּא.
וּכְדִין, (ישעה נ) לְבַשׂו שְׁמִים קְדָרוֹת וִשְׁקָה הַוִּשְׁמָם
בְּסִוְתָם דָהָא אַתָּר אֲחַשְׁנָת בְּרָכָאָן דָמְבּוּעָן דָנְחָלִין
דָהָו גְּגִידָן וְשְׁקִידָן בְּדַקָּא חָזָן, אַתְמָגָעָן.

תְּגִינָן, בְּד אַתְפְּרֵשׁ מִלְבָא מַמְטְרוֹנִיתָא, וּבְרָכָאָן
לֹא מִשְׁתְּבָחָן, כְּדִין אַקְרֵי וּי. מַאי טֻמָּא
וּי. דְתְגִינָא, רִישָׁא דִיסּוֹד יִ, דָהָא יִסּוֹד וּזְעִירָא
הָוּא, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא וּרְבָרְבָא עַלְאָה. וְעַל
דָא בְּתִיב וּזְעוּרִין זְיוּן בְּחַדָא, וְרִישָׁא דְהָאֵי יִסּוֹד
יִ הָוּא. וּבְד אַתְרַחֲקָת מַטְרוֹנִיתָא מִלְבָא, וּבְרָכָאָן
אַתְמָגָעָן מִמְלָבָא, וּזְוּנָגָא לֹא אַשְׁתַּבָּח בְּרִישָׁא
דִיסּוֹד, נְטִיל וּעַלְאָה לְהָאֵי רִישָׁא דִיסּוֹד דָהָא

לשון הקודש

שְׁגִינָה, בְּשָׁגְנָפֶרֶד הַפְּלָךְ מִן הַגְּבִירָה וְאַיִן
בְּרָכוֹת מִצְוֹת, אוֹ נְקָרָא וּי. מַה הַטּוּם
וּיִ? שְׁלָמְדָנו, רָאש הַיִסּוֹד יִ, שְׁהָרִי יִסּוֹד
הָוּא וּקְטָנָה, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הָוּא וּגְדוֹלָה
עַלְיוֹנָה. וְלִבְנָן בְּתוּב וּי, שְׁתִי וּיִים בְּאַחֲרָה.
וְהַרְאָשׁ שֶׁל הַיִסּוֹד תֹּועָה הָוּא יִ.
וּבְשִׁמְתְּרַחֲקָת הַגְּבִירָה מִן הַפְּלָךְ
וְהַבְּרָכוֹת נְמָגָעָן מִן הַפְּלָךְ, וְהַזּוֹגָן לֹא
נְמָצָא בְּרָאש הַיִסּוֹד, נְטִיל וּחַלְיוֹן אַת

נְוֹהָג עַל נְוֹהָג מִפְּטָשׁ. וּזְגִבְירָה, וְזְהַגְּבִירָה, וְזְהַגְּבִירָה
וְדֹאי. וְמַהוּ אָוֹמֵר? אוי שְׁהַחֲרֵבָתִי אֶת
בֵּיתִי וּכְיוֹן. בֵּיתִי וּזְהַגְּבִירָה, וְזְהַגְּבִירָה
וְדֹאי עֲרוֹת אָבִיךְ וְעֲרוֹת אָמֵךְ לֹא
תִגְלַה. שְׁהָרִי מִפְּלָסְטְרִין עֲרִיְתָא.
וְאַו, לְבַשׂו שְׁמִים קְדָרוֹת וִשְׁקָה הַוִּשְׁמָם
בְּסִוְתָם, שְׁהָרִי מִקּוֹם יִרְשָׁת הַבְּרָכוֹת
שֶׁל מְעִינּוֹת הַנְּחָלִים שְׁהָיו שׁוֹפָעִים
וּמְשִׁקִים בְּרָאוּי, נְמָגָעָן.

י', ונגיד ליה לגביה, בדין הוא ווי, ווי לבלא,
לעלאיין ותטאין.

יעל דא תנין, מיומא דאתחריב ירושלים, ברקאן
לא אשתחזו בעלה מא, ולית לך يوم דלא
אשתח ביה לווטין, דהא ברקאן אתמנע בכל
יום. אמר ליה, איזה, אוו הוא, (נ"א או וה) מהו.

אמר ליה, בד מלאה תליא בתשובה, ולא תיבין,
בדין ה' עלאה נטיל לון, ונגיד לווא ווי,
לגביה, (דף ע"ה ע"א) בגין דלא תיבין, בדין אקרי הוי.
הוי בד אסתלק מלכא לעילא לעילא, וצוחין בגין
נשא ולא אשכח בהו. זה הוא עלאה אהיה טמירא,
סליק לו, ווי לגביה, בגין דלא אתקביל צלוותיה,
בדין אקרי או, דהא א' סליק לגביה דו' ווי. (ס"א
רהוא א' סליק גביה להו לו לי) ובדין תשובה לא אשתח.

לשון הקודש

הרשות הנה של היסוד, שהוא י', שבין, או ה' העליונה נוטלה אותן
ומשפיעו אליו, ואו הוא ווי, ווי לבל,
שבין, ואו נקרא הוא. הוא בשסתלק
המלך למלחה למלחה, וצוחים בגין
ארם ואין משגיח בהם. והוא העליון
אהיה הוא הטמיר, מלחה לו, ווי אלין,
בי לא התקבלה תפלו, או נקרא או,
שערי א' עליה לו ווי, (שהיא א' עליה לה לו
לי) ואו אין מציה תשובה, ולבן

יעל זה שנינו, מיום שחרבה ירושלים
לא נמצאו ברכות בעולם, ואין לך يوم
שלא מצויים בו קלות, שברי הברכות
מנועות בכל יום. אמר לו, או קה: אווי,
או הו. (או וה) מה הוא?
אמר לו, כשהקדבר תלוי בתשובה ולא

וועל דא אסתלק מאlein אתון ה', דהא בתשובה לא תליא.

ונדי פדר אסגייאו חובי עלמא טפי, ותשובה חוה תליא בקדמיתא, ולא בעז, בדין אסתלק ה', וא' סליק לו' יוזד לנבייה, ואקרוי אווי. וביד חריב כי מקדשא, ותשובה אסתלקת (ולא מעלייא), בדין צווחו ואמרו, (ירמיה ז) אווי לנו כי פנה היום. מיי כי פנה היום. דא הווא יומא עלאה, דאקרוי תשובה, דאסתלק ואתעבָר, ולא שכיח. ההוא יומא דאשתחודע, לפשתא ימיגנא לקבלה חיבין, והא אהתפנוי מפלא, ולא אשתח, ועל דא אמרו אווי, ולא הווי. כי יגטו צללי ערָב, דהא אתייהיב רשו לרבְרַבִי מנגנון דשאָר עמיין, למשלט עלייהו.

לשון הקודש

הסתלקה מהאותיות הלווי ה', שברי העליין, שנקרה תשובה, שהסתלק ו עבר ולא מצוי. אותו היום שנודע, לפשט הימין בוגר הרשעים, והרי התפנה מהכל ולא נמצא, ולבן אמרו אווי ולא הווי. כי יגטו צללי ערָב, שברי נתנה רשות לנדויל המנגנים של שאָר העמים לשולט עליהם.

לא תלוי בתשובה. ונדי בשחרבו יותר חטאי העולם, ותשובה דיתה תלואה בראשונה ולא רצוי, אווי הסטלקה ה', וא' העלה את ויוזד אלין, שנקרה אווי. ובשחרב בית המקדש והתשובה הסטלקה (ולא מעלייא), אווי צווח ואמרו, (ירמיה ז) אווי לנו כי פנה

תָּאָנָּא, סְלִיק ו' לְעַיְלָא לְעַיְלָא, וְהַיכְלָא אֲתוֹקָה,
וְעַמָּא אֲתְגָלִי, וּמְטֻרוֹגִיתָא אֲתְתִּרְכָּת,
וּבִיתָא אֲתְחַרְבָּת. לְבַתֵּר כֵּד נְחִית וּזְוּ לְאַתְּרִיה,
אֲשֶׁגָּה בְּבִיתְיהָ וְהָא אֲתְחַרְבָּי. בָּעֵי לְמְטֻרוֹגִיתָא,
וְהָא אֲתְרַחְקָת וְאוֹלָת. חַמָּא לְהַיכְלִיהָ, וְהָא
אֲתוֹקָה. בָּעָא לְעַמָּא, וְהָא אֲתְגָלִי. חַמָּא לְבָרְכָאָן
דְּנַחְלִין עַמִּיקִין דְּהָוָו גְּגִידִין, וְהָא אֲתְמַנְעָו. כְּדַיָּן
בְּתִיב, (ישעה כב) וַיָּקֹרְא יְהָוָה אֱלֹהִים צְבָאות בַּיּוֹם הַהוּא
לְבָכִי וְלִמְסֶפֶר וְלִקְרָחָה וְלִחְנֹור שָׁק. וּבְדַיָּן לְבָשָׂו
שְׁמִים קְדָרוֹת.

כְּדַיָּן ו' ה' (ס"א ו' י') אֲתְגִינִיד חַד לְקַבִּיל חַד. וְהָ
עַלְּאָה, גְּגִיד מְבוּעִי לְסֶטֶרֶא אֲחָרָא, וּבָרְכָאָן
לֹא מְשַׁתְּבָחָן. דְּהָא דָבָר וּנוֹקֵבָא לֹא אֲשַׁתְּבָחָן, וְלֹא
שְׁרִיּוֹן בְּחָדָא. כְּדַיָּן (ירמיה כה) שְׁאָג יִשְׁאָג עַל גּוֹהָג.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ —————— לְמִדְגָּנָה, עַלְתָּה ו' לְמַעַלָּה
וְהַהְכִּיל נְשָׁרָף, וְהַעַם גָּלָה, וְהַגְּבִירָה
גְּרָשָׁה, וְהַבִּתְהַרְבָּת. אַחֲרֵךְ שִׁירְד וּזְוּ
לְמִקּוֹמוֹ, הַשְּׁגִיחָה עַל בֵּיתוֹ וְהַגָּהָה חַרְבָּה,
בָּקָשָׁ אֶת הַגְּבִירָה, וְהַגָּה הַתְּרַחְקָה
וְהַלְּכָה. רָאָה אֶת הַיכְלָוֹ, וְהַגָּה נְשָׁרָף.
בָּקָשָׁ אֶת הַעַם, וְהַגָּה גָּלָה. רָאָה אֶת
בְּרַכּוֹת הַגְּנָחְלִים הַעַמְקִים שְׁחוּ שׁוֹפָעִים,

בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעֹן, וּבְכָה רַבִּי אַלְעֹזֶר, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בְּכִיה תְּקִיעָא בְּלִבְאִי מִסְטְּרָא חֲדָא, וְחַדְוֹתָא בְּלִבְאִי מִסְטְּרָא אַחֲרָא. דְּהָא שְׁמֻעֹנָא מַלְין, דְּלָא שְׁמֻעֹנָא עַד הַשְּׂתָא, זְבָא חַילְקִי.

עֲרוֹת אִשְׁת אַבִּיךְ לֹא תִגְלִיה, (ויקרא ח"י) מַאן אִשְׁת אַבִּיךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעֹן, הָא תִגְלִינָן, בֶּל מַלוֹי דָאוּרִיתָא סְתִים וּגְלִיא, בִּמְה דְשָׁמָא קְדִישָׁא סְתִים וּגְלִיא, אָוּרִיתָא דְהִיא שְׁמָא קְדִישָׁא, הַכִּי נְמִי סְתִים וּגְלִיא. הַכָּא בְּלָא בְּאַתְגְּלִיא, יַדְיָא סְתִים בִּמְה דָאוּקִימָנָא.

וְהִיא קָרָא הַכִּי הוּא, אִשְׁת אַבִּיךְ: תָּאָנָא, בֶּל זְמָנָא דְמִטְרוֹנִיתָא אִשְׁתְּכַחַת בְּמִלְכָא, וַיַּגְּקָא לְהָ, אַקְרֵי אַמְּה. הַשְּׂתָא דְאַתְגְּלִיא עַמְּךָ וְאַתְרַחַקָּת מִן מִלְכָא, אִשְׁת אַבִּיךְ אַתְקָרֵי. אָנָתוֹ

לשון הקודש

בְּאַחֲרָה. אֹוי שָׁאָג יִשְׁאָג עַל גַּוְהָ. בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעֹן, וּבְכָה רַבִּי אַלְעֹזֶר. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בְּכִיה תְּקֹועָה בְּלִבְיִ מַצְדָּא, וְשִׁמְחָה בְּלִבְיִ מַצְדָּא אַחֲרָ, שְׁהָרִי שְׁמֻעָתִי דְבָרִים שְׁלָא שְׁמָעָתִי עַד עַתָּה. אַשְׁרִי חַלְקִי!

עֲרוֹת אִשְׁת אַבִּיךְ לֹא תִגְלִיה. מַי זו אִשְׁת אַבִּיךְ? אָמַר רַבִּי שְׁמֻעֹן, הָרִי שְׁגִינָנוּ, בֶּל

היא דמלֵבָא קדיַשָּׁא לא אַתְּפִטרָת בְּתֻרוֹכִין מִיהָ, אֲנַתְּתִיָּה הִיא וְדָאי. בֶּמֶה דְּבָתִיב, (ישעה נ) בָּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים אַמְּכָם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי. אֲלֹא וְדָאי אֲנַתְּוִ הִיא דְּמַלְבָּא, אֲפָעָל גַּב דְּאַתְּגָלִיא.

וְעַל דָּא פְּקִיד עַלה תְּרִי זְמִינִי, בֶּד יִתְּבָא בְּמַלְבָּא בְּזַוְּגָא חַד, וְאַתְּקָרִי אַמְּה, דְּבָתִיב עֲרוֹת אַמְּה לֹא רְגִילָה, לֹא תַּعֲבִיד דִּיטְרָחָקָן דָּא מִן דָּא, וְתְּשִׂתְלָה עַל חֹזֶךָ, בֶּמֶה דְּבָתִיב, (ישעה נ) וּבְפִשְׁעָכֶם שְׁלַחָה אַמְּכָם. וְחַד, בֶּד הִיא בְּגִלוֹתָא עַמְּה, וְאַתְּגָלִיא מַה יִכְלָא דְּמַלְבָּא, וְאַתְּקָרִי אֲנַתְּוִ דְּמַלְבָּא. אֲפָעָל גַּב דְּאַתְּרָחָקָת מִיהָ, לֹא תַּעֲבִיד בְּגִינֵּן דְּתַעֲדֵי מִבְּגִינָה, וּיְשַׁלְּטוּ בָּה שְׁנָאָה, וְלֹא תִּסְתְּמַר עַל בְּגִלוֹתָא. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב עֲרוֹת אַשְׁת אַבִיךָ לֹא רְגִילָה. מָאִ טָעֵמָא. בְּגִינֵּן בַּי עֲרוֹת אַבִיךָ הִיא. אֲפָעָל גַּב שְׁגָנָלָה.

לשון הקודש

תַּעֲשֵה שִׁיתְרָחָקוּ זֶה מִזְוִי וְתַשְׁלַח עַל חַטָּאת, בָּמו שְׁבָתוֹב וּבְפִשְׁעָכֶם שְׁלַחָה אַמְּכָם. וְאַחֲרֵי בְּשָׁהֵיא בְּגִלוֹת עַמְּה וְגַלְתָּה מַה יִכְלֶל הַמֶּלֶךְ, וְנִקְרָאת אַשְׁת הַמֶּלֶךְ. אֲפָעָל גַּב שְׁהַרְחָקָה מִפְנֵי, אֶל תַּעֲשֵה בְּרִי שְׁתַווּ מִבְּגִינָה וּיְשַׁלְּטוּ בָּה שְׁנָאָה, וְלֹא תִּשְׁמַר עַל בָּה שְׁבָתוֹב עֲרוֹת אַשְׁת אַבִיךָ לֹא רְגִילָה. מַה הַטּוּם? מִשׁוּם בַּי עֲרוֹת אַבִיךָ הוּא. אֲפָעָל

הִיא נִקְרָאת אַשְׁת אַבִיךָ. אַשְׁת הַמֶּלֶךְ הַקְּרוּשׁ לֹא נִפְטָר בְּגִרוּשֵׁין מִפְנֵי, הִיא וְדָאי אֲשָׁתוֹ, בָּמו שְׁבָתוֹב (שם נ) כָּה אָמַר ה' אֱלֹהִים אֲפָעָל גַּב שְׁהֵיא אַשְׁת אַמְּכָם אֲשֶׁר שְׁלַחָתָה. אֲלֹא וְדָאי שְׁהֵיא אַשְׁת הַמֶּלֶךְ, אֲפָעָל גַּב שְׁגָנָלָה.

וְלֹכְנוּ צִוָּה עַל יְהָה פְּעָמִים – בְּשִׁיחָבָה עַם הַמֶּלֶךְ בִּזְוֹג אֶחָד, וְנִקְרָאת אַמְּה, שְׁבָתוֹב עֲרוֹת אַשְׁת אַבִיךָ לֹא רְגִילָה, אֲל

על גב דarterהַקָּת מִן מְלָכָא, אֲשֶׁר חִוְתָּא דְמֶלֶכָא
בָּה תְּדִירָא, וּבְעֵיא לְאַסְטְּמָרָא לְקַבְּלה יִתְּר, וְלֹא
תִּיחֹב לְגַבָּה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח, (דברים כט) בַּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מִתְהַלֵּךְ
בְּקָרְבָּן מִתְגַּנֵּךְ לְהַצִּילָךְ וְנוּ. בַּי יְיָ אֱלֹהִיךְ: דָא
שְׁבִינְתָּא, דָא שְׁתַבְחָת בָּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וּבֶל שְׁבָן
בְּגִלוֹתָא, לְאָגָנָא עַלְיָהוּ תְּדִירָא מִפְּלָסְטְּרִין, וּמִפְּלָסְטִין
שְׁאָר עַמִּין, דְלֹא יִשְׁיצֹן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

דְתַנִּיא, לֹא יִכְלִין (דף ע"ה ע"ב) שְׁנָאִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל
לְאָבָאשָׁא לְהוּ, עד דְיִשְׂרָאֵל מַחְלִישֵין
חִילָא דְשְׁבִינְתָּא מַקְפֵי רְבָרְבִּי מִמְּנָן דְשָׁאָר עַמִּין.
כְּדִין יִכְלִין לְהוּן שְׁנָאִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, וּשְׁלָטִין עַלְיָהוּ,
וְגִזְרִין עַלְיָהוּ בִּמְהָ גִזְרִין בִּישִׁין. וּבְדַר אַינְזָן תִּיבִּין
לְקַבְּלה, הִיא מִתְבָּרָת חִילָא וּתוֹקֵפָא דְכָל אַינְזָן
מִמְּנָן רְבָרְבִּין, וּתְבָרָת חִילָא וּתוֹקֵפָא דְשְׁנָאִיהוֹן
דְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְּפְרֵעָא לְהוּ מִפְּלָא.

לשון הקודש

תָּמִיד מִפְּלָהָרְדִּים וּמִפְּלָשָׁרְתִּים
בְּרִי שְׁלָא יִשְׁמִידו אֶת יִשְׂרָאֵל.
שְׁלָמְדָנִי, לֹא יִכְלִים שׁוֹנְאֵיכֶם של
יִשְׂרָאֵל לְהִזְיק לְהָם עד שְׁיִשְׂרָאֵל
מַחְלִישִׁים כִּמֵּה הַשְׁבִּינָה מִלְּפָנֵי גְדוֹלִי
הַמְּמֻנִים של שְׁאָר הָעָם, וְאוֹיְכְלִים
לְהָם שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל וּשׁוֹלְטִים עַלְיָהָם

על גב שְׁדַתְרַחְקָה מִן הַמְּלָךְ, בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּלָךְ תָּמִיד, וְאַרְיךְ לְהַשְׁמֵר
בְּגַדְתָּה יוֹתֵר וְלֹא תַחֲטָא אֵלֶיךְ.
רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח, (דברים כט) בַּי הָאֱלֹהִיךְ
מִתְהַלֵּךְ בְּקָרְבָּן מִתְגַּנֵּךְ לְהַצִּילָךְ וְנוּ. בַּי הָאֱלֹהִיךְ
אֱלֹהִיךְ - זו הַשְׁבִּינָה שְׁנָמְצָאת עִם
יִשְׂרָאֵל, וּבֶל שְׁבָן בְּגִלוֹת, לְהָגַן עַלְיָהָם

וַעֲלֵךְ דָא וְהִיה מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ, דְבָעֵי בָר נֶשׁ דָלָא. יִסְתַּאַב בְּחֹבוֹי, וַיַּעֲבֵר עַל פְּתֻגְמִי אָרוּרִיתָא. דָאֵי עֲבֵיד הַכִּי, מַסְאָבֵין לֵיה, כִּמֵּה דְבָתִיב וְגַטְמַתָּם בָּם, בֶּלֶא אֵ. וְתָאָנָא, מַאֲתָן וְתִמְנָא וְאַרְבָּעָן שִׁיבְיפּוֹן בְּנוֹפָא, וְכֹלְהּוּ אָסְתָּאָבָן, פְּדֵ אַיְהוּ אָסְתָּאָבָן. בְּלוֹמָר, פְּדֵ בָעֵי לְאָסְתָּאָבָא.

וַעֲלֵךְ דָא, וְהִיה מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ. מַאי מַחְנִיךְ, אֵלֵין אַינְיָן שִׁיבְיפּוֹן גּוֹפָא. וְלֹא יַרְאָה בָהּ עֲרוֹתָה דְבָרָה, מַאי עֲרוֹתָה דְבָרָה. עֲרִיתָא נַוְכָּרָה דְהָאֵי (ס"א רַתְיוּ) דְבָרָ רַמְזָן, כִּמֵּה דְאָקִיםְנָא. דָאֵי הַכִּי, וְשַׁבְּ מַאֲתָרִיךְ וְדָאֵי. וַעֲלֵךְ דָא עֲרוֹתָה אַשְׁתָּאָבִיךְ לֹא תַגְלִילָה. מַאי טַעַמָּא. בְּגַיְן דְבָתִיב עֲרוֹתָה אַבִיךְ הִיא, כִּמֵּה דְאָקִיםְנָא.

לשון הקודש

וְנוֹזְרִים עַלְيָהֶם כִּמֵּה גְּנוּרוֹת רַעֲוָת. בְּשָׁהָוָא נַטְמָא. בְּלוֹמָר, בְּשָׁהָוָא רַוְצָה לְהַטְמָא. וַעֲלֵיכְן וְהִיה מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ. מַה זֶה מַחְנִיךְ? אַלְוָהֶם אִיבָּרִי הַגּוֹף. וְלֹא יַרְאָה בָּךְ עֲרוֹתָה דְבָרָה, מַה זֶה עֲרוֹתָה דְבָרָה? עֲרוֹתָה נְכָרִיהּ שְׂזוֹה (שְׂהָאֵי) דְבָרָ רַמְזָן, לְדָבָר הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ. שָׁאמֵן בָהּ, וְשַׁבְּ מַאֲתָרִיךְ וְדָאֵי. וַעֲלֵיכְן עֲרוֹתָה אַשְׁתָּאָבִיךְ לֹא תַגְלִילָה. מַה דְתַּעַם? מְשׁוּם שְׁבָתוֹב עֲרוֹתָה אַבִיךְ הִוא, כְּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ.

וַעֲלֵיכְן וְהִיה מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ, שְׁאַרְיךְ אָדָם שְׁלָא יַטְמָא בְּחַטָּאוֹי וַיַּعֲבֵר עַל דְבָרִי תֹּורָה. שָׁאמֵן הוּא עוֹשֵׂה בָהּ, מְטַפְּאִים אֹתוֹן, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב וְגַטְמַתָּם בָּם, בֶּלֶי אֵ. וְלִמְדָנֵינוּ, מַאתִים אַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנָה אִיבָּרִים בְּגּוֹף, וְכֹלְם נַטְמָאִים

תָּאָנָּא, עַל תִּלְתָּה מְלִין מִתְעַבְּבִין יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא. עַל דַּעֲבָדִין קָלְנָא בְּשִׁבְינָתָא בְּגָלוֹתָא. וּמְהֻדְּרִי אֲנָפְּיִיחּוּ מִן שִׁבְינָתָא, וְעַל דְּמָסָּאָבִי גַּרְמִיחּוּ קָמִי שִׁבְינָתָא. וּבְלָהּוּ אָזְקִימָנָא בְּמִתְגִּנְתָּא דִילָן.

רַבִּי אָבָא, הַהָּה אָזַיל לְקַפּוֹטְקִיא, וְהַהָּה עַמִּיהָ רַבִּי יוֹסֵי. עַד דַּהּוּ אָזַלִי, חַמוֹּ חַד בָּר נֶשׁ, דַּהּוּ אָתֵי, וּרְשִׁימָא חַד בְּאַנְפּוֹי. אָמֵר רַבִּי אָבָא, נְסִטִּי מַהְאֵי אָוֹרְחָא, דַּהָּא אַנְפּוֹי דַּהְיָן אַסְהִידָא עַלְיהָ, דַּעֲבָר בְּעֲרִיְּתָא דְאָוְרִיְּתָא, בְּגִינִּי כֵּד אֲתִרְשִׁים בְּאַנְפּוֹי. אָמֵר לֵיהֶ רַבִּי יוֹסֵי, אֵי הָאֵי רְשִׁימָא הַהָּה לֵיהֶ כֵּד הַהָּה יִנּוֹקָא, מָאֵי עֲרִיְּתָא אַשְׁתַּבָּח בֵּיהֶ. אָמֵר לֵיהֶ, אָנָּא חַמִּינָא בְּאַנְפּוֹי, דְאַסְהִידָוּ בְּעֲרִיְּתָא דְאָוְרִיְּתָא.

לשון הקודש

לְמִרְגָּנָה, עַל שְׁלָשָׁה דְּבָרִים אִישׁ אֶחָד שְׁהִיה בָּא עִם רְשֵׁם אֶחָד מִתְעַבְּבִים יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָה: עַל שְׁעוֹשִׁים קָלְונָ בְּשִׁבְינָה בְּגָלוֹתָה, וּמְחוּרִים פְּנֵיהם מִהְשִׁבְינָה, וְעַל שְׁמַטְטָמִים אֲתִ עַצְמָם לִפְנֵי הַשִּׁבְינָה, וְאֲתִ בְּלָם בָּאָרְנוּ בְּמִשְׁנְתָנוֹ. רַבִּי אָבָא הָיָה הוֹלֵךְ לְקַפּוֹטְקִיא, וְהָיָה עִמוֹּ רַבִּי יוֹסֵי. עַד שְׁחוּ הַוּלְכִים, רָאוּ

קָרָא לֵיהּ רַבִּי אָבָא, אָמַר לֵיהּ אִימָּא מֶלֶה, הַאי
רְשִׁימָא דְּאַנְפָּהּ, מַה הַזָּהָר. אָמַר לֹזֶן,
בְּמִטּוֹתָא מְנִינְכּוֹ, לֹא תַעֲנֵשׂ יוֹתֵר לְהַזָּהָר בֶּרֶגֶשׂ,
דְּהָא חֹבֵוי קָא גְּרָמוּ לֵיהּ. אָמַר רַבִּי אָבָא מַהֲוָה.
אָמַר לֵיהּ, יוֹמָא חַד חַוִּינָא אָזִיל בָּאֲרָחָא אָנִי
וְאַחֲתִי, שְׁרִינָא בְּחַד אֹוְשְׁפִּיזָא, וְרוּינָא חַמְרָא, וּבֶל
הַזָּהָר לִילִיא אַחֲידָנָא בְּאַחֲתִי. בְּצִפְרָא קְמָנָא,
וְאֹוְשְׁפִּיזָא קְפָטָט בְּחַד גְּבָרָא, עַיְילָנָא בִּינְיִיחּוּ, וּקְטָרוּ
לֵי דָא מַהֲאִי גִּיסָּא, וְדָא מַהֲאִי גִּיסָּא, וְרְשִׁימָא דָא
הַזָּהָר עַיְיל לְבֵי מַזְחָא, וְאַשְׁתָּוּבָנָא עַל יְדָא דְּחַד
אָסִיא דְּאִית בְּגֻזּוֹן.

אָמַר לֵיהּ, מַאן הַזָּהָר אָסִיא. אָמַר לֵיהּ, רַבִּי
שְׁמַלְאִי הַזָּהָר. אָמַר לֵיהּ מַאי אַסּוֹתָא יְהָב
לְךָ. אָמַר לֵיהּ אַסּוֹתָא דְּגַפְשָׁא. וּמַהֲזָהָר יוֹמָא
אַהֲדָרָנָא בְּתַשּׁוּבָה. וּבֶל יוֹמָא חַזְוָנָא אַנְפָאִי בְּחַד

לשון הקודש

קָרָא לוּ רַבִּי אָבָא, אָמַר לוּ, אָמַר דְּבָרָה,
הַרְשָׁם הַזָּהָר שְׁבָפְנִיךְ מַה זוּ? אָמַר לְהָם,
בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, אֶל תַעֲנֵשׂ יוֹתֵר אֶת
אָתוֹנוֹ אָדָם, שְׁהָרִי חַטָּאוֹ גְּרָמוּ לוּ. אָמַר
רַבִּי אָבָא, מַהוּ? אָמַר לוּ, יוֹם אַחֲד הִיּוּתִי
הַזָּהָר בְּדַרְךָ אָנִי וְאַחֲתִי, וְשָׁהִינוּ בְּמֶלֶן
אַחֲד וְשִׁתְּחִתִּי יְיָ, וּבֶל אָתוּ הַלִּילָה
אַחֲתִי בְּאַחֲתִי. בְּבָקָר קְמָנָג, וּבֶל בֵּית

חיזו, וְכִינָא קָמִי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְּהוּא רְבּוֹן
עַלְמִין עַל הַהוּא חֻזְבָּה. וּמְאִינּוֹ דְּמַעַן אַסְהִינָּא
אֲנָפָאִ. אָמַר רַבִּי אָבָא, אֵי לֹא דְּאַתְּמִנָּע מִנְךָ
תְּשׁוֹבָה, אַעֲבָרָנָא מִאֲנָפָךְ הַהוּא רְשִׁימָא. אָבָל
קְרִינָא עַלְיהָ, (ישעה י) וִסְרָ עַזְנָךְ וְחַטָּאתְךָ תְּכַפֵּר.
אָמַר לֵיהֶ, תְּלַת זָמְנִין אִימָא. אָמַר לֵיהֶ תְּלַת זָמְנִין,
וְאַתְּעָבָר רְשִׁימָא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, וְדֹאי מְאַרְךָ הָא בַּעַא לְאַעֲבָרָא
מִנְךָ, דְּוֹדָאי בְּתְשׁוֹבָה אֲשֶׁרְתָּכַחַת. אָמַר לֵיהֶ,
גְּדִרָנָא מְהָאי יוֹמָא לְאַתְּעַסְּקָא בְּאוֹרִיִּתָּא יְמִמָּא
וְלִילִיאָ. אָמַר לֵיהֶ, מָה שְׁמֵךְ. אָמַר לֵיהֶ אַלְעֹזָר.
אָמַר לֵיהֶ אַל עֹזָר, וְדֹאי שְׁמָא גְּרִים, דְּאַלְהָךְ
סִיעָה, וְהָזָה בְּסַעַדָּה, שְׂדֵרִיהָ רַבִּי אָבָא וּבְרִכְיהָ.

לשון הקודש

וְהָרְשָׁם עַבְרָ.

אָמַר רַבִּי אָבָא, וְדֹאי אַדְזָנָךְ רְצָחָ
לְהַעֲבִירוֹ מִפְּהָ, שְׂוֹدָאי גְּמַצָּאת בְּתְשׁוֹבָה.
אָמַר לוֹ, גְּדָרָתִי מִהְיוֹם הַזָּה לְעַסְק בְּתוֹרָה
יוֹם וְלִילָּה. אָמַר לוֹ, מָה שְׁמֵךְ? אָמַר לוֹ,
אַלְעֹזָר. אָמַר לוֹ, אַל עֹזָר, וְדֹאי שְׁהָשָׁם
גּוֹרָם שְׁאַלְקִיךְ סִיעָה לְךָ וְהָיָה בְּעֹורָה. שְׁלַח
אָתוֹ רַבִּי אָבָא וּבְרָךְ אָתוֹ.

פָּנִי בְּמִרְאָה אַחַת, וְאַנְיִ בּוֹכָה לְפָנִי
הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁהָוָא רְבּוֹן הָעוֹלָמִים,
עַל אֹתוֹ הַחֲטָא, וּמְאֹוֹתָן דְּמָעוֹת רְחַצְתִּי
פָּנִי. אָמַר רַבִּי אָבָא, אֵם לֹא שְׁנַמְנַעַת
מִפְּהָ תְּשׁוֹבָה, הִיְתִּי מַעֲבִיר מִפְּנִיךְ אֶת
אָתוֹ הָרְשָׁם, אָבָל אַנְיִ קֹרָא עַלְיהָ, (ישעה י)
וִסְרָ עַזְנָךְ וְחַטָּאתְךָ תְּכַפֵּר. אָמַר לוֹ,
אָמַר שְׁלַש פָּעָמִים. אָמַר לוֹ שְׁלַש פָּעָמִים

לֹזְמָנָא אַחֲרָא, הַזָּהָר רְبִי אָבָא אָזִיל לְגַבֵּי רְבִי שְׁמֻעֹן, עַל בְּמִאֲתִיה, אַשְׁפְּחִיה דְּהַזָּהָר יִתְּבּוֹן וְדָרִישׁ, (זהלום צב) אִישׁ בָּעָר לֹא יִדְעַ וּכְסִיל לֹא יִבְזַּן אֶת זֹאת. אִישׁ בָּעָר לֹא יִדְעַ וְגַוְ', בָּמָה טְפֵשִׁין אַינְזָן בְּגַי עַלְמָא, דְּלֹא מִשְׁגִּיחַין וְלֹא יִדְעַזְוּן וְלֹא מִסְתַּבְּלִין לִמְנָדָע אָזְרָחוֹי דְּקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּהָר, עַל מָה קִיְמַין בְּעַלְמָא. מְאן מַעֲכָב לְהֹזְמָנָא לִמְנָדָע, טְפֵשָׁתָא דְּלַהּוֹן. בְּגַזְוּן דְּלֹא מִשְׂתַּדְלִי בְּאָזְרִיתָא, דְּאִילּוּ הַזָּהָר מִשְׂתַּדְלִי בְּאָזְרִיתָא יִגְדְּעוֹן אָזְרָחוֹי דְּקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּהָר.

וּכְסִיל לֹא יִבְזַּן אֶת זֹאת, דְּלֹא מִסְתַּבְּלֵל וְלֹא יִדְעַ (דף ע"ז ע"א) נִימּוֹסִי דְּזֹאת בְּעַלְמָא. (דף ע"ל גב) דְּדָאַין עַלְמָא בְּדִינּוֹי וְחַמְּאַן לְדִינּוֹי דְּהָאִי זֹאת, דְּמַטְאַן עַל בְּגַי נְשָׁא דְּאַיְזָן וּבְאַיְזָן, וְלֹא מַטְאַן עַל רְשִׁיעִיא חַיְבֵין, דְּעַבְרֵין עַל פְּתַגְמֵי אָזְרִיתָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בְּפָעַם אַחֲרָה תִּיהְיָה רְבִי אָבָא הַזָּהָר אֶל רְבִי שְׁמֻעֹן, נִבְנֵס לְעִירָוּן, מֵצָא אָתוֹ שְׁהִיה יוֹשֵׁב וְדוֹרֶשׁ (זהלום צב) אִישׁ בָּעָר לֹא יִדְעַ וּכְסִיל לֹא יִבְזַּן אֶת זֹאת. אִישׁ בָּעָר לֹא יִדְעַ וְגַוְ', בָּמָה טְפֵשִׁים אָתוֹם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׁלָא מִשְׁגִּיחַים וְלֹא יִזְדְּעַם וְלֹא מִסְתַּבְּלִים לְדִעָת אֶת דְּרַבֵּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל מָה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם,

וּכְסִיל לֹא יִבְזַּן אֶת זֹאת, שְׁלָא מִתְבּוֹזֵן וְלֹא יִדְעַ הַתְּהִנְהָנוֹת שֶׁל זֹאת בְּעוֹלָם. (שָׁאָף עַל גַּזְוּן אֶת הַעוֹלָם בְּדִינּוֹי וְרוֹאִים אֶת דִּינְחָה שֶׁל זֹאת הַזָּהָר שְׁמָגִיעִים לְבָנֵי אָדָם בָּרוּךְ הוּא עַל מָה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם,

דְבַתִּיב, (תהלים צב) **בְּפֶרֹוח רְשָׁעִים** בָּמוֹ עֲשֵׂב וְנוּ. דְהָא
עַלְמָא יָרְתִין לֵיה בְּכָל סְטוּרָיו, וְדִינֵין לֹא מְטוּן עַלְזָוִי
בְּהָאִי עַלְמָא. וְאַלְמָלָא דְדוּד מְלָכָא אָזְעִיא
בְּסֻפִיה דְקָרָא, לֹא יְדַעֵין, דְבַתִּיב לְהַשְׁמָדָם עַדְיִ
עַד, לְשִׁיצָאָה לְהֹזֵן מְהֻזָא עַלְמָא, וְלִמְהֹזֵן עַפְרָא
תְּחוֹת רְגֵלְיהּזֵן דְצָדִיקִיא, דְבַתִּיב, (מלacci ג) וְעַסּוֹתָם
רְשָׁעִים כִּי יְהִי אַפְרָתָה בְּפֹתָה רְגֵלִיכֶם.

תו פָתָח וְאָמָר, (איוב טז) וַיָּקֹם בֵּי כְחַשִּׁי בְפִנֵי יְעָנָה.
בְמַאי קָא מִירִי. אַלְא, וְבָאָה חֹלְקִיהָ דְבָר נְשָׁ
דְאַשְׁתָּדָל בְאָוְרִיתָא, לְמַנְדָע אָזְרָחָוי דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא. דְכָל מְאָן דְאַשְׁתָּדָל בְאָוְרִיתָא, בְּאַלְוָ
אַשְׁתָּדָל בְשִׁמְיָה מִפְשָׁש. מַה שִׁמְיָה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא עַבִּיד נִמּוֹסִין. אָוֹף אָוְרִיתָא הַכִּי נְמִי. תָא
חֹזֵי, הָאִי מְאָן דַעֲבָר עַל פְתָגְמִי אָוְרִיתָא, אָוְרִיתָא

לשון הקודש

הצדיקים, שְׁבָתוֹב (מלacci ג) וְעַסּוֹתָם רְשָׁעִים
בְּיְהִי אַפְרָתָה בְּפֹתָה רְגֵלִיכֶם.
עוֹד פָתָח וְאָמָר, (איוב טז) וַיָּקֹם בֵּי כְחַשִּׁי
בְפִנֵי יְעָנָה. בְּמָה מְדָבָר? אַלְא אֲשֶׁר
חָלְקוּ שֶׁל אָדָם שְׁמַשְׁתָּדָל בְתּוֹרָה לְדִעָת
אֶת דָרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שָׁבֵל מַי
שְׁמַשְׁתָּדָל בְתּוֹרָה, בְּאַלְוָה הַשְׁתָּדָל בְשָׁמוֹ
מִפְשָׁש. מַה שָׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עוֹשֶה הַנְּהָנוֹת, אֶפְתּוֹרָה גַם בָן. בָא
שָׁהָם צָדִיקִים, וְלֹא מְגַעֲעִים עַל רְשָׁעִים
הַחִיבִים שְׁעוּבָרִים עַל דְבָרִי הַתּוֹרָה,
שְׁבָתוֹב בְּפֶרֹוח רְשָׁעִים בָּמוֹ עֲשֵׂב וְנוּ.
שָׁאת הַעוֹלָם הָיָה הֵם יוֹרְשִׁים אֶתְהוֹן בְּכָל
צָדִיקִים, וְהַדִּינִים לֹא מְגַעֲעִים אֶלָהֶם
בְעַזְלָם הָזֶה. וְאַלְמָלָא שְׁדוֹד הַטָּלָךְ הַזְּדִיעָ
אָתוֹ בְסֻוף הַבְּתוֹב, לֹא הִיָּנוּ יוֹדְעִים,
שְׁבָתוֹב לְהַשְׁמָדָם עַדְיִ עַד, לְהַשְׁמִידָם
מְאוֹתוֹ הַעוֹלָם, וְשִׁיחָיו עַפְרָתָה רְגֵלִי

**סְלִקָּא וַנְחַתָּא וַעֲבַדָּא בֵּיה בְּבֵר נֶשׁ רְשִׁימִין בְּאַנְפּוֹי,
בְּגַ�ו דִּיסְתְּבָלוֹן בֵּיה עַלְאי וַתְּתַאֵי, וַבְּלָהו אַוְשָׁדָן
לְזֹוטִין עַל רִישִׁיה.**

וַתְּתַאֵןָא, כֹּל אַינְזָן עִינִּי יִי, דָּאוֹלִין וַשְּׁאַטִּין
בְּעַלְמָא לְמַנְדָּע אַזְרָחוֹי דְּבָנִי נֶשֶּׁא,
כְּלָהּוֹן וַקְּפִין עַיְינִין, וַמְסִתְבְּלִין בְּאַנְפּוֹי דְּהָהּוֹא בָּר
נֶשׁ, וְחַמָּאן לְהֹן, וְכָלָהוֹ פַּתְחִין עַלְיהָ וּוְיִוְיִוְיִוְיִי
לִיהָ בְּהָאֵי עַלְמָא, וּוְיִלְהָ בְּעַלְמָא דָאָתִי. אַסְתְּלִקְוּ
מִפּוֹתְרִגְנִיהָ דְּפָלְנִיא, דָהּא סְפָהּוֹתָא בְּאַנְפּוֹי, וְרוֹחָא
דְּמָסָאָבָא שְׁרִיא עַלְזִי. וְכֹל אַינְזָן יוֹמִין דְּאַשְׁתְּבָחָה
רְשִׁימָיו בְּאַנְפּוֹי לְסְפָהּוֹתָא, אֵי אַזְלִיד בָּר, אַשְׁלִיף
לִיהָ רֹזְחָא מִפְּטָרָא דְּמָסָאָבָא. וְאַלְיִין אַינְזָן חַיִיבִי
דָּרָא, תְּקִיְּפִי אַנְפִּין, דְּמָאִירִיהּוֹן שְׁבִיק לְהֹן בְּהָאֵי
עַלְמָא, לְשִׁיצָּאָה לְהֹן בְּעַלְמָא דָאָתִי.

לשון הקודש

וראה, מי שעובר על דברי תורה, התחיה עולה ויזרחת וועושה באדם
רשותם בפניהם, כדי שיסתכלו בו
עליהם ותתנוונם, וכולם שופכים
קללות על ראשו.
ולמדנה, כל אותן עיני ה' שהולכים
ומשוטטים בעולם לדעת את דבריכי בני
אדם, כלם ווקפים עיניהם ומסתכלים
בפניו אותו האיש, ורואים אותם, וכולם

תְּגִינָּן, הֲאֵי צַדִּיקָא זֶבָּא הַאֲשֶׁר דָּאַשְׁתָּדֵל בְּאוֹרִיָּתָא
יִמְפָּא וְלִילִיאָ, קְדֻשָּׁא בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיחָ
עַלְיהָ חֶדְחָתָא דְּחַסְפָּה, וְאַתְּרָשִׁים לִיהָ בְּאַנְפּוֹיָ
וּמִתְּהַהְוָא רְשִׁימָא דְּחַלְיָ עַלְאיָ וְתַּתְּאִי. הַכִּי נִמְיָ
מִאֵן דָּעֵבָר עַל פְּתַגְמִי אֹרִיָּתָא, מְשִׁבָּאֵן עַלְיהָ
רוֹחָא דְּמַסְאָבָא, וְאַתְּרָשִׁים לִיהָ בְּאַנְפּוֹיָ, וּמִפְּיהָ
עַרְקִין עַלְאיָ וְתַּתְּאִי. וּכְלָא מְכַרְיוֹ עַלְיהָ, אַסְתָּלְקוֹ
מִפְּחַרְגִּיהָ דְּפָלְגִּיאָ, דָּעֵבָר עַל פְּתַגְמִי אֹרִיָּתָא,
וְעַל פְּקוּדִי דְּמַאֲרִיהָ, וּוֹי לִיהָ, וּוֹי לְנִפְשִׁיהָ. הֲאֵי
אֲשֶׁלִּיפָּה רֹחָא דְּמַסְאָבָא, דָּאַשְׁתָּבָחָ עַמִּיהָ, וְאֹורִיתָ
לִיהָ לְבָרִיהָ, וְהֲאֵי הוּא דְּקֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לִיתָּ
לִיהָ בֵּיהָ חִילְקָא, וְשִׁבְיָק לִיהָ, לְשִׁיצָּא הַלִּיהָ
לְעַלְמָא דָאַתִּי.

אמֵר לִיהָ רַבִּי אָבָא, שְׁפִיר קָאָמְרָת, מִנָּא לְךָ
הֲאֵי. אָמֵר לִיהָ הַכִּי אָזְלִיפְנָא. וְאָזְלִיפְנָא,

לשון הקודש

שְׁגִינָּה, הַצְּדִיק הַוּפָא הַזָּה שְׁמַשְׁתָּדֵל
בְּתוֹרָה יוֹם וְלִילָה, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
מוֹשֵׁך עַלְיוֹן חֹטֶט אֶחָד שֶׁל חַסְד וְנִרְשָׁם לוֹ
בְּפָנָיו, וּמְאוֹתוֹ רִשְׁת פּוֹתְדִים עַלְיוֹנִים
וְתַּחַתּוֹנִים. בְּזֹאת גַם מַי שְׁעוּבָר עַל דָבְרִי
תוֹרָה, מוֹשְׁבִים עַלְיוֹן רֹוח טָמֵא וְנִרְשָׁם
לוֹ בְּפָנָיו, וּמְמַנוּ בּוֹרְחִים עַלְיוֹנִים

דְּהָא יְרוֹתָא בִּישָּׁא, אֲחָסִינָן בְּלָהו בְּנָוי, אֵי לֹא יִתְוּבֵן, דְּהָא לִית מֶלֶת קִימָא קִימָי תְּשִׁיבָה. וְאֵגָא הַכִּי אֹלִיפָנָא, דְּאָסּוֹתָא דָא יְהָבו לֵי זְמָנָא חֲדָא, דְּהַווֹנָא רְשִׁים בְּאַנְפָאִי, וַיּוֹמָא חָדָה הַוִּינָא אָזִיל בְּאוֹרָחָא, וְאַעֲרָעָנָא בְּחָדָה זְבָאָה, וַעֲלָל יְדוֹי אַתְעָבָר מְגָאֵי הַהּוֹא רְשִׁימָא. אָמָר לֵי, מָה שְׁמָךְ. אָמָר לֵיה אַלְעָזָר, וְקָרְבָּנָי עַלְיָ אַלְעָזָר אַחֲרָא. אָמָר לֵיה, בְּרִיךְ רְחַמְנָא, דְּחַמְינָא לְדָה, וְזָבִינָא לְמַחְמִי לְדָה בְּהָאֵי. זְבָאָה חַוְלָקָה בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי, אָמָר לֵיה אֵגָא הַזּוֹא דְּאַעֲרָעָנָא לְדָה.

אַשְׁתַּטְתָּה קִמְיה, אִיִּתְיָה לְבִיתְיָה, אַתְקִין קִבְיָה
קוֹרְטִיסָא (ס"א טְרֻכּוֹסָא) דְגַהְמָא, וּבְשָׁרָא
דְעַגְלָא תְּלִיתָאָה. בְּתַר דְאָכְלוֹ, אָמָר לֵיה הַהּוֹא
גְבָרָא, רַבִּי, אִימָא לֵי חָד מֶלֶת, חֲדָא תְּרַתָּא
סְוִמְקָא אִית לֵי, אִימָא דְעַגְלָא דְבִישָׁרָא דָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מַנֵּן לְדָה אֵת זה? אָמָר לוֹ, בְּהָ לְמַדְתָּי,
וּלְמַדְתָּי שְׁהִירְשָׁה הַרְעָה הָוּ יוֹרְשִׁים בְּלָ
בְּנָיו, אֵם לֹא שִׁיאָשְׁבוּ, שְׁהִרְיָ אֵין דָבָר
שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי תְשׁוּבָה. וְאֵני בְּהָ לְמַדְתָּי,
שְׁרָפְוֹאָה וּזְהַנְּנוּ לֵי פָעָם אַחֲת, שְׁחִיּוֹתִי
רְשִׁום בְּפָנִי, וַיּוֹם אַחֲרֵי הַיּוֹם הַוְלָקָ
בְּדִירָךְ וּפְגַנְשָׁתִי צְדִיק אֶחָד, וַעֲלָל יְדוֹ עַבְרָ
מִפְנֵי אָתוֹ דְרָשָׁם. אָמָר לֵי, מָה שְׁמָךְ?

הַשְׁתַּטְתָּה לְפָנָיו וְהַבְּיאָו לְבִיטָנו. הַתְקִין
לְפָנָיו חָלָת (טְרֻכּוֹסָא) לְחַם וּבְשָׂר שֶׁל עֲגָלָה
מִשְׁלָשָׂת. אַחֲר שָׁאָכְלוֹ, אָמָר לוֹ אָתוֹ

דָּאכְבִילְגָא, וַיּוֹמָא חַד עַד לֹא אֲתַעֲבָרְתָה וְאֲוֹלִידָת, אֲזִילְגָא בְּתַרְאָה לְמִרְעָא לְמִדְבָּרָא, עַד דָּדְבָּרְגָא לְהָאֻבָּר קְמָאי חַד גָּבָּרָא, אָמָר לֵיהֶן, מַה שְׂמָה דְתֹרְתָא דָא. אֲמִינָא, מַן יוֹמָא דְאֲתִיְלִידָת לֹא קְרִיגָא לְהָבְשָׁמָא. אָמָר לֵיהֶן, בַּת שְׁבָע אִם שְׁלָמָה אֲתִקָּרִי, אֵי תָזְבָּח לְכִפְרָה. וְאֵנָא בָעוֹד דְאַחֲדָרָגָא רִישָׁאִי, לֹא חַמִּינָא לֵיהֶן, וְחַיְיכָנָא מַהְהוֹא מַלְהָה. (ד'

ע"ז ע"ב)

וְהַשְׁתָּא דְזִכְנָא בְאָזְרִיתָא, אֲתִעְרָגָא עַל הָהִיא מַלְהָה, וּמַן יוֹמָא דְאַתְּפָטָר רַבִּי שְׁמַלְאִי מַהָּכָא, לֹא הָנָה בָּר נֶשׁ דִינָהִיר לֹן בְאָזְרִיתָא בְזֹותִיה. וְאֵנָא דְחִילְגָא לְמִימָר מַלְהָה דְאָזְרִיתָא דָלָא אֲזִילְפָנָא. וַמַּלְהָה דָא דְאַסְתָּפְלָגָא דַמְלָה דְחַכְמָתָא הִיא, וְלֹא יַדְעָנָא. אָמָר לֵיהֶן, וְדָאי מַלְהָה דְחַכְמָתָא הִיא, וַרְמִיזָא עַלְאָה הִיא לְעַיְלָא וְלַתְתָּא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הָאִישׁ: רַבִּי, אָמָר לֵי דָבָר אֶחָד, פִּרְהָה תָזְבָּח לְכִפְרָה. וְאֵנִי, בָעוֹד שְׁחַנּוּתִי אֶת רָאשִׁי, לֹא רָאִיתִי אֶזְטוּ, וְצַחְקָתִי מְאוֹתָו דְהָדָר.

וַעֲבָשׂו שְׁזִכִּיתִי בְתֹרָה, הַתְּעוֹרְתִּי עַל הַדָּבָר הַהוּא, וּמַיּוֹם שְׁנֵפֶטֶר מִבָּאָן רַבִּי שְׁמַלְאִי, לֹא הָיָה אִישׁ שִׁיאָר לְנוּ בְתֹרָה כְמָתוֹךְ, וְאֵנִי פְתַדָּתִי לוֹמֶר דָבָר תֹּרָה שְׁלָא לְמִדְתָּא. וְהַדָּבָר הַהָא שְׁהַסְתָּפְלָתִי שְׁדָבָר חַכְמָה הוּא, וְלֹא יַדְעָתִי. אָמָר לוֹ,

אָבָל תֵּא חַזִּי, בַת שֶׁבַע אֲתָקָרִי מִמְשָׁ בָּרָזָא דְחַכְמַתָּא. בְגַיּוֹן כֵּד פְתִיב בָּה פָלָא בְשַׁבָּע. שֶׁבַע פְרוֹת. שֶׁבַע שְׂרֻפּוֹת. שֶׁבַע הָזָאות. שֶׁבַע כְבּוֹסִים. שֶׁבַע טְמַאיִם. שֶׁבַע טְהוֹרִים. שֶׁבַע פְּהַנִּים. וּמִשְׁהָ וְאַהֲרֹן בְּחוֹשְׁבָנָא דְהָא בְתִיב, וַיַּדְבֵּר יְיָ אֶל מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן וְגוֹ. וַיַּשְׁפֵּיר קָאָמֵר הַהוּא גָּבָרָא, דָאָמֵר בַת שֶׁבַע, וּכְלָא רְזָא דְחַכְמַתָּא הִיא.

אָמֵר לֵיה, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְשִׁמְעָנָא מַלְהָ דָא. בְּרִיךְ הוּא דְהָא אֲקָדִים לֵי שְׁלָם בְּקָדְמִיתָא, לְמוֹזִיקִי לְהָאִי. דְכַתִּיב (ישעה נ) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרָחֹוק וּלְקָרוֹב אָמֵר יְיָ. אָנָא בְּדַהֲוִינָא רָחֹוק, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲקָדִים לֵי שְׁלָם לְמַהֲוִי קָרוֹב. קָרָא עַלְיהָ רַבִּי אָבָא, (שמואל א כה) אַתָּה שְׁלוֹם וּבִתְךָ שְׁלוֹם וּכְלָא אָשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.

לשון הקודש

ונאי שׂוֹהוּ דָבָר חַכְמָה, וּרְמֵנוּ עַלְיוֹן הוּא שֶׁל חַכְמָה.
אָמֵר לוֹ, בְּרוּךְ דָרְחָמָן שְׁשָׁמְעָתִי דָבָר זֶה, בְּרוּךְ הוּא, שְׁהָרִי הַקָּדִים לֵי שְׁלוֹם בְּרָאשׁוֹנָה לְזֹפּוֹת לְזֹהָה, שְׁפָטוֹב (ישעה נ) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרָחֹוק וּלְקָרוֹב אָמֵר הַ/. בְּשָׁאַנִי הִיִּתִי רָחֹוק, הַקָּדִים לֵי הַקְדוֹשָׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם לְהִיוֹת קָרוֹב. קָרָא עַלְיוֹן רַבִּי אָבָא, (שמואל א כה) אַתָּה שְׁלוֹם וּבִתְךָ שְׁלוֹם וּכְלָא אָשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.

ונאי שׂוֹהוּ דָבָר חַכְמָה, וּרְמֵנוּ עַלְיוֹן הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

אָבָל בָא רְאָה, בַת שֶׁבַע נְקַרְתָּה מִמְשָׁ בְּסָוד חַכְמָה, מִשְׁוּם כֵּד פְתִיב בָּה הַכָּל בְשַׁבָּע: שֶׁבַע פְרוֹת, שֶׁבַע שְׂרֻפּוֹת, שֶׁבַע הָזָאות, שֶׁבַע כְבּוֹסִים, שֶׁבַע טְמַאיִם, שֶׁבַע טְהוֹרִים, שֶׁבַע כְהַנִּים. וּמִשְׁהָ וְאַהֲרֹן בְּחַשְׁבּוֹן, שְׁבַתּוֹב וַיַּדְבֵּר הַ/ אֶל מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן וְגוֹ. וַיַּפְהֵה אָמֵר אָתוֹ הָאִישׁ שָׁאָמֵר בַת שֶׁבַע, וּהַכָּל הוּא סָוד

עֲרוֹת אֶחָות אָבִיךְ לֹא תִגְלַה. (ויקרא ח"י) רַبִּי חִיא
פָּתָח, וְאִישׁ אֲשֶׁר יַקְחֶה אֶת אֶחָותוֹ בַת אָבִיו
אוֹ בַת אָמוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָה וּנוּ. תִּפְנַז תְּגִינֵן,
מֵאָה וְתָלֵתִין שְׁנֵין, אַתְפְּרִשׁ אָדָם מִאַתְתִּיה, וְלֹא
חוֹה אֹזְלִיד. מִדְקָטֵל קַיּוֹ לְהַכְלֵל, לֹא בַעַא אָדָם
לְאַזְדוֹגָא בָאַתְתִּיה. רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, מִשְׁעַתָּא
דָאַתְגַּעַר עַלְיהָ וְעַל כָּל עַלְמָא מִתָּה, אָמָר, אַמְּאי
אָגָא אֹזְלִיד לְבָעַתּוֹתָא. מִיד אַתְפְּרִשׁ מִאַתְתִּיה.

וְתִרְיוֹן רַוְחַיִן נַוְקְבִּין, הַוּ אַתְיַיִן וְאַזְדוֹגָנוּ עַמִּיה,
וְאֹזְלִידִוּ. וְאַיְנוֹ דָאֹזְלִידִוּ הַוּ מַזְיקִין
דְעַלְמָא, וְאַקְרַיוֹנָן גָּגָעִי בְּנֵי אָדָם. וְאַלְיַין סָאַטְנוֹ לְבָנֵי
אָדָם, וְשְׂרַיוֹן בְּפִתְחָה דְבִיתָה, וּבְבִירָאִי, וּבְבִתִּי
כָּסָאִי. וְעַל דָא בָר נֶשֶׁת, דָאַשְׁתַּבְכָה בְּפִתְחָה דְבִיתִיה
שָׁמָא קְדִישָׁא שְׁדֵי בְּכַתְרַיּוֹן עַלְאַיִן, בְּלָהּוּ עַרְקָאָן

לשון הקודש

לְבָהָלה? מִיד פָּרֶשׁ מַאֲשָׁתָה.
וְשַׁתִּי רְוֹחוֹת נְקֻבּוֹת הֵyo בְאֹות וּמְדִינּוֹת
עַמּוֹ וְהַוְלִידָן. וְאַוְתָם שְׁהַוְלִידָנוּ הֵyo
הַמְוּקִים של הָעוֹלָם, וְנְקֻרָאים גָּגָעִי בְּנֵי
אָדָם, וְאֶלְהָ מִסִּיתִים בְּנֵי אָדָם וּשְׁוּרִים
בְּפִתְחָה הַבֵּית וּבְכּוֹרוֹת וּבְבִתִּי הַפְּסָא. וְעַל
בֵּן בֵּן אָדָם שְׁנִמְצָא בְּפִתְחָה בַּיּוֹתְהוּ הַשֵּׁם
הַקְּדוּשָׁה שְׁדֵי בְּכַתְרִים עַלְיוֹנִים, בְּלָם

עֲרוֹת אֶחָות אָבִיךְ לֹא תִגְלַה. רַבִּי חִיא
פָּתָח, וְאִישׁ אֲשֶׁר יַקְחֶה אֶת אֶחָותוֹ בַת
אָבִיו אוֹ בַת אָמוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָה וּנוּ.
שְׁמָשְׁנֵין, מֵאָה וְשָׁלַשִּׁים שָׁנָה פָּרֶשׁ אָדָם
מַאֲשָׁתוֹ וְלֹא הִיָּה מוֹלִיד. מַשְׁהָרָג קַיּוֹן אָתָ
הַבָּל לֹא רְצָח אָדָם לְהַזְדוֹג עַמּוֹ אֲשָׁתָה.
רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, מִשְׁעָה שְׁנִינָרָה עַלְיוֹן וְעַל
כָּל הָעוֹלָם מִתָּה. אָמָר, לִפְהָא אֹזְלִיד

וְאַתְּ רָחֹק מִגֶּה, הִذְא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים צא) וְנַגְעַלְא
יְקַרְבֵּ בָּאַחֲלָךְ. מַאי וְנַגְעַלְא יְקַרְבֵּ. אַלְיאַן גְּגַעַי בְּנֵי
אָדָם.

וְתָאָנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְנַחַת אָדָם בְּדִיזְקָנָא עַלְאָה,
בְּדִיזְקָנָא קְדִישָׁא, וְחַמוֹ לֵיה עַלְאָי
וְתָתָאָי, בְּלָהו קְרִיבו גְבִיה, וְאַמְלָכָהו עַל הָאָי
עַלְמָא. בְּתַר דְאָתָא חְווִיא עַל תְּעוֹה, וְאַטְיל בָה
וּזְהַמָּא, לְבָתָר אַזְלִידָת קַיְנו. מַתְפָּן (ס"א
נְתִינָה) גַתְחִיבּו בֶל דְרִין חַיְבּוּ דְעַלְמָא. זְמַדְרָא
דְשִׁידָין וְרוּחָין, מַתְפָּן אַשְׁתָּבָחוּ, וְמְסִטְרוֹי. וּבְגִינִי כֵךְ
בֶל רֹוחָין וְשִׁידָין, פְלָגוֹתָא אִית בָהו מְבָנִי נְשָׂא
דְלִתְתָּא, וּפְלָגוֹתָא מְפָלָאכִי עַלְאָי דְלַעַילָא. וּבָנו כֵד
אַתְיִילִדוּ מְאָדָם אַיְנוֹ אַחֲרָבָין, בְלָהו אַשְׁתָּבָחוּ
כְהָאִי גְנוֹנָא, פְלָגוּ מַתְתָּאָי, וּפְלָגוּ מְעַלְאָי.

לשון הקודש

את קַיְנו, וּמְשָׁם (תִּתְחַפֵּס) גַתְחִיבּו בֶל דְרוֹת
הַרְשָׁעִים בְעַולְם. וּמְדוֹר הַשְׁדָּרִים וְהַרְוֹחות
מְשָׁם גְמַצָּאוּ, וּמְצָדוֹ. וּמְשָׁום כֵךְ בֶל
הַשְׁדָּרִים וְהַרְוֹחות, חַצִי יִש בָהָם מְבָנִי
אָדָם שְׁלָמָתָה, וְחַצִי מְפָלָאכִים עַלְיוֹנִים
שְׁלָמָעָלה. וּבָן בְשָׁנוֹלָדוּ מְאָדָם אַוּתָם
אַחֲרָים, בָלָם גְמַצָּאוּ בְנוֹן זָה – חַצִי
מְהַתְּחַתּוֹנִים, וְחַצִי מְהַעֲלִיּוֹנִים.

בּוֹרָחִים וּמְתָרָחִים מְפָנָנוּ. וְהוּ שְׁבָתוֹב
(תִּתְחַפֵּס) וְנַגְעַלְא יְקַרְבֵּ בָאַחֲלָךְ. מַה זֶה
וְנַגְעַלְא יְקַרְבֵּ? אַלְיאַן גְּגַעַי בְּנֵי אָדָם.
וּלְפָנָגָה, בְשֻׁעַת שִׁירֵד אָדָם בְּדִיזְקָנָ
עַלְיוֹן, בְּדִיזְקָנָ קְדוֹשָׁ, וּרְאוֹ אָתוֹ עַלְיוֹנִים
וְתָחֹתָנִים, בָלָם קְרִיבוּ אַלְיאַי וְהַמְלִיכָהוּ
עַל הָעוֹלָם חָזָה. לְאַחֲרָ שְׁבָא הַנְּחַשׁ עַל
חָזָה וְהַטִּיל בָה זְהַמָּה, אַחֲרָ כֵךְ הַוּלִידָה

בָּתָר דָּאַתִּילְדוּ מֵאָדָם, (ס"א אהדרו ליה קצית מאינון רוחין רונפקו מהיאובתיה בחלפה) אֹלִיד מַאֲיָנוּ רֹזְחֵי בָּגָתָן,
דְּדָמִינוּ לְשִׁפְירֹו דְּעַלְאִי, וְלְשִׁפְירֹו דְּתַתְאִי. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (בראשית ו) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה בְּנוֹת הָאָדָם
בַּי טוֹבָת הַגָּה וְגֹו, וַיְטַעַן בְּלָא בְּתְרִיחָה. וְחַד דְּבוֹרָא
אַשְׁתַּבָּח, דָּאַתָּא לְעַלְמָא מְרוֹחֵיה דְּסִטְרָא דְּקִינָן,
וְקָרְזָן לִיה תּוֹבֵל קִינָן. וְחַדָּא נַזְקָבָא נַפְקָה עַמְּיה, וְהַזָּו
בְּרִינָן טַעֲן בְּתְרָאָה, וְאַתְקָרִי גַּעַמְמָה. מִינָה נַפְקָה
רוֹחֵין וְשִׁידָין אַתְרָעִין. וַיַּעֲנוּ תְּלִין בְּאוֹרָא, וְאוֹדָעִין
מַלְין לְאַיָּנוּ אַתְרָגִין דְּשִׁכְיָהִין לְתַתָּא.

וְזָא תּוֹבֵל קִינָן, אָפִיק זַיִנִי קְטוּלָא לְעַלְמָא.
וְזָא גַּעַמְמָה אַתְרָגִישָׁת בְּרִיגְשָׁהָא,
וְאַתְדִּבְקָת בְּסִטְרָהָא. וְעַד כְּעַן הִיא קִימָא,
וּמְדוֹרָהָא בֵּין רִיגְשִׁי יַמָּא רַבָּא, נַפְקָה וְחִיבָּת

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְנִקְרָאת גַּעַמְמָה. מִפְנָה יַצָּאוּ רֻחוֹת
וְשִׁדִּים אַחֲרִים, וְהֵם תְּלִוִים בְּאוֹרִיר
וּמוֹדִיעִים דְּבָרִים לְאוֹתָם אַחֲרִים
שְׁמַצְיוּנִים לִמְטָה.

וְתוֹבֵל קִינָן הַזָּהָרְצִיא בְּלִי וַיַּזְרַגְנֵז
לְעוֹלָם, וְגַעַמָּה הַזָּו הַתְּרַעַשָּׁה בְּרִגְשָׁה,
וְגַרְבָּקָה בְּצָדָה. וְעַד עֲכַשְׂוֹ הִיא קִימָת,
וּמְדוֹרָה בֵּין שָׁאוֹן הַיּוֹם הַגָּדוֹל, וְיוֹצָאת
וְצֹחַקְתָּ עִם בְּנֵי אָדָם, וּמְתַחַמְמָת מֵהֶם

אחר שנולדו מֵאָדָם, (חוּיו לו קצית מאוון רוחות שיצאו מתחוקתו בחלהם) הוליד מאוון רוחות בנות שהומות ליפי העליונים וליפי התחותנים, ועל זה בתוב, (בראשית ו) ויראו בני האללים את בנות האדים כי מבת הנה וגנו, וטעו כלם אחריהם. וזכר אחד נמצא שבא לעולם מרוחו של צד קין, וקראו לו טובל קין, ונתקבה אחת יצאה עמו, והיינו הבריות טועים אחריה,

בָּבִנִי נְשָׂא, וְאַתְּחַפְמִת מִנִּיהוּ בְּחַלְמָא, בְּהַהְזָא
תִיאוּבָתָא דָבָר נְשָׂא, וְאַתְּדַבְקָת בֵּיהַ. תִיאוּבָתָא
נוֹטְלָת וְלֹא יַתֵּיר. וּמְהַזָּא תִיאוּבָתָא אַתְּעַבְרָת,
וְאַפְיקָת זִגְנִין אַחֲרֵנִין לְעַלְמָא.

וְאַלְיוֹן בְּגִינִין דָאָולִידָת מַבְנִי נְשָׂא, מְשַׁתְּבָחוֹן לְקַבְלִי
נַיְקָבִי בְּגִינִין נְשָׂא, וּמְתַעֲבָרוֹן מִנִּיהוּ, וְאָולִידָן
רוֹחַחַין, וּבְלָהוּ אָזְלָיָן לְלִילִית קְדֻמִּיתָא, וְהֵיא מְגַדְלָת
לוֹזָן. וְהֵיא נַפְקָת לְעַלְמָא, וּבְעִיא (דף ע"ז ע"א) רַבִּיְהָא,
וְחַמֶת רַבִּי בְּגִינִין נְשָׂא, וְאַתְּדַבְקָת בְּהָזָה, לְקַטְלָא לְהָזָה,
וְלְאַשְׁתָּאָבָא בְּרוֹחַחַיָּהוּ דָרַבִּי בְּגִינִין נְשָׂא וְהֵיא אַזְלָת
בְּהַהְזָא רַזְחָא (נ"א רַבִּיא), וְאַזְדְמָנוֹן תִּפְנוֹן תִּלְתָה רַזְחַיָּין
קְדִישָׁיָן, וְטָאָסִין קְמָה, וּנוֹטְלִין הַהְזָא רַזְחָא (נ"א
רַבִּיא) מִנָּה, וּמְגִיחָן לֵיהַ קְמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָה,
וְתִפְנוֹן מְתַגְלִיפִי (ס"א מְתַאַלְפִי) קְמִיהָ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

תִינּוּקָתִיךְ. וְרוֹאֶה תִינּוּקּוֹת שֶׁל בְּנִי אָדָם
וְנַדְבָקָת לָהֶם לְהָרָג אֹוֹתָם, וְלַהֲשָׁאָב
לְרוֹחּוֹת תִינּוּקּוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וְחוֹלְכָת עַם
אָוֹתָה חֶרְוֹת (פְּשָׁע), וּמְזִדְמָנִים שֶׁם שְׁלַשָּׁׁ
רוֹחּוֹת קְדוֹשָׁות, וּטְסִים לְפָנֵיהָ, וּנוֹטְלִים
מִמֶּנָה אָוֹתָה חֶרְוֹת (פְּשָׁע), וּמְנִיחִים אָוֹתָה
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּשְׁם נְחַקְקִים
(לְומָדִים) לְפָנֵינוּ.

בְּחַלּוּם בְּאוֹתָה הַתְּשׁוֹקָה שֶׁל אָדָם,
וְנַדְבָקָת בָּוּ. הַתְּשׁוֹקָה הִיא נוֹטָלָת, וְלֹא
יּוֹתָר. וּמְאוֹתָה הַתְּשׁוֹקָה הִיא מְתַעֲבָרָת,
וּמוֹצִיאָה מִינִים אַתְּרֵי לְעוֹלָם.
וְהַבְּגִים הַלְלוּ שְׁמֹוּלִידָה מַבְנִי
אָדָם נִמְצָאים בְּנִיגְדָּן נִקְבּוֹת בְּנֵי הָאָדָם,
וּמְתַעֲבָרוֹת מֵהֶם וּמְוֹלִידָות רוֹחּוֹת, וּבְלָם
חוֹלְכִים אֶל לְלִילִת הַרְאָשׁוֹנָה, וְהֵיא
מְגַדְלָת אֹתָם. וְהֵיא יוֹצָאת לְעוֹלָם וּרוֹצָחָ

בגיני פך אוריה תא אזהרת להו לבני נשא, והתקדשותם והייתם קדושים וקדאי. אי אשתחכה בר נש קדישא, לא מסתפי מינחה, דכדין זמין קדשא ביריך הוא לאlein תלת מלאכין קדישין דאמנון, וגטרין ליה לההוא רביה, והיא לא יכלא לאבאasha ליה, חדא הוא דבתיב, (תהלים צא) לא תאפה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך. מאי טעם לא תאפה אליך רעה. בגין כי מלאכינו יצינה לך, ובתיב (תהלים צ) כי כי חשך ואפלתו.

chai בר נש לא אשתחכה קדישא, ואשליף רוחא מפטרא דמסאבא, בדין היא אתיא והיבת ביה בההוא רביה. ואי קטילת ליה, אשתחאת בההוא רוחא, ולא תעדי מגיה לעלמי. ואי תימא איןון אחרין, דקטילת לוז, ואזדקנו קפה אינון תלתא קדישין, וגטلين מנה ההוא רוחא, הא לא

לשון הקודש

משום פך התורה מזיהרה את בני האדם, והתקדשותם והיותם קדושים, ונאי. אם נמצאו ארם קדוש, לא פוחד ממנה, שאו מomin הקדוש ברוך הוא את אותם שלושת המלאכים הקדושים שאמרנו, ושופרים את אותו התינוק, והוא לא יכול להרע לו. והוא שברוב לא תאפה אליך רעה ונגע לא יקרב

**בְּסַטְרָא דְמַסְאָבָא אֲשֶׁתְבָחוּ, אַמְּמָא שְׁלַטָּא לְקַטְלָא
לְהֹן. אַלְא, הָאֵי בְּדַבֵּר נַשְׁׁלָא אַתְקַדְשׁ, אַבְלָלָא
אַתְכְּבוֹן לְאַסְתָּאָבָא וְלֹא אַסְתָּאָב, בְּגַין כֵּד יְכַלָּא
לְשְׁלַטָּאָה בְּגַוְּפָא, וְלֹא בְּרוֹחָא.**

**וְזָמְגִין אֲשֶׁתְבָחוּ דְגַפְקָת נַעַמָּה לְעַלְמָא,
לְאַתְחַמְמָא מְבָנִי נַשְׁׁא, וְאֲשֶׁתְבָחוּ בְּרַ
נַשְׁׁ בְּקַשְׁרָא (נ"א בְּקַשְׁיָא) דְתִיאוּבָתָא עַמָּה, וְאַתְעַר
מִשְׁנְתִיָּה, וְאַחִיד בְּאַנְתִּתְיָה, וְשַׁכְבֵּעָמָה, וְרַעֲוָתָא
דִילִיה בְּהַהְוָא תִיאוּבָתָא דְהַזָּה לִיה בְּחַלְמִיה, בְּדַיִן
הַהְזָא בְּרַדָּאָלִיד, מְסַטְרָא דְנַעַמָּה קָא אַתִּיא, דְהָא
בְּתִיאוּבָתָא דִילִיה אֲשֶׁתְבָחוּ הָאֵי, בְּדַ גַּפְקָא לִילִיָּת
וְחַמָּאת לִיה, יָדֻעַת מַלָּה, וְהָיא אַתְקַדְרָת בֵּיה,
וּמְגַדְלָת לִיה כְּאֵינָן אַתְרַעַן בְּנָ�י דְנַעַמָּה.
וְאֲשֶׁתְבָחוּ עַמִּיה זָמְגִין סְגִיאָין, וְלֹא קַטְלָא לִיה.**

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בקשר (פְּקַשְׁוֹ) של תשוכה עַמָּה, ומתרעור
משנתו, ואוחזו באשותו וושוכב עַמָּה,
וְהַרְצִינוּ שְׁלוּ בָאָוֹתָה תשוכה שְׁהִתְהַלֵּה לוּ
בְּחַלּוּמוֹ, אוֹ אָוֹתוֹ הַבָּן שְׁמוֹלִיד בָּא מִצְדָּה
שֶׁל עַמָּה, שְׁהָרִי בְּתִשְׁקָה שְׁלָה זוּ
נִמְצָא. בְּשִׁוּצָאת לִילִיָּת וּרוֹאָה אָוֹתָן,
הָיא יָדֻעַת הַדָּבָר וּנְקַשְׁרָת בָּוּ, וּמְגַדְלָת
אָוֹתָנוּ בְּמוֹ הַאֲתָרוֹם בְּנֵי נַעַמָּה, וּנְמִצָּאת
עַמוֹ זָמְגִים רַבִּים וְלֹא הַזְּרָגָת אָוֹתָנוּ.

שְׁהָרִגָּה אָוֹתָם וְהַזְּמִינָנוּ לְפִנֵּיהֶם אָוֹתָם
שְׁלִשָּׁה קְדוּשִׁים, וּנוֹטְלִים מִפְנֵה אָוֹתָה
חֶרְוָת, תְּרִי לֹא נִמְצָאוּ בְּצֵד הַטְּמָאָה,
לְפִיה הִיא שׁוֹלְטָת לְהַרְגֵּז אָוֹתָם? אַלְאֵ וְהִ
בְּשָׁחַאיָשׁ הַזָּה אִינּוּ מַתְקַדְשׁ, אַבְלָלָא
מְתַבּוֹן לְהַטְמָא וְלֹא נִטְמָא, בַּיְכַד הִיא
יִכּוֹלָה לְשִׁלְטָת בְּנָפָה וְלֹא בְּרוּתָה.
וְלְפִעְמִים נִמְצָא שִׁיוֹצָאת נַעַמָּה לְעוֹלָם
לְהַתְחִימָם עִם בְּנֵי אָדָם, וּנְמִצָּא אָדָם

הָאִי הַוְאָ בֵּרְנֶשׁ, דְּבָכָל סִיחָרָא וִסִיחָרָא אֲתַפְגִים,
וְלֹא אֲתִיכָאשָׁא מִינֵה לְעַלְמֵין, דְהָא בְּכָל
סִיחָרָא וִסִיחָרָא כְּדֵר אֲתַחְדָשָׁא בְּעַלְמָא, לִילִית
נִפְקָא, וּפְקָדָא עַל בְּלָהוּ דְהֵיָא מְגַדְלָת, וְחִיבָא בְּהָוּ,
וּבְדִין הַהֵוָא בֵּרְנֶשׁ פָגִים בְּהַהֵוָא וּמְנָא, וְבָאֵין אִינּוֹן
צְדִיקִיא, דְמִתְקָדְשִׁי בְּקָדוֹשָׁה דְמַלְכָא, עַלְיָהוּ
כְּתִיב (ישעה ס) וְהֵיה מִדי חֶדֶשׁ בְּחֶדֶשׁ וּמִדי שְׁבָת
בְּשְׁבָתוֹ וְנוּ).

מַלְיִן אַלְיִן גָּלִי שְׁלָמָה מַלְכָא, בְּסִפְרָא דְאַשְׁמָדָאי
מַלְכָא, וְאַשְׁבָחָנָא בֵּיה אַלְפַת וְאַרְבָע מֵאָה
וְחַמֵשׁ יוֹנִי מִסְאָבוֹתָא, דְמִסְתָּאָבִי בְּהָוּ בְּנֵי נֶשֶׁא.
דְגָלִי דָא אַשְׁמָדָאי לְשְׁלָמָה מַלְכָא.

וּווִי לְהָוּ לְבָנֵי נֶשֶׁא, דְבָלָהוּ אֲטִימִין וִסְתִּימִין עַיִינִין,
וְלֹא יַדְעַין, וְלֹא שְׁמַעַין, וְלֹא מְשַׁגְּהַיָּין, הַיָּה
קִיְמִין בְּעַלְמָא. וְהָא עִיטָא וְאַסְוָתָא קְמִידָהוּ, וְלֹא

לשון הקודש

בְּחֶדֶשׁ וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ וְנוּ).
אֶת הַדְּבָרִים רָלְלוּ גָּלָה שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ
בְּסִפְרָו שֶׁל אַשְׁמָדָאי הַמֶּלֶךְ, וּמְצָאוּנוּ בּוּ
אַלְפַת וְאַרְבָע מְאוֹת וְחַמֵשׁ מִינֵי טָמָא
שְׁנַטְמָאִים בָּהָם בְּנֵי אָדָם. אֶת זה גָּלָה
אַשְׁמָדָאי לְטָלָךְ שְׁלָמָה.

אוֹי לְהָם לְבָנֵי אָדָם, שְׁבָלָם אֲטוּמִים
וְסְתוּמִי עַיִינִים, וְלֹא יָדָעִים וְלֹא שׁוּמָעִים

זהו איש, שְׁבָכָל לְבָנָה וְלְבָנָה נְחָסָר,
וְלֹא מְתִיאָשָׁת מְפָנוֹ לְעוֹלָמִים, שְׁתִירִי
בְּכָל לְבָנָה וְלְבָנָה בְּשָׁהֵיא מְתַחְדָשָׁת
בְּעוֹלָם, לִילִית יוֹצָאת, וּפּוֹקְדָת עַל בָּל
אַלְהָה שָׁהֵיא מְגַדְלָת וְצַוְקָת בָּהָם, וְאוֹ
אָתוֹה הָאִיש פָגָום בָּאוֹתוֹ וּמִן. אֲשֶׁר יָהָם
הַצְדִיקִים שְׁמִתְקָדְשִׁים בְּקָדְשָׁת הַמֶּלֶךְ,
עַלְיָהָם בְּתוּב, (ישעה ס) וְהֵיה מִדי חֶדֶשׁ

מִסְתַּבְּלִין. דָּהָא לֹא יְכַלֵּין בְּגַי נְשָׂא לְאַשְׁתָּזָבָא,
אֲלֹא בְּעִיטָּא דְּאוּרִיתָא. דְּבָתִיב, (דברים כט) כִּי יְהִי
בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְהִי טָהוֹר מִקְרָה לְיִלָּה. אֲשֶׁר
לֹא יְהִי טָהוֹר דִּיקָּא, מִקְרָה לְיִלָּה דִּיקָּא, וְהָא
אָקוּמִינָא מְלִי, בְּעִיטָּא דְּאוּרִיתָא קְדִישָׁא. דָּהָכִי
בְּתִיב בְּאוּרִיתָא קְדִישָׁא, וְהַתְּקִדְשָׁתָם וְהִיִּתְּם
קְדוֹשִׁים כִּי אַנְיִי יְהִי אֱלֹהֵיכֶם.

תָּאִנָּא, בְּתֵר דְּאַסְתָּלְקוֹ קוֹן וְחַבֵּל, אַתְּהָדָר אָדָם
לְאַגְּתִּתְּתִיה, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּרוֹחָא אַחֲרָא,
וְאַוְלִיד לְשִׁתָּה. מִפְּאָן אַתְּיִחְסֹוּ דָּרִי דְּצִדִּיקִיא
בְּעַלְמָא. וְאַסְגִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא חַסְד בְּעַלְמָא,
וּבְכָל חַד אַתְּיִלְיִדְתָּ נַזְקָבָא עַמִּיה, לְאַתְּיִשְׁבָּא
עַלְמָא בְּגֻנוֹנָא דְּלַעַילָּא. וְהָא אָקוּמִינָה חַבְרִיא
בְּסַתִּימָה דְּמַתְגִּיתִין, דְּבָתִיב, (וַיָּקָרָא כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְהִיִּתְּם קְרָשִׁים כִּי אַנְיִה אֱלֹהֵיכֶם.
ולֹא מְשַׁגְּחִים אֵיךְ הָם עוֹמְדים בְּעוֹלָם.
וְהַנֶּה עָצָה וּרְפֹואָה לְפִנֵּיכֶם, וְאַנְּם
מִסְתַּבְּלִים. שְׁהָרִי אֵין אֲנָשִׁים יְכוֹלִים
לְהַגְּצֵל אֶלָּא בְּעָצָה שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁבָתוֹב
(דברים כט) כִּי יְהִי בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא טָהוֹר
מִקְרָה לְיִלָּה. אֲשֶׁר לֹא יְהִי טָהוֹר דִּיקָּא,
מִקְרָה לְיִלָּה דִּוקָּא, וְהָרִי בְּאַרְנוּ אֶת
חַדְבָּרִים בְּעֵצָה הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. שְׁכָה
כְּתוּב בְּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַתְּקִדְשָׁתָם

וַיַּקְרֵב אֶת אֲחֹתוֹ בֶּת אָבִיו אֹו בַת אַמּוֹ וְגַוּ, חַסְד הַוָּא. חַסְד הַזָּא וְדָאי, וּבַתָּר דְּשָׁאָרִי חַסְד, גַּעַזְעַזְעַן וְשַׁרְשַׁין נַפְקֵין מִתְחֻזָּת לְעַילָּא, וְאַתְּפְרֵשָׁן עַנְפֵין, וְקַרְבֵּיב אַתְּרַחְק. כְּדֵין עַנְפָא אַסְגֵּי, וְאַתִּי לְאַתְּחַבְּרָא בְּזַוְגָּא חַד בְּאַיְלָנָא. הָאֵי בְּקַדְמִיתָא, הָאֵי בְּסַתְּמִימָא דְּעַלְמָא. בְּגַיְן דְּבַתִּיב, (תְּהִלִּים פט) אַמְרָתִי עַולְם חַסְד יְבָנָה. אַבְלָל מְבָאָן וְלְחַלָּאָה בְּגַי נַשָּׂא דְּיִשְׁתְּכַחְזֵן בְּיהָ, וְגַבְרָתוֹ לְעַיְנֵי בְּגַי עַמְּם. (דף נ"ז ט"ב).

תָּאָנָּא עָרֹות אֲחוֹת אָבִיךְ, בְּמַה דְּאַתְּגַלְּיֵיא בְּסַתְּמִימָא. בְּתִיב, (הוֹשֵׁעַ יד) בַּי יִשְׁרִים דְּרַבְּיֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יַלְכֵו בָּם וְגַוּ, זֶבָּאָה חַוְלָקִיהּוֹן דְּצַדִּיקִיָּא, דִּידָעֵי אַרְחֵי דְּקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְאַזְלֵיָן בְּהָו, וְאַשְׁתְּבָמוֹדָעָן גְּבִיְהָו. זֶבָּאָה חַוְלָקִיהּוֹן.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אֲחוֹת בֶּת אָבִיו או בַת אַמּוֹ וְגַוּ, חַסְד הַוָּא. וְהַלָּא, אֲנָשִׁים שִׁימְצָאוּ בָּו – וְגַבְרָתוֹ לְעַיְנֵי בְּנֵי עַמְּם. לְמַדְגֵּנִי, עָרֹות אֲחוֹת אָבִיךְ, בָּמו שְׁנַתְּגַלְּהָ בְּגַסְטָר. בְּתֻוב (הוֹשֵׁעַ יד) בַּי יִשְׁרִים דְּרַבְּיֵי הָאָהָרָן וְצַדִּיקִים יַלְכֵו בָּם וְגַוּ. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל הַצְדִיקִים שְׂיוּרָעִים דְּרַבְּיֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַזְּלָקִים בָּהָם וְנוֹרָעִים אֲלֵיכֶם. אֲשֶׁרִי חַלְקָם.

אֲחוֹת בֶּת אָבִיו או בַת אַמּוֹ וְגַוּ, חַסְד הַוָּא וְדָאי. וְאַחֲר שְׁשָׁרָה חַסְד, יִצְאֵו גְּנוּעִים וְשַׁרְשִׁים מִתְחַת לְמַעַלָּה, וְנַפְרָדוּ הַעֲנָפִים, וְהַקְרָוב הַתְּרַחְק. או גָּדֵל הַעֲנָפָה וּבָא לְהַתְּחַבֵּר בְּזַוְגָּה אֶחָד עִם הָאַיְלָן. וְהָבָרָא שָׁנָה, וְהָבָרָא שָׁנָה בְּסַתְּר הַעוֹלָם, מִשּׁוּם שְׁפָטוֹב (תְּהִלִּים פט) אַמְרָתִי עַולְם חַסְד יְבָנָה. אַבְלָל מְבָאָן

תָּאֵנָא, אֲתַעֲבָרָת הַ"א עַלְּאָה בְּרַחְיָמוֹתָא וְחַבִּיבוֹתָא דָלָא מַתְפֶּרֶשׂ מִגְּהָ יְוָד לְעַלְמִין. אֲתַעֲבָרָת וְאֲפִיקָת וְאַ"ז, לְבַתֵּר קָאִים קָמָה, וַיְנַקֵּא לֵיה. וְדָא (נ"א וְדָאִין בְּעַלְמָא) וְאַ"ז בְּדַ נַּפְקָא, בַּת זָנוֹ נַפְקָא עַמִּיה. אֲתִיא חַסְד אֲתַעֲרָגְבִּיה, וּפְרִישָׁ לְזָן, וַנַּפְקָו גְּזַעַן מִתְּחוֹת לְעַילָּא, וְאֲתַפְּשַׁטוּ עַגְבִּין, וְאַסְגִּיאָו, וְאֲתַעֲבִידָת הַ"א תִּתְאָה. וְאֲתַרְבִּיאָת בְּעַגְפָּהָא לְעַילָּא לְעַילָּא, עד דְאַזְדוֹגָת בְּאַילָּא עַלְּאָה, וְאֲתַחְבָּרוּ וְאַ"ז עִם הַ"א, מִאן גָּרִים לְזָן. חַסְד הַזָּא. חַסְד הַזָּא וְדָאי. דְּהַבֵּר לְזָן בְּחַדָּא.

יוֹ"ד עִם הַ"א עַלְּאָה. לֹא תְּלִיא חַבּוֹרָא דְלַהּוֹן בְּחַסְד, אֶלָּא בְּמַזְלָא תְּלִיא חַבּוֹרָא דְלַהּוֹן, וְחַבִּיבוֹתָא דְלַהּוֹן, דָלָא מַתְפֶּרֶשׂ לְעַלְמִין. יְוָד אֲתַקְשָׁר בְּהַ"א, וְהַ"א אֲתַקְשָׁר בְּזָאַ"ז, וְאַ"ז אֲתַקְשָׁר בְּהַ"א, וְהַ"א אֲתַקְשָׁר בְּכָלָא. וּבָלָא חַד קְשִׁירָא הוּא,

לשון הקודש

לְמִדְגָּנָה, התעֲבָרָה הַ"עַלְיָוָנָה בְּאַחֲבָה וְהַתְּרָבָתָה בְּעַנְפִּיהָ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עד שְׁחוֹדָגָה בְּאַילָּן הַעֲלִyon, וְהַתְּחָבָרָו וְאַ"ז עִם הַ"א. מַיְ גָּרָם לְהָסָמָן? חַסְד הַזָּא. חַסְד הַזָּא וְדָאי. שְׁחָבָרָם בְּאַחֲרָה. יְוָד עִם הַ"א עַלְיָונָה, אֵין תְּלִי חַבּוֹרָן בְּחַסְד, אֶלָּא חַבּוֹרָן תְּלוּי בְּמַזְלָ, וְחַבִּיבוֹתָן, שְׁלָא גְּבָרוֹת לְעוֹלָמִים. יְוָד נַקְשָׁרָת לְהַ"א, וְהַ"א נַקְשָׁרָת לְזָאַ"ז,

בְּכָךְ עָמֵד לְפִנְיָה וְהַגִּינִּיקָה אֹתוֹ, וּוֹ (וח' בְּעוֹלָם) הַזָּא בְּשִׁיצְעָה, בַּת זָנוֹ יְצָאָה עָמוֹ. בְּאַחֲרָה כָּפָר לְפִנְיָה וְהַתְּעִירָר אַלְיוֹן, וְהַפְּרִיד אֹתוֹם, וְצָאָ גְּנוּים מִתְּחַת לְמַעַלָּה, וְהַתְּפַשְּׁטוּ עַנְפִּים וְהַתְּרָבוּ, וְגַעֲשָׁתָה הַ"א תִּתְהַזֵּנה.

וְחַד מִלְהָ. לֹא אַתְּפְּרֵשׂ דָא מִן דָא לְעַלְמַין.
בְּבִיכּוֹל, מִאן דְגָרִים פְּרוֹדָא, בְּאַלוֹ חַרְבִּיב עַלְמָא,
וְאַקְרֵי עֲרִיךְתָּא דְכָלָא.

וְלֹזְמַנְאָ דָאַתִּי, זְמִינָן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְאַתְּבָא
שְׁכִינְתָּא לְאַתְּרָהָא, וְלֹא שְׁתְּבָחָא כָּלָא
בְּזַוְּגָא חַד דְכַתִּיב (ז' כויה יד) בַיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהִי אֶחָד
וְגַוּ. וְאֵי תִימָא הַשְׁתָּא לֹאָוֹ הוּא אֶחָד. לֹא, דָהָא
הַשְׁתָּא חַיְבִי עַלְמָא גַרְמוֹ, דָלָא אַשְׁתְּבָחָה חַד.
דָהָא מְטַרְזְנִיתָא אַתְּרַחְקָתָן מִן פְלָבָא, וְלֹא
מְשֻׁתְּבָחָי בְּזַוְּגָא. אָפָא עַלְאָה אַתְּרַחְקָתָן מִן פְלָבָא
וְלֹא יִגְקָא לִיה.

**בֵּין הַמְלָכָא בָּלָא מְטַרְזְנִיתָא, לֹא מְתַעַטֵּר
בְּעַטְרוֹי עַמָּה (ס"א דאמ'א), בָּמָה בְּקָדְמִיתָא בְּדָ
אַתְּחָבָר בְּמְטַרְזְנִיתָא, דְעַטְרָא לִיה, בְּבָמָה עַטְרִין,**

לשון הקודש

וְאֵיז נִקְשָׁרָת בָּהָא, וְהָא נִקְשָׁרָת בְּפָל. יְהִי הִיא אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד וְגַוּ. וְאֵם תָּמָר,
עַבְשׂו אַינוֹ אֶחָד?! לֹא, שְׁהָרִי עַבְשׂו
הַרְשָׁעִים שֶׁל הַעוֹלָם גַרְמוֹ שְׁלָא יִמְצָא
אֶחָד, שְׁהָרִי הַגְּבִירָה הַתְּרַחְקָה מִן הַמֶּלֶה,
וְלֹא גַמְצָאים בּוּוֹנוֹ. הָאָם הַעֲלִיּוֹנָה
הַתְּרַחְקָה מִהַטְלָךְ וְלֹא מִגְּנִיקָה אָתוֹ.

כִּי מַלְךָ בְּלִי גְּבִירָה לֹא מְתַעַטֵּר
בְּעַטְרוֹתָיו עַמָּה (שֶׁל הָאָם) בְּמוֹ בְּרָא שָׂוֹנָה
בּוּוֹג אֶחָד, שְׁבָתוֹב (ז' כויה יד) בַיּוֹם הַהוּא

בכמה זהירין בעטרין קדישין עלאון. דכתיב, (שיר השירים ג) צאנָה וראַינָה בנות ציון במלך שלמה וגוי, דאָזְהַזֵּג במטרוניתא, כיין עטרא ליה אימא עלאה קדכא יאות. והשתא דלא אשתקה מלכא במטרוניתא, כיין אימא עלאה גטلت בתראה (נ"א עטרא) ומגעת מגיה מבועי דנהלין, ולא אשתקה בקשורה חד. בביבול לא אשתקה חד.

ובזמן דית טוב מטרוניתא לאתר היכלה, מלכא יזהוג עמה בזונא חד. כיין, יתחבר כללא בחדר, בלא פרודא, ועל דא כתיב, ביום ההוא יהי' אחד ושמו אחד. ביום ההוא: בזמן דית טוב מטרוניתא להיכלה, כיין כללא אשתקה חד בלא פרודא. וכיין (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפט וגוי.

לשון הקודש

אחד. בביבול אין נמצא אחד. ובזמן שתשוב הגבירה למקום היכלה והמלך יודע עמה בזונו אחד, או יתחבר הכלל באחד בלי פרוד. ועל זה בטיב, ביום ההוא יהי' אחד ושמו אחד. ביום ההוא, בזמן שתשוב הגבירה להיכל, או הכל ימצא אחד בלי פרוד. ואנו - (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפט וגוי.

בשות חבר עם הגבירה, שעטרה אותו בכמה עטרות, בכמה וחרים בעטרות קדושיםות עליזות, שכותב (שיר ג) צאנָה וראַינָה בנות ציון במלך שלמה וגוי, שהודוג עם הגבירה, או עטרה אותו האם העליונה בראי. וכעת שאין נמצא המלך עם הגבירה, או האם העליונה נוטלת את ברורה (עשרה) ומגעת מפנו את מעינות הנחלים, ולא נמצא בקשר

דְּתַנִּיא, אמר רבי שמעון, לא תיעול מטרוניתא בחדותא בהיכליה עד דיתהן מלכotta דעשו, ותיסב מגיה נוקמיין דגרא מא כל הא. לבתר התזוזוג במלבא, ויהא חדו שלים, הדא הוא דכתיב, ועלוי מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו בקדמיתה, ובתר והיתה לי' המלוכה. מאן מלוכה, הדא מטרוניתא. הדא הוא דכתיב, והיתה לי' המלוכה. ובתר דיזוזונג בחדא, מה כתיב. והיה יי' למלא על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

עֲרוֹת אֲחֵי אָבִיךְ לֹא תִגְלִילָה. (ויקרא ח"י) **תָּאַנְךְ רַבִּי יְהוּדָה,** הדא ישראאל לחתטא. ואחות אמרה: הדא ירושלים דלתתא. דבחובין אלין, יגלוין ישראאל בגין עממייא, ויתחריב ירושלים לחתטא. ועל הדא

לשון הקודש

שלמנרגה, אמר רבי שמעון, לא תבגש השבתוב והיתה לה' המלוכה. ואחר שיזקנו באחד מהARTHוב? והיה ה' למלא על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

ערות אחיך לא תגילה, שנה רבי יהודה - והוא ישראאל למתה. ואחות אמר - זו ירושלים שלמטה. בחתאים הלו יגלו ישראאל לבין העמים ותחרב המלוכה. מי המלוכה? וזה הגבירה. וזה

תְּגִינֵּן, רְחִימֹתָא דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְקָרָא לִישְׂרָאֵל אֲחֵים, שֶׁנָּאֹמֵר (תְּהִלִּים קָבָב) לִמְעֵן אֲחֵי וְרַעֵי אֲדָבָרָה נָא וָנוּ. (וְאַוקִיםְנָא מִילִין וְתִפְנֵן (ס"א מִילִי תִפְנֵן) בַת בְּנָה וּבַת בְּתָה וְאֶף עַל גַב דָאַינְנוּ בְאַתְגָּלְיאָה וּבְאַתְבָּסְיאָה וּבְנָן בְּתָרִיה. דָהָא עַלְמָא אַיְצָטְרִיךְ לוֹן, וְאַינְנוּ יְשֻׁבָּא דְעַלְמָא בְמַה דְכַתְּבֵב (מִשְׁלֵי כ"ז) רְעֵךְ וְרַע אַבְיךְ) וְהַאֲיִ רְזָא דְמָלָה.

דָאֹמֵר רְבִי שְׁמַעַן.

אֹמֵר רְבִי יְהוּדָה, אֵי אֲחֵי לִמְהָ רַעֵי, וְאֵי רַעֵי לִמְהָ אֲחֵי. אֲלֹא תְּאַנְּאָ, הַהּוּא מָלָה דְלָא אַתְעֵדי לְעַלְמֵין, אַקְרֵי רֵעַ, בָמָה דָאָת אֹמֵר רְעֵךְ וְרַע אַבְיךְ אֶל תְּעֻזֵּב. וְהַאֲיִ רְזָא דְמָלָה דָאֹמֵר רְבִי שְׁמַעַן, אִמָּא עַלְאָה, רַעֵא אַקְרֵי, בְּגִינֵן דְלָא אַתְעֵדי רְחִימֹתָא דְאָבָא מִנְהָ (דף ע"ח ט"א) לְעַלְמֵין. וְאִמָּא תְּתָאָה בָּלָה אַקְרֵי, וְאַקְרֵי אֲחוֹת, בָמָה דְאַוקִיםְנָא (שיר השירים ח) אֲחוֹת לְנוּ קְטֹנה.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְאֵם רַעֵי, לִמְהָ אֲחֵי? אֲלֹא לְמִרְנָנוּ, אָתוֹ דָבָר שְׁלָא סָר לְעוֹלָמִים נְקֹרָא רֵעַ, בָמָו שֶׁנָּאֹמֵר רְעֵךְ וְרַע אַבְיךְ אֶל תְּעֻזֵּב. וְהַזְּוּ סָוד הַדָּבָר שֶׁנָּאֹמֵר רְבִי שְׁמַעַן, הָאָמֵן הַעֲלִיזָה נְקֹרָאת רַעִיה, בַי לֹא וְזֹה אַהֲבָת הָאָב מִפְנֵה לְעוֹלָמִים. וְהָאָמֵן הַתְּחִתּוֹנָה נְקֹרָאת בָּלָה, וְנְקֹרָאת אֲחוֹת, בָמָו שֶׁבָּאָרְנוּ (שיר ח) אֲחוֹת לְנוּ קְטֹנה.

יְרוּשָׁלַיִם לְמִטְהָה. וְעַל זֶה שְׁנִינָה, אַהֲבָת הַקְּדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא שְׁקָרָא לִישְׂרָאֵל אֲחֵים, שֶׁנָּאֹמֵר (תְּהִלִּים קָבָב) לִמְעֵן אֲחֵי וְרַעֵי אֲדָבָרָה נָא וָנוּ. (וּבָאָרְנוּ תְּהִלָּה, וְשָׁם (דְבָרִים שם) בַת בְּנָה וּבַת בְּתָה. וְאֶף עַל גַב שְׁחָם בְּגִלָּה וּבְנִסְתָּר וְכוּ אַחֲרֵי. שְׁהָרִי הָעוֹלָם אַרְיךְ לָהֶם, וְהָם יְשֻׁבָּה הָעוֹלָם, בָמָו שְׁבָתוֹב (מִשְׁלֵי כ) רְעֵךְ וְרַע אַבְיךְ) וְזֹה סָוד הַדָּבָר. שֶׁאֹמֵר רְבִי שְׁמַעַן.

אֹמֵר רְבִי יְהוּדָה, אֵם אֲחֵי, לִמְהָ רַעֵי?

וְהִיָּנוּ סֻתָּם מַתְגִּיתָא דֵילָן, דְכַתִּיב הַכָּא, עֲרוֹתָא
אֲחוֹתֶךָ בַת אֲבֵיךָ אוֹ בַת אַפְּהָ, בֵּין
דָאָמֶר בַת אֲבֵיךָ, מַאי אוֹ בַת אַפְּהָ. אֶלָּא, אֵי
מִסְטָרָא דָאָבָא אֲשַׁתְבָּחָת, חִכְמָה אֲתָקָרִי. וְאֵי
מִסְטָרָא דָאִימָא, בִּנְהָא אֲתָקָרִי. וּעַל כֵּל פְּנִים בֵּין
הָאֵי וּבֵין הָאֵי, מַאִימָא וְאֲבָא אֲשַׁתְבָּחָת. דְהָא יוֹדֵ
לֹא אֲתָעֵדי מִן ה' לְעַלְמֵינוּ. וְדָא הוּא רָזָא דְמִלָּה,
מוֹלַדָּת בֵּית: מִסְטָרָא דָאָבָא. אוֹ מוֹלַדָּת חַזִּין:
מִסְטָרָא דָאִימָא.

רַבִּי אָבָא אָמֶר, (משלוי כד) בְּחִכְמָה יִבְנֶה בֵּית, מֵאָנָּ
הָוָא בֵּית דְאֲתָבֵנִי בְּחִכְמָה. הָנוּ אִימָא דָא
נְהָר דְגַפֵּיק מַעַדֵּן, בְּגִינִי כֵּךְ מוֹלַדָּת בֵּית. אוֹ
מוֹלַדָּת חַזִּין. כֵּד נְפִקְתָּמָן ו', פְּמָה דְכַתִּיב, (בראשית
ב) עַצְמָם מַעֲצָמָי וּבְשָׂר מַבְשָׂרִי. וּבְתִיב (בראשית ב) וַיַּקְרַב
אַחֲת מַצְלָעֹתָיו, וְדָא הוּא מוֹלַדָּת חַזִּין, מִאָתָר
הַזְּעִיר אֲנָפִין אֲשַׁתְבָּחָת, פְּמָה דְאֲתָמָר.

לשון הקודש

וְהִיָּנוּ סֻתָּם מִשְׁנָה שְׁלָנוּ, שְׁבַתּוּב בָּאָן
עֲרוֹתָא אֲחוֹתֶךָ בַת אֲבֵיךָ אוֹ בַת אַפְּהָ. בֵּין
מוֹלַדָּת בֵּית - מִצד הָאָב. אוֹ מוֹלַדָּת חַזִּין
- מִצד הָאָם.

רַבִּי אָבָא אָמֶר, (משלוי כד) בְּחִכְמָה יִבְנֶה
בֵּית. מַי הַבֵּית שְׁגַבְנָה בְּחִכְמָה? הָוִי
אָוֹמֵר וְהַנְּהָר שִׁיוֹצָא מַעַדֵּן. מִשּׁוּם כֵּךְ
מוֹלַדָּת בֵּית אוֹ מוֹלַדָּת חַזִּין, בְּשִׁזְצָא

וְהִיָּנוּ סֻתָּם מִשְׁנָה שְׁלָנוּ, שְׁבַתּוּב בָּאָן
עֲרוֹתָא אֲחוֹתֶךָ בַת אֲבֵיךָ אוֹ בַת אַפְּהָ. בֵּין
שְׁאָמֶר בַת אֲבֵיךָ, מַה זֶּה אוֹ בַת אַפְּהָ?
אֶלָּא, אֵם הִיא נִמְצָאת מִצד הָאָב,
נִקְרָאת חִכְמָה. וְאֵם מִצד הָאָם, נִקְרָאת
בִּנְהָא. וּעַל כֵּל פְּנִים, בֵּין כֵּךְ וּבֵין כֵּה, הִיא
נִמְצָאת מִהָּאָב וְהָאָם. שְׁהָרִי יוֹדֵ אֵינָה

וְעַל דָא אָמֵר רַבִי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ אֶקְרֵין לְקַיְדֵשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, דְלֹא אֲעֵדִי רְחִימָוֹתָא דְלֹהּוּ לְעַלְמֵין. יְרוּשָׁלָם דְלַתְתָּתָא אֲחוֹת אַפְּנֵי אֶתְקָרֵי, כִּמֵּה דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק'כט) יְרוּשָׁלָם הַבְּנִיָּה בָּעֵיר שְׁחוּבָרָה לְה יְחִידָו וְגַו'. מַאי שְׁחוּבָרָה לְה יְחִידָו. בְּגִינּוּ דְאָזְדוֹג בָּה מַלְכָא מִשְׁית סְטוּרֵין, בְּכָל סְטוּרֵי מַלְכָא, בְּדַרְגָּא דְצָדִיק, וּבָל בְּתַרְיִי מַלְכָא בְּלִילָן בִּיה. וְהַיָּנוּ שְׁחוּבָרָה לְה יְחִידָו.

רַבִי יִצְחָק אָמֵר, (תְּהִלִּים ק'כט) שָׁשָׁם עַלּוּ שְׁבָטִים שְׁבָטִי יְה. מְאוֹן שְׁבָטִים. אַלְיוֹן תְּרִיסָר תְּחוּמִין, דְמִתְפְּרִישָׁן מִהְהוּא אַיְלָנָא רֶבֶא וַתְּקִיף, דְאַחֲסִין לוֹן מִסְטוֹרָא דְאָבָא וְאִימָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב שְׁבָטִי יְה, מִשְׁפָּר סְהֻדוֹתָא, דְאַסְהִיד בְּרָא קְדִישָׁא (נ"א

לשון הקודש

מו', כמו שבתוב (בראשית ב') עצם מעצמי יְחִידָו? בְּדַי שִׁינּוּג עַמָּה הַמְּלָךְ מִשְׁשָׁה וּבְשָׁר מִבְשָׁרִי. וּכְתוּב וַיַּחַח אֶחָת מַצְלָעָתִי, וַיַּהַוּ מַולְדָת חַוִּין, מִפְּקוּדָם של עִיר אֲנָפָין נִמְצָא, כמו שָׁנַתְבָּאָר.

וְעַל זֶה אָמֵר רַבִי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל נְקָרָאים אֲחִים לְקַדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁלָא סָרָה אֲהָבָתָם לְעוֹלָמִים. יְרוּשָׁלָם שְׁלִמְפָתָה נְקָרָאת אֲחוֹת אַפְּה, כמו שְׁבָתּוּב (תְּהִלִּים ק'כט) יְרוּשָׁלָם הַבְּנִיָּה בָּעֵיר שְׁחוּבָרָה לְה יְחִידָו וְגַו'. מה זה שְׁחוּבָרָה לְה

ראסחיד אבא ואמטא בברא קדיישא) דכתיב **שְׁבֵטִי יְהָעָדֹת לְיִשְׂרָאֵל, וְאִינּוֹ נְהַרְיוֹן עַמִּיקִין, דְגַדְיוֹן וְאַתְּמַשְׁכָנוּ מִן יְהָה.** ובכלא (ס"א וכל בך למטה). **לְהַזּוֹדֹת לְשָׁם יְהָיָה.** (ס"א ובגין כד) כי שפה ישבו בסאות למשפט בסאות לבית דוד, לאחסנא מלכotta קדיישא הוא ובנוי לדרי דריין, ודא היא שירתא דאמר דוד על מלכו **על אלה קדיישא.**

רבי חוקיה אמר, **כֵּלָא בָּרוֹא עַלְאהָ הוּא, לְאַחֲרָاهָ דְמָאוֹן דְפָגִים לְתַתָּא, פָגִים לְעַילָּא.** ערות בלהה לא תגילה, בתגינן עוננתן של תלמידי חכמים משבת לשבת. בגין דידעון רזא דמלחה, ויבונון לבא, וישתבח רעויה חזון שלים. בגין דאולידו אקרזון בגין דמלבא. ואי אלין פגימו מלאה לתתא, בכובול פגין אינון בבלה דלעילא, בדין כתיב ערות בלהה לא תגילה. דא בגין אינון

לשון הקודש

שבות שבטיה יה עדות לישראל, והם גהרות עמוקים ששופעים ונמשכים מן י"ה. ובהל (כל בך למטה) להזdot לשם ה. כי שפה ישבו בסאות למשפט בסאות לבית דוד, לרשות את המלכות הקדושה הוא ובנוי לדורי דורות, וזה השירה שאמר הווד על המלכות הعليונה הקדושה.

דִּידְעֵין אֲוֹרְחֵין דָּאוּרִיְתָא. שָׁאָר עַמָּא הַהְוָא
דָּאַתְּגָלְיָא, בְּלַתְקָה מִפְּשָׁ, וּבְחוֹבָא דָא שְׂבִינְתָּא
אַסְתָּלְקָת מִבְּנִיְהוּ.

תָּאָנָא, אַתְּגָלִיף שָׁמָא קְדִישָׁא בְּסִטְרֵין יַדְיֵעָן,
בָּאַתְּזָוּן רְשִׁימֵין דָּעָשָׂרֵין וּתְרֵין (ס"א י' בָּא, א'
בַּי, י' בַּב, ב' בַּי, י' בָּא, ב' בַּה, ו' בָּנ, י' בַּה, י' בָּג, ה' בַּי, ו' בַּה, ח' בַּר, אַלְוָן
הַשְׁנִי נוֹשָׁחָות מֵצָאנוּ בְּהֻתְקוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵינוּ) י' בָּא, א' בַּי. י' בַּב,
ב' בַּי. י' בָּא' ה' בָּג, יוֹד בָּה"א, יוֹד בָּגִים"ל, ה"א
בִּיוֹד גִּימָל בָּה"א, ה"א בְּדָל"ת. בְּלָהוּ מַתְּגָלְפִי
בִּיוֹד, יוֹד סְלִיק לוֹן.

ה"א כְּלִיל בִּיוֹד, מְגִיה נְפִקָּת, קְדִין מְעַטְרֵין
לְאַבְהָן. אַתְּפִתְחָת ה"א בְּגַחְלוֹן, וְאַעֲטָר
לְרִישָׁא דּוּ, דְּתַפְּנוּ שְׁרֵין אַבְהָן.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּבִיכְול הַם פּוֹגְמִים בְּכָלה שְׁלָמָעָלה, וְאַ
בְּתוּב עֲרוֹת בְּלַתְקָה לְאַתְּנָלָה. וְהַ בְּשִׁבְיָל
אַלְוָן שִׁוּדָעִים אַתְּ דִינִי הַתּוֹרָה. שָׁאָר הַעַם
אַתְּוֹ שְׁבָגְגָלָה, בְּלַתְקָה מִפְּשָׁ, וּבְחַטָּא הַהָּוָה
הַשְׁכִּינָה מִסְתָּלְקָת מִבְּנִיָּהּ.
לְמִרְגָּנָה, נְחַקֵּק הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ בְּאַדְרִים
יְדוּעִים, בְּאֹתוֹיּוֹת רְשּׁוֹמוֹת שֶׁל עַשְׁרִים
וּשְׁתִים (י' בָּא, א' בַּי, י' בַּב, ב' בַּי, י' בָּא, ב' בַּה, ו' בָּג, י'
בַּה, י' בָּג, ה' בַּי, ג' בַּה, ח' בַּד) י' בָּא, א' בַּי.

ו' בְּלֵיל שִׁית אַתְּזָן, וּבְלַהוּ בְּלֵיל יוֹד. י' אַתְּגָלִיף בְּגַלוֹּפּוּי, וִסְלִיק לְאַתְּעַטְּרָא בְּתִרְיִסְרָא אַתְּזָן אַתְּרָגִין, מְגִיה נְפָקוּ עָשָׂר אַמִּירָן בְּגַלוֹּפּוּי, וּבְלַהוּ שְׁבִילִין דָאַוְרָחָא עַלְאָה, (ס"א רָאוּרָהוּ דָאַוְרִיתָא) יְקִירָא דְכָלָא. כְּדִין ה"א אַחֲרָא אַתְּבָלִילָת מִנוּ בְּלַהוּ, גְּלִיפָא מְסֻטָּרָא מְתִיחָא (ס"א מְתִיחָה) טְמִירָא, לְאַוְלָדָא לְתַתָּא.

אַתְּגָלִיפּוּ (ס"א אַתְּפָלִינוּ) בְּלַהוּ בְּאַרְבָּעָן וְתִרְיָן אַתְּזָן, וּבְלַהוּ פְּרִישָׁנָא בְּמַתְגִּנְתָּא דִינָן, וּבְלַהוּ סְלָקָנוּ בְּרִישָׁא דְמַלְפָא.

שְׁבֻעָה שְׁבָתִין שְׁלִימִין, מְתִפְרֵשִׁין בְּשְׁבָעָן אַתְּזָן. שְׁבָעָן וְתִרְיָן אַסְתָּלָקָנוּ, וְאַסְתָּלָקָנוּ בְּאֹזֶת ו' (ס"א יוֹד), רְשִׁימָן בְּפָ' וַיְהִי בְּשִׁלְחָה פְּרֻעה בְּקָרָא וַיְסַע נִיבָא וַיִּטְהַרְתָּא. כְּדִין גַּטְלָת שְׁבִינָתָא, וְשְׁבָעָה

לשון הקודש

ו' כְּוַלְלָת שְׁשׁ אֲוֹתִיות, וְאַתְּ בְּלָם כְּוַלְלָת גַּחְקָנוּ (וחלקו) בְּלָם בְּאַרְבָּעִים וְשְׁתִים אֲוֹתִיות, וְאַתְּ בְּלָם פְּרִשָּׁנוּ בְּמַשְׁנָתָנוּ, וּבְלָם עוֹלִים לְרַאשׁ הַמֶּלֶךְ. שְׁבֻעָה שְׁבָתּוֹת שְׁלָמוֹת מְתִפְרֵשּׁוֹת בְּשְׁבָעִים אֲוֹתִיות. שְׁבָעִים וְשְׁתִים עַלָּג, וְהַן עַלְוָה בְּאֹזֶת ו' (יוֹד), רְשָׁוּמוֹת בְּפֶרֶשֶׁת וַיְהִי בְּשִׁלְחָה פְּרֻעה בְּפֶסְקָה וַיְסַע וַיָּבָא וַיִּטְהַרְתָּא. בְּשָׁהָשְׁבִינָה נוֹטָלָת וְשְׁבָעָה (מתיהה) טְמִיר לְהַוְלִיד לְמַטָּה.

רְשִׁימִין אֲתִרְשִׁימִו בֵּיה, שְׁבָעָה אַסְתָּלְקוּ (ד"ג ע"ג ע"ב) מְגִיה, בְּעוֹבְדִין רְשִׁימִין. תָּאָנָא, אַסְתָּלְקוּ אַתְּזָוּן בְּרְשִׁימִין יְדִיעָן, וְאַרְחִין סְתִימִין, בָּר לְזִכְאִי קְשׁוֹט, סְמִכִּי עַלְמָא.

אָמֵר רְبִי שְׁמֻעָן לְרְבִי אַלְעֹזֶר, תָּא חֹזֵי, הַנִּי עַשְׂרִין וְתִרְיִין אַתְּזָוּן דְגַלְיפִין בְּאוּרִיְתָא, בְּלָהּוּ מַתְפִּרְשָׁן בְּהַנִּי (נ"א מַאֲלִין) עַשְׁר אַמִּירָן. בְּלָ אַמִּירָה וְאַמִּירָה מַאֲלִין עַשְׁר, דְאַינְזָן בְּתִרְיִי מַלְכָא בְּלָהּוּ גַלְיפִין בְּאַתְּזָוּן יְדִיעָן (ר"א אַחֲרִין), בְּגִינִי בְּזַד שְׁמָא קְדִישָׁא אֲתִכְסִיא בְּאַתְּזָוּן אַחֲרִין, וּבְלָ אַמִּירָה, אֹזִיף לְאַמִּירָה עַלְאָה מִפְּה אַתְּזָוּן, בְּגִינִי דְאַתְּבִּילִיל הָאֵי בְּהָאֵי. וַעֲלָ דָא שְׁמָא קְדִישָׁא, גַלְיפָנָא לִיה בְּאַתְּזָוּן אַחֲרִין, בְּגִינִי דְאַתְּכִסִּין דָא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד דְמַתְקְשָׁרוּ פְּלָהּוּ בְּחַדָּא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

רְשּׁוּמִים נְרִשְׁמוּ בָהּ, מִתְעָלוֹת שְׁבָע
מִתְּפָנָה בְּמַעֲשִׂים רְשּׁוּמִים. לְמִרְנָנו
שְׁתַּתְּעַלְוּ הָאֲוֹתִיות בְּרִשְׁמִים יְדוּעִים
וּדְרָכִים סְתִומֹת, פָּרֶט לְצִדְקִי אַמְתָה,
עַמּוֹדי הָעוֹלָם.

אָמֵר רְבִי שְׁמֻעָן לְרְבִי אַלְעֹזֶר, בא רָאה,
עַשְׁרִים וָשְׁתִים הָאֲוֹתִיות שְׁחַקְוֹת
בְּתוּרָה, בְּלִין מַתְפִּרְשָׁות (מַאֲלִין) בְּעַשְׁר
הָאֲמִירָות הַלְלוּ, בְּלָ אַמִּירָה וְאַמִּירָה

וַיְמָאֵן דֶּבֶעַ לִמְגַדֵּעַ צְרוֹפִי שְׁמָהּן קְדִישָׁן, לִינְדַעַ
אַיִלָּוֹן אֲתַזּוֹן דְּרִשְׁיָמִין בְּכָל בְּתֻרָא וּבְתֻרָא,
וּכְדִין לִינְדַעַ וּתְקִיִּים בְּכָלָא. וְהָא גְּלִיפְנָא לוֹן, בְּכָל
אַיִלָּוֹן אֲתַזּוֹן דְּרִשְׁיָמִין וַיְדִיעַן בְּכָל בְּתֻרָא וּבְתֻרָא,
מְסִפְרָא עַלְאָה דְשַׁלְמָה. וְהַכִּי סְלִיק בִּידָן, וְחַבְרִיא
גְּלִיפִין לוֹן, (ס"א וְחַבְרִיא גְּלִינָן לוֹן) וְשִׁפְיר הַזָּא, דְהָא כָּל
בְּתֻרָא וּבְתֻרָא אֹזֵיף לְחַבְרִיה אֲתַזּוֹן, כִּמֵה
דְאַזְקִימְנָא, וְלוֹמְגַנָּן דְלָא אַצְטְרִיךְ אַלָּא, בְּאַתּוֹן
אַיִלָּוֹן דְּרִשְׁיָמִין בֵיה. וְכָלְהוּ יְדִיעַן לְגַבְיִ חַבְרִיא וְהָא
אַזְקִימְנָא לוֹן.

זְבָאַיָּן אַיִלָּוֹן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דֵין וּבְעַלְמָא דָאַתִי,
דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הַזָּא בְּעֵי בִּקְרִיהָן, וּמְגַלִּי
לְהַזָּן רְזִין עַלְאַיָּן דְשָׁמִיה קְדִישָׁא, דְלָא גְּלִי לְעַלְאַיָּן
קְדִישָׁן, וְעַל דָא יְכִיל מְשָׁה, לְאַתְעַטְרָא בִּינִי
קְדִישָׁן, וְכָלְהוּ לָא יְכִילֵי לְמִקְרָב בְּהַדִּיה, בְּנוֹרָא

לשון הקודש

וּמֵ שְׁרוֹצָה לְדַעַת אֶת צְרוֹפִי הַשָּׁמוֹת
הַקְדּוֹשִׁים, שִׁירַע אֶת אָוֹן הַאוֹתִיות
הַרְשָׂומֹת בְּכָל בְּתֻרָר וּבְתֻרָר, וְאוּ יְדַע
וּתְקִיִּים בְּכָל. וְהַרִי חַקְנָנוּ אָוֹתָם בְּכָל
אָוֹן הַאוֹתִיות שְׁרָשָׂומֹת וַיְדוּעֹת בְּכָל
בְּתֻרָר וּבְתֻרָר מִהְפֶּר הַעַלְיוֹן של שְׁלָמָה.
וְכֵד עַלְהָ בִּירָנוֹן, וְהַחֲבָרִים חַקְקוּ אָוֹתָם,
וְלַחֲבָרִים גְּלִינוּ אָוֹתָם וַיְפַה הָא. שְׁהָרִי בְּל בְּתֻרָר

יְקִידְתָּא, וְנוּמָרִי דָּאָשָׁא. דָּאֵי לְאוֹ חֲבִי, מֵאַן חָזָה
לֵיה לְמַשָּׁה, לְמַיְקָם בִּינֵיהוּ. אֶלָּא זֹבַח חַזְלָקָא
דְּמַשָּׁה, דְּהָא כְּדֵשָׁא רַיְמָלָא עַמִּיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, בְּעָא לְמַנְדָּע שְׂמִיה קְדִישָׁא (ס"א שָׁמוֹי
קְדִישָׁין), סְתִים וְגַלְיאָ, בְּכָל חַד וְחַד פְּדָקָא חָזָי, וּבְדִין
אַדְבָּק וַיַּדְעַ יְתִיר מִפְלָל בְּגַי עַלְמָא.

תָּא חָזָי, בְּשַׁעַתָּא דְּסָלִיק מַשָּׁה גַּו עַנְנָא יְקִירָא,
עַאל בִּינֵי קְדִישָׁין. קָגָע בֵּיה חַד מְלָאכָא
בְּשַׁלְחוּבִּי נֹרָא, בְּעִינֵין מְלָחָטָן, וְגַדְפּוֹי מְזֻקָּדוֹן,
בְּעָא לְשָׁאָפָא לֵיה בְּגַזְוִיה. וְהַהְוָא מְלָאכָא
גְּבָרִיאָל (ס"א נוֹרִיאָל) (ס"א נוֹרָנָאָל) שְׂמִיה, בְּדִין אַדְבָּר
מַשָּׁה חַד שָׁמָא קְדִישָׁא. דְּהָזָה גְּלִיף בְּתִרְיסָר אַתְּנוֹן,
וְאַזְדְּעֹזָע וְאַתְּרָגָשׁ, עַד דְּסָלִיק מַשָּׁה בִּינֵיהוּ. וּבָנָן
לְכָל חַד וְחַד, זֹבַח חַזְלָקָיה וְהָא אַזְקִימָנָא מְלִי.

לשון הקודש

ועל זה יכול משה להתעטר בין קדושים, בין בו
הנכבד, ניכנס לבין קדושים. פגע בו
 מלאך אחד בשלחותות אש, בעיניהם
 לוחותות, ובגפיו שורפות. רצחה לשאוף
 אותו לתוכו. ושם אותו מלאך גבריאל
(נוֹרִיאָל) (נוֹרָנָאָל). אז הזיביר משה שם קדוש
 אחד שהיה חקוק עם שתים עשרה
 אותיות, והזדעה ותרגש, עד שעלה
 משה בינויהם, ובן לכל אחד ואחד. אשרי
 חילקו, והרי בארכנו את הרברים.

יְוָתֵר מִפְלָל בְּגַי הָעוֹלָם.

בָּא רָאָה, בְּשָׁעָה שָׁעָלה מַשָּׁה לְתוֹךְ הָעָנָן

עֲרוֹת אֲשֶׁה, וּבַתָּה לֹא תִגְלֶה. **תָּאָנָא**, בְּתַקְוִינִי
מַטְרוֹנוֹנִיתָא אָזְקִימְנָא אֵלֵין עֲרֵין, אֲפָעַל
גַּב דְּאַינְזָן (נ"א עֲרֵין אַיְזָן) בְּאַתְּגָלְיִיא וּבְסַתִּימִיא, וַתְּפַנֵּן
בַּת בָּנָה וּבַת בַּתָּה. **דְּהָא עַלְמָא אַצְטְּרִיךְ לֹזָן**,
וְאַיְזָן יִשְׁוֹבָא דְּעַלְמָא, בְּמַה דְּאָזְקִימְנָא. וַמְאָן דְּגָלִי
חַד עֲרֵיִתָּא מַגְיִיהּ, וּוְיִלְיָה, וּוְיִלְגְּפִשְׁיָה, **דְּהָא גָּלִי**
בְּגַזְן דָּא עֲרֵין אַחֲרֵין.

וְתָגִיא מַלְהָה בְּתַרְאָה דְּעַשֶּׂר אַמִּירָן
דְּאוֹרִיִּתָּא, (שמות כ) לֹא תִחְמֹד אִישָׁת
רֵעֶה, בְּגַזְן דְּהָאי כָּלֵלָא דְּכָלָהו. וַמְאָן דְּחַמִּיד
אַתְּתָא אַחֲרָא, בְּאָלוּ אַעֲבָר עַל אֹרְיִתָּא בָּלָא. בְּרַם
לֹא אִית מַלְהָה דְּקִיּוֹמָא קְמִי תְּשׁוֹבָה. וּבָל שְׁבַנְןָא
קִבְּיָל עֲזַנְשִׁיהָ בְּדַזְדָּז מַלְכָא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, תְּגִינָן,
כָּל מְאָן דְּחָב וְאַתְּפֶרֶשׂ מִהְהוּא חֹבָא, תְּשׁוֹבָה קָא
מַעֲלִיָּא לִיהְ טֶפְיָה. וְאֵי לָאו, לֹא סְלִיק בִּידִיה

לשון הקודש

עֲרוֹת אֲשֶׁה וּבַתָּה לֹא תִגְלֶה. לְמִדְנָנִי, הַדָּבוֹר הַאַחֲרוֹן שֶׁל עָשָׂר
הַאֲמִירָות שֶׁל הַתּוֹרָה – (שמות כ) לֹא תִחְמֹד
אִשָּׁת רֵעֶה, בַּי וְהוּא הַכָּלֵל שֶׁל בָּלָם. וּמִ
שְׁחוּמָד אֲשֶׁה אַחֲרָת בָּאָלוּ עַבְרָעַל בְּלָה
הַתּוֹרָה. בְּרַם, אֵין דָבָר שׁוּמָד לִפְנֵי
תְּשׁוֹבָה, וּבָל שְׁבַנְןָא אָם קִבְּלָעַנְשׂוּ בְּמַזְדָּר
הַמֶּלֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, שְׁנִינוּ, כָּל מַיִ
שְׁחַטָּא וּפֶרֶשׂ מְאוֹתוֹ חַטָּא, הַתְּשׁוֹבָה
בְּשִׁבְיל וְהַעֲרִיות אַחֲרוֹת.

תְּשׁוֹבָה, וְלֹא מַעֲלֵיהֶا לֵיה. אֵי הַכִּי, דָּדוֹד הַיְדָךְ לֹא אָתְּפֶרֶשׂ מִבְּתַ שְׁבֻעַ לְבָתָר. אָמַר לֵיה, בַּת שְׁבֻעַ דִּידִיה הַנּוֹת, וְדִידִיה נְטִיל, דְּהָא מִית בְּעָלה.

דְּתַנְיָא, אָזְדַּמְנַת הַוְת בַּת שְׁבֻעַ לְדָדוֹד, מִיּוֹמָא בְּרִתְיָה דְּשָׁאָוֵל מַלְבָּא, וּמָה עֲבָבָא לֵיה. דְּגַטֵּל קְדַשָּׁא בְּרִיחָמֵי, אָפְּ עַל גַּב דְּלֹא הַוְת דִּילִיָּה. לְבָתָר אָתָא דָדוֹד, וְנְטִיל דִּילִיָּה, וְעַל דָדוֹד דְּחִיק שְׁעַתָּא קְמֵי קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְקַטְלָא לְאוֹרִיה וְלִמְעַבְדָּה כִּי אֲבָאֵישׁ קְמֵיה, וְאַעֲנֵשׁ לֵיה לְדָדוֹד, דְּהָא קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתָּבָא לֵיה לְדָדוֹד, לְקִיְמָא לֵיה מַלְכּוֹתָא קְדִישָׁא עַלְאָה. וּבְדַּתָּבָא, לְדִידִיה תָּאָב.

תָּאָנָּא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מָאִי דְּכַתִּיב אָנִי יִי. אָנִי יִי: עַתִּיד לִיהְנֵן שְׁכָר טוֹב לְצִדְיקִים

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

גַּב שְׁלָא הִתְהַשֵּׁלָה. אַחֲר בְּךָ בָּא דָדוֹד וְגַטֵּל אֶת שְׁלָה. וְעַל שְׁרוֹד דְּחִק אֶת הַשְׁעָה לְפִנֵּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַרְגֵּן אֶת אוֹרִיה וְלַעֲשֹׂות בָּה, הַרְעָה לְפִנֵּי, וְהַעֲנִישׁ אֶת דָוָה, שְׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצָה לְהַשִּׁיבָה לְדָדוֹד, לְקִים לוֹ אֶת הַמְלֻכָּת הַקָּדוֹשָׁה הַעֲלוֹזָה. וּבְשַׁהַשְׁטוֹקָה, לְשָׁלוֹן מִדְגָּנוֹ, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַהוּ שְׁבָתוֹב אָנִי

מוֹעִילָה לוּ יוֹתָר. וְאֵם לֹא, לֹא עוֹלָה בִּידָו תְּשׁוֹבָה וְלֹא מוֹעִילָה לוּ. אֵם בָּה, אָיו אַיךְ דָדוֹד לֹא פָרֵשׂ מִבְּתַ שְׁבֻעַ לְאַחֲרָ מִבְּנָ? אָמַר לוּ, בַּת שְׁבֻעַ הִתְהַשֵּׁלָה שָׁלוֹן, וְאֶת שָׁלוֹן הוּא לְקַח, שְׁהָרִי מַת בְּעָלה.

שְׁלַמְדָנָה, מַעֲמַנְתָּ הִתְהַשֵּׁלָה בַּת שְׁבֻעַ לְדָדוֹד מִיּוֹם שְׁגַבָּרָא הַעוֹלָם, וּמָה עֲבָב אֶתְוֹ? שְׁנַשְּׁא אֶת בָּתוֹ שֶׁל שָׁאָוֵל הַמֶּלֶךְ, וְאֶת יוֹם נְשָׁא אֶתְוֹתָה אוֹרִיה בְּרִיחָמִים, אָפְּ עַל

לעתיד לבא. אני יי' עתיד להפּרע מון הרשעים לעתיד לבא. איפּון דבתיב בהו (ישעה טו) הפשעים ב'. בתיב אני יי', ובתיב (דברים לט) אני אמת ואחיה. אף על פי (דף ע"ט ע"א) שאני במדת הרחמים, הרשעים הופכים אותו למדת הדין. דתניא, שם מלא: יי' אללים. זכו יי', ואי לאו אללים. אמר רבי שמעון, חיבור עבדי פגימותא לעילא. מי פגימותא. כמה דאוקימנא פגימותא ממש, זה הוא אמר.

תאנא בתיב ולא אשה בנדת טמאתך לא תקרב לגלות ערotta, תניא רבי יהודה, דרא דרבי שמעון בן יוחאי שארי בגוניה, בלהו זפאין, חסידין, בלהו דחלי חטא נינהו. شبינתא שרייא ביןיהו, מה דלית בן בדרין אחרין. בגין כד מילין איפּון מתפרשן, ולא אתה טמן. בדרין אחרין לאו הבי,

לשון הקודש

ה' - אני ה' עתיד לתן שקר טוב שבארנו פגם מפש, והרי נתבאר. למדנו, בתוב ולא אשה בנדת טמאתך לא תקרב לגלות ערotta. שנה רבי יהודה, דור שרבי שמעון בר יוחאי שנה רבי יראי חטא, ושבינה שורה כלם הם יראי חטא, וביניהם, מה שאין בן בדורות אחרים. משום כד הדברים הללו מתפרשים ולא אללים. אמר רבי שמעון, הרשעים

וּמְלִין דָּרְיוֹן עַלְּאָה לֹא יְכַלֵּין לְגַלְּאָה, וַיָּפְנוּ דִּידָּעִי מִסְתָּפְפוֹ. רַבְּי שְׁמֻעוֹן פֶּד חֹהָ אָמַר רָזָא דְּהָאֵי קְרָא, חֲבָרִיא בְּלַהּ עִגְּנִיהָן נְבָעִין דְּמַעַן, וּבְלַהּ מְלִין דָּאָמַר הָוּ בְּעִגְּנִיהָן גְּלִין, בָּמָה דְּבָתִיב, (בָּמְדִבָּר י) פָּה אֶל פָּה אָדָבָר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידּוֹת.

דִּיזְמָא חד שָׂאֵיל רַבִּי יִסָּא אָמַר, בִּיעָא דְּקוֹשְׁטָא (ס"א דְּקוֹסְטָא), דְּגַפְקָא מְעוֹפָא דְּשִׁרְיָא (ס"א דְּשִׁרְיָא בְּנוֹרָא), וְאַתְּבָקָע לְאַרְבָּע סְטְרִין. תְּרִין סְלִקְיָן מְנִיחָה, וְתַדְּמָא מְאִיךָ, וְתַדְּרִיעָ בְּרִיבְיעָ (ס"א נְבִיעָי נְבִיעָא) דִּינְמָא רַבָּא. אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲבָדָת קְמִיה דָּרְבִּי שְׁמֻעוֹן, קְדִשׁ חֹל, דְּהָא בְּתִיב פָּה אֶל פָּה אָדָבָר בּוֹ. אָמַר לֵיהֶ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עד לֹא יַתְּבָקָע בִּיעָא, תְּסִתְלַק מְעַלְמָא. וּבְךָ הָזָה בְּאַדְרָא דָּרְבִּי שְׁמֻעוֹן.

לשון הקודש

של אַמְתָה (מִדָּה) שִׁיצָאָה מָעוֹף שְׁשָׁרוֹי (שְׁבָרוֹק) בָּאוֹר, וְהַתְּבָקָע לְאַרְבָּעָה צְדָרִים, שָׁנִים עֲוֹלִים מֵהֶם, וְאַחֲרֵי מִתְנְפָח, וְאַחֲרֵי רַובֵּין בְּמִרְבֵּץ (מִבְּוּשׁ הַמְעַקָּב) שֶׁל הַיּוֹם הַגּוֹדָל. אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲשֵׂית לִפְנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן קְדִשׁ חֹל, שְׁחָרֵי בְּתוּב פָּה אֶל פָּה אָדָבָר בּוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, טְרַם שְׁתַתְבָקָע הַבִּיצָה, תְּסִתְלַק מִן הַעוֹלָם. וּבְךָ הָזָה בְּאַדְרָא שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן.

גְּטָמִינִים. בָּדוֹרוֹת אַחֲרִים לֹא בָּנָן, וּרְבָרִים שֶׁל סְודֹזָת עַלְיוֹנִים לֹא יָכֹלִים לְגַלְוֹת, וְאַוְתָם שִׁיוֹרְעִים פּוֹחָדִים. שֶׁבְּאַשְׁר הָיָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר סְוד הַפְּסִיקָה, עִינִי כָּל הַחֲבָרִים נְבָעוּ דְּמָעוֹת, וּכָל הַדְּבָרִים שָׁאָמַר הָיָי בְּעִינֵיכֶם גְּלוּוּיִם, בָּמוֹ שְׁבָתּוֹב (בָּמְדִבָּר י) פָּה אֶל פָּה אָדָבָר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידּוֹת.

שִׁיּוּם אַחֲרֵי שָׁאל רַבִּי יִסָּא, אָמַר, בִּיצָה

תְּאֵנָא, בַּיּוֹמֶן דָּרְבֵי שְׁמֻעוֹן הָזֶה אָמַר בֶּן נֶשׁ לְחֶבְרִיה, פֶּתַח פִּיךְ וַיָּאוֹרֵךְ דָּבָרִיךְ. בֶּתֶר דְּשָׁכֵיב רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הוּא אָמַר (קהלת ח) אֶל תַּתֵּן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיא אֶת בָּשָׂרֶךְ.

תְּגִנִּיא אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֵי בְּנֵי עַלְמָא מִסְתַּבֵּלָן בָּמָה דְּבָתִיב בָּאוֹרִיְתָא, לֹא יִתְהַזֵּן לְאַרְגָּזָא קְמִי מַאֲרִיחָן. **תְּאֵנָא**, בֶּד מִתְעָרִין דִּינֵיון קְשִׁין לְאַחֲתָא בְּעַלְמָא, וְאֶל אֲשָׁה בְּגַדְתָּה טְמֵאתָה וְגוּ', הָכָא בְּתִיב (תהלים כה) סָוד יְיָ לִירָאֵין, וּבָאֲדָרָא (ס"א וּבְהָאָרָא) קְדִישָׁא אֲתָמָר, הָכָא אַצְטְּרִיכָנָא לְגַלְּאָה, דָּהָא לְאַתְּרָה דָּא אַסְתַּלְקָה.

דְּתְגִינָן, בְּשַׁעַתָּה דְּחַווֹא תְּקִיפָא דְּלָעִילָא אֲתָעָר, בְּגִינַן חֹבֵי עַלְמָא, שָׁאָרִי וְאַתְּחָבֵר עִם נּוֹקֵבָא, וְאַטְיָל בָּה וּזְהָמָא, אֲתָפְרֵשׁ דְּכּוֹרָא מִינָה,

לשון הקודש

לְמִדְנָה, בַּיּוֹם רַבִּי שְׁמֻעוֹן הָיָה אָמַר לְמִרְנָג, בְּשְׁמַתְעָזָרִים הַדִּינִים הַקְּשִׁים אֲרָם לְחֶבְרוֹן, פֶּתַח פִּיךְ וַיָּאוֹרֵךְ דָּבָרִיךְ. אחר שָׁנַכְפֵּר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָיָי אָוּרִים: (קהלת ח) אֶל תַּתֵּן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיא אֶת בָּשָׂרֶךְ.

לְמִדְנָה, אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֵם בְּנֵי הָעוֹלָם מִסְתַּבְּלִים בָּמָה שְׁבָתוֹב בְּתוֹרָה, לֹא יִבוֹאו לְהִרְגִּינוּ לִפְנֵי רַבּוֹתָם.

בְּגִין דֵּהָא אָסְתָּאָבָת, וְאַתְּקְרִיאָת מִסְאָבָא, וְלֹא
אֲתַּחֲזֵי לְדִכְרוֹא לְמִקְרָב בְּהַדָּה, דְּנוּי אֵי אָסְתָּאָב
הִיא בְּהַדָּה, בְּזָמָנָא דָאֵיהִ אָסְתָּאָבָת.

וְתַּאֲנָא, מֵאָה וָעֶשֶׂרִין וְחִמְשׁ זִיגִי מִסְאָבוֹתָא נְחַתָּו
לְעַלְמָא, דְּמַתְּאָחָדוֹן מִסְטָרָא דְּחוּזִיא
תְּקִיפָּא, וְשִׁבְעָה וָעֶשֶׂרִין רְבָרְבִּין מִפְּיָהָו, מַתְּאָחָדוֹן
בְּנוֹקְבִּי, וְאֲתַּדְבָּקוּ בְּהָו. וּוֹי לְמַאוֹן דִּיקְרָב בְּהַדָּה
בְּהַהְוָא זָמָנָא, דְּמַאוֹן דִּיקְרָב בְּהַדָּה, אֲחוּי פְּגִימָוָתָא
לְעִילָּא, דֵּהָא בְּחֹזֶבֶא דָא, אֲתַעַר הוֹיָא תְּקִיפָּא
לְעִילָּא, וְאַשְׁדֵי זֹהָמָא בְּאַתְּרָה דָלָא אַצְטְּרִיךְ,
וְאֲתַּחְבֵּר בְּנוֹקְבָּא, וְאַתְּרֵבִי שְׁעִירָה לְדִכְרוֹא, בְּנוֹקְבָּא
אָסְתָּאָבָת, וְשִׁעַרְחָא רְבָא, וְטוֹפְרָהָא סְגִיאָו, וְכָדִין
דִּינֵין שְׁרִין לְאֲתַעַרָא בְּעַלְמָא, וְיִסְתְּאָבוֹן פָלָא.
הַדָּא הָזָא דְּבָתִיב, (בְּמַדְבֵּר יְט) כִּי אַתְּ מִקְדֵּשׁ יְיָ טָמֵא,
מִקְדֵּשׁ יְיָ אָסְתָּאָב, בְּחֹזְבִּיוֹה דְּבָנֵי נְשָׁא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הַתְּחִילָה לְהַתְּחִיבָר עִם נְקַבָּה וְהַטִּיל בָּה
וְהַמָּה, נְפִירָד מִפְּנֵה הַכָּרָב, מִשּׁוּם שְׁתִּירִ
נְטָמָא וְנִקְרָאת טָמָא, וְאֵין רָאוּי לִזְכַּר
לִקְרָב אֵלֶיךָ. שָׁאוּי אֵם הָוָא נְטָמָא עַמָּה
בְּזַמָּן שְׁהָיָא טָמָא.

וְלִמְדָנָה, מֵאָה עָשָׂרִים וְחִמְשָׁה מִינִי
טָמָא יְרַדוּ לְעוֹלָם שְׁאַחֲוִים מִצְדָּכוֹ שֶׁל
הַנְּחַשׁ הַחֹקֶק, וְשִׁבְעָה וָעֶשֶׂרִים גְּדוֹלִים

תָּאָנָּא, מַאי דְכַתִּיב, (בראשית ג) וְאֵיכָה אָשִׁית בַּינֶּךָ
וּבֵין הָאֲשָׁה, אַרְבָּעָה וּעָשָׂרִים זִיגִי
מִסְאָבוֹתָא אֲטִיל חֹזֵיא בְּנוֹקָבָא, בְּדַ אֲתָחָבָר עַמָּה,
בְּחוֹשְׁבָן וְאֵיכָה, וּעָשָׂרִין וְאַרְבָּע זִיגִין (ס"א דינין)
מִתְעָרִין לְעַילָּא, וּעָשָׂרִין וְאַרְבָּע לְתַתָּא. וּשְׁעָרָא
רַבָּא, וּטוֹפְרִין סְגִיאָו, וּכְדִין דִינֵין מִתְעָרִין בְּכָלָא.
וְתָאָנָּא כְּדַ בְּעַת אֲתָתָא לְאַתְּדָכָא, בְּעֵיא לְסְפָרָא
הַהְוָא שְׁעָרָא דְרַבִּי בַּיּוֹם אֲדִיחָי מִסְאָבָא, וּלְסְפָרָא
טוֹפְרָהָא, וּכְלַ הַהְוָא זֹהָמָא דֵי בְּהֻזָּן.

דְתָאָנָּא בְּרַזִּי דְמִסְאָבוֹתָא, זֹהָמָא דְטוֹפְרִין,
וַתַּעֲרֵז זֹהָמָא אַחֲרָא, וּבְגִינִי כֵּה, בְּעֵין
גִּינִּיא, וּמְאוֹן דְאַעֲבָר לֹזֵן לְגִמְרָי, בְּאַלְוֵז אֲתַעַר חַסְד
בְּעַלְמָא. דְתַגִּיא לֹא לְבָעֵי לִיה לְאִגְיָשׁ לְמִיחָב
דוֹכְרָנָא לְזִיגִין בִּישָׁין. דְתַגִּינֵן אַלְפֵז וְאַרְבָּע מֵאָה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

גָּדוֹל וְצִפְרְנִים גָּדוֹלוֹת, וְאוֹ מִתְעוּרִים
הַדִּינִים בְּפֶל. וּלְמִרְדָּגָה, בְּשִׁרוֹצָה אֲשָׁה
לְהַטָּהָר, צְרִיכָה לְסְפָר אָתוֹ שַׁעַר שְׁנָדֵל
בַּיּוֹם שֶׁהָיָא טָמֵא, וּלְסְפָר אֲתָא צִפְרְנִית,
וּכְלֹ אַוְתָה זֹהָמָה שְׁבָהָן.

שְׁלָמְדָגִי בְּסָדוֹת הַטָּמֵא, שְׁזָהָמָת
הַצִּפְרְנִים מִעֲוֹרָת זֹהָמָה אַחֲרָת, וּמִשּׁוּם
כֵּד אַרְיִכִים גִּנִּיה, וּמֵשְׁמַעְבִּירִים לְגִמְרָי,
בְּאַלְוֵז הַעִיר חַסְד בְּעוֹלָם. שְׁלָמְדָגָה, אֵין
לְמַעַלָּה, וּעָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לְמַטָּה. וּשְׁעָרָה

לְהַתְעֹרֵר בְּעוֹלָם וּגְטָמָאים הַבָּל. וְהוּא
שְׁבָרֶתֶב (במדבר ט) כִּי אֵת מִקְדֵּשׁ ה' טָמֵא,
מִקְדֵּשׁ ה' נָטָמָא בְּחַטָּאת בְּנֵי הָאָדָם.
לְמִנְדָּגָה, מָה שְׁבָרֶתֶב (בראשית ג) וְאֵיכָה
אָשִׁית בַּינֶּךָ וּבֵין הָאֲשָׁה, אַרְבָּעָה
וּעָשָׂרִים מִינֵי טָמֵא הַטִּיל הַגְּחַשׁ בְּגַדְבָּה
בְּשַׁתְּחַבְּר עַמָּה, בְּחַשְׁבּוֹן וְאֵיכָה,
וּעָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מִינִים (דינין) מִתְעוּרִים
לְמַעַלָּה, וּעָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לְמַטָּה. וּשְׁעָרָה

וְחַמֵּשׁ זִיגְנִין בִּישִׁין, מִתְאַחֲרוֹ בְּהַהְוָא זֹהָמָא,
דָּאַטְיַל חַזִּיא תְּקִיפָּא, וּבְלָהּוּ מִתְעַרְיוֹן בְּהַהְוָא
זֹהָמָא דְּטוֹפְרִין.

וְאַפְּיָלוֹ מִאן דְּבָעִי, יַעֲבִיד בָּהוּ חַרְשֵׁין לְבָנִי גַּשְׁא,
מִשּׁוּם אִינּוֹן דְּתַלְיָין בָּהוּ, וּמִאן דְּאַעֲבָר (ד'
ע"ט ט"ב) לֹזֶן, בָּאַלּוּ אַסְגִּי חַסְד בְּעַלְמָא, זִידְגִּין בִּישִׁין
לֹא מִשְׁתְּבָחִין. וַיַּעֲבֵר הַהְוָא זֹהָמָא וַיַּטְוְרֵהָ
דָּרְשִׁים בֵּיהֶן. דְּתַגְיָא, מִאן דְּדָרִיךְ בְּרִגְלִיהֶן, אוֹ
בְּמַסְאָנִיהֶן עַלְיִיהֶן, יַכְיל לְאַתְזָקָא. וּמָה בְּהָאִי שִׁירִי
דְּשִׁירִי דְּזֹהָמָא דְּלָעֵילָא בָּהּ, אַתְּתָא דְּמַקְבָּלָא
וְאַתְּחַבְּרָת בְּחַזִּיאָה, וְאַטְיַל בָּהּ זֹהָמָא, עַל אַתְּתָה בְּמָה
וּבְמָה. וּוֹי לְעַלְמָא דְּמַקְבָּלָא מִינָּה מִהְוָא זֹהָמָא,
בְּגִינִי בָּהּ וְאַל אָשָׁה בְּנִידָת טְמַמָּאתָה לֹא תִּקְרַב.

לשון הקודש

זֹהָמָה וְצִפְרָנִיתָה שְׁרָשׂוֹמוֹת בָּהּ. שְׁלָמְרָנוּ
מֵי שְׁדוֹרֶךְ בְּרִגְלָוּ אוֹ בְּנָעָלָו עַלְיָהָן, יְכֹל
לְהַגּוֹק. וּמָה בְּשִׁירִי הַשִּׁירִים שֶׁל הַזָּהָמָה
שְׁלָמְעָלָה בָּהּ - אָשָׁה שְׁמַקְבָּלָת
וּמִתְחַבְּרָת עִם הַנְּחַשׁ וְהַטְּלִיבָה זֹהָמָה עַל
אַתְּתָה בְּמָה וּבְמָה. אוֹי לְעוֹלָם שְׁמַקְבָּל
מִפְנָה אַוְתָה זֹהָמָה. מִשּׁוּם בָּהּ, וְאַל אָשָׁה
בְּנִידָת טְמַמָּאתָה לֹא תִּקְרַב.

אַרְיךְ אָדָם לְתַתְּבָר לְמִינִים רְעִים.
שְׁנָנִינִי, אַלְפָ וְאַרְבָּעָ מְאוֹת וְחַמְשָׁה
מִינִים רְעִים נְאַחֲרִים בָּאוֹתָה הַזָּהָמָה
שְׁהַטְּלִיל הַנְּחַשׁ הַחֻקָּק, וְכָלָם מִתְעַזְּרִים
בָּאוֹתָה וְהַמָּת הַצְּפָרְנִים.

וְאַפְּלוֹ מֵשְׁרוֹצָה, יַעֲשֵׂה בָּהּם בְּשִׁפְרִים
לְבָנִי אָדָם, מִשּׁוּם אָוֹתָם שְׁתְּלִוּיִים בָּהּ.
וּמֵשְׁפַּעַבִּים, בָּאַלּוּ הַרְבָּה חַסְד בְּעוֹלָם,
וְדִינִים רְעִים לֹא נִמְצָאים, וַתְּעַבֵּר אַוְתָה

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמֵר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, הַבְּיאוּ עַלְיִם כְּפָרָה בֶּרֶאשׁ חֶדֶשׁ. עַלְיִם וְהַאי, בְּגִינַּן דִּיְתַעַבֵּר הַהוּא חַוִּיא, וַיִּתְבְּסֶם מֵאַנְזָרְבָּעָה. עַלְיִם כִּמְהָ דְּכַתִּיב, (ישעה ז) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִפְּמַעַל לוֹ. וְעַל דָּא בְּתִיב בְּקַרְתָּה, (במדבר טז) הַגּוֹעֲדִים עַל יְיָ, דְּבָגִינִיהָן אֲתַעַר מֵאַנְזָרְבָּעָה דָּא תַּעֲרֵר דָּא תַּעֲרֵר מִסְטְּרִיהָן. אָוֹת הַכָּא הַבְּיאוּ עַלְיִם כְּפָרָה, עַלְיִם מִמְּשׁ. בְּגִינַּן דִּיְתַבְּסֶם וַיִּתְעַבֵּר וְלֹא אֲשַׁתְּבַח חַוִּיא בְּאַתָּר דְּשָׂאָרִי. וְכָל כְּךָ לְפֹהָ. עַל שְׁמַעַתְּתִי אֶת הַיְרָתָה, וְשַׁלְּטָא בָּה מֵאַנְזָרְבָּעָה אֲצְטְרִיהָ. וְבְגִינַּן כְּךָ בְּתִיב וְאֶל אֲשָׁה בְּגִנְתָּה טְמַאָתָה לֹא תִּקְרַב.

זֶכְאָה דָּרָא, דָּרַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׁאָרִי בְּגִנְיָה. זֶכְאָה עֲדָבִיה בֵּין עַלְאָין וַתְּתָאִין. עַלְיִה בְּתִיב, (קהלת ז) אֲשָׁרִיךְ אֶרְץ שְׁפָלָה בֶּן חֹרֵין. מַהוּ בֶּן חֹרֵין. דְּזַקִּיף רִישָׁא לְגַלְּאָה, וְלַפְּרַשָּׁא מַלְיָן

לשון הקודש

שִׁיתְבָּשָׁם וַיַּעֲבֵר וְלֹא יִמְצֵא הַנְּחַשׁ הָוּא; הַבְּיאוּ עַלְיִם כְּפָרָה בֶּרֶאשׁ חֶדֶשׁ. עַלְיִם וְהַאי, בְּדִי שְׁיַעַבָּר אֶתְנוֹ הַנְּחַשׁ וַיִּתְבְּשֶׁם מִי שָׁאָרִיךְ. עַלְיִם, בָּמו שְׁבָתִיב (ישעה ז) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִפְּמַעַל לוֹ. וְעַל זֶה בְּתוֹב בְּקַרְתָּה, (במדבר טז) הַגּוֹעֲדִים עַל הָר שְׁבָנְלָלִים מַתְּעוֹרֵר מִי שְׁמַתְּעוֹרֵר שְׁבָא מַזְדָּם. אֲפִיכָּאן הַבְּיאוּ עַלְיִם כְּפָרָה, עַלְיִם מִמְּשׁ, בְּדִי

אֲשָׁרִיךְ הַדּוֹר שְׁרָבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׁרְוי בְּתוֹכוֹ. אֲשָׁרִיךְ גּוֹרְלוֹ בֵּין עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים. עַלְיִם בְּתוֹב (קהלת ז) אֲשָׁרִיךְ

וְלֹא דְּחֵיל. בְּהָאִי דָּאִיהוּ בֵּן חֹרִין, וַיַּיְמַא מַאי דְּבָעֵיא וְלֹא דְּחֵיל. מַהוּ מְלֵבֶד. דָּא הוּא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֵּן יוֹחָנָן, מִאֲרִיָּה דְּאוּרִיתָא, מִאֲרִיָּה דְּחַכְמָתָא. דְּבָרְדָּה הָזָהָר רַבִּי אָבָא וְחַבְרִיאִיא חַמְאָן לַרְבִּי שְׁמֻעוֹן, הָוּ רַהֲטִי אַבְתָּרִיה, וְאַמְרִי, (הוּשׁעַ) אַחֲרִי יְיָ יְלָכוּ בְּאֲרִיה יִשְׁאָג.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּתִיב (ישעה ט) וְהִיא מִדי חַדְשָׁה בְּחַדְשָׁו וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ, אַמְאִי שְׁקִיל דָּא בְּדָא. אֶלְאָ בְּלֹא בְּהָד דְּרָגָא סְלִיקָה, דָּא אָזְהָנוֹג בְּדָא. וְחַדְוֹתָא דָּא בְּדָא לֹא אַשְׁתַּבָּח, אֶלְאָ בְּדָא אַתְּגָלִי עֲתִיקָא קָדִישָׁא, וּבְדִין חַדְוֹתָא דְּכָלָא. וְתַגְנִין, בְּתִיב (תהלים צט) מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבָת, לַיּוֹם הַשְּׁבָת מִפְּשָׁש. שְׁבָחָא דְּקָא מְשֻׁבָּח קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. בְּדִין חַדְוֹתָא אַשְׁתַּבָּח, וְגַשְׁמָתָא אַתְּסֶפֶת.

לשון הקודש

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּתִוב (ישעה ט) וְהִיא מִדי חַדְשָׁה בְּחַרְשָׁו וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ. לְמַה שָׁקוֹל וְהִזְהָה? אֶלְאָ הַפְּלָל בְּרִנְגָּה אַחֲתָה עַלְהָה. וְהִזְהָה מִזְדְּגָג עַם וְהִזְהָה, וְשְׁמַחָה שֶׁל וְהִזְהָה זֶה לֹא נִמְצָאת, אֶלְאָ בְּשְׁמַרְגָּלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, אֲזַוְּהִי תְּרוּתָה הַפְּלָל. וְשַׁגְנִין, בְּתִוב (תהלים צט) מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבָת, לַיּוֹם הַשְּׁבָת מִפְּשָׁש. הַשְּׁבָח שְׁמַשְׁבָּח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֲזַוְּהִי נִמְצָאת

ארֶץ שְׁמַלְכָּה בֵּן חֹרִים. מַהוּ בֵּן חֹרִים? שְׂזָוקָף רָאשׁ בְּחַרְשָׁו וּלְפָרֶשׁ דְּבָרִים וְאַינְנוּ פּוֹחָד. בָּזָה שְׁהָוָה בֵּן חֹרִין, וַיֹּאמֶר מַה שְׁהָוָה רֹצֶחֶת וְלֹא פּוֹחָד. מַיְהִי מְלֵבֶד? וְהִזְהָה הוּא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֵּן יוֹחָנָן, בָּעֵל הַתּוֹרָה, בָּעֵל הַחַכְמָה. שְׁבָשָׁהִיה רַבִּי אָבָא וְחַבְרִים רֹאשִׁים אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הִי רְצִים אַחֲרִיו וְאָוֹמְרִים: (הוּשׁע א) אַחֲרִי ה' יְלָכוּ בְּאֲרִיה יִשְׁאָג.

דְּהָא עֲתִיקָא אַתְּגָלִי וַיּוֹגָא יָזְדָמָן.

אוֹת הַכִּי בְּחַדְוֹתֵי סִיחָרָא, דְּהָא נְהִיר לְה שְׁמַשָּׁא בְּחַדְוֹתָא דְּנְהִירֵוּ דְּעֲתִיקָא לְעַיְלָא. בְּגִינִי כֵּה הָאֵי קְרַבְנָא הָוּא לְעַיְלָא, בְּגִינֵן דִּירְתְּבָסָם כָּלָא, וַיְשַׁתְּבַחַ חַדְוֹתָא בְּעַלְמָא, וְעַל דָּא הַבִּיאוּ עַלְיָה כְּפָרָה, דִּיקָא מֶלֶה.

תָּאָנָא, בְּתִיב (במדבר כח) עֹזֶלֶת שְׁבָת בְּשִׁבְתָו עַל עֹזֶלֶת הַתְּמִיד, דְּבָעֵי לְבִוּנָא לְבָא לְעַיְלָא לְעַיְלָא, יְתִיר מִשְׁאָר יוֹמִין. וְעַל דָּא עַל עֹזֶלֶת הַתְּמִיד דִּיקָא. תָּנִיא, בְּתִיב בְּחַנְהָה (شمואל א' א) וְתְּתִפְלֵל עַל יְיָ, עַל דִּיקָא, בְּגִינֵן בְּמַזְלָא קְדִישָׁא תָּלִין, כַּמָּה דְּאָקִיםָנָא וְלִית לְךָ מֶלֶה בְּאֹרְיִיתָא, אוֹ אַת זְעִירָא בְּאֹרְיִיתָא. דָלָא רַמְזָא בְּחַכְמָתָא עַלְאָה, וְתָלִין מְגִיה תָּלִין רַזְוִין דְּחַכְמָתָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁמָחָה, וְנִשְׁמָה מִתּוֹסֶפת. שְׁהָרִי הַעֲתִיק אֶת הַלְּבָב לְמַעַלָה לְמַעַלָה יוֹתֵר מִבְשָׁאָר הַיּוֹם. וְעַל זֶה עַל עֹלֶת הַתְּמִיד דְּוֹקָא. לְמִרְנָנוּ, בְּתוּב בְּחַנְהָה (شمואל א' א) וְתְּתִפְלֵל חַנָּה עַל הָה, עַל דְּוֹקָא, מִשּׁוּם שְׁהָבָנִים תְּלוּיִים בְּמַזְלָה הַקָּדוֹשׁ, בָּמו שְׁבָאָרָנוּ. וְאַיִן לְכָלָה, בְּרוּ שְׁהָבָל יְתַבְשֵׁם וְתִמְצֵא לְמַעַלָה, בְּרוּ שְׁהָבָל יְתַבְשֵׁם וְתִמְצֵא שְׁמָחָה בְּעוֹלָם, וְעַל בָּן הַבִּיאוּ עַלְיָה כְּפָרָה, דָבָר מַדִּיק.

לְמִרְנָנוּ, בְּתוּב (במדבר כט) עֹלֶת שְׁבָת מִמְּנָה תָּלִין תְּלִימִים שֶׁל סְוּדוֹת הַחַכְמָה

עלְאָה, **הַדָּא** **הוֹא** **דְּבָתִיב,** (שיר השירים ח) **קֻנוֹצֹתִיו**
תְּלַתְּלִים, **וְהָא** **אֲתָמָר.**

רַבֵּי **יְוֹסִי** **אֲשֶׁרְחִיה** **לְרַבֵּי** **אָבָא,** **דְּהֹהָה** **יְתִיב** **וְקָאָרִי,**
הָאֵי **קָרָא** **דְּבָתִיב,** (תהלים נה) **הַשְּׁלֵךְ** **עַל** **יְיָ** **יְהָבָה,**
עַל **דִּיְקָא,** **הַדָּא** **מְזֹונִי** **בְּמַזְלָא** **תְּלִין.** **רַבֵּי** **יְהָדָה**
הָנָה **קָאָרִי,** (תהלים לב) **עַל** **זֹאת** **יְתִפְלֵל** **כָּל** **חַסִיד** **אַלְיךָ**
לְעַת **מְצָא.** **עַל** **זֹאת** **וְדָאי.** **לְעַת** **מְצָא,** **הָא**
אָזְקִימְנָא. **אָבָל** **לְעַת** **מְצָא,** **כַּמָּה** **דְּבָתִיב,** (ישעה
נ) **דָּרְשָׂו** **יְיָ** **בְּהַמְצָאוֹ** **קָרָאוּהוּ** **בְּהִיוֹתוֹ** **קָרוֹב.** **דָּבָר**
אַחֲר **לְעַת** **מְצָא,** **בְּשַׁעַתָּא** **דְּנַחֲרֵינוֹ** **נְגִידֵינוֹ** **וְאַתְּמַשְּׁבָאָן,**
וּמְסַתְּפָקֵי **אָבָהָן,** **וּמְתַבְּרֵכָאָן** **כֵּלָא.** **רַק** **לְשַׁטְּפָ** **מִים**
רַבִּים, **מְאָן** **שַׁטְּפָ** **מִים** **רַבִּים,** **דָּא** **עַמִּיקָא** **דְּמַבּוּעַ**
וְנַחֲרֵין, **דְּמָאָן** **יְזָבָה** **לִיְהָ,** **וְמָאָן** **יְזָבָה** **לְקָרְבָּא**
וְלִסְלָקָא **תִּפְנָן.** **הַדָּא** **הוֹא** **דְּבָתִיב** **בֵּיה,** (תהלים לב) **רַק**
לְשַׁטְּפָ **מִים** **רַבִּים** **אַלְיוֹ** **לֹא** **יְגַעַוּ** **דָּהָא** **לֹא** **זָבָאנָן,**
וְלֹא **יְכָלֵין.**

לשון הקודש

אליך לעת מצא. על זאת וداع. לעת
מצא, חורי בארכנו. אבל לעת מצא, במו
שבתו (ישעה נה) דרשוה' בלהמצאו קראהו
ביהיותו קרוב. דבר אחר לעת לעת מצא –
בשעה שנחרות שופעים ונמשכים,
והאבות נחננים, והפל מתרבכים. רק
לשיטף מים רבבים, מי זה השיטף מים

העליזה. זהו שכתוב (שיר ח) **קֻנוֹצֹתִיו**
תְּלַתְּלִים, והרי נתבאר.

רַבֵּי **יְוֹסִי** **מְצָא** **אֶת** **רַבֵּי** **אָבָא** **שְׁהִיה**
יְשִׁיב **וּקְרֹא** **אֶת** **הַפְּסֻוק** **שְׁבַתּוּב,** (תהלים נה)
הַשְּׁלֵךְ **עַל** **הָבָה,** **עַל** **דּוֹקָא.** **שְׁהִי**
מוֹזָנוֹת **תְּלִוִיָּם** **בְּמַזְלָא.** **רַבֵּי** **יְהָוָה** **הִיא**
קוֹרָא, (שם לב) **עַל** **זֹאת** **יְתִפְלֵל** **כָּל** **חַסִיד**

רבי יצחק אמר, כתיב (תהלים כז) **אחד שאלתי מאת** **י"י** **אותה אבקש וגוי.** זפאיין אינון צדיקיא,
דכמה גנייזון עלאין טמירין להו בההוא עלמא,
דקודשא בריך הוא משטע בעה באינון עלמין,
בכמה דאוקימנא בגעם יי', זהא אתמר. **רבי חזקיה**
אמר מהבא, (ישעה סד) עין לא ראתה אלhim זולתך
יעשה למחבה לו. **יעשה,** תעשה מיבעי לייה. **אללא**
יעשה וداعי, הינו (ישעה לח) יוסף על ימיך חמש
עשירה שנה. **והינו השליך על ה' יחבק.** וכתיב
וთפלל על יי'. **ובלא חד.**

זפאה חולקיהון **צדיקיא,** בעלה מא דין
ובעלמא (דף פ' ע"א) **דאתי,** עלינו
כתיב (תהלים ח) **וישמחו כל** הומי בה לעוזלם יריגנו
וتسך עליימו **ויעלצו בה** אזהבי שמח. וכתיב (תהלים

לשון הקודש —————
רבים? זהו עמק הנחלים והנהרות, שמי
זוכה לו וממי זוכה להתקרב ולעלות לשם.
זהו שבות בו, (תהלים לח) רק לשטף מים
רבים אליו לא יגעו, שחרי לא זוכים
ולא יכולים.

העומدة, כמו שבארנו בגעם ה', והרי
נtabar. **רבי חזקיה אמר,** מכאן (ישעה סד)
עין לא ראתה אלhim זולתך תעשה
למחבה לו. **יעשה?** תעשה היה צrisk
להיות! אלא **יעשה וداعי.** הינו (שם לח) יוסף
על ימיך חמש עשרה שנה. **והינו השליך**
על ה' יחבק. וכתוב ותפלל על ה'.
ונהבל אחר.

אשרי חלכם של הצדיקים בעולם הנה
ובעולם הבא. **עליהם כתוב** (תהלים ח

שאלתי מאת ה' **אותה אבקש וגוי.**
אשריהם הצדיקים שפה ננים עלונים
שמורים להם באותו העולם, שהקדוש
ברוך הוא משטע עם באorts

קמ) אֲך֒ צְדִיקִים יְהוָה לְשֻׁמֶּךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְנֵיכֶךָ.
וְכַתְיב (תהילים ט) וַיַּבְטַחְתָּ בְךָ יוֹדֵעַ שֻׁמֶּךָ בַי לֹא עֲזַבְתָּ
דוֹרְשֶׁךָ יְיָ. בָרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יָמַלְךְ יְיָ
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פָּרִשְׁת קְדוּשִׁים

וַיֹּדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר. (וַיָּקֹרְא יְט) דִבֶר אֶל כָל
עַדְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֶלָלָם
קְדוּשִׁים תְהִיוּ כִי קָדוֹש אָנָי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. רַבִי
אֶלְעֹזֶר פָתָח, (חהלום לו) אֶל תְהִיוּ בְסָמוֹם כְפַרְד אֵין
הַבִּין וְגוֹ. בְכֹמָה זָמְנֵינוּ אָוֹרְבִּיתָא אָסְהִידָת בָהוּ
בְבִנֵי נְשָׂא, בְמָה זָמְנֵינוּ אָרִימָת קָלִין, לְכָל סְטְרִין
לְאַתְעָרָא לְהוּ, וּכְלָהוּ דְמִיכִין בְשִׁינְגָתָא
בְחֹזְבִיהּוֹן (ס"א בְחֹזְבִיהּוֹן), לֹא מְסִתְבְּלִין, וְלֹא מְשִׁגְיִיחִין,
בְהִינֵך אַגְפִין יְקוּמֵין לְיוֹמָא דְדִינָא עַל אָהָה, כַד

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

עַדְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֶלָלָם קְדוּשִׁים
תְהִיוּ בַי קָדוֹש אָנָי ה' אֱלֹהֵיכֶם. רַבִי
אֶלְעֹזֶר פָתָח, (חהלום לו) אֶל תְהִיוּ בְסָמוֹם
כְפַרְד אֵין הַבִּין וְגוֹ. בְכֹמָה בְעֵמִים
הַתּוֹרָה מְיעֵדָה בְבִנֵי אָדָם, בְמָה בְעֵמִים
הִיא מְרִימָה קְוִילָה לְכָל הַצְדָדִים לְהַעֲרָר
אוֹתָם בְּכָל כְדָודִים בְשִׁנְבָרְבָחָט אֶלָהֶם בְחֹרְבִים,
אַיִם מְסִתְבְּלִים וְאַיִם מְשִׁגְיִיחִים בְאַיִה
פְנִים יַעֲמֹדוּ לַיּוֹם הַדִּין הָעַלְיוֹן, בְשִׁיתְבָעַ

וַיִּשְׁמַחוּ כָל חֹסֵד בְךָ לְעוֹלָם יַרְגִּנְנוּ וְתַסְפִּח
עַלְמָיו וַיַּעֲלֹצְוּ בְךָ אֲהָבֵי שָׁמֶךָ. וְכַתְובָ
(שם קמ) אֲך֒ צְדִיקִים יְהוָה לְשֻׁמֶּךָ יִשְׁבּוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת פְנֵיכֶךָ. וְכַתְובָ (שם ט) וַיַּבְטַחְתָּ
בְךָ יוֹדֵעַ שֻׁמֶּךָ בַי לֹא עֲזַבְתָּ דָרְשֵׁיךָ ה'.
ברֹוךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יָמַלְךְ יְיָ
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פָּרִשְׁת קְדוּשִׁים

וַיֹּדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר דִבֶר אֶל כָל